

Országgyűlési Napló

Jakab István, dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Szávay István,*
dr. Tiba István, Tordai Bence

Az ülésnap megnyitása.....	3647
----------------------------	------

Napirend előtti felszólalások:

<i>Gréczy Zsolt</i> (DK)	3647
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	3649
<i>Dr. Mellár Tamás</i> (Párbeszéd)	3651
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	3652
<i>Dr. Varga László</i> (MSZP)	3654
<i>Pogácsás Tibor</i> belügyminisztériumi államtitkár	3655
<i>Hohn Krisztina</i> (LMP).....	3657
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	3658
<i>Szávay István</i> (Jobbik)	3660
<i>Potápi Árpád János</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	3662
<i>Soltész Miklós</i> (KDNP)	3663
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	3665
<i>Nyitrai Zsolt</i> (Fidesz)	3667
<i>Dr. Fónagy János</i> , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára	3668

A köztársasági elnök átiratának ismertetése államtitkári kinevezésről:

<i>Dr. Tiba István</i> jegyző.....	3670
------------------------------------	------

A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő összevont vitája

.....	3670
<i>Bánki Erik</i> (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	3670
<i>Tállai András</i> pénzügyminisztériumi államtitkár	3673

Felszólalók:

<i>Törő Gábor</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	3675
<i>Dr. Varga László</i> , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója.....	3676
<i>Pintér Tamás</i> , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	3677
<i>Manninger Jenő</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	3678
<i>Z. Kárpát Dániel</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	3680
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	3684
<i>Dr. Varga László</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	3687
<i>Arató Gergely</i> , a DK képviselőcsoportja részéről	3689
<i>Csárdi Antal</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről	3692
<i>Dr. Mellár Tamás</i> (Párbeszéd)	3696
<i>Bósz Anett</i> (független).....	3698
<i>Arató Gergely</i> (DK).....	3699
<i>Farkas Gergely</i> (Jobbik)	3699
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP).....	3701
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP)	3703
<i>Bósz Anett</i> (független).....	3707
<i>Dr. Varga László</i> (MSZP)	3708
<i>Ungár Péter</i> (LMP).....	3708
<i>Gréczy Zsolt</i> (DK)	3709
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP).....	3710
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	3710
<i>Csárdi Antal</i> (LMP)	3713
<i>Székely Sándor</i> (DK)	3713
<i>Dr. Varga László</i> (MSZP)	3714
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik).....	3715
<i>Szabó Szabolcs</i> (független).....	3716
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	3716
<i>Korózs Lajos</i> (MSZP)	3718

<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd)	3719
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP)	3721
<i>Gréczy Zsolt</i> (DK)	3722
<i>Dr. Varga László</i> (MSZP)	3723
<i>Dr. Oláh Lajos</i> (DK)	3723
<i>Hohn Krisztina</i> (LMP).....	3724
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd)	3724
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> (MSZP)	3725
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP)	3726
<i>Arató Gergely</i> (DK).....	3727
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP)	3728
<i>Dr. Varga László</i> (MSZP)	3728
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd)	3729
<i>Bánki Erik</i> (Fidesz) előterjesztői válasza	3730

A Magyarország Kormánya és a Németországi Szövetségi Köztársaság Kormánya között a minősített adatok kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	3732
---	-------------

A Magyarország és a Thaiföldi Királyság között a Mahachulalongkornrajavidyalaya Egyetemnek a Tan Kapuja Buddhista Főiskolával Együttműködésben való magyarországi működéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről” szóló törvényjavaslat zárószavazása	3732
---	-------------

Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2017. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére című beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása	3733
--	-------------

A Magyarország szuverenitásának megvédéséről és a Magyarországgal szembeni rágalmak visszautasításáról szóló határozati javaslat zárószavazása.....	3733
--	-------------

A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	3733
---	-------------

Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről.....	3734
--	-------------

A székelyek Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítására irányuló kezdeményezésről szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig	3735
--	-------------

<i>Dr. Vejkey Imre</i>, az Igazságügyi bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője	3735
---	-------------

<i>Soltész Miklós</i>, a Miniszterelnökség államtitkára	3736
--	-------------

Felszólalók:

<i>Herczeg Tamás</i>, a Fidesz képviselőcsoportja részéről	3737
---	-------------

<i>Szávay István</i>, a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	3738
--	-------------

<i>Nacsa Lőrinc</i>, a KDNP képviselőcsoportja részéről	3740
--	-------------

<i>Dr. Varga László</i>, az MSZP képviselőcsoportja részéről	3742
---	-------------

<i>Arató Gergely</i>, a DK képviselőcsoportja részéről	3743
---	-------------

<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i>, az LMP képviselőcsoportja részéről.....	3744
--	-------------

<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP)	3745
--	-------------

<i>Dr. Zsigmond Barna Pál</i> (Fidesz)	3745
---	-------------

<i>Dr. Vejkey Imre</i>, az Igazságügyi bizottság előadójának előterjesztői válasza	3747
---	-------------

Az orosz közösség Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítására irányuló kezdeményezésről szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig.....	3747
---	-------------

<i>Dr. Vejkey Imre</i>, az Igazságügyi bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője	3748
---	-------------

<i>Soltész Miklós</i>, a Miniszterelnökség államtitkára	3749
--	-------------

Felszólalók:

Herczeg Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	3749
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	3751
Nacsá Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	3753
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	3754
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	3756
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság előadójának előterjesztői válasza	3757

Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosításáról

szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	3758
Zsigó Róbert agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	3758

Felszólalók:

Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	3759
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	3761
Kepli Lajos (Jobbik).....	3763
Zsigó Róbert agrárminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	3763

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló törvény-

javaslat általános vitája a lezárásig	3765
Ritter Imre nemzetiségi képviselő, a napirendi pont előadója.....	3765
Bódis József , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	3771

Felszólalók:

Dr. Kállai Mária , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	3772
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	3773
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	3775
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	3775
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	3777
Ritter Imre nemzetiségi képviselő előadói válasza	3779

A Magyarország Kormánya és Indiana Állam között a felsőoktatás területén történő együttműködésről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános

vitája a lezárásig	3781
Bódis József , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont elő- terjesztője	3781

Felszólalók:

Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	3783
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	3784
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	3785
Ungár Péter , az LMP képviselőcsoportja részéről	3786
Dr. Pószán László (Fidesz)	3788
Ungár Péter (LMP)	3789
Molnár Gyula (MSZP)	3790
Kósa Lajos (Fidesz)	3790
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	3793
Szabó Szabolcs (független).....	3794
Bódis József , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkárának előterjesztői válasza	3795

A Magyar Honvédség részletes bontású létszámáról szóló határozati javaslat általános

vitája a lezárásig	3797
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	3797

Felszólalók:

Kósa Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	3799
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	3803
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	3807
Demeter Márta , az LMP képviselőcsoportja részéről	3811
Kósa Lajos (Fidesz).....	3815

Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	3815
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	3816
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	3817
Napirend utáni felszólalások:	
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	3820
Ungár Péter (LMP).....	3821
Az ülésnap bezárása	3824

Az ülésen jelen voltak:

GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, BÓDIS JÓZSEF, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
9. ülésnapja
2018. október 16-án, kedden
(8.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Tiba István és Szávay István)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Jó reggelt kívánok. Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 9. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetéseiben... (Jelzésre:) - közben a kártyát behelyeztem, mert megint érvénytelen leszek. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetéseiben Tiba István és Szávay István jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm a kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Gréczy Zsolt, a DK képviselője: „Egyre rosszabbul élnek az idős emberek” címmel. Öné a szó, Gréczy képviselő úr.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Orbán-kormány, a KDNP és a Fidesz ismét, szokásához híven, becsapni készül a nyugdíjasokat. 2,7 százalékosra tervezték a jövő évi inflációt, miközben az minden mértékadó elemzés szerint már idén is jócskán meg fogja haladni a 3 százalékot, a trend pedig emelkedő. Jövőre tehát a nyugdíjak emelése az önök ígéretével ellentétben lényegesen el fog maradni az inflációtól, más szóval: a nyugdíjak jövőre folyamatosan veszíteni fognak az értékükből.

Az elmúlt években a nyugdíjemelések követték ugyan az átlagos inflációt, önök azonban változatos trükköket vetettek be, hogy a nyugdíjasok így is rendszeresen rosszul járjanak. Mindenekelőtt a nyugdíjasok számára az infláció csaknem minden évben magasabb volt az átlagosnál. Az ő fogyasztói kosarukban ugyanis lényegesen nagyobb súllyal szerepel az élelmiszer, a háztartási energia és a gyógyszer. A most gyorsuló inflációt főként az élelmiszer- és energiaárak emelkedése húzza, a nyugdíjasokat tehát az infláció az átlagnál jobban fogja sújtani.

Aki mostanában közértben jár, nyilván tapasztalja a horrorisztikus árakat. Elhiszem, hogy például a lépegető exkavátor ára viszont csökkent, ebből azonban a nyugdíjasok viszonylag keveset vásárolnak, és az elmúlt időszakban az élelmiszerárak emelkedése egy, a gyógyszeráraké két évtől eltekintve mindig meghaladta az átlagos inflációt. Az évek mintegy felében a háztartásienergia-árakkal szintén ugyanez volt a helyzet. A nyugdíjasok fogyasztói kosara szerint számított infláció emiatt rendszerint magasabb volt az átlagosnál, azzal tehát, hogy a nyugdíjakat önök nem annak megfelelően emelték, valójában rontották a nyugdíjasok helyzetét.

Tény, hogy az átlagnyugdíjak reálértéke 2010 és 2017 között 16,3 százalékkal emelkedett, csak arról nem kéne megfeledezni, hogy az önök által még ma

is minden baj okozójának tekintett szocialista-liberális kormányzat első hét éve idején a nyugdíjak vásárlóereje csaknem kétszer ennyivel, 30,6 százalékkal nőtt a Gyurcsány-kormány idején. Akkoriban tehát lényegesen jobb volt nyugdíjasnak lenni, ráadásul az átlagérték elfedi, hogy amióta önök eltörölték a nyugdíjplafont, a nyugdíjasok jövedelmének különbsége is képtelenül megnőtt.

A milliós havi nyugdíj több mint 35-szöröse a minimális 28 500 forintosnak. A nyugdíjak tavalyi havi 115 ezer forintos átlaga tehát jótékony homályba borítja azt a tényt, hogy a nyugdíjasok több mint fele létminimum alatt él. A nyugdíjasok több mint fele létminimum alatt él! Ez ma Magyarország, az önök Magyarország.

Az Eurostat adatai szerint 2006-ban az idős magyarok 11,7 százaléka volt kitéve a szegénység kockázatának, ez 2010-re a Gyurcsány- és a Bajnai-kormányok köszönhetően lecsökkent 4 százalékra. Az önök kormányzásával viszont újra gyors növekedésnek indult, és tavaly már több mint 9 százalékukat fenyegette az elszegényedés veszélye. És mindegy, hogy szegénységi küszöbnek az átlagjövedelem 40, 50 vagy 60 százalékát tekintjük; 2006 és 2010 között az annál kevesebből élő nyugdíjasok száma gyorsan csökkent, az önök kormányzásával viszont a trend megfordult, és arányuk tavaly már ismét megközelíti vagy akár meg is haladja a 2006-os szintet. További probléma, hogy a Bajnai-kormány átmenetileg ugyan felfüggesztette a svájci indexálást, önöknek viszont az első dolguk volt ezt véglegesen eltörölni.

A nyugdíjasok tehát relatív értelemben is szegényednek. Járandóságuk átlaga 2002-ben a nettó átlagkereset 57 százaléka volt, a Gyurcsány-kormány idején, 2008-ban ez csaknem elérte a 70 százalékot, majd a válság hatására valamelyest csökkent, aztán kisebb ingadozásokkal éveken át szinten maradt. 2015 óta viszont zuhanórepülésbe kezdett, tavaly már alig haladta meg az 58 százalékot. Miközben pedig a magyar nyugdíjak reálértéke jövőre folyamatosan csökkenni fog, a nyugdíjasoktól visszatartott járandóság egy részét fogják önök prémiumnak címkézve visszaadni nekik.

Propagandagépezetük pedig mindezt a kormány nagyvonalú ajándékának tünteti majd fel, gondosan elhallgatva, hogy ennek folyósítására törvény kötelezi önöket, amelyet még Bajnai Gordon fogadott el 2009-ben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök tehát nem mások, mint ügyes zsebmetszők, kormánypárti képviselőtársak, akik akkor lopják meg a nyugdíjasokat, amikor azok nem veszik észre, majd a tőlük ellopott pénz egy részéből megvásárolják a hálájukat és a szimpátiájukat. Lehet, hogy önök ezt a politika művészetének tekintik, valójában szemfényvesztés, olyan, mint az utcán az „itt a piros, hol a piros” játék. Ideje lenne bocsánatot kérni a nyugdíjasoktól, és megadni nekik azt, ami valóban jár.

Köszönöm a figyelmet. (Szórványos taps a DK soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, Gréczy képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A bocsánatkérést talán akkor Gyurcsány Ferenc pártjának kellene kezdeni, tisztelt képviselő úr, kezdve azal, hogy önök elvettek a magyar nyugdíjasoktól egyhavi nyugdíjat, minden magyar nyugdíjastól, attól is, aki átlagos nyugdíjat kapott, attól is, aki átlag alatti kisnyugdíjat kapott, és attól is, aki átlag fölötti magasabb nyugdíjat kapott.

Minden magyar nyugdíjastól elvettek egyhavi nyugdíjat, két okból: egyrészt azért, mert Magyarországon rendkívül hibás gazdaságpolitikát folytattak, aminek a következtében összeomlás szélére került a magyar gazdaság, másrészt pedig azért, mert nem a magyar emberek érdekét vették figyelembe akkor, amikor gazdasági döntéseket hoztak, hanem azt a megrendelést várták, hogy az IMF meg a Világbank mit követel önöktől, mit vár Brüsszélből az Európai Bizottság. Amit ők mondtak: vegyenek el a nyugdíjasoktól egyhavi nyugdíjat, abban a pillanatban elvették. Pedig önöket nem az IMF választotta meg, nem Brüsszélből nevezték ki, és nem a Világbank küldte ide önöket, hanem akkor a magyar emberek választották meg önöket, és a magyar emberek érdekét kellett volna képviselni, de nem azokat képviselték, akik önöket megválasztották.

Nemcsak én mondom azt, hogy önök gyalázatos politikát vittek akkor, amikor szegényekről, nyugdíjasokról volt szó, hanem a saját baloldali szakértőik is ezt mondták önökről, hiszen Ferge Zsuzsa mondta önökről: 2008-ban Magyarország volt az egyetlen válság érte állam, amely semmit, egyáltalán semmit, egy gyufaszálat sem tett keresztbe azért, hogy a válság nyilvánvaló veszteséivel valami történjen. Ilyen ország nem volt még egy, mindenütt legalább ellátást, segélyezést vagy valami mást kiterjesztettek. Ennek következtében nálunk különösen nagy volt a szegényeket érintő veszély.

(8.10)

Ön viszont a Népszabadság újságírójaként Ferge Zsuzsának egy másik cikkét, egy másik írományát magyarázza. Azt mondta, hogy félreértelmezik általában Ferge Zsuzsa szavait, amikor azt mondják, hogy négy-öt millió szegény volt akkor Magyarországon. A cikk helyesen interpretálva - itt jön az ön újságírói bravúrja, hogy hogyan tudja a számokat zsonglőr módjára átvariálni - azt közölte, hogy: „Akkor lenne négy-öt millió szegény, ha eltekintենek a szociális támogatástól, a gyestől a családi pótlékon át egészen a nyugdíjig.” Ön szerint tehát a nyugdíj egy szociális támogatás, ami csak azért kell, hogy a szegénységtől megóvja az embereket. „Így csak egymillió” - mondja ön. „Igaz, nem

egészen hárommillióan a létminimum alatt vannak, de mégsem nyomorúságban, hanem úgymond tisztességes szegénységben élnek.” Itt magyarázza ön azt, hogy a saját kormányuk vezetése alatt hogyan került négy-öt millió ember szegénységbe, hogyan került a nélkülözés határára, és ezzel szemben ön most az elmúlt időszak intézkedéseit kevesli, miközben a saját szegénységi bizonyítványukat önök állították ki; ön is ennek az újságnak a hasábjain, illetőleg Ferge Zsuzsa is elég egyértelmű nyilatkozatot tett az önök szociálpolitikájával kapcsolatban.

Önök tehát elvettek a nyugdíjasoktól egyhavi nyugdíjat, 2,2 millió embertől, és mindemellett még a Nyugdíjbiztosítási Alap hiányát is az egekbe emelték: saját miniszterük is elismerte, hogy legalább 200 milliárd, a valóságban 320 milliárd forint volt ennek a hiánya. Ezzel szemben mi bevezettük a „Nők 40”-et, amit mára több mint 230 ezer nő tudott igénybe venni, negyven év munkaviszony és gyermeknevelés után nyugdíjba tudtak vonulni.

Bevezettük azokat az intézkedéseket, amelyek révén akár például nyugdíjprémium vagy más ellátás érkezik a nyugdíjasokhoz. Ha megnézi ön, hogy mikor fizettünk ki nyugdíjprémiumot, csak az előző évet és idei évet találja. Az idei nyugdíjprémium összege egy átlagnyugdíj esetén is 18 ezer forintot tesz ki, de abban az esetben, ha valakinek már 80 ezer forintot elér a nyugdíja, akkor a maximális 18 ezer forintos összeget kapja, ami magasabb, mint a tavalyi. Várhatóan a novemberi nyugdíjjal együtt kapják ezt meg a nyugdíjasok, és nemcsak a nyugdíjasok, hanem a „Nők 40”-ben részesülők, a baleseti járadékban, a rokkantsági ellátásban részesülők szintén megkapják; a kormány erre 41,3 milliárd forintot biztosít. 1,9 milliárd részesülnek azért nyugdíjprémiumban, mert időskori ellátásban részesülnek, és 594 ezren pedig egyszerű juttatásban részesülnek, mert ugyan nem időskori nyugdíjasok, de ehhez hasonló járadékot kapnak. 2017-ben pedig 24 milliárd forintot fordítottunk nyugdíjprémiumra, és a nyugdíj-kiegészítésre is 24 milliárd forintot.

Itt utasítanám vissza azt a feltételezést öntől, amely szerint bármikor is rosszul tudnának járni a nyugdíjasok: akár magasabb, akár alacsonyabb az infláció a tervezettnél, a nyugdíjasok rosszul nem tudnak járni, hiszen ha magasabb, a különbözetet nyugdíj-kiegészítésként megkapják, ha alacsonyabb, akkor pedig a különbözetet ők kvázi megnyerték (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*); ezért nőtt közel 10 százalékkal a nyugdíjak vásárlóértéke. Ha pedig az önök számítási módszerét alkalmaznánk (*Az elnök ismét csenget.*), akkor 2016-ig a nyugdíjasok 4090 forinttal kaptak volna kevesebbet havonta. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mellár Tamás képviselő úr, a Párbeszéd-képviselőcsoport képviselője: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, Mellár képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársak! A mai alkalommal a „Létszámleépítés a közszférában” című témáról szeretnék néhány szót ejteni. Az elmúlt napokban bizonytalanság és félelem uralkodott el az állami alkalmazottak körében, hiszen több fórumon is félhivatalosan bejelentésre került az, hogy jelentős létszámcsökkentést fognak végrehajtani a közszférában, de nem lehet pontosan tudni azt, hogy hány főt bocsátanak el, melyik szektorból, milyen elvek alapján fog ez megtörténni.

A kormány kettős célt tűzött ki, és egy csapásra két legyet szeretne leütni: az egyik az állami kiadások csökkentése lenne az állami alkalmazottak számának csökkentésével, a másik pedig az, hogy a versenyszféra számára adnának némi segítséget, a versenyszférában a létszámhiányt enyhíthetnék ezzel az intézkedéssel.

Sajnálatos módon azonban a projekt előkészületlensége, előkészítetlensége miatt úgy tűnik, hogy egyik célt sem fogják tudni teljesíteni, hiszen az első cél vonatkozásában a kormány láthatólag rosszul ült fel a lóra, fordítva ült fel a lóra, mert ezt nem létszámcsökkentéssel és azzal a céllal kellene indítani vagy kezdeni, hanem sokkal inkább azzal, hogy egy világos vízió, egy világos koncepció legyen arra vonatkozóan, hogy vajon milyen államot, milyen állami apparátust szeretnénk: kicsit, nagyot, milyen mértékű bürokrácia lenne elfogadható, milyen centralizálást vagy decentralizálást kellene megvalósítani. És vajon mi történik a már régóta megígért elektronikus kormányzás kérdésével? Tehát itt egy átfogó reformra lenne szükség, egy reformkonceptióra, amelynek majd a következménye lenne vagy lehetne az, hogy innen létszám szabadul fel.

Ennek hiányában nyilvánvalóan az fog majd történni, hiszen jelenleg is már jó néhány területen jelentős munkaerőhiány van az állami szférában is, hogy ha további csökkenések lesznek, mégpedig ilyen fűnyíróelv alapján, akkor ez azt fogja eredményezni, hogy az ellátásban a feszültségek és a hiány sokkal erőteljesebb lesz, mint korábban volt, és előbb-utóbb ki fogja kényszeríteni azt, hogy újból létszámot kell majd bővíteni. Tehát ez a megoldás semmiképpen sem lehet tartós, legfeljebb átmeneti.

A versenyszféra létszámigénye tekintetében pedig, azt gondolom, az eléggé egyértelmű, hogy az állami apparátusból elbocsátott embereket nem lehet egyből a versenyszférában alkalmazni, oda legalább egy-két éves átképzésekre van szükség, és Magyarország jelenleg nincs felkészülve erre a jelentős átképzési programra, a felnőttképzés és a tényleges átképzési programok ma még nagyon gyerekcipőben járnak. A nyugati országokban jól lehet látni, hogy ott egy-két éves időszakot is felölel akkor, ha ez az egész dolog sikeres.

De elképzelhető egyébként, hogy tulajdonképpen ez az egész csak egy fedősztori akar lenni, mégpedig arra vonatkozóan, hogy a kormány nagy erővel és nagy léptékekkel szeretné az oktatás és az egészségügy

privatizációját végigvinni, és ennek a létszámleépítésnek az örve alatt szeretné ezt megvalósítani. Félreértés ne essék, nincs ellenemre a privatizáció ebben a két szektorban, azt gondolom, van ennek a dolognak létjogosultsága, de azért ne felejtsek el, hogy a közgazdaságtanból ismert az, hogy ebben a két szektorban közösségileg biztosított magánjavakról van szó, ami azt jelenti egyébként, hogy itt jelentős externális hatások vannak, vagyis pozitív hatások vannak, tehát a méltányosság és az esélyegyenlőség lehetőségét fenn kéne tartani.

(8.20)

Vagyis egy olyan átalakítást lehetne vagy kellene itt végrehajtani, amelyben a privatizáció nem sértené ezt a két alapvetet. Erről viszont azt gondolom, nagy szükség lenne arra, hogy legyen egy szakmai vita, egy szakmai konszenzus, vagy egy társadalmi konszenzus erről az egész kérdéstről, hogy ebben a két rendszerben jelentős, rendszerszintű átalakításokat lehessen végrehajtani. Ezek hiányában, ha önök ezeket a vitákat nem akarják lefolytatni, akkor tovább folytatódik a „Déva vára” projekt, amelynek értelmében amit az egyik kormány csinál reggeltől estig, azt a másik kormány majd le fogja bontani estétől reggelig. Ha lenne egy konszenzus, akkor olyan programot lehetne csinálni, amely akár 15-20 évig is fenntartható lenne. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, Mellár képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr fog válaszolni.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, levezető elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Államfelfogásbeli különbségeket emlegetett képviselő úr a felszólalásában. Ez valóban így van, közöttünk államfelfogásbeli különbségek vannak. Amit ön itt elővezetett, az a 2010 előtti neoliberális államfelfogás megnyilvánulási formája, amely az egészségügyet, az oktatást és egyáltalán az állam működését is piacnak tekinti. Erre utalt a képviselő úr. Ön szerint ezek a területek mind olyan területek, amelyekre a piacnak kell érvényesülnie. Ez volt a 2010 előtti szocialista-szabad demokrata kormánynak is az államfelfogása: privatizáció, a piac szerepének növelése az állam működésében, a közszolgáltatások kiszervezése, az úgynevezett menedzserszerződések, a magánosítás különböző formái. Az egész arról szólt, hogy az államigazgatás működését marginális szerepbe kényszerítsék, a központ kiüresedése és az állam mint egy ethosz, mint egy fontos entitás, annak a teljes mértékű leépítése, megszüntetése. Ez volt a 2010 előtti neoliberális felfogás alapja, amit ebben a felszólalásában ön is előhozott.

Ezzel szemben mi valóban másképpen gondolkodunk. S azért szeretném felhívni a figyelmét, hogy az ön által a felszólalásában felvetett probléma nem csak 2018 őszén jelentkező probléma. Át kell tekinteni azt,

hogy 2010 óta mi történt a magyar közigazgatás rendszerében. Mi azt gondoljuk, hogy a közigazgatás alapértékeit vissza kell adni. A weberi bürokrácia, a jó értelemben vett bürokrácia alapelveit vissza kell adni: semlegesség, közszolgálati ethosz, a felelősség elve, az elszámoltathatóság követelménye.

Ezzel szemben a 2010 előtti rendszer, amelynek a különböző nyúlványait ön is visszacsempesztte a felszólalásába, csupán arra használta az államot és arra használta a közigazgatást, hogy a hatalomgyakorlás feltételeit megteremtse, és a hatalom birtoklását lehetővé tegye az egész rendszer számára. A közigazgatást tehetetlenség, túlterjeszkedés, korrupció és instrumentális zártság jellemezte.

Ezzel szemben mi 2010 után új alapokra helyeztük az állam működését. Megújítottuk a központi közigazgatás szintjét, megújítottuk a területi közigazgatás szintjét, egységes területi közigazgatási rendszert építettünk föl, integráltuk a széttöredezett - pontosabban: az előző működési modell miatt széttöredezett - háttérintézményi rendszert, felállítottuk a járási hivatalokat és a kormányhivatalokat, felállítottuk a kormányablakokat, mert ehhez a 2010 utáni felfogáshoz az is hozzátartozik, hogy az államnak kell a polgárok érdekét szolgálni. Nem azért van az állam, hogy a politikusok érdekét kiszolgálja, hanem azért van az állam, hogy a polgárok érdekét szolgálja.

Magyarországon 2010 előtt az egyablakos ügyintézésnek, a hatékony közigazgatási ügyintézésnek a feltételei nem voltak megteremtve, azon túl, hogy a közigazgatás alsóbb szintjeiről a központi szint kivette a forrásokat. Tehát egyrészt a saját rendszerét lehetetlenítette el, másrészt egy olyan szisztémát alakított ki, ami az ügyfelek ellen fordult. Mi ezt a rendszert megfordítottuk, ezért hoztuk létre a járási hivatalokat, ezért hoztuk létre a kormányhivatalokat, ezért hoztuk létre a kormányablakokat, ahol a működést követően már több mint 14 millió ügyintézés történik egy évben, mobilizált kormányablakok és a többi, és a többi.

Tovább folytatjuk a közigazgatási bürokrácia-csökkentésre vonatkozó elképzeléseket. Több mint 120 eljárás vonatkozásában átlagosan 25 százalékkal csökkentettük az ügyintézési időt. S amit ön említett: igen, ez a rendszer annak a rendszernek, amit én itt megpróbáltam felskiccelni nagyon röviden, az utolsó eleme. Jó közigazgatást akkor tudunk építeni, ha kellőképpen meg vannak fizetve a közszolgálati dolgozók. S valóban, ha 50 százalékos reálbér-emelkedés történik egy nyolcéves periódusban, akkor ennek a reálbér-emelkedésnek a közigazgatás alsóbb szintjein dolgozókra is ki kell terjednie.

Minden ciklus elején szeretnénk átgondolni, hogy az állami feladatok végrehajtásához milyen mennyiségű emberre van szükség, mert minden egyes felesleges bürokrácia az adófizetők idejével és türelmével való visszaélés. Ez a létszám-racionalizálás zajlik, ami egy bérfejlesztéssel fog összepárosodni. És azt remélem, hogy összességében ez jobb közigazgatást fog eredményezni, és bizonyosan jobbat, mint a 2010

előtti teljesen üres gondolkodás volt, amit ön visszahozott. Köszönöm szépen, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Orbán Balázs államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Varga László, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportjának képviselője: „Alapjog az egészséges ivóvíz” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Július 20-án fogadta el az Országgyűlés az akkor T/384. számon előterjesztett egyes törvényeknek a vízkivételekkel összefüggő módosításáról szóló törvényt, ahogy a köznyelv hívja, a kúttörvényt, amelyet tulajdonképpen nem először tárgyalt az elmúlt években az Országgyűlés.

Én akkor is elmondtam már a vitában, hogy ennek a törvénynek a vízbázisvédelem és a jövő nemzedékek érdekeit kellett volna összehangolnia az egészséges ivóvízhez való jog mai érvényesülésével, hiszen ne felejtjük el, hogy a magyar állam, egyébként felháborító módon, sok százezer magyar állampolgárnak nem tudja biztosítani a megfelelő vezetékes ivóvízhez való jogát. Sőt, nagyon nagy különbségek vannak a vízárak között is, hiszen egy-egy kisebb településen, faluban akár három-négyszerese is lehet az ivóvíz ára a fővárosban vagy a nagyobb városokban tapasztalható vízáraknak.

Én elmondtam, hogy ez a törvény ebben a formában nem fog működni, és a szakmabeliek közül is többen aggályokat fogalmaztak meg, többek között a köztársasági elnök is, aki az elfogadott jogszabályt előzetes normakontrollra küldte. S augusztus vége óta tudjuk, hogy az akkor elfogadott jogszabályt alkotmányellenesnek, alaptörvény-ellenesnek minősítette az Alkotmánybíróság. Több megállapítást tett ennek kapcsán, megállapította, hogy a jogszabály nem felel meg a vízbázisvédelem követelményének, a vizek minőségének romlásával, közegészségügyi kockázattal fenyeget, és az elért védelmi szinthez képest, az alaptörvényi védetséghez képest visszalépést jelent. Megjegyzem egyébként, hogy a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó biztoshelyettes, Bándi Gyula a Mezőgazdasági bizottság előtt hasonló érveket hozott föl. Tehát az egyik szempont szerint, ami az összehangolás szempontjából fontos lenne, nagyon világos érvek szóltak az akkori előterjesztésük ellen, és be is igazolódott ez az Alkotmánybíróság előtt.

Másrészről ugyanakkor valódi és nagyon súlyos probléma álláspontom és álláspontunk szerint is, hogy nagyon sokan nem jutnak megfelelő vízhez. Nagyon fontos probléma az, hogy nagyon sokakat fenyeget büntetés vagy olyan újabb anyagi teher, nagyon sok, több tízezer nehéz körülmények között élő vidéki családot, akik a tanyasi, a falusi életforma keretein belül amellet, hogy az egészséges ivóvízhez jutás feltétele egy-egy olyan kis kút, ami a telkükön van, nyilván a házi vízigényüket is kielégítik ebből, és nyilván a háztájit is ellátják ebből. Ez egy másik olyan fontos

szempont, ami ebben a tekintetben sérül, hiszen a javaslat alaptörvény-ellenességével fenyeget az, hogy év végéig a korábban engedély nélkül létesített ilyen kutak kapcsán akár büntetések vagy nagyon komoly költségek terhelhetik nehéz sorsú vidéki családok tízezreit.

(8.30)

Tettem egy módosító indítványt az előző törvényhez, ami alaptörvény-ellenes lett. Azt mondtam, hogy az én módosító indítványom kísérlet arra, hogy a két szempontot hangoljuk össze. Önök azt állították, hogy majd a vízkivételek mértékét a kis kutak kapcsán szabályozzák egy kormányrendeletben, de erre már nyilván nem kerülhet sor. Önök leszavazták a módosító indítványomat, ezáltal is tízezreket fenyegetve bírsággal, illetve újabb nagyon komoly terhekkal. Ez nem maradhat így.

Önök hetek óta, lassan két hónapja hallgatnak az ügyben, és nem tudni, hogy konkrétan milyen előterjesztéssel kívánnak az Alkotmánybíróság észrevételeire reagálni, mit hoznak be a Ház elé. Nagyon világos a helyzet: december 31-ig meg kell nyugtatni az érintett családokat, és olyan jogszabályt kell megalkotni, újra kell gondolni akár a vízgazdálkodásról szóló törvényt is, amely megfelel a vízbázisvédelem követelményeinek is.

Ezért követeljük először is, hogy hosszabbítsák meg az engedélyezésről szóló moratóriumot. Ne fenyegetse büntetés réme, újabb teher nehéz sorsú családok tízezreit. Másrészt haladéktalanul egyeztesse az ellenzékkel is és minden szakmabelivel arról, hogy milyen jogszabályt fognak előterjeszteni, amely hosszú távon megoldja a vízbázisvédelem kérdéseit. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga képviselő úr. A kormány nevében Pogácsás Tibor államtitkár úr fog válaszolni.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon érdekesen foglalta össze a saját szemszögéből ezt a problémakört. Nagyon sok valótlansággal igyekszik riogatni az embereket, tisztelt képviselő úr.

Először is visszautasítom, amikor ön azt állítja, hogy több százezer ember nem jut Magyarországon egészséges ivóvízhez. Erre önnek semmiféle mérése, semmiféle statisztikája, semmiféle ismerete nincs, mert nem is lehet. A Magyarországon élők 98 százalékánál biztosított az egészséges ivóvízhez jutás, a fennmaradó esetekben is az önkormányzatoknak egyedi megoldásokkal szükséges biztosítani és tudják is biztosítani az egészséges ivóvizet. Ön nem tud olyan példát mondani Magyarországon az elmúlt években, amikor az egészséges ivóvíz biztosításának hiánya okozott volna akár fertőzést, akár olyan problémát,

ami egy-egy településen közegészségügyi vagy bármilyen problémát okozott volna. Ez az egyik része.

A másik része a kutak kérdése. Egyeztessünk az ellenzékkel: nagyon jól hangzik, különösen az önök szájából. Tisztelt képviselő úr, a kutak problémája nem idén keletkezett, nem is tavaly, Magyarországon a kutakat gyakorlatilag időtlen idők óta engedélyeztetési eljárás nélkül készítették, akkor is, amikor jogszabály volt erre, hogy ezeket be kell jelenteni, akkor is, amikor jogszabály volt arra, hogy ezeket ellenőrizni kell. Valahogy elfelejtettek ezzel akkor foglalkozni. Akkor nem volt fontos az ivóvízbázis védelme, akkor nem volt fontos az, hogy hogyan jutnak az emberek egészséges ivóvízhez.

Igen, ez a határidő elérkezett, és a kormány elkezdte vizsgálni azt, hogy hogyan lehet olyan megoldást találni az ivóvízkutak és a talajvízkutak fennmaradásának biztosítására, hogy egyébként a háztartások és azok az ingatlantulajdonosok, akik ilyen típusú vízkivételi művel rendelkeznek, ne részesüljenek aránytalanul nagy teherben. Ugyanakkor, még egyszer mondom, ezek engedélyeztetésére nagyon hosszú ideig volt kötelezettség, aztán volt olyan időszak, amikor mindenféle engedélyeztetés, bejegyztetés, bejelentés nélkül ezeket a kutakat el lehetett készíteni.

Meg fogjuk tenni a szükséges törvényi módosítást, és keressük azt a lehetőséget, hogy valóban ne kelljen a már meglévő vízkivételi művek után irreálisan magas műszaki díjakat fizetni. Mert azt azért tegyük hozzá, hogy az engedélyeztetési eljárási díjakat elengedtük, ilyeneket nem kell fizetni, ugyanakkor az egy izgalmas kérdés, hogy hogyan lehet egy meglévő, akár több tíz éves fűrt kút esetében megállapítani, hogy az átért-e a vízzáró rétegen, hogy az a kút veszélyezteteti-e az ivóvízbázist. Nagyon nehéz ezt úgy megállapítani, hogy ehhez valódi méréseket ne végezzenek.

Tehát ha egyfelől az a követelmény, hogy garantálni tudjuk azt, hogy a meglévő kutak mindegyike olyan állapotban van, hogy az az ivóvízbázist nem veszélyeztetni, hogy csak a felszíni vízből vesz ki, hogy az nem üti át a vízzáró réteget, ahhoz műszaki paraméterek megismerése kell. Ennek viszont ára van. Nyilván ezt utólag a tulajdonosok nem szívesen vagy egyáltalán nem akarják kifizetni. Ezért egy olyan megoldást kell találnunk, amely rendezi a jelenleg meglévő kutak helyzetét, meg tudjuk állapítani, be tudjuk jelentetni, hogy földrajzilag, fizikálisan hol vannak ezek, ahol nyilatkoznak a tulajdonosok arról, hogy minden kockázatát és ismeretét a kútnak saját maguk felvállalják, és nyilván a mostantól létesítendő vízkivételi műveknél pontos szabályozás szükséges arra, hogy hogyan, milyen módon lehet vízkivételi műveket létrehozni.

A mezőgazdaság esetében, a termeléshez használt víz esetében természetesen más a helyzet, bár nyilván ott is fontos az, hogy a termelőket lehetőség szerint minél kisebb költség sújtja. De ők mégiscsak egy termelőtevékenységhez használják, egyfajta termelőeszközként használják a kutakat. Ennek figyelembevételével kell megállapítani azt a szabályozást,

ami biztosítani fogja, hogy elégedettek legyenek a közműtulajdonosok, teljesüljön az Alkotmánybíróság határozata, és nyilván mindannyiunk érdeke, hogy a Magyarország alatt található, föld alatti ivóvízbázist meg tudjuk védeni.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány-párti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Pogácsás államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hohn Krisztina képviselő asszony, az LMP képviselője: „Szülőnek lenni életre szóló kaland!” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szülőnek lenni életre szóló kaland. Ez a mondat bizonyára mindenkinek ismerős lehet, hiszen elhangzik egy olyan rövidfilmben, amely a nemrég indult családbarát kampány része. De vajon milyen út vezet odáig, hogy valaki szülő legyen? Hiszen van, aki, ha gyermeket szeretne, akkor ez számára tervezhető, kiszámítható és teljesen természetes folyamat.

Asszonyom, önnek nem lehet gyermeke - a mondat, amely ha elhangzik, rémálom a párok számára. A gyermektelen párok sajnos jól ismerik a hónapról hónapra történő csalódásokat, a mélyeségi kiábrándultság érzését, az orvosi diagnózisok okozta sokkot, a kétségbeesést vagy éppen a reménytelen várakozást egy magyarázatok nélküli, megbélyegzett állapotban. Ezek a párok gyakran magukra maradnak fájdalommal és a sajnálattal, ami környezetük részéről éri őket.

Ők azonban a sajnálat helyett segítséget érdemelnek, segítséget, amely mindenki számára elérhető; előítélet nélküli megértést, hatékony testi és lelki segítséget. Sokan talán nem is tudják, hogy meddőnek számít az a pár, amelynél 12 hónap alatt nem történik meg a teherbe esés. Tudták azt, hogy a meddőség népbetegség? Hogy Magyarországon 20-25 százalék a meddő párok aránya? A meddőség egy olyan erőpróba, ami megerősítheti a kapcsolatot, de az ellenkezője sem kizárt. A régóta várt, a múlt évben elfogadott törvénymódosítások alkalmasak lennének arra, hogy elérhetőbbé váljanak a különféle meddőségkezelések többek számára, hiszen a gyógyszerek állami támogatása 70 százalékról 90 százalékra nőtt.

Emlékszem, körülbelül 20 évvel ezelőtt estem át meddőségkezelésen, akkor fizettem körülbelül 70 ezer forintot az injekciókra. Azért ez akkor nagyon megterhelte a családi kasszát. Aztán sajnos ez eredménytelen volt. Még a kedvező finanszírozás ellenére is sok családnak megterhelő manapság is ezeket a költségeket bevállalni, hiszen a kezelések során nem csupán a gyógyszerek ára jelentkezik kiadásként, hanem a vidékiek számára az utazás vagy a szállás költsége is. Bizony, még a könnyítés ellenére is sokan számolnak be arról, hogy még manapság is 500-800 ezer forintba is belekerül, mire megtörténik az első sikeres beültetés.

Viszont túl kevés szó esik arról, hogy létezik a gyermekvállalásnak egy másik formája, az örökbefogadás. Szerintem sokkal többet kéne ezzel foglalkozni. Az örökbefogadáshoz vezető út nem egyszerű, és valljuk meg, sokan tekintenek erre a teljesen természetes folyamatra idegenkedve, előítélettel, szinte csodabogárként néznek az örökbe fogadott gyermekekre. Azt gondolom, szükség lenne olyan rövidfilmekre is, ami az örökbefogadásról szól, és amely erőt ad azoknak, akik nem merik megtenni az első lépést, akik félnek az ismeretlentől, és felvilágosítja azokat is, akik furcsán, kutakodva néznek az örökbefogadottakra, illetve a szüleikre.

El kell fogadnunk, hogy ez teljesen természetes, és ezt el kell fogadtatni a társadalommal is, meg kell ismertetni a gyerekekkel is. A mi gyermekeinket nem a méhünkben, nem a szívünk alatt hordjuk, hanem a szívünkben.

(8.40)

Van egy nagyon jó mondat, amire a minap akadtam rá. Az örökbefogadás nem arról szól, hogy gyermeket találjunk a családoknak, hanem arról, hogy családot találjunk a gyermekeknek. Rendkívül fontos a gyermekek érdeke. Segítsünk nekik, hogy családban nőhessenek fel, hogy legyen igazi anyukájuk és apukájuk, hogy ne nevelőszülőktől nevelőszülőig vándoroljanak, hanem örökös családjuk lehessen, amely biztonságot ad számukra.

Tudják azt, hogy egy örökbe fogadott gyermek mennyi kérdést fogalmaz meg, különösen akkor, ha idősebb korban fogadják örökbe? - hogy sokkal gyakrabban vár megerősítést, hogy rengetegszer hallani akarja azt, hogy feltétel nélkül szeretik, és hogy retteg attól, hogy elviszik, visszaviszik. Éppen ezért, államtitkár úr, elkészültem a szakmai javaslatokkal. Szakmai szervezetekkel, szülőkkel egyeztetve már csak az utolsó simítások várnak.

Remélem, lesz alkalmam részt venni majd az előkészítésben a továbbiakban is. Ez a javaslatcsomag nem csupán törvénymódosító javaslatot, hanem más egyéb intézkedési javaslatot is tartalmaz. Köszönöm szépen a szót. *(Taps az LMP padosoraiban. - Dr. Rétvári Bence, dr. Fónagy János és Dömötör Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hohn Krisztina képviselő asszony. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Tényleg köszönöm a hozzászólását. Azt hiszem, az emberek jobban bíznának a parlamentben, ha ehhez hasonló eszmecseréket folytatnánk itt. Ön is sok mindenről beszélt mind a meddőség kezelése, mind pedig az örökbefogadás kapcsán. Engedje meg, hogy csak egy-két dolgot ehhez még hozzáfűzzek!

A célok szerintem ugyanazok minden józan gondolkodású ember számára, mivel segítünk mindenkit, aki gyermeket szeretne vállalni, és akiknél ennek biológiai akadálya van, ott többletsegítségre van szükség. Egyrészt az is fontos, hogy a meddőség tényének megállapítása a magyar egészségbiztosítási rendszerben térítésmentes.

Ez nem jó hír ugyan, amikor ezzel valaki szembe-sül, de ettől függetlenül ezért fizetni nem kell, hanem teljes mértékben az állami ellátás része.

Őn is utalt arra, hogy kibővítettük a mesterséges megtermékenyítés lehetőségeit. A korábbi szabályozás az anyából indult ki. Egy anyának lehetett összesen öt közfinanszírozott ciklusa, öt közfinanszírozott beavatkozása. Mi most a gyerekre fordítottuk át ennek a logikáját. Az első gyermek születéséhez az állam finanszíroz öt ciklust, a további gyermekek születéséhez további négy-négy közfinanszírozott ciklust. Azért ezek a számok, hiszen a többi kezelés számaiból kiindulva ennyi kezelésből általában össze szokott már jönni akár nehezebb, komplikáltabb esetben is egy-egy sikeres megtermékenyítés, és egy-egy gyermek megszülethet.

Nemcsak itt növeltük a rendelkezésre álló forrásokat, amikor kibővítettük messzemenően a közfinanszírozott ciklusok számát, hanem ön is mondta, hogy sokszor az is problémát jelent, hogy egy másik városba kell utazni. Éppen ezért különböző klinikáknak, különböző kórházaknak sok-sok milliárd forintnyi - összességében több mint 5 milliárd forintnyi - támogatást biztosított már eddig is a kormány azért, hogy saját kapacitást építsenek ki, vegyenek meg gépeket, berendezéseket, amelyekre szükség van, és nyilván vegyék föl azokat a kollégákat, akik ezeket a beavatkozásokat szintén el tudják végezni.

Ennek a kettő intézkedésnek - tehát a finanszírozott beavatkozások száma emelésének és a különböző műszerek, eszközök beszerzésének, támogatásának - az lett a következménye, hogy Magyarországon az IVF-kapacitás, tehát a lombikbébi-kapacitás megduplázódik, és ezeknek a fejlesztéseknek a területe mind az állami egészségügynek az intézményrendszeré, az állam maga biztosítja ezeket, nem magán-szolgáltatóktól lehet ezt igénybe venni.

Őn utalt a gyógyszertámogatás emelkedésére. 70 százalékról 90 százalékra emelkedett a közfinanszírozott ellátásban részt vevőknél a támogatás mértéke, tehát most már csak 10 százalékát kell kifizetni a gyógyszereknek; és a kormány nemcsak az orvosi részét igyekezett ennek kiemelni, hanem a természetes fogamzásegítést is, a NaPro- és más módszereket is igyekszünk minél inkább elérhetővé tenni a gyermekekre vágyó családok számára. Éppen ezért itt is kétszer 100 millió forintos támogatást adunk arra, hogy orvosi beavatkozás nélkül, természetes módon is igyekezzenek akár az ember biológiai ismeretei alapján, akár lelki gátak letörésével is - hiszen ez itt rendkívül fontos lehet -, szintén próbáljanak segíteni a fiatal pároknak. Úgyhogy ebben igyekeztünk bővíteni a lombikprogramnál.

Az örökbefogadásnál: ön is tudja, hogy az örökbefogadói gyes intézményének 2011-es bevezetésével 3 évesnél idősebb korban is ez már igénybe vehető. A származás megismerésével kapcsolatos jogok bővültek. Egyértelművé váltak 2011-től a rendszeres kapcsolattartás - mint definíció - törvényi szabályozásai, bár szerintem az ön javaslatában is lesz erre továbbvívó javaslat, mert ezt tovább javítható.

Hús kijelölt gyámhivatal foglalkozik '13. január 1-jétől az örökbe fogadhatóvá nyilvánítással pontosan azért is, hogy egységesebb legyen a joggyakorlat, és '14-től vezettük be a gyermekvédelmi gyámság intézményét, amelynek az is feladata, hogy fennállnak-e az örökbe fogadhatóvá nyilvánítás feltételei. Az is fontos, hogy immáron sokkal inkább kibővültek az örökbefogadás esélyeinek előzetes vizsgálatait; a nyílt örökbefogadás esetén is pontosan az, hogy a legjobb helyre kerüljenek a gyermekek.

Az új Ptk. is számos módosítást hozott mind a nyílt örökbefogadás előkészítésével kapcsolatban, mind az örökbefogadás utánkövetésével kapcsolatban, személyes tanácsadással kapcsolatban. Az örökbefogadó-tanfolyamokat is igyekeztünk alaposabbá tenni. Ön is mondta, hogy mennyi specialitása van ennek az élethelyzetnek. Nem 21, hanem 40 órára az a kibővült tanfolyam. Ezeknek is köszönhetően az örökbefogadások száma 2010-17 között 36 százalékkal emelkedett.

Ugyanakkor teljes mértékben egyetértek önnel abban, hogy itt minden módosítást meg kell tennünk akár a mesterséges megtermékenyítés, a természetes fogamzásegítés vagy az örökbefogadás terén is, hogy minél több boldog magyar család legyen (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és minél több gyermek örökbefogadás révén is szerető családba kerülhessen. Úgyhogy nagy szeretettel várom az ön javaslatait. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Rétvári államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szávay István jegyző úr, a Jobbik képviselője: „Az agyagfalvi székegy nemzetgyűlés 170. évfordulójáról” címmel. Őné a szó, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar reformkor legjobbjai 1848 tavaszán rendi államból parlamentnek felelős kormány által vezetett, a polgári szabadságjogokat és a jogegyenlőséget garantáló, modern Magyarországot teremtettek, példát mutatva ezzel Európának és a nagyvilágnak.

A feudalizmus sorvasztó béklyóit lerázó, évtizedes küzdelemben nemzetünk saját önére jére támaszkodva tudott sikeres lenni a Habsburg-uralkodóházzal szemben. Széchenyi, Eötvös vagy Deák sikerének gyümölcseit azonban nemcsak a magyarság, hanem a Kárpát-medence összes népe élvezhette. A bécsi udvar azonban a korlátlan uralkodói abszolútizmus visszaállításában volt érdekelt, ezért hamis jelszavakkal,

az ősi „oszd meg és uralkodj” elvét alkalmazva szembeállította a magyarságot a vele sorsközösségben élő Kárpát-medencei nemzetiségekkel. Ezzel pedig a véres, pusztító és a térség népeinek egymáshoz való viszonyát azóta is meghatározó polgárháborút generált, elsősorban a vegyes etnikai összetételű Délvidéken és Erdélyben.

Szeptemberben Jellasics horvát bán már közvetlenül a fővárosra és az ott dolgozó törvényes magyar kormányra támadt hadseregével. A szélsőségesen magyarellenes népvézerek és pópák befolyása alá került erdélyi románság pedig rövidesen lángba és vérbe borította Erdély földjét, tucatszámra gyűjtve fel a magyar falvakat, városokat, és ezrével öldökölve a védtelen magyar lakosságot. A kirobbanó román népfelkelés az erdélyi szászokhoz hasonlóan a bécsi udvarhoz kötötte sorsát, hátbatámadással fenyegette a Jellasicsal harcoló kormányt, és ezzel a '48 tavaszán megteremtett polgári Magyarországot.

Tisztelt Országgyűlés! E kétségbeejtő helyzetben gyűlt össze pontosan 170 esztendővel ezelőtt, 1848. október 16-án Berzenczey László székelyföldi kormánybiztos hívására 60 ezer székely Agyagfalván, megoldást keresni arra, hogy „miként lehessen testvériesen helyreállítani a békét, s ennek áldásaiban megvédeni a királyi széket s az ország megtámadott belcsendét”.

A gyűlés ennek jegyében már az első napon rögtön kinyilvánította, hogy békésen viszonyul Erdély minden lakójához, de elvárja a felfegyverzett románoktól és a szászoktól is, hogy „kebelükben minden törvényellenes bujtogatásokat megszüntetvén, a bujtogatókkal statárialiter bánjanak”, vagyis fejezzék be az értelmetlen lázongást, büntessék meg a gyökömposokat és állítsák helyre Erdélyben a békét.

Másnap az agyagfalvi székely nemzetgyűlés egyhangúlag állást foglalt az áprilisi törvények védelmében, és fegyverkezni kezdett az Erdélyben tartózkodó császári csapatok és a Bécs által megtevesztett, ám annál nagyobb kegyetlenséggel tomboló erdélyi román népfelkelőkkel szemben.

A székelység áldozatvállalása nem csupán a szabadságharc katonai megsemmisülésének elkerülését és ezzel az egyébként a törvényesen működő Országgyűlés és kormány munkájának folytatását tette lehetővé, de megvédte Erdély békés polgári lakosságát az osztrák katonák, valamint a hozzájuk csatlakozott román népfelkelők önkényeskedéseivel, fosztogatásával szemben.

A döntés lélektani hatásai pedig még a közvetlen katonai erőviszonyokban bekövetkezett változás jelentőségén is alaposan túlmutatnak. A székelység egyetemes kiállása ugyanis pozitívan hatott mind a csatatereken harcolókra, mint pedig azokra, akik a hátszágban segítették a magyar forradalom és szabadságharc ügyét, nem utolsósorban pedig véglegesen kijelölte a székelység helyét az egységes magyar polgári nemzetben.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A fentiek okán ma reggel határozati javaslatot nyújtottam be

annak érdekében, hogy az Országgyűlés nyilvánítsa október 16-át, az agyagfalvi székely nemzetgyűlés kezdőnapját a magyar-székely összetartozás napjává.

(8.50)

Indítványom szövegét természetesen nem végleges változatnak szánom, nem kívánok egyedül maradni előterjesztőként, és - mivel láttunk már rá számos rossz példát - főleg nem szeretnénk ezt az emlénapot kisajátítani. Épp ellenkezőleg, azt szeretnénk, hogy kezdeményezésünk végleges formájában már a parlamenti pártok közös előterjesztése lehessen.

A sors fintora, hogy éppen ma, ezen a kerek évfordulón fog tárgyalni az Országgyűlés egy olyan kezdeményezést, amely a székelyeket önálló népcsoporttá, hazai nemzetiséggé nyilvánítaná. Ezzel mi nem értünk egyet, sőt ennek az ellenkezőjét gondoljuk: összetartozunk. A székelység az agyagfalvi gyűlésen is bebizonyította azt, hogy a legnagyobb fenyegetések, megpróbáltatások és szenvedések közepette és mindezek ellenére is egységesen kiáll a magyar nemzet mellett és annak részeként tekint magára. Bízom benne, hogy az Országgyűlés is hasonló egységet, valódi nemzeti konszenzust fog tudni felmutatni a magyar-székely összetartozás napja kapcsán.

Ezen konszenzus megtalálásának őszinte szándékával kérem a kormány támogatását, valamint a parlamenti pártok egy-egy képviselőjének előterjesztőként való csatlakozását.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szávay jegyző úr. A kormány nevében az elhangzottakra Potápi Árpád államtitkár úr fog válaszolni.

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Éppen 170 esztendővel ezelőtt ezen a napon kezdődött meg az agyagfalvi székely nemzetgyűlés, amelyre az ön napi-rend előtti kérdése okán is tudunk reagálni, illetve meg tudunk emlékezni. Mint ahogy ön is említette, 1848. október 16-18-a között körülbelül 60 ezer székely küldött gyűlt össze Agyagfalva mellett, Agyagfalván annak érdekében, hogy kinyilvánítsák a szándékukat, miszerint a székely nép, a székely nemzet kitart a magyarság mellett, kitart Magyarország mellett. Ahogy ön is említette, a 12 pontnak megfelelően, illetve az azt szentesítő áprilisi törvényeket elfogadva kitartottak a 12 pont mellett - az unió Erdéllyel.

Emellett pedig felszólították Erdély minden békés polgárát arra, hogy a magyar forradalom és szabadság ügyét támogatva fejezzék be a békétlenséget, és állítsák vissza a törvényes rendet Erdélyben. 1848. október 17-én érkezett meg az agyagfalvi gyűlésre a partiumi román népfelkelőknek a magyar falvakra, magyar településekre történt támadásának a híre. Ennek kapcsán határoztak arról, hogy a magyar

hadsereghez, honvédséghez hasonlóan egy székely honvédséget állítanak fel, és azonnal négy dandár felállításáról is határoztak, amely parancsnokának Zsombori Sándor huszárezredet bízta meg.

Ennyi a történelmi megemlékezés tárgya, amely lehetőséget teremt számunkra, hogy itt az Országgyűlésben a székely-magyar összefogás kapcsán meg tudjunk emlékezni, illetve el tudjuk fogadni és támogatni tudjuk azt a kiállást, amelyet a székely nép, a székely nemzet az elmúlt 1100 esztendő során a magyarság mellett hitet vállalva, úgy gondolom, mindig is ott volt. *(Sic!)*

Ma, úgy gondolom, igazából Magyarországról sem beszélhetnénk, ha a székelyek az elmúlt 1000-1100 évben nem védték volna meg Magyarország keleti határait, illetve nemcsak a keleti határokat, hiszen minden háborúban vállvetve ott voltak a magyarokkal, és az elmúlt 1100 esztendőt együtt csináltuk végig. Úgy gondolom, az a törvénymódosítás, amely a parlament előtt van, amely a székely népet vagy a székelyeket mint önálló nemzetiséget képzelel el, egy provokáció, amely arra vonatkozik, hogy megossza az egységes magyar nemzetet, ezáltal is csökkentve akár Erdélyben a számarányunkat, illetve minden egyes lehetőségünket akár az oktatásban, akár a kultúrában, de akár a politikai életben. Ezeket és a hasonló kezdeményezéseket mi a kormány részéről is határozottan utasítjuk vissza.

Úgy gondolom, nemcsak a székelyeknek, nemcsak Erdély magyarságának, hanem a Kárpát-medencei magyarságnak is bizonyítottuk, hogy az elmúlt években, az elmúlt esztendőben nagyon sokat tettünk annak érdekében, hogy a magyar nemzet, a magyar identitás, a magyar oktatási rendszer, kulturális intézményrendszer, de akár politikai intézményrendszer is meg tudjon maradni és meg tudjon erősödni.

Ma elmondhatjuk azt, hogy egységes magyar nemzetéről beszélhetünk, akár a Kárpát-medencei magyarságról, akár pedig a diaszpóra magyarságáról beszélünk. Úgy gondolom, bennünket összeköt a közös múltunk, a közös őseinkre való emlékezés és a közös jövőnek is a szándéka.

A határozati javaslatát képviselő úrnak én nem láttam, nem ismerem, gondolom, sokan vagyunk így hasonlóan az Országgyűlésben. Ezt meg kell ismerünk, és utána tudunk dönteni természetesen arról, hogy tudunk-e hozzá csatlakozni. A gondolatot magam részéről - mint székely is - el tudom fogadni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Potápi Árpád államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Soltész Miklós államtitkár úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, „Érdemi segítség a hajléktalan embereknek” címmel. Öné a szó, államtitkár úr.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár

Úr! Csak a balliberális ellenzék érdekében mondom, hogy „elmúltnyolc évezni” fogok, majd azt megelőzően „elmúltnyolc évezni” is. *(Sic!)*

Október 15-én, azaz tegnap életbe lépett egy olyan jogszabály, amely a közterületi ellátással, az ottani hajléktalanellátással kapcsolatos dolgokat részben tiltja, szigorítja, a másik oldalról pedig abszolút emberségesen közelíti meg ezt a valóban nagyon súlyos és nagyon nehéz kérdést. Egyértelmű, hogy emberhez méltatlan az, ami az elmúlt években történt, ami egyébként megint csak a balliberális gondolkodók cselekedeteinek a következménye, hiszen már korábban volt egy hajléktalanellátó törvény, amely szigorította a közterületen való életszerű életvitelt, de mégis azt meg tudták még annak idején támadni, és ennek következtében állt elő az a helyzet, hogy akár aluljárókon, közterületeken, mocsokban, bűzben ott voltak az emberek.

Méltatlan, és azt gondolom, semmiképpen sem tisztességes az, hogy akár orvosi ellátás, alvás, pihenés, mosdás és étkezési lehetőségek nélkül volt ott egyébként a hajléktalan társadalomnak egy bizonyos töredéke csak. Teljesen elfogadhatatlan az, hogy tulajdonképpen azokat a közterületeket, amelyeket nagyon drágán fenntart egy-egy település, egy-egy város, vagy megépít, nagyon drágán megvesz egy járművet, legyen az egy villamos vagy bármilyen járművet egy város, akár a főváros, akár nagyobb városok, vidéki városok, azok úgy néznek ki, mint egy közcé, olyan szag van, amit nem lehet elviselni, és nagyon nagy többségében az emberek nem tudják használni.

Éppen ezért egyértelmű volt az a döntés, amit a kormány, majd pedig az Országgyűlés nagy többsége elfogadott, az pedig nem volt más, mint hogy egyrészt rendet kell teremteni ezen a területen, a másik oldalról pedig emberséges ellátást kell biztosítani, és lehetőség szerint pedig a folytatást is meg kell adni mind ezeknek az embereknek, hogy kitörjenek ebből az élethelyzetből akár a munkán keresztül, akár a lakhatáson keresztül. Mindenképpen fontos hangsúlyozni, és ki kell mondani, hogy a hajléktalanellátó rendszer készen áll a feladatok ellátására, és van annyi férőhely, amivel bőven el tudják látni ezt a feladatot.

(9.00)

Azt is ki kell mondani, hogy a finanszírozás 8-9 év óta teljesen kiszámítható és elegendő, ami nagyon fontos, mert anélkül valóban nem lehetne fenntartani ezt az ellátást, és az a 19 ezer férőhely, ami rendelkezésre áll, legyen az állami, önkormányzati, legyen az egyházi, legyen pedig civil szervezeti fenntartásban, amik megvannak, azok mindenképpen segítik a hajléktalanoknak az emberhez méltó életet.

Az elmúlt évek intézkedései azzal szolgálták a hajléktalanság megelőzését, hogy segítettünk a devizahiteleseken, segítettünk a rezsi-csökkentésben, ami nagyon fontos volt, és segítettünk a munkahelyteremtésben is, hogy minél kevesebben veszítsék el egyrészt először az állásukat, utána pedig váljanak hajléktalanná

anyagi gondok miatt. Viszont egyértelműen ki kell mondani azt, hogy az aluljárók, a közterületek, a járművek a közösségé, a közösség mindennapjait szolgálja, és nem életvitelszerű ott-tartózkodásra vannak.

Mindemellett pedig el kell mondani, hogy mi történt 2010 előtt. A legdurvább és -embertelenebb dolog az volt, hogy 2006-ban az ÁNTSZ ingyenes közfürdőjét bezáratta a szocialista-liberális vezetés, csak azért, hogy 14 millió forintot spóroljon, majd rá egy évre 35 százalékot vontak el reálértékben a támogató-sokból, nemcsak ezen a területen, hanem máshol is a szociális területeken, ezzel is a hajléktalanságot és a hajléktalan embereket sújtották. Rossz gazdálkodás következtében a rezsihátralékosok száma nőtt, a devizahitelesek teljes mértékben abba az irányba taszították, hogy nem tudták fizetni a hiteleket, ennek következtében elvesztették a lakásukat. Cinikus volt az is, hogy a tervezett kórházi vizitdíjat be akarták vezetni a hajléktalan embereknél is, hogy ők is fizessenek, és hozzá kell tennem, az is embertelen volt, ahogy az OPNI-t bezárták, aminek következtében súlyos pszichiátriai sérültek kerültek utcára.

Tisztelt Országgyűlés! Egyértelmű, hogy a többségi társadalom jogosan várja el, hogy rend legyen a közterületeken, utcákon, járműveken, de az is egyértelmű, és a kereszténydemokraták is ezt kérik, hogy emberséges (*Az elnök csenget.*), méltó ellátást kapjanak, és amennyire lehet, utána pedig vissza tudjanak menni abba az életbe, ahonnan a hajléktalan életformába kerültek (*Az elnök csenget.*) munkahelyteremtéssel, otthonteremtéssel.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Soltész államtitkár úr. A kormány nevében az elhangzottakra Rétvári Bence fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a hozzászólását és mindazokat a szempontokat, amelyeket elmondott a hajléktalansággal kapcsolatban, a hajléktalan embereken való segítséssel kapcsolatban. Minden jóérezésű ember azt szeretné, ha nem lennének hajléktalanok, ha senki sem kerülne olyan helyzetbe, hogy ne legyen hol laknia, ne legyen ismerőse, egy barátja, bárki, akinél meg tudja húzni magát, ha valaki pedig mégis ilyen helyzetbe kerül, akkor minél hatékonyabb segítséget kapjon. A mi célunk ezeknek az embereknek a segítése, a visszasegítése a hétköznapi életbe, hogy tényleg tanuljanak, dolgozzanak és el tudják tartani önmagukat, segítsünk azon a lelki traumán, azon a fizikai betegségen, ami miatt ilyen nehéz és önerőből talán megoldhatatlannak tűnő helyzetbe is kerültek.

Az elmúlt 28 esztendőben nagyon sokféle jogi szabályozás volt azzal kapcsolatban, hogy hogyan lehet a hajléktalanon, hogyan lehet a hajléktalanságon segíteni. Ugyanakkor ez a 28 évnyi szabályozás nem

volt sikeres, hiszen mindig láthattunk hajléktalanokat, volt egy időszak, amikor a számuk csökkent, de utána jött egy alkotmánybíróági döntés, és ismételen emelkedett az utcán lévő hajléktalanok száma. Ezért volt szükség egy jogszabály-módosításra, mert ha valaki tényleg szeretne ezeken az embereken segíteni, akkor nem védheti, nem óvhatja a mostani, fennálló állapotokat, mert a mostani, fennálló állapotok nem jók a hajléktalan emberek számára, és nem jók egyébként a többi ember számára sem, sem a hajléktalanok emberi méltósága szempontjából nem tartható, sem a közrend szempontja alapján nem tartható az az állapot, ami most van, azt védeni embertelenség, azt védeni nem humánus, nem empatikus a hajléktalanokkal szemben, hiszen láthatjuk, hogy utcákon, aluljárókon vagy az erdők szélén ott vannak a hajléktalanok méltatlan körülmények között. Ezért döntött úgy a kormány, hogy itt lép, segít ezeknek az embereknek.

Nem azzal volt eddig a probléma, hogy ne lett volna az elmúlt években is elegendő kapacitás a hajléktalanszállókon. A legnagyobb hidegben is, amikor a vörös kód kiadásra került, amikor tényleg a leginkább magas volt a hajléktalanszállóknak a kihasználtsága, akkor is voltak Magyarországon szabad kapacitások a hajléktalanszállókban. Olyan rendszert hoztunk létre, amelyben ráadásul a vörös kód kiadásakor sokkal több szálláshely nyílik meg a hajléktalanok számára, nemcsak azok az éjszakai menedékhelyek, az a 9800, ami most is rendelkezésre áll, nemcsak az a 1600 többlet, amely a téli időszakban megnyitható, hanem még azon kívül is minden szociális intézmény megnyílik ilyenkor a hajléktalanok előtt, ezen túlmenően pedig van a 7600 nappali melegező, amely szintén az ő életüknek a megmentése célját szolgálja. De még amikor a leghidegebb volt, akkor sem voltak ezek telítve, tehát nem az volt a hiány, nem az volt a probléma, nem az volt az akadály a helyzet megoldására eddig sem, az elmúlt években sem, hogy ne lett volna elegendő kapacitás, hanem az, hogy a hajléktalanok sok esetben nem mentek be a hajléktalanszállókra.

Azt mindenki beláthatja szintén józan ész alapján, hogy másként nem lehet a hajléktalanságból kitörni, csak a hajléktalanszállókon keresztül. Aki nem megy be a hajléktalanszállóra, az hogyan fog pihenni, hogyan fogja a ruháit kitisztítani, hogyan fog megfürödni, hogyan fog nyugodt helyen enni, hogyan fog tudni továbbképzésen részt venni, hogyan fog tudni munkát vállalni, ha nem legalább egy hajléktalanszállóról jár munkába. A hajléktalanságból való kitörésnek az elkerülhetetlen útja a hajléktalanszálló. Nem lehet úgy kitörni a hajléktalanságból, hogy valaki ne lépne be először egy hajléktalanszállóra, és utána pedig menne tovább, vagy legalábbis nagyon kevés kivétellel ebben az esetben.

Ezért volt fontos a kormány számára, hogy minden lehetőséget megragadjon, és mindenkinek az összefogását összefogja október 15-étől, hogy jussanak el ezek a nehéz helyzetben lévő emberek a hajléktalanszállókra, és onnan tudjanak majd továbblépni. És

ebben nemcsak a rendőrségen van felelősség, és nemcsak az ő közreműködésük fontos ebben, hanem a mentőszolgálat külön gondoskodó csoportot hozott létre, amelyik nem a sürgősségi mentésben, tehát nem életveszély esetén segít, hanem annak segít, aki valamilyen fizikai okból vagy fizikai betegségből kifolyólag nem tud bemenni a hajléktalanszállóra.

Ezért hoztunk létre egy tartalékalapot, ezért támogatjuk az állami, az egyházi, a civil karitatív szervezeteket, hajléktalanellátó szervezeteket, hogy ők is többletet kapjanak arra, hogy ezek az emberek bejuszanak a hajléktalanszállóra, mert a bejutás, mármint a hajléktalanszállóra való bejutás az a küszöb, amivel ki lehet törni a hajléktalan élethelyzetből.

19 ezer szálláshelyünk van, 9 milliárd forintot költünk erre évről évre, 300 milliós tartalékalapot hoztunk létre, most már 24 órában, reggel 8-tól délután 6-ig a nappali melegedők, délután 6-tól reggel 8-ig az éjszakai szálláshelyek rendelkezésre állnak. A rendőrségnek, különböző szociális, karitatív szervezeteknek megvannak a kellő felhatalmazásai ahhoz, hogy segítsenek az embereknek bejutni a hajléktalanszállóra és kitörni a hajléktalanságból.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólásra jelentkezett Nyitrai Zsolt, a Fidesz képviselője: „Köszöntjük a postásokat” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a szót és a lehetőséget. Napirend előtti felszólalásom apropóját az adja, hogy nemrég ünnepeltük a postai világnapot, és ennek okán a Fidesz fontosnak tartja, hogy itt, a Magyar Országgyűlés nyilvánossága előtt is kiemelve és megköszönje a Magyar Posta és a több mint 30 ezer postai dolgozó nap mint nap végzett áldozatos, felelősségteljes munkáját.

Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Posta története régre nyúlik vissza, hiszen már több mint 150 éve, 150 esztendeje szolgálja a magyar embereket. A minőségi munkára garanciát jelent a másfél évszázados tapasztalat és hagyomány, amely komoly segítség a hétköznapokban.

A rájuk bízott munkát, feladatot magas szakmai színvonalon és eredményesen végzik el a postai dolgozók, mutatja ezt az is, hogy Magyarországon az emberek leginkább a postásokban bíznak. Bíznak a postásokban, hiszen ez a munka nagyon sok helyen, főleg vidéki kistélepelepeken egy szoros, napi emberi kapcsolatot is jelent.

Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Posta az egyik legrégebbi nemzeti szolgáltató, több mint 30 ezer dolgozóval együtt Magyarország Kormányának kiemelt, stratégiai fontosságú intézménye, hiszen a levelek és küldemények kézbesítése mellett a nemzeti

konzultációk lebonyolításában, az idősök nyugdíjának kézbesítésében és az Erzsébet-utalványok házhoz szállításában is jelentős szerepe és feladata van.

(9.10)

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Kormánya fontos feladatának tartja a postai munkavállalók lelkiismeretes tevékenységének megbecsülését, kiemelkedő teljesítményük támogatását. 2017-ben egy 3 éves bérmegállapodást kötött a Magyar Posta összesen átlagosan 32 százalékos béremelésről, amely munkakörönként differenciált módon valósult meg.

Tisztelt Országgyűlés! Modernizálódó világunkban a Magyar Postának több kihívással is meg kell küzdenie. Az internet és az elektronikus levelezés elterjedésével a klasszikus magánlevelezés jelentős mértékben csökkent. Európai uniós szabályozás okán megszűnt a postai monopólium, a piacot liberalizálták, ugyanakkor az egyetemes postai szolgáltatás tagállami feladat, amely a versenytársakra nem vonatkozik.

Tisztelt Országgyűlés! Ilyen szabályozási környezetben is talpon tudott maradni a Magyar Posta, sőt jelentős fejlesztések is történtek az ágazatban. Jelentős beruházást hajtottak végre a csomaglogisztika területén, megerősítették a csomagautomaták kapacitását, a nagyvállalatok közül elsőként tesztelték elektromos autóikat.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség országgyűlési képviselőcsoportjának képviselői nevében itt, a Magyar Országgyűlés nyilvánossága előtt köszönjük meg a több mint 30 ezer postai dolgozó munkáját. Köszönet érte. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Nyitrai Zsolt képviselő úr. A kormány nevében Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm képviselőtársam napirend előtti felszólalását, hiszen van egy sor olyan része életünknek, amely mindennapjainkhoz hozzátartozik, és valljuk be, nem vesszük észre esetenként azt a munkát, azt a szolgáltatást, amelyet nagy szervezetek, esetenként több tízezer ember immáron 150 éve mindennapjainkhoz hozzátartozóan nyújt.

Igen, a Magyar Posta egy kiemelt jelentőségű állami vállalat, amely 30 ezer dolgozóval egyrészt el látja a postai közszolgáltatásokat, ugyanakkor piaci céggként meg kell felelnie a versenyipiac feltételeinek is. az egész országot lefedő, 2700 postát működtető hálózat egyedülálló, s egyedülálló az is, hogy munkatársai, több ezer postás naponta gyakorlatilag gyalog bejárja az ország minden települését.

A vállalat tavaly ünnepelte fennállásának 150 éves jubileumát. Másfél évszázad alatt meghatározó

szolgáltatóvá vált, jelenleg is az, s a munkatársai iránti bizalom pedig az országban az egyik legmagasabb. Ezt mutatja, hogy október 9-én a postai világnap alkalmával megtartott rendezvényeken mintegy 150 díjat vehettek át a kitüntetettek, több szakmai elismerést kaptak a posta munkatársai.

A Magyar Posta jelentősége az internet világában is óriási. Évente mintegy 600 millió levelet kézbesítenek munkatársai, a postákon feladott csekkek száma pedig meghaladja az évi 200 millió darabot. A fogyasztói trendek azt mutatják, hogy a hagyományos levélfeladás és a csekkbefizetés mértéke ugyan lassan csökken, de a csomagkézbesítési piacon évek óta növekedés látható. A Magyar Posta a belföldi csomag-, futár- és expresszpiacra piacvezető - komoly versenytársak mellett is - 35 százalékos részesedéssel. Jelenleg évente több mint 20 millió csomag és közel ennyi árutartalmú nemzetközi küldemény kézbesítését végzik el a postások.

A posta számára a legnagyobb kihívást az elektronikus kereskedelem elmúlt években tapasztalt dinamikus növekedése jelenti. Ezt a növekedést a csomagfeldolgozásnak és -kézbesítésnek követnie kellett, amelyhez fejlesztések voltak szükségesek. Ennek egyik lépése az automata csomagfeldolgozó rendszer, amelyet október 1-jétől működtet a Magyar Posta. A beruházással jelentősen javult a csomagfeldolgozás, a kapacitás közel háromszorosára növekedett, automatizálással pedig reményeink szerint a munkaerőhiányt is mérsékelni tudjuk.

Jön a karácsony, s karácsony előtt a csomagkézbesítés nagy kihívást jelent minden évben. Ez a rendszeresen növekvő forgalom a postai intézkedéseknek köszönhetően mind az elmúlt években is és reményeink szerint idén karácsonykor is zökkenőmentesen fog lebonyolódni. A posta támogatja az innovációt, a digitális fejlesztései eddig is sikeresek voltak, gondoljunk a csekkautomatákra, a csomagautomatákra vagy az iCsekk mobilapplikációra.

A Magyar Posta stratégiai célja, hogy modernizálja a klasszikus levélpostai szolgáltatásait. A postai azonosított küldemények követési programjának lényege, hogy az úgynevezett könyvelt levelek, az ajánlott, tértivevényes levelek és hivatalos iratok életútja követhető legyen az ügyfelek számára a feladástól a kézbesítésig, illetve az átvételig. Ebben a projektben a posta több mint 8000 munkatársat lát el mobil kézbesítő eszközzel, a nagyobb forgalmú településeken hőnyomtatókkal, a postákat pedig aláírópadokkal. Az ügyfelek nem papíron, hanem mobil eszközön írnak alá, így az átvétel közvetlenül az elektronikus adatbázisba kerül. Egyik legjelentősebb eleme a fejlesztésnek, hogy kivezetésre kerül a papíralapú tértivevény. Az új rendszer bevezetése révén a jövőben országosan minden kézbesítő elektronikus eszközökkel kézbesíti majd a könyvelt levélküldeményeket.

Még egyszer köszönöm a napirenden kívüli fel szólalást és az önök figyelmét.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Fónagy államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Áder János **köztársasági elnök** úr új államtitkári kinevezéséről szóló **átíratot** küldött az Országgyűlésnek. *(Közbeszólás az ellenzéki padsorokból: Hány hónapig fogja bírni?)* Felkérem Tiba István jegyző urat, hogy ismertesse a köztársasági elnök úr átíratát.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, továbbá a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján - a miniszterelnök javaslatára - 2018. október 16-ai hatállyal dr. Horváth Ildikót az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárává kineveztem. Budapest, 2018. október 15. Üdvözlettel: Áder János.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében gratuláljak államtitkár asszonynak és sok sikert kívánjak munkájához.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény módosításáról** szóló előterjesztés kivétel eljárásban történő összevont vitája. A Bánki Erik, Fidesz, képviselő úr által benyújtott előterjesztés T/2600. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a törvényjavaslat előterjesztőjének, 15 perces időkeretben. Öné a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz és a KDNP frakcióinak képviselői régóta dolgoznak azon, hogy minél több ponton, minél több módon támogassák a magyar családok boldogulását, otthonhoz jutásuk lehetőségét, megélhetésük szintjének javítását és a gyermekek ellátását. Éppen ezért 2010 óta, amióta a polgári kormány működik Magyarországon, folyamatosan bővülnek a családtámogatási rendszer elemei, új elemek jönnek létre, jönnek be új támogatások és bővülő programok.

(9.20)

Néhány fontos dolgot ezek közül szeretnék megemlíteni önöknek. Ilyen volt a családok terheinek csökkentése, a gyermeknevelés támogatása, a családi adórendszer bevezetése, a folyamatos adócsökkentések, a gyed extra, a bölcsődei, óvodai és iskolai fejlesztések, valamint az otthonteremtési program. *(Z. Kárpát Dániel: Meg a lopás!)*

Ezen családbarát intézkedések hatása már érezhető, a családok már ma is jelentős állami támogatásokat vehetnek igénybe, aminek köszönhetően sokkal több pénz marad náluk. Ez biztató, de tudjuk, hogy még sokat kell tennünk. Nem véletlenül lett 2018 a családok éve Magyarországon. Mindezekre figyelemmel, az elmúlt hét és fél esztendő tanulságait feldolgozva és kielemezve, végigtekintettük, hogy milyen támogatási rendszerek működnek és milyen hatékonysággal ma Magyarországon. Megállapítottuk, hogy az otthonteremtési támogatások közül a lakás-takarékpénztárak rendszere nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. *(Dr. Lukács László György: Micsoda?!)*

1996-ban, még a szocialista kormányzás idején került bevezetésre ez az elem, amelynek alapvető céljai közé tartozott, hogy ösztönözze a lakáscélú megtakarítások elősegítését, ezáltal a magyarországi lakásvásárlások, a lakáspiac helyzetének javulását; elősegítse a lakásvagyon állományának értékmegőrzését, illetve megteremtse a lakás-előtakarékosság zárt és elkülönült rendszerben, biztonságos keretek között, állami támogatással történő lebonyolításának feltételeit.

A tapasztalat ugyanakkor azt mutatta, hogy ez a megtakarítási forma nem szolgálta eredményesen az otthonteremtési célokat, mi több, a szolgáltatást nyújtók, illetve a lakás-takarékpénztárakat működtetők az állami támogatás egy részén jelentős extraprofitot realizáltak. 2010 óta a négy lakás-takarékpénztári szolgáltató mintegy 60 milliárd forintnyi extraprofitot tett zsebre.

Ennek nagy részét egyébként éppen azoktól a magyar családoktól vette el, amelyek ezeket az előtakarékossági lakás-takarékpénztári megtakarítási formákat választották, hiszen tudjuk azt, az elmúlt időszakban történt elemzések alapján egyértelművé vált, hogy jelentős, 20 ezer és 60 ezer forint közötti szerződéskezési díjat, az átlagnál jóval magasabb folyószámla-vezetési díjat kértek el azoktól a magyar emberektől, akik ezt a megtakarítási formát választották.

Eközben a családi otthon kedvezmény rendszerének eredményes működéséhez képest, ahol több mint 90 ezer család 250 milliárd forintnyi támogatást vehetett igénybe új építésű lakások vagy használt lakások vásárlására, illetve új lakások vagy családi ház építésére, eközben a lakás-takarékpénztár célú megtakarításoknak mindösszesen egynegyede volt az, amit konkrétan lakásvásárlásokra fordítottak a magyar családok. Így ez a megtakarítási forma vagy ez az öngondoskodási forma nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket, hiszen a Fidesz és a KDNP képviselőinek egyértelmű álláspontja az, számunkra egyetlen cél elfogadható, hogy belátható időn belül minden magyar család otthonhoz tudjon jutni Magyarországon.

Az adófizetők számára ez egy rendkívül költséges támogatási forma volt, hiszen 70 milliárd forintnyi állami támogatást biztosított a kormány ehhez a konstrukcióhoz. Ha megnézzük azt, hogy az öngondoskodási megtakarítási lehetőségek közül ez a 70 milliárd

forint az ösztámogatásoknak mintegy háromnegyedét tette ki, mégis a megtakarítások mértéke a lakás-takarékpénztáraknál alig érte el az egyharmadot, akkor azt látjuk, hogy ezek a számok is azt támasztják alá, hogy nem működött ez a konstrukció megfelelően. Hangsúlyozni szeretném, hogy az otthonteremtési program eredményessége és hatása messze meghaladja az eddigi állami támogatásokat is használó lakás-takarékpénztárakat, amelyek valóban, ahogy az imént említettem, az esetek háromnegyed részében nem vezettek lakásvásárláshoz.

Azt gondoljuk, hogy a CSOK, illetve az otthonteremtési program már bizonyított az elmúlt évek során, hiszen minden más eszköznél hatékonyabban segítette a családok otthonteremtését, az új lakás vásárlását és építését, aminek köszönhetően a lakásépítések dinamikusan növekedtek az elmúlt évek során. Egy év alatt több mint 30 százalékkal több lakást vettek használatba Magyarországon, 2018 első fél évében több mint 6500 új lakás épült, és ez, ahogy az imént említettem, 30 százalékkal meghaladta a 2017 azonos időszakában tapasztalt mértéket. A beadott építési engedélyek alapján is az látható, hogy a lakásépítések dinamikája a következő években is megmaradhat. Láthatjuk azt is, hogy időarányosan sokkal nagyobb mértékben tudott hozzájárulni ahhoz, hogy a magyar családok saját otthonhoz jussanak, túlzott eladósodás nélkül. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy a CSOK már több mint 90 ezer család otthonteremtését segítette.

A benyújtott törvényjavaslat-módosítás arra tesz kezdeményezést, hogy a kormány felmenő rendszerben vezesse ki a lakáskasszák állami támogatását. Tehát az eddig megkötött szerződések továbbra is érvényben maradnak, az az adótámogatási rendszer, amely eddig működött, a későbbiekben is működni fog, csupán annyi történik, hogy a törvény hatálybalépését követően a megkötött lakás-takarékpénztári szerződésekhez az állam már nem ad külön támogatást.

Sokan felvetették a tegnapi nap bizottsági vitája során, hogy megszűnik a lakás-takarékpénztárak rendszere, vagy megszüntetjük ennek a törvényjavaslatnak az elfogadásával. Ez nem igaz, kérem szépen, hiszen a lakás-takarékpénztárak rendszere a későbbiekben is fenn tud maradni. Annyi történik csupán, hogy az állam a korábbi támogatás mértékét vonja meg ettől az öngondoskodási formától. *(Z. Kárpát Dániel folyamatosan közbeszól.)* Ami talán nem véletlen, tisztelt hölgyeim és uraim, hiszen ha megnézik azt, hogy az előző években ezekben a lakás-takarékpénztári megtakarításokban milyen eredmények keletkeztek, akkor azt láthatják szomorúan, hogy az állami támogatások nem számítása esetén nullás vagy veszteséges vagyongazdálkodás folyt ezen a téren, tehát láthatóan nem voltak arra ösztönözve a lakás-takarékpénztárak, hogy ezekből a megtakarításokból valódi hasznot kovácsoljanak. Ez pedig, azt gondolom, nem fenntartható a későbbiek során, ezért is célozza a törvényjavaslat azt, hogy ez a rendszer ebben

a formában, ezekkel a támogatásokkal a későbbiekben ne működjön.

Az is felmerült a tegnapi vita során, hogy káosz várható a piacon, és az egész lakás-takarékpénztári rendszer be fog dőlni. Ez nem így van, tisztelt hölgyeim és uraim, hiszen még egyszer mondom, a korábbi szerződések nem sérülnek, azoknál az állami támogatás ugyanolyan szinten megmarad, és azoknak a kifutása a későbbiekben is biztosított lesz költségvetési támogatással.

Az pedig, hogy a lakás-takarékpénztárak megtakarítási rendszere fenn tud-e maradni, azon fog múlni, hogy ott megfelelő és alkalmas emberek dolgoznak-e, akik képesek arra, hogy az adott piaci körülmények között, az adott kamatkörnyezetben olyan befektetéseket tegyenek, amelyek érdemi megtérülést tudnak hozni, és az emberek úgy gondolják, hogy érdemes továbbra is a lakáscélú megtakarításaik egy részét ilyen előtakarékosági formában kamatoztatni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt gondolom tehát, hogy a törvényjavaslat előremutató abban, hogy egy olyan rendszertől vonja meg az állami támogatást, amely az elmúlt időszakban azt bizonyította, hogy nem kellő hatékonysággal működik. A kormánnyal való egyeztetések során egyértelműen az körvonalazódik, hogy az itt felmerülő megtakarításokat vagy az itt előálló megtakarításokat a következő időszakban is családi otthonteremtési programokra fogjuk fordítani. Ennek egy formája a CSOK, annak az esetleges átdolgozása vagy kibővítése, amelyen amúgy is dolgozik a kormány. Mi azt várjuk, hogy emellett olyan új programok indulhatnak, amik olyan lakossági rétegek számára is elérhetővé teszik a lakásvásárlásokat vagy otthonteremtési programban való részvételt, akik eddig nem, nem kellő hatékonysággal vagy nem kellő eredményességgel tudták ezt igénybe venni.

Én úgy gondolom tehát, tisztelt hölgyeim és uraim, tisztelt képviselőtársaim, hogy ezzel a törvényjavaslattal a lakásmegtakarítások terén az előgondoskodás lehetőségeinek a köre nem változik, ugyanakkor az otthonteremtés támogatási körében egy olyan új érdemi változás jön, ami egy sokkal hatékonyabb és sokkal eredményesebb rendszer keretében tudja támogatni a magyar családok otthonhoz jutási lehetőségeit. Éppen ezért azt kérem önöktől, hogy ennek a törvényjavaslatnak a támogatását szíveskedjenek majd megtenni a zárószavazásnál. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bánki Erik képviselő úr. A kormány nevében Tállai András államtitkár úr kíván felszólalni.

(9.30)

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Előterjesztő Úr! A lakás-takarékpénztári piacon, ahogy ön is elmondta, négy intézmény működik.

Ebből kettő viszonylag újabb és kisebb portfólióval rendelkezik, ám kettő évtizedek óta a lakás-takarékpénztári piac résztvevője. Ezen piaci szereplők az elmúlt években 60-70 milliárd forint adózott eredményt értek el, és ebből 30 milliárd forintnyi osztalékot fizettek ki. Ehhez segítségül hívtak 240 milliárd forintnyi állami támogatást ezen időszak alatt. Ezen rövid bevezetésből és néhány számból is látható, hogy a lakosságnak szánt állami támogatás jelentős része valójában nem a lakásra megtakarítóknál realizálódott, hanem a lakás-takarékpénztáraknál és azok tulajdonosainál. Ez nem tartható fenn akkor, amikor az állami támogatásnak a közvetlen felhasználóhoz való eljuttatásában ennél lényegesen hatékonyabb megoldása is van. *(Bangóné Borbély Ildikó: Rogán...!)* Bánki Erik képviselő úrtól hallhattuk például, hogy ilyen a CSOK. A lakás-takarékpénztári termékek állami támogatása nem szolgálta hathatósan a lakás tekintetében megtakarítók érdekeit. Az államilag támogatott öngondoskodási formák közül a lakás-takarékpénztárak aránytalanul magas költségvetésiforrás-igényt jelentettek. *(Bangóné Borbély Ildikó: A magánnyugdíjpénztárnál is...!)*

Az LTP-befizetések után járó állami támogatás az öngondoskodási lehetőségekre fordított állami támogatások jelentős részét, több mint háromnegyedét teszi ki. Összességében ez 75-80 milliárd forintot jelent az összes önmegtakarítási állományból. Ehhez képest az LTP-megtakarítás állománya mindössze egyharmada a teljes öngondoskodási megtakarításoknak. Ezt a tényt támasztja alá az is, hogy a lakosság pénzügyi vagyonának mindössze 3 százalékát tartja lakás-takarékpénztárban. Problémát jelent az is, hogy a lakás-takarékpénztárak az állami támogatás mértékét kihasználva gyakorlatilag nem vagy alig fizetnek betéti kamatot, hiszen önmagában az állami támogatással is magasan versenyképes a termékük; 30 százalékos állami támogatásról van szó. Meglátásom szerint egy intézmény ugyanakkor nem alapozhatja a lakosság számára kínált termékét kizárólag arra, hogy az állam kiegészíti a forrást, és ezt a forrást a megtakarító elégséges hozamként éli meg, így az ő pénzhatalma után már nem kell hozamot fizetni az ügyfeleknek.

Nézzük meg ugyanakkor a törvényjavaslatot, mert akkor mindenki tudja értelmezni és néhány alapvetést megfogalmazni. Ahogy elhangzott, nem kerül megszüntetésre a lakás-takarékpénztári rendszer, csak az állami támogatás kiáramlása kerül megállításra. A már megkötött szerződések tekintetében minden jog és kötelezettség sértetlen marad, a szerződő felek eredeti tervei mentén futnak ki és teljesülnek a szerződések és a megtakarítások. Ha valaki egy kicsit körülnéz a lehetőségek között, akkor egy dolog biztosan állítható *(Z. Kárpát Dániel: Megtálálja az OTP-t rögtön!)*, hogy nem igaz, hogy a kormány nem támogatja a lakásvásárlást, az otthonteremtést, hiszen évek óta hatalmas sikereket tud felmutatni, ennek a legismertebb és legnépszerűbb eleme a már elhangzott CSOK.

Lehetőség van tehát a lakás-takarékpénztáraknál hatékonyabb módon felhasználni az adófizetők pénzét, és közvetlenül, hatékonyabb és olcsóbb módon eljuttatni az állami támogatást az otthonteremtési program céljainak megvalósulása érdekében. A CSOK minden más eszköznél hatékonyabban segíti a családok otthonteremtését. *(Z. Kárpát Dániel: Ha-ha-ha-ha!)* Eddig több mint 90 ezer család élt ezzel a lehetőséggel.

Tisztelt Országgyűlés! Mindez persze nem jelenti azt, hogy az állam a használt lakások felújítását, bővítését nem szeretné ösztönözni és támogatni. A használt lakások megújításában való állami részvétel lehetőségét a jövőben meg kell vizsgálni. Köszönöm megismerő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleményeknek az ismertetésére kerül sor. Ezekre mindösszesen 15 perc áll rendelkezésre.

Megadom a szót Törő Gábor képviselő úrnak, a bizottság előadójának, 8 perces időkeretben.

TÖRŐ GÁBOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. október 15-én a házszabály 62. §-a alapján, vagyis a kivételes eljárásra vonatkozó szabályok szerint megtárgyalta a lakás-takarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény módosításáról szóló, T/2600. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 23 igen szavazattal, 8 nem ellenében, tartózkodás nélkül jogtechnikai pontosításokat tartalmazó összességű módosító javaslatot és összességű jelentést nyújtott be.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz gazdasági kabinetje áttekintette a lakáskasszák és az otthonteremtési program működését, amely alapján megállapította *(Arató Gergely: Gazdasági kabinet? A politikai bizottság döntött? Vagy mi történt?)*, hogy a program nem látja el azt a feladatát, amelyet a jogalkotó célul tűzött ki. A lakáskasszák működése teljesen egyoldalú, kihasználják az állami támogatást, de ők maguk semmilyen hozamot nem biztosítanak a szerződő állampolgárok részére a megtakarított befizetések után. *(Bangóné Borbély Ildikó: A magánnyugdíjpénztárakról ugyanezt mondtátok!)* A felelős gazdálkodás keretei között nem megengedhető *(Z. Kárpát Dániel: Tolvajok!)*, hogy a gazdasági társaságok költségvetési forrás felhasználása útján ilyen módon jussanak többmilliárdos haszonhoz.

Fontos megjegyezni, hogy a lakás-takarékprogram mára egy, az állam és az adófizetők számára költséges, de nem hatékony konstrukcióvá vált. Miközben az összes öngondoskodási megtakarításnak csak az egyharmadát teszi ki a lakástakarékban tartott összeg, addig az összes ilyen jellegű állami támogatás háromnegyede kerül évente a lakás-takarékpénztárakhoz.

Ezzel szemben van egy 2015 óta működő otthonteremtési konstrukció, amelynek eredményessége és hatása messze meghaladja az eddigi állami támogatásokat is használó lakás-takarékpénztárakét. *(Z. Kárpát Dániel: Hazudsz!)* Erre való tekintettel szükséges lenne, hogy a kormány felmenő rendszerben vezesse ki a lakáskasszák állami támogatását, és helyette minden forrást az otthonteremtési programra fordítson. Az otthonteremtési programot ezzel párhuzamosan szélesíteni, bővíteni érdemes, hogy minél több család otthonteremtését segítse.

Érdemes kihangsúlyozni, hogy a lakás-takarékpénztáraknál már megkötött érvényes szerződéseket, illetve az eddigi befizetéseket a törvényjavaslat változtatásai nem érintik, azok a megkötött szerződéseknek megfelelően működnek, és az állami támogatás a futamidő végéig jár.

Az elhangzottakra tekintettel kérem önöket, hogy a felelős gazdálkodás követelményének érvényre juttatása érdekében támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Törő Gábor képviselő úr. A bizottságban megfogalmazódott kisebbségi véleményt két felszólaló ismerteti, összesen 7 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Varga László képviselő úrnak.

DR. VARGA LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz egyik kabinetje ezek szerint áttekintett valamit, a magyar emberekkel azonban azt, hogy áttekintett valamit és változtatást terveznek, ezt a tegnapi napon sikerült közölni. Itt nagyon hamar hatályba is léphet, akár napokon belül ez a javaslat, amely felszámolja tulajdonképpen ezt a jól működő rendszert. Felháborító módon kivételes eljárásban erőltetik át, diktátum jelleggel ezt az előterjesztést. Ez volt tulajdonképpen minden ellenzéki képviselőnek a fő mondanója itt a tegnapi törvényalkotási bizottsági ülésen.

Tulajdonképpen az a módosító, amit megtárgyalt a Törvényalkotási bizottság, azt gondolom, említésre sem érdemes, néhány nyelvhelyességi és kodifikációs problémát korrigál, azonban számunkra az első alkalom volt arra, hogy elmondjuk a törvényjavaslattal kapcsolatos aggályainkat. Felháborító az általános indokolásban arra hivatkozni például, hogy uszodát, medencét vagy akár szaunát építettek volna ebből a magyar emberek. *(Bangóné Borbély Ildikó: Azt önök szoktak!)* Igen, ez az önök sajátja lehet, hogy ez így van önkönnél, de valójában több mint egymillió magyar embert érintett ez a konstrukció; egy olyan konstrukció volt, amely a saját félretett forintok mellé 30 százaléknyi állami támogatást nyújtott. És bár valóban nem érinti a már megkötött szerződéseket vagy a hatálybalépésig megkötött szerződéseket, az állami támogatás kivezetésével gyakorlatilag ezt a konstrukciót a jövőre tekintettel ellehetetlenítik.

(9.40)

Nem igaz, hogy nem lettek ebből új ingatlanok vagy újonnan építettek, vagy nem vásároltak az emberek ebből új lakásokat. Igaz, hogy sokszor az önerőt támogatta ez a konstrukció, olyan embereknél is, akik igenis rászorultak, és más konstrukciókban nem tudtak állami támogatást érvényesíteni. Mindemellett felújításra is használták nagyon sokan ezt a konstrukciót az elmúlt években, amit valóban '96-ban, a Horn-kormány idején, nagyon helyesen, vezetett be az akkori Országgyűlés szocialista többsége. A felújítások kapcsán pótolta nagyon sok esetben az elmaradó energiaracionalizálási pályázatokat is, hiszen az elmúlt 8 évben nagyon kevés ilyen láthatunk. Sok családnak csökkent ezáltal tehát a rezsi terhelése, nagyon sokan cseréltek akár nyílászárókat vagy kisebb-nagyobb felújításokat eszközöltek.

Nem konkurenciája ilyen értelemben a lakástakarék-rendszer a lakástámogatás többi lábának. Ez más, ez a rendszer a legszélesebb kör számára elérhető lába a lakástámogatási rendszernek. A legszegényebbek is elérhették ezt a rendszert, olyanok is, akik még nem vállaltak gyereket, még nincs gyerekük, de mondjuk, adott esetben huszonevesen már félre tudtak tenni valamennyit egy jövőbeni lakáscél megvalósításáért. A legszélesebb köröket érintette, illetve a legszélesebb körben felhasználható volt. Ha bármi aggályuk volt a rendszer működése kapcsán, akkor erről kellett volna egy előterjesztést behozni a Ház elé, azaz kellett volna foglalkozni, nem pedig azzal, hogy diktátum jelleggel szétverjék ezt a rendszert. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga képviselő úr. Megadom a szót Pintér Tamás képviselő úrnak.

PINTÉR TAMÁS, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egészen döbbenetes az előterjesztett törvényjavaslat, amely egyben diszkriminatív, korrupciógyanus és életellenes.

Miért diszkriminatív? Önök újra belerúgnak azokba a fiatalokba, akik még itthon próbálkoznának lakáshoz jutni, itthon szeretnének életet kezdeni. Ezeket a fiatalokat üldözik el Magyarországról, akik valamilyen módon megtakarítást tudtak volna eszközölni, összerakni a kis pénzükből azokat a támogatásokkal egybekötött megtakarításokat, amellyel majd a későbbiekben családot tudtak volna itthon, Magyarországon alakítani. Önök a CSOK rendszerét ajánlják ezeknek az embereknek, akik most már nem élhetnek a lakás-takarékpénztárral, azt a támogatást, amelynek szinte semmi köze sincsen ehhez a rendszerhez.

De diszkriminatív is, hiszen azok az emberek, akik eddig a lakás-takarékpénztárral tudtak volna spórolni egy saját lakásra, azok az egyedülálló emberek, azok, akiknek nem lehet gyermekük, akiknek nem új építésű lakásra lenne szükségük, vagy nincsen alapítójuk a CSOK-ot igénybe venni, azokat egészen

egyszerűen kirekesztik az önálló élet kezdéséből. De korrupciógyanus is, hiszen ebben a gyorsított eljárásban, amivel szeretnék átvinni a mostani javaslatukat, egyértelműen megállapítható, hogy a Rogán Antal-féle lakáslottóban nyomuló cégek elől takarítják el a konkurenciát.

Azt mondják, hogy extraprofitot termelő cégeknek állami segítséggel nem adhatnak lehetőséget. De akkor tudják, hogy mi a legnagyobb, óriási extraprofittal rendelkező, de kevés eredménnyel működő rendszer? Ez a magyar foci. De például idevehetjük a multikat is, akiknek munkahelyteremtés céljából, ezzel a címmel milliárdokat adnak, de azok nem tartják be a munkahelyteremtési kvótát. Miért nem adóztatják meg inkább őket? Miért nem teremtenek egy másik rendszert, miért lehetetlenítik el teljes egészében ezeket? De itt van például a kötvénybiznisz is, amely dúsgazdaggá tett cégeket hozott létre az önkormányzatok segítségével. Miért nem ezeket szüntetik meg teljes mértékben? És hogy fogják majd az így megmaradt pénzeket lakásépítésre fordítani? Én azt gondolom, hogy az önkormányzatok által belengetett, majd a jövőben megpróbálandó lakásépítési rendszer egész egyszerűen egy hablaty rendszer.

De azt is elmondhatjuk, hogy életellenes, hiszen azok a magyar emberek, akik dolgoztak ezekben a lakás-takarékpénztárakban, ezek egészen egyszerűen elveszíthetik a munkájukat, hiszen nem fognak tudni majd ilyen rendszerben dolgozni, nincsen már lehetőségük ilyen munkahelyeken a jövőben is állást találni. A kivándorlást segítik elő, ahogy már elmondtam az előbb, és ezért is életellenes ez a rendszer, hiszen azoknak a fiataloknak, akiknek ez utolsó szalmaszál volt, már nem lesz lehetőségük majd a jövőben ilyen módon megtakarítást eszközölniük.

Nagyon fontos arra figyelni, és kérem önöket, ha már mindenképpen ezt az örült törvénymódosítót át fogják a mai napon passzírozni itt a parlamenten, akkor figyeljenek arra, hogy ne okozzanak piaci pánikot, merthogy ezek a cégek, amelyek ezzel foglalkoztak eddig, nem fogják tudni biztosítani, még a MOB *(sic!)* által sem *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* azt a rendszert, hogy ők ne menjenek csődbe. Nagyon fontos, hogy ne legyen piaci pánik. Köszönöm szépen a szót. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Pintér képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakciónak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc áll rendelkezésükre. A felszólalások első körében a képviselőknek ismertetik a frakciók álláspontját, képviselőcsoportonként 15 perces időkeretben.

Elsőként megadom a szót Manninger Jenő képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt

Ház! A mi politikai közösségünk mindig is családbarát politikát folytatott. Most sincsen ez másként, aggodva figyeljük a romló demográfiai folyamatokat, és örömmel tölt el bennünket, ha a tendenciák javulását látjuk.

A Fidesz a kormányzattal karöltve sosem dől hátra ebben a kérdésben, folyamatosan újabb és újabb eszközöket és ösztönzőket keres arra, hogy megállítsa a kedvezőtlen folyamatokat, és hogy Magyarországon anyagi értelemben ne teher, hanem áldás legyen nemcsak a gyermekvállalás, hanem az otthonteremtés is. *(Bangóné Borbély Ildikó: Hagyjátok már békén őket!)*

Számos lépést tettünk már annak érdekében, hogy a magyar családok túlzott eladósodás nélkül jussanak saját otthonhoz, ugyanakkor mindannyian emlékszünk rá, hogy nem minden kormányznak volt ez a célkitűzése. Szomorúan kellett tapasztalnunk, hogy az ellenzéki pártok kezdettől fogva támadták az otthonteremtési programot.

Ha a baloldalon múlna, valószínűleg ismét eltörlőnék, mint azt kormányzásuk alatt egyszer már megtették. Több intézkedést hoztunk már annak érdekében, hogy a magyar családok minél kedvezőbb feltételek mellett jussanak saját otthonhoz. Azt követően például, hogy a Gyurcsány-, Bajnai-kormány 2009-ben megszüntette a szocpolt, mi 2012-ben ezt visszaállítottuk.

S ha már itt tartunk, nem mehetünk el szó nélkül amellet sem, hogy Gyurcsány Ferenc és a szocialisták kormányzásuk idején felszámolták az első Orbán-kabinet által bevezetett otthonteremtési kedvezményeket, megszüntették az állami támogatású lakáshitelt, több mint duplájára emelték a lakásáfat és kockázatos devizahitelekbe kergették a családokat. Ennek eredményeként 2010-ben már egymilliónál is több bajba jutott devizahiteles család volt Magyarországon. A túlzott eladósodás nélküli saját otthonhoz jutásnak még csak a kósza gondolata sem merülhetett fel akkoriban.

Az otthonteremtési program népszerűsége azonban továbbra is töretlen. Mint talán önök is tudják, bevezetését követően még kedvezőbb lett a CSOK, nőtt a jogosultak köre, és számos olyan könnyítés került bevezetésre, amely még kedvezőbbé tette a családok számára a saját otthonhoz való jutást. Engedjék meg, hogy néhány számot is mondjak. 2016 decemberében például rekordösszegben, 9,6 milliárd forint értékben kötöttek szerződéseket, a program 2015-ös bevezetése óta pedig több mint 90 ezer család otthonteremtését segítette, amelyhez a kormány eddig 250 milliárd forintos támogatást nyújtott. *(Közbeszólás az ellenzéki padsorokból.)*

Ha már itt kiabálnak, idézem is a szocialistákat, amit annak idején mondtak: életidegen, mindenféle realitástól mentes, jelenlegi formájában nélkülözi a háttérszámításokat a családi otthonteremtési kedvezmény. A számok mégis önmagukért beszélnek, és egyértelműen alátámasztják azt a tényt, miszerint a családi otthonteremtési kedvezmény az elmúlt években

bizony jelentősen hozzájárult a családok otthonteremtéséhez, ellentétben a lakás-takarékpénztárakkal, amelyekkel kapcsolatban az elmúlt húsz év tapasztalata az, hogy ez a megtakarítási forma nem szolgálja eredményesen a megfogalmazott otthonteremtési célokat. Ma már messze nem mutat olyan eredményeket a lakáspiacon, mint kezdetben, mi több, a szolgáltatók az állami támogatás egy részén is jelentős extraprofitra tesznek szert; megjegyzem, egyébként Európában a legmagasabb, 30 százalékos volt az állami támogatás ezen a konstrukción.

(9.50)

Az elmondottakra tekintettel a benyújtott módosítás arra tesz javaslatot, hogy a hatálybalépését követően megkötött lakás-előtakarékosági szerződések esetében, valamint a már korábban megkötött lakás-előtakarékosági szerződések meghosszabbítása esetén az előtakarékoskodó állami támogatásra ne legyen jogosult. Ugyanakkor hangsúlyozandó, hogy a már megkötött szerződéseket, illetve az eddigi befizetéseket a módosítás nem érinti, az állami támogatás ez esetben a futamidő végéig jár. Így azt is lehet mondani, hogy fokozatosan szűnik meg az állami támogatási rendszer - tehát nem a lakástakarék, hanem az állami támogatás, mondhatjuk, felmenő rendszerben -, s nyilván ez idő alatt fokozatosan jelenhetnek meg a család- és lakásépítési támogatások új, remélhetően hatékonyabb elemei.

Tisztelt Képviselőtársak! Minden lehetséges eszközzel támogatjuk a fiatalok otthonteremtését, és igyekszünk folyamatosan bővíteni azon támogatások, lehetőségek körét, amelyek a fiatalok otthonteremtését segítik. A 2010-ben meghirdetett családpolitikai fordulatot meg is valósítottuk, 2010-hez képest kétszer annyit, vagyis mintegy 2000 milliárd forintot fordítunk családtámogatásokra annak érdekében, hogy Magyarországot olyan családbarát országgá tegyünk, ahol a családok minden lehetséges támogatást megkaphatnak az otthonteremtéshez. Ezt a célt szolgálja a benyújtott törvényjavaslat is, amelynek köszönhetően a lakáskasszák által zsebre tett jelentős extraprofitot is hatékonyabb otthonteremtési programokra fordíthatjuk.

Mindezeket szem előtt tartva kérem tehát képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, Manninger Jenő képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Maga a javaslat is vérlázító, amit elénk tettek, de a képviselői indoklások egész egyszerűen botrányosak. Ne haragudjanak, képviselőtársaim, ha ezt végiggondolják, képesek tükörbe nézni este és nyugodtan lefeküdni?!

Most őszintén! Ne válaszoljanak nekem, de gondolják végig: van az az előny, van az a karrierút, van az a pénz, amiért - ne vigyorogjon, egyáltalán nem vicces! - önök képesek ekkorát rúgni magyar fiatalok tízezreibe? Le tudnak feküdni ezután nyugodtan? Teljesen őszintének tűnő módon próbálják előadni azokat a nettó hazugságérveket, amelyekről mindannyian tudják itt ebben a teremben, hogy nem igazak. Mi is tudjuk és önök is tudják, hogy hazudnak.

Teljesen egyértelmű, hogy a lakás-takarékpénztárak eddigi rendszere nem arra lett kitalálva, nem az volt az üzleti modell célja, hogy az új építésű lakások számát drámai módon növelje. Ne hazudozzanak tehát itt a saját céljaikkal karöltve az egész történetről abban az irányban, hogy itt az lett volna az eredetileg artikulált cél, hogy minél több új építésű lakás születessen, mondjuk, egy OTP-s vagy fundamentás szerződésen keresztül Magyarországon! Ez nettó hazugság, kérem szépen!

Aki itt ügyvéd a teremben, és vannak önök jó páran, nagyon jól tudják, hogy amikor a CSOK-ra hivatkoznak, és arra hivatkoznak, hogy majd a megszüntetett lakástakarékpénztár-szerződések helyett majd CSOK-ot tudnak felvenni az érintettek, megint csak hazudnak. Nagyon jól tudják, hogy egy nettó 300-350 ezres kereset alatt az érintett bankok többsége ilyen vagy olyan kifogásokkal egyszerűen elhajtja az igénylőt. Egyébként támogatom a CSOK-ot, de a CSOK a jelen formájában jellemzően a nagyobb városokban lakó, és a mondjuk, 10-20 millió forintnyi tartalékkal vagy kezdőtőkével rendelkezők számára jó, és jó hogy így van. Tehát nincsen semmi baj ezzel a rendszerrel, bővíteni kellene; ebben is egyetértünk. De azt hazudni, hogy a lakás-takarékpénztárak tevékenységét és a lakáscélú előtakarékoságot mindez kiváltaná, egész egyszerűen elképesztő. Olyan fiatalokról és olyan középkorúakról is beszélünk, akiknek még nincs gyerekük, de szeretnének. Tehát, képviselőtársaim, egy demográfiai tél közepén ilyen szinten belebabrálni életkezdési támogatásokba, lehetőségekbe, ez nemcsak barbárság, hanem történelmi bűn, amit a történelem számon fog kérni önökön.

S el kell mondjam azt is, hogy ha valakinek még nincs gyereke, de már van öngondoskodási szándéka, vannak lakáscéljai, kutya kötelességük támogatni ebben. Lehet egyébként legitím szakmai vitát folytatni arról, hogy a 30 százalékos állami láb sok vagy nem sok. Nyitott vagyok erre a vitára. Lehet arról is gondolkodni, hogy a különböző LTP-cégek tevékenysége ebben a formában tartható-e vagy sem. Én is a szakmai köreinkben számos kritikát megfogalmaztam azon üzleti módszerekkel szemben, ahogyan terjesztik ezeket a szerződések, és ahogyan próbálják rábeszélni az embereket arra, hogy vegyék igénybe ezeket. De mindaz, hogy vannak működési problémák és rendezendő dolgok, nem jelenti azt, hogy le kell dózerolni az egész rendszert, és meg kell szüntetni egy olyan támogatási formát, amelynek a demográfiai kivetülése egyértelműen kimutatható, és egyértelműen javít a

katasztrófális magyar népesedési helyzeten. El vagyok képedve tehát, hogy nem a működési problémákat, zavarokat kívánják kezelni, hanem egyszerűen megpróbálják megszüntetni ezt az egész rendszert, és sóval behinteni a helyét is.

Azt is el kell mondjuk, hogy miközben a kormány feléli a jövőt, azért számomra egészen durva, hogy majdnem kilenc évvel a balliberálisok regnálása után még mindig visszamutogatnak arra az „elmúlt nyolc évre”. Pedig hát van önöknek közös történelmi bűnük. Az az otthonderemelési katasztrófa, ami most kimutatható, a balliberális kormányok és a Fidesz-KDNP közös nagykoalíciós bűne. 2001-ben, amikor kiengedték a szellemet a palackból, és az egyoldalú szerződésmódosítások lehetővé váltak - az itt ülő ügyvédek tökéletesen tudják, hogy miről beszélek -, akkor bizony a devizahitelezés szörnyetege kiszabadult a palackból. Aztán jött a balliberálisnak nevezett kormányok történelmi bűne, hogy engedték felszaporodni ezt a hitelállományt egy elképesztő, kezelhetetlen szintre. Majd aztán jött az egymást követő két Fidesz-kormány, amely piaci árfolyamon forintosított, a családok évenként rekordszámú kilakoltatást engedélyezett, lepaktált a bankokkal, lepaktált az EBRD-vel, a Bankszövetséggel, tehát egyfajta gyarmati, vazallusi, szolgai módon mindenkivel lepaktált, aki a magyar emberek kifosztásában részt vett, és az érintett magyar emberekért csak kozmetikai jellegű lépésekre volt hajlandó.

El kell mondjam azt is, hogy ismerem jól a különböző LTP-cégek és lakás-előtakarékosági formákkal foglalkozó cégek működését, hátterét. Azt is látom, hogy egyáltalán nem működtek tökéletesen. De tisztességtelen piaci profitról beszélni...! Hölgyeim és uraim, nyolc éve vannak kormányon. Nyolc évig hagytak egy tisztességtelen gazdálkodási környezetet ilyen formában? Nyolc év után most jut eszükbe, hogy két nap alatt kell ledózerolni egy állami támogatási formát azért, mert önök képtelenek voltak kiegészíteni és kijavítani ezt a rendszert, illetve javítani a működési hibákon? Hát az önök alkalmatlanságáról árulkodik ez a javaslat! Pontosan arról szól ez a javaslat, hogy önök méltatlanok és alkalmatlanok Magyarország vezetésére, mert ki akarják zavarni az érintett magyar fiatalokat az országból, szinte hozzá akarnak járulni ahhoz, hogy máshol keressenek boldogulást, mert önök elveszik ezt a lehetőséget tőlük. Még arra sem nyitották ki az ajtót, hogy aki meg akarja hosszabbítani a lakás-előtakarékosági szerződését, az az állami támogatást a meghosszabbítás idejére is normális módon, teljeskörűen igénybe vehesse. Azzal meg nem is foglalkoznak, hogy milyen piaci káoszt okozhatnak mindezzel. Tehát ha ezek a társaságok most, a roham után nem tudják hirtelen fedezni azt, amit ki akarnak venni tőlük, nem vagyok benne biztos, hogy az OBA képes lesz teljes körben helytállni, és nem vagyok biztos abban, hogy bármilyen cselekvési terve, felkészülési terve lenne Magyarország Kormányának azt illetően, hogy egy ilyen piaci zavart hogyan kezeljen.

S természetesen beszélhetnénk arról is, hogy az a mintegy 2500 ember, aki ezeknél a cégeknél dolgozik vagy érintettként ebben a rendszerben részt vesz, most megtudta, hogy két nap alatt elveszíti az eddigi életútját, megélhetését. Azt kell hogy mondjam, ha tisztességesek vagyunk, akkor értük is aggódunk a tekintetben, hogy ha mondjuk, jövő év január 1-jével tudták volna meg ezt, akkor talán tudtak volna valamit igazítani az életükön. De elsősorban a magyar fiatalok, a magyar középkorúak azok, akikért aggódunk kell, mindenkiért, akinek lakáscélja volt, van ebben az országban. Jelen pillanatban önök ebbe belebarmolnak, mint elefánt a porcelánboltban, és egész egyszerűen kezelhetetlen helyzeteket állítanak elő.

Teljesen jogos, hogy eddig lakás-előtakarékossági szerződés alapján nem új lakások épültek főleg, hanem mondjuk, azt az önrészt fizették ki ebből, ami által sokan csak így tudtak ingatlanhoz jutni. Lehet, hogy ez nem jelenik meg a statisztikában mint CSOK-os új építésű lakás, vagy Garancsi úr nem épít lakóparkot belőle, és nem adja el az új építésű lakásokat a jóbarátoknak, de azért el kell mondjuk, hogy ha valaki így tud az élete kezdéséhez hozzájárulni és így tud egy önrészt finanszírozni, hát miért ne támogassa ebben Magyarország. Félreértés ne essék, nem a magyar kormány támogatja ezeket az embereket, nem is az ellenzék, itt az adófizetők pénzéről és egy újraelosztási mechanizmusról van szó, amelynek az lenne az érdeke, az alapvető célja, hogy a magyar reprodukciót támogassa, hogy a kivándorlási spirált lassítsa, hogy a vágyott gyermekek világra jöhessenek. S ne magyarázzon nekem egyik fideszes képviselőtársam sem demográfiai háttérű szándékról, amikor ledózerolnak egy ilyen állami támogatási formát, mert egész Európában Magyarországon a legnagyobb a szakadék a vágyott gyermekek száma és a valóban világra jövő gyermekek száma között, és az önök regnálása idején tovább csökkent az élve születések száma!

(10.00)

Én támogatom a családi adókedvezményt, támogatom a családbarát intézkedéseket, nehogy azt higgyék, hogy amit önök mondanak, az nekem eleve rossz! Egyáltalán nem. Támogattam a honvédség kerítéshez küldését, támogattam nagyon sok olyan családbarát lépést, amiben egyetértés volt köztünk. Tehát egyáltalán nem valloam azt a, mondjuk, Európai Parlamentben tapasztalható elvet, hogy minél rosszabb nekünk, annál jobb nekik. Egyáltalán nem.

Csak a helyzet az, hogy a magyar népesedési katasztrófát tovább súlyosbítják ezzel a lépéssel, két nap alatt átvíve, tuti garantált piaci zavarokat okozva, valamilyen külső lobbierő általi behatás folytán. Önök teljesen egyértelműen megadták magukat azon lobbitáknak, akik kívülről megdolgozták önöket.

Miről is beszélünk? Beszélhetnénk arról is, hogy miközben a magyar fiatalok számára az állami támogatás lehetősége megszűnik, a Rogán-féle lakáslottó estében az az állami támogatás, ami tudtommal 30

százalékos szinten továbbra is kimutatható, egyáltalán nem szűnik meg. Ez a javaslat érinti, hölgyeim és uraim? Tehát az a pilótajáték, amit a már betiltott fogyasztói csoportok vezetői által kivitelezhető módon önök engedélyeztek ebben a parlamentben, 30 százalékos állami támogatást élvez. A magyar fiatalok esetében az önálló otthon megteremtése, az, hogy ebben az országban megmaradhassanak az önök által teremtett nehéz körülmények között, 150 ezres albérletárak mellett, lehetetlen életkörülmények között, világrekorder áfával, és még így is itt maradnának, és önök beléjük rúgnak egyet.

Abszolút értelmetlen lépés, a saját szavazótáborukat legalább olyan súlyos módon megsértik, mint azokat, akik egyébként már külföldön vannak. Még rosszabb, hogy a külföldre menekültek számára is egy olyan üzenetet küldenek, hogy talán nincs is annyi értelme ide visszajönni, mint ők azt eredetileg gondolták. Kérem, hogy forduljanak vissza erről az útról. Nincsenek illúzióim 8 parlamenti év után. Nagyon jól tudom, hogy valamilyen külső lobbierő hatására önök felálltak, nyeltek egy nagyot, este valahogy majd a tükörbe fognak nézni. A gyávábbak megideologizálják maguknak, hogy ezt az örültséget miért támogatják, a bátrabbak pedig elmondják, hogy ilyen-olyan célok mentén ezt a szemétséget le kellett nyomni a magyar parlament torkán.

Mégis kérném önöket, hogy ha mondjuk, a Trianon-emlékév kezdeményezése kapcsán, amit kiváló jobbikos képviselőtársaim kezdeményeztek, és Orbán Viktor Gyurcsány Ferencsel együtt leszavazta ezt a kezdeményezést, még ott is volt azért olyan a fideszes padosorokban, aki azt mondta, hogy ehhez már nem adja a nevét. Csak annyit kérek, gondolkozzanak el magányukban majd egypár másodpercig, és ha van önökben bátorság, ne adják a nevüket ehhez a szemétséghez. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja jelezte, hogy a 30 perces időkeretben két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Egy választópolgár levelével kezdeném. Beszéltünk arról, hogy ez a módosítás érinti a fiatalokat, a középkorúakat, de ne felejtkezzünk el, a nyugdíjasokat is érinti. Így egy levelet olvasnék el.

„Kérem, tolmácsolja felháborodásom a nyugdíjasok elleni újabb támadásról a kormány részéről. Egyetlen megtakarítási forma a lakás-takarékpénztári megtakarítási forma, amely az idősek részére lehetővé tette a korszerűsítést, felújítást, nyugdíjasházban bérleti jog szerzését. Most ettől a lehetőségtől fosztja meg a kormány az időseket, pedig a lehetőségeink így is korlátozottak, sok területen a kormánynak köszönhetően. Felháborító, gyalázatos, népiértó a törvények sorozata, amit az idősek ellen elkövetnek. Bármekkora

teher vagyunk a kormány számára, élve nem bújhattunk a föld alá” - írta ezt egy választópolgár.

Tisztelt Képviselőtársak! Ha Magyarországon megnézzük, hogy mik a legnagyobb problémák, az első helyre az egészségügy válságát tehetjük, második helyre a megélhetéstől, a szegénységtől való félelmet, ennek válságát, harmadik helyre a lakhatási válságot, utána az oktatásit és utána jön a korrupciós válság. Hát, képviselőtársaim, szép felsorolás! Kezdhettük így ezt a keddi napot! Csak tudják, olyan déjá vu érzésem van ezen a mai napon. Ahogy kormánypárti politikusok meg államtitkár úr felszólalt, elmondta, hogy itt semmi baj nem lesz az eddigi megtakarításokkal, ne féljenek a pénzintézetek, ne féljenek a megtakarítással rendelkező állampolgárok. Tudják, ez elhangzott a magánnyugdíjpénztári megtakarítások lenyúlásánál is. Ugyanezeket az indokokat hozták fel, és közben elloptak 3000 milliárd forintot.

Most körülbelül 1000 milliárd forint megtakarításról beszélünk. A gazdasági bizottsági ülésen Matolcsy elnök úrtól folyamatosan azt hallgattuk, meg már hónapok óta azt hallgatjuk Varga Mihálytól, Orbán Viktortól, Matolcsytól, hogy újabb gazdasági válság jön, letek megint 1000 milliárd forintot, amit most rohadtul el lehet lopni a magyar néptől. És közben elmondják, hogy nincs mitől félni. Hát, kedves állampolgárok, egyszer már megcsináltuk önökkel, jövőnk megint, ellopjuk a következő 1000 milliárd forintot is!

Nagyon déjá vu érzésem van. Bánki Erik képviselőtársam egyszer egy törvénynél, nem tudom, emlékeznek-e rá, akik itt voltak annál a vitánál, a szerencsejáték-törvénynél elmondott egy olyan ominózus mondatot, hogy megtisztítottuk a piacot. Ugyanez zajlik. Megtisztítjuk a piacot. Akkor Andy Vajna előtt, most meg Rogán Antal előtt. Tökéletes, képviselőtársaim! Csak ne gondolják azt, hogy ezt a végtelenségig lehet csinálni!

Hivatkoznak arra a felszólalás alatt, hogy a demográfiai helyzet javítása a legfőbb cél, hogy a magyar állampolgárok, családok lakáshoz juthassanak. Akkor mondanék önöknek néhány számot, és hogy nehogy az a vád érjen, hogy hazudok, a KSH nyilvános adataiból beszélek. 2003 és 2010 között, amikor MSZP-kormány volt, 279 455 lakás épült. Remélem, felírták ezt a számot. 2010 és 2018 között 88 861 új lakás épült. Úgy gondolom, akkor most már nem mutogathatnak vissza, hogy kinek a lakásépítési vagy lakástámogatási rendszere milyen sikereket okozott.

Nem fogunk vitatkozni, hogy a magyar családokat támogatni kell abban, hogy új lakáshoz juthassanak, meg hogy a régi lakásaikat fel tudják újítani vagy lakást tudjanak vásárolni. Ahhoz intézkedések kellenek. Kell a CSOK-program. Nem vitatjuk. Csak mindig azt mondtuk, hogy nem elégséges, és bővíteni kell azokat a támogatási formákat, amelyekkel segíteni tudjuk új lakáshoz a magyar fiatalokat, a magyar családokat, segíteni tudjuk, hogy lakást tudjanak vásárolni, és segíteni tudjuk abban őket, hogy fel tudják újítani a meglévő lakásaikat.

A következő felszólalásomban ki fogok erre is térni, hogy milyen mély a lakhatási szegénység Magyarországon. Csak azért, hogy egy kicsit megint számokat mondjak, hogy mekkora sikere volt az elmúlt 8 évben a kormánynak, ez a 90 ezer család segítése a CSOK-programmal dicséretes. De ha megnézzük a számokat, ma Magyarországon 1 756 905 család van, amelyik gyermeket nevel, 1-2-3-4 vagy több gyermeket. 1 027 719 olyan család van, akik élettársi kapcsolatban vagy családban élnek, de nem nevelnek még gyermeket. Ők szeretnék gyermeket. És ha ezeket a számokat összeadjuk, és még van 483 487 olyan család, amelyik élettársi viszonyban neveli a gyermekét, ez összesen 2 743 338 család.

Ennek 3,2 százaléka a 90 ezer család, a családok 3,2 százaléka, amelyik a CSOK-programhoz hozzá tudott jutni. Mondom, dicséretes, hogy a családok 3 százaléka ezt meg tudta tenni, csak azt gondolom, hogy nem azért dolgozunk itt az Országgyűlésben, hogy a családok 3 százaléka tudjon otthonteremtési kedvezményben részesülni, hanem azért ülünk itt, hogy 10-20-30-40-50 és minden család tudjon valamilyen támogatási formában részesülni.

Döbbenet láttuk azt, hogy tegnap délelőtt, amikor bejöttünk dolgozni a parlamentbe, szembesültünk egy újabb mocskos önálló képviselői indítvánnyal, és arra hivatkoznak, hogy a gazdasági kabinet megtárgyalta és megvizsgálta azt - végigtekintettük, mondta Bánki Erik -, hogy hogyan is lehetne beavatkozni ebbe a megtakarítási formába. Mi lenne, ha egyszer úgy kezdenék, tisztelt képviselőtársaim, hogy megkérdezik az érintetteket, mondjuk, a magyar lakosságot? Hivatkoztak itt a postások kapcsolatában a napirend előtti felszólalásban, hogy a postásoknál milyen fontos, hogy kikézbésítik a nemzeti konzultációt.

(10.10)

Lehet nemzeti konzultációt ilyen fontos kérdésekben is folytatni. Ne költsenek ennyit rá! Interneten már nagyon olcsón sok mindent meg lehet oldani. Kérdezzék meg az érintetteket, hogy mit szólnak ehhez a programhoz! Kérdezzék már meg a szakmai szervezeteket! Tudják, az előttem szólók is beszéltek arról, én is beszéltem róla, hogy 2500 ember munkahelye foroghat kockán e módosítás kapcsán. Vagy nekik is azt fogják mondani, mint a közalkalmazottaknak, köztisztviselőknek, akiket január 1-jétől utcára raknak, hogy menjenek műtössegédnek, meg menjenek tartalékos katonának?

Ne haragudjanak, én azt gondoltam, hogy nyolc év után nem fognak már többet ilyen felháborító és undorító kezdeményezéseket a parlament elé vinni. Azt gondolom, jóérzésű ember ezt nem fogadhatja el, és nem lehet ezt megszavazni. Arra kérem önöket, hogy gondolják végig, egyáltalán a mai nap folyamán önök hogyan fognak tovább viselkedni a Magyar Országgyűlésben. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Az előbb tévesen mondtam a 30 perct; tehát 15 perc. De ezt jól tudja Varga képviselő úr, tapasztalt képviselő. Több mint 7 perce van. Öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban éles vita övezte már a tegnapi nap folyamán ezt az előterjesztést. Hivatkoztam erre a Törvényalkotási bizottság üléséről szóló kisebbségi vélemény megfogalmazása kapcsán. Elképesztőnek tartom, hogy egy ilyen nagyon régen működő rendszert ilyen kivételes eljárásban szüntettek meg, vernek szét. Ez elfogadhatatlan!

Elfogadhatatlan, mert ugyan önök ezt valószínűleg tervezgették ebben a bizonyos kabinetben már jó ideje, terveket szövögettek ennek kapcsán. Hogy mi volt vele a céljuk, azt talán Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársam helyesen fogalmazta meg. Ő is csak találgathat persze, de sok mindent hall az ember. Rogán Antal neve is felmerül ennek kapcsán sokszor. Azonban ez a konstrukció többre érdemes. A Hornkormány vezette be '96-ban ezt a konstrukciót. Az akkori szocialista többség fogadta el. Szerintem egy olyan konstrukció volt, amely emellett egyébként politikai konszenzussal működött. Ezt azóta senki nem támadta, senki nem akarta szétverni, senki nem akarta még csak megváltoztatni sem.

Önök többször beszéltek arról, hogy milyen típusú problémák övezték a lakás-takarékpénztárak rendszerét. Lehet, hogy ennek egy része alapos, valódi probléma. Lehet, hogy nem volt túl magas a pénzüntézetek által hozzáadott érték, és tulajdonképpen a polgárok elsősorban persze természetesen e miatt a bizonyos 30 százalékos állami támogatás miatt kötődtek meg ezeket a szerződéseket. De akkor ezzel kell foglalkozni. Akkor egy hosszú kiértékelése után a helyzetnek egy átfogó előterjesztést kell behozni, és korrigálni kell azokat a hibákat, amelyek a rendszerben vannak. Megjegyzem, hogy erre már több mint nyolc évük volt. Tehát ha extraprofitoznak meg mindenféle ilyen dolgokról beszélnek, meg hogy nem hatékony a rendszer, akkor éveken keresztül felléphetek volna az Országgyűlésben ennek a megváltoztatása érdekében. Ezt nem tették. Tegnap délelőtt tudta meg az ország nyilvánossága, késő délelőtt, hogy valamit terveznek, és néhány napon belül hatályba is léphet ez az előterjesztés. Azután, hogy tegnap kezdte el két bizottság megtárgyalni ezt az előterjesztést, a mai napon az Országgyűlés már szavazni is fog róla.

Ne haragudjanak, azok az érvek, amelyeket elmondanak, nem helytállóak. Ez a sokoldalúbb lába a lakástámogatás rendszerének. Többen elmondták, igen, van más lába is. Van a CSOK, megoldás sokaknak, de nem kizárólagos megoldás. Egy másfajta fellépés, másfajta segítség elsősorban a családok embereknek Magyarországon, a családoknak. Ez a konstrukció életkorban is a legszélesebb kört támogathatta, hiszen ahogy elhangzott Bangóné Borbély Ildikó hozzászólásában is, a nyugdíjasok is tudtak így félretenni annyit,

amennyit tudtak, és ezt ki lehetett egészíteni a 30 százalékos állami támogatással, de egyébként a fiatalok, akik még nem alapítottak családot, ha az első munkahelyükön tudtak egy kicsit félretenni, elkezdhettek takarékoskodni jövőbeni lakáscéljaik érdekében.

Természetesen a családok is használták ezt a konstrukciót, hiszen a gyermekek után is lehetett ilyen lakás-takarékpénztári szerződést kötni. Tehát akár egy többgyermekes család is, ha megtehetette, több ilyet nyithatott, és ezáltal már egy komoly szerepe lehetett akár egy új lakás építése során is. Természetesen túlnyomórészt, vagy az én tapasztalatom szerint felújításokra fordították a magyar emberek ezeket a forrásokat. De mi a baj ezzel? Mi a baj ezzel akkor, amikor szinte semmilyen lehetőségük nincs, mondjuk, energiahatékonysági pályázatokon szerepelni, adott esetben azért, hogy tartósan csökkenjen a rezsiértékük?

Milyen más módszert tudnak önök most ajánlani a magyar embereknek azért, hogy nyílászárókat cseréljenek adott esetben a házukon? Szóval, nagyon sokan magyar emberek felújításokra, bővítésre fordították ezt helyesen. Az sem igaz, hogy új ingatlan vásárlására nem, hiszen új lakás vásárlására, de akár lakásépítésre is fordíthatták - nyilván annak egyik lábaként -, illetve a hitelfelvételek kapcsán az önrészben is sokat jelentett sokaknak. Nagyon méltatlan az a pont az indoklásban, ami arról szól, hogy ebből medencét meg szaunát építettek volna. Azt szeretném mondani, hogy aki ilyeneket épít az ingatlanához, az nem lakástakarékot fog erre nyitni. Ez egy annyira pikírt, pofátlan mondat benne, ami, azt gondolom, az egésznek a diktátumjellegét, a felháborító mivoltát nagyon jól bemutatja. Döbbenet, amit csinálnak! Egyébként megjegyzem, hogy döbbenet láttam sokuk arcán az egész tegnapi nap folyamán. Lehet, hogy vannak önök között olyanok, akik mondjuk, új képviselők és először találkoznak ilyen szituációval. De azt szeretném mondani önöknek, hogy nem lehet ezt majd ennyivel megúszni, hogy ilyen nagyokat mondanak, hogy a gaz pénzüntézetek extraprofitja és nem tudom, mi még. Ez sok százezer magyar embernek, magyar családnak jelentett egy nagyon fontos lábat a lakáscéljaik megvalósítása érdekében.

Van még pár óránk. Azt kérném tehát önöktől, hogy gondolják újra ezt a kérdést. Vonják vissza ezt az előterjesztést! Ezekben a percekben is nagyon komoly tömegek fordultak most pénzüntézetekhez, üzletközhöz azért, hogy az utolsó pillanatban a hatálybalépésig még élhessenek azzal a lehetőséggel, hogy lakástakarék-szerződést kötnék. Ha ez annyira szörnyű konstrukció, akkor miért teszik ezt az emberek? Nyilvánvalóan nem erről van szó, önök hamis érveket hoztak fel. Ha pedig problémájuk van a rendszerrel, azt korrigálni kellett volna. Erről kellett volna előterjesztést hozni.

Az külön felháborító, hogy a jövőről e mellett az előterjesztés mellett semmit nem tesznek a magyar családok asztalára. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az el-lenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Varga képviselő úr. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. *(Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Jaj, ne!)*

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Mai nap nyugodtan elmondhatjuk, hogy van sima lopás, van pofátlan lopás, és van ez a törvényjavaslat. Ez a javaslat a Demokratikus Koalíció szerint egyrészt gazdaságilag ostobaság, társadalmilag mélyen igazságtalan, üzleti értelemben pedig felháborító és korrupció.

Kezdjük a gazdasági résszel! Van önöknek egy problémája, ezt Margaret Thatcher annak idején úgy írta le, hogy a szocializmussal az a baj, hogy egy idő után elfogy a más emberek pénze. Az a gazdasági növekedés, amit az elmúlt években Magyarország élvezhetett, az elsősorban a világgazdasági konjunktúrából és az európai uniós pénzek beáramlásából származott. A konjunktúra megdőccenni látszik. Beszéltem már arról a képviselő asszony, hogy egyre több elemző mondja, hogy tartósan nem marad ezen a szinten, az európai pénzeket pedig bizony egyre inkább ahhoz kötik, hogy önök ne lopják el ezeket a pénzeket. Ebből az következik, hogy mivel önök semmilyen engedményre nem hajlandóak az átláthatóság, a korrupció visszaszorítása érdekében, bizony arra lehet számítani, hogy kevesebb pénz fog érkezni később Magyarországra.

(10.20)

Elkezdtek hát az Orbán-csomag kidolgozását, elkezdtek annak a megszorító csomagnak a kidolgozását és végrehajtását, amelyik szokásuk szerint azoktól vesz el pénzt, akik leginkább szegények, kiszolgáltatottak, akiknek leginkább szükségük lenne az állami támogatásra. Erről szól a felsőoktatás privatizálásának terve, a tandíj általánossá tétele, erről szól a káféteria-rendszer támogatásának megszüntetése, a munkavállalók helyzetének rontása. Erről szólnak azok a tervek, amik kiszivárogtak, hogy az egészségügyi rendszerben a fizetős ellátások bővítését tervezik, és a szociális támogatások további meghúzását. Újabb célpont kell! A magánnyugdíjpénzt már eltapolták, meg kell nézni, hogy hol van még pénz, honnan lehet még bevonni pénzt, hol lehet még megszorítani az állami költségvetésben. Találtak egy újabb nagy célpontot, ott van a lakás-takarékrendszer. Ki lehet venni az állami pénzt belőle, és újabb stadionokra költeni, és közben pedig a megtakarítást át lehet irányítani az önöknek kedves zsebekbe.

Tegyük azt is hozzá, hogy éppen e miatt a gazdasági környezet miatt ennek a lakáscélú megtakarításnak a megszüntetése gazdaságilag is komoly károkat fog okozni. Ugye, véget ért az önök áfakalandja a lakáspiacon, a barátai megépítették azt, amit meg-

akartak építeni, és zsebre vágta az ott valóban meglévő extraprofitot, tehát ott is lesz egy keresletcsökkenés, az uniós pénzek visszafogásával csökkenni fog ott is a beruházási lehetőség. Most kiveszik ezt a lábat is, akkor még tovább folyják súlyosítani az egyébként előttünk álló építőipari problémákat, válságot, visszaesést.

Mi a helyzet társadalmi értelemben? A lakáspénztár tipikusan arra volt jó, hogy az alacsonyabb keresetű polgárok, az idősek emberek vagy éppen a fiatalok is elkezdhessenek takarékoskodni, hiszen viszonylag kis befektetéssel lehetett érzékelhető megtakarításhoz jutni. Épp ezért voltak népszerűek ezek a formák. Ez lehetővé tette az előrehaladást, és nagyon fontos szerepe volt abban is például, hogy a fiatalokat rászoktassa, ránevelje a takarékoskodásra, az előre tervezésre. Ehhez képest az nagyon klassz persze, hogy van CSOK-rendszer, de a magyar családok számára nagyjából ez annyit segít a lakáshoz jutásban, mint halottnak a csók. Néhányak számára, egy kisebb összeg számára elérhető és jó, a többiek számára azonban elérhetetlen.

Az a helyzet tehát, hogy persze értem, hogy önöket ez nem érdekli, önöket nem foglalkoztatja az, hogy mi lesz a magyar családokkal, miből újítják fel a lakásaikat, nem érdekli önöket az, hogy a nyugdíjasok hogyan tudnak félretenni felújításra vagy akár időskorukra költözésre, nem érdekli önöket az, hogy mi történik a fiatalokkal, nem érdekli önöket az, hogy egyébként lesz-e megtakarítás. Az önök rokonai, barátai, üzletfelei már megoldották a lakásproblémáikat, a többiek meg oldják meg úgy, ahogy tudják. Azt kell önöknek mondanom, hogy ez elképesztő.

Hadd ajánljak még egy szempontot, csak eszembe jutott! Például tudják-e önök azt, hogy a társasházak jelentős részének van lakástakarékja? Hiszen ez egy nagyon jó megoldás arra, hogy a felújítási pénzt ilyen módon gyűjtsék össze, és némi támogatást kapjanak ahhoz a feladathoz, ami egyébként nagyon fontos. Ezt is el fogják önök venni, ezt a lehetőséget. Nehogy azt gondolják, akár önök, akár a választók, hogy csak azokkal tolnak ki, akiknek volt lakás-takarék-pénztári szándéka, és akartak ilyen számlát nyitni. A társasházban élő emberek zsebéből is egy jelentős összeget kivesznek most.

Tisztelt Képviselőtársaim! Több képviselőtársam említette, én is szeretném szóba hozni, hogy természetesen azoknak is tönkreteszik most az életét, akik ezen a területen dolgoztak. Azoknak a fiatal embereknek a zöme, akik erre a munkára építették fel eddig az elképzeléseiket, meg kell mondanom önöknek persze, hogy nem önkéntes katonának fognak állni, és nem is feltétlenül azt az utat fogják követni, amit önök ki szeretnének jelölni a magyar fiataloknak, hogy munkások legyenek egy összeszerelő üzemben, hanem elmennek majd egy olyan országba Európában, ahol szükség van az ő munkájukra, az ő kreativitásukra, arra, hogy valaki munkát akar sikerrel végezni. Az önök rendszerének az egyik legnagyobb baja, hogy az

ügyeskedőket, a csókosokat jutalmazza, azokat, akik pedig munkából akarnak élni, azokat bünteti.

De önöket ez nem érdekli. Lakásügyeik rendben vannak, az önkökhöz közel álló üzleti körök megtalálják a számításukat, a gyerekek is rendben vannak, és az, hogy mi lesz a magyar átlagpolgárokkal, arra pedig fütyülnek. De persze ez nem öncél. Megtanulhattuk, hogy ha önök valami igazán nagy disznóságot csinálnak, akkor amögött üzleti érdekük is van, nem csak politikai számítás.

Nagyon könnyen juthatunk arra a következtetésre, hogy a korábban bejelentett NOK-okat, leánykori nevükön vagy tisztességes nevükön lakáslőtörvényt, ami ugye, valahogy sehogy sem akar beöccenni, mert nincs az a bolond, aki ilyen feltételek mellett ebben részt venne, Rogán Antal miniszter úr a letelepedési kötvény nagy barátja, amikor látszott már, hogy annak az üzletnek vége van, akkor újabb bizniszként beterjesztette ide a parlament elé... - szóval, látszik, hogy nem megy elég jól ez a rendszer. De hát most itt a nagyszerű lehetőség, hiszen ott megmarad az állami támogatás, át lehet terelni majd a megtakarítást ebbe a rendszerbe, már ha lesz olyan bolond, aki hajlandó önökre bízni magát, hajlandó elhinni az önkökhöz közel álló üzleti vállalkozásoknak, hogy ez egy tisztességes rendszer lesz.

Ez a cél tehát, az a lényeg, hogy mehet persze a dolog, nem sok a 30 százalékos állami támogatás akkor, ha olyan zsebekbe megy, amiket mi kijelölünk. Ha valaki üzleti alapon akar érvényesülni ebben az országban, ha valaki egy törvény által alkotott lehetőséggel él, akkor az extraprofit - hallottuk Bánki Eriktől. Na, ha majd odakerül, ahová önök akarják, akkor nem extraprofit lesz, hanem a megérdemelt munka alapján joggal járó üzleti vállalkozást elismerő profithaszon, úgy, mint Mészáros Lőrincnél, az Orbán családnál, Tiborcz Istvánnál, és folytathatnám tovább ezt a nagyon-nagyon hosszú sort. Arról van tehát szó, hogy újabb bizniszt szeretnének juttatni olyanoknak, akik önkökhöz közel állnak.

Ezért van aztán az - Bánki Erik elmondja -, hogy ez a 60 milliárd, amit persze tíz évre kell elosztani, ez csípi az önök szemét. Persze, hogy csípi, azért, mert nem önök embereihez került, hanem a piacon versenyző üzleti vállalkozásokhoz, akiknek dolgozni kellett érte. Ebből következik aztán az a jogi abszurd, amit itt elővezettek, hogy sürgősségi, statáriális tárgyaláson nyújtották be az Országgyűlés elé ezt a javaslatot, hogy 24 óra alatt nyomnak keresztül egy ilyen jelentőségű törvényt. Kikerülték a törvényalkotást, hogy, hogy nem, a kormánynak hirtelen megtetszett ez a javaslat. Eddig eszébe se jutott szerencsétlenségnek, kár, hogy Tállai államtitkár úr kiment, mert izgatottan kérdezném: vajon a költségvetés tervezésénél még nem volt ismert az, hogy vannak lakáskasszák, az akkor újdonság volt, azt nem vették észre a költségvetésben, hogy van ilyen? Amikor a megalapozó törvényt készítette elő a kormány, akkor nem konzultált a Fidesz gazdasági kabinetjével? Ez majdnem annyira fontos szerv már, mint a Politikai Bizottság volt az

előző pártállamban. Nem álltak vele szóba? Hogy történt ez, hogy váratlanul szembesültek ezzel a problémával a költségvetés elfogadása után néhány hónappal? Hogy lehet ez?!

Tisztelt Képviselőtársaim! Teljesen nyilvánvaló, hogy a törvényjavaslatnak ez az elfogadási módja sérti még az önök szedett-vedett alkotmányos rendszerét és Alaptörvényét is, sérti a jogbiztonság elvét, sérti a megfelelő felkészülési idő biztosítását, jogellenesen szünteti meg a hosszabbítás lehetőségét azok számára, akik egyébként azzal a feltétellel kötötték meg a szerződésüket, hogy később még dönthetnek a hosszabbításról. Most mondom önöknek: biztos vagyok benne, hogy hosszú pereskedés fog még ebből következni, ugyanúgy, ahogy ez történt a kafetériaautóvalnyoknál annak idején. Azt is elvesztettük, azt is a magyar adófizetők fizették ki, és nem önök, képviselőtársaim.

Azt szeretném kérni önöktől, hogy egy pillanatra gondoljanak úgy a közpénzre, bármilyen nehezükre esik, mintha az az önök pénze is lenne, mintha önök is a köz része lennének, mintha nem csak a saját üzleti érdekeikről lenne szó. Hogyha valóban úgy gondolják, hogy gond van a lakástakarék-rendszerrel, akkor kezdjünk erről egy értelmes vitát, ne kamu nemzeti konzultációt sok milliárdért, hanem egy valódi társadalmi vitát. Kérdezzenek meg szakembereket! Kérdezzék meg az érintetteket! Kérdezzék meg a társadalmat, és ha szükséges a változás, akkor egy megalapozott, normális törvényjavaslatot tisztességes módon, rendes tárgyalásban hozzanak a parlament elé, és vitatkozzunk róla, mert akkor fogja bárki önöknek elhinni azt, hogy itt nem kizárólag a költségvetési kiadások csökkentéséről, újabb padlópréssről van szó, és nem csak arról, hogy a megtakarításokat meg át akarják csatornázni az önökkel baráti viszonyban álló zsebekbe. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a DK, az MSZP és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Arató Gergely képviselő úr. Most megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány politikája egyértelműen és végérvényesen szembemegy a társadalommal, azzal a társadalommal, akitől a felhatalmazást kérte és kapta. És igen, én itt most folytathatnám úgy a felszólalásomat, hogy szembemegy, hiszen az Albertirsa és Kecskemét között tervezett 400 kilovoltos vezeték az emberek feje fölött fog elmenni.

(10.30)

Folytathatnám azzal, hogy önök állami finanszírozású felsőoktatási helyeket szüntetnek meg vagy csökkentik nagymértékben, bár itt egy egész friss történetről van szó, önök ellehetetlenítik végérvényesen az emberek lakáshoz jutását, és azt gondolom, hogy

ezt érdemes kontextusba helyezni. Ma azt a helyzetet sikerült előállítaniuk önöknek, Bánki képviselőtársam, hogy a költségvetés tárgyalásánál önök lesöpörték az LMP javaslatát a bérlakásépítési alapra vonatkozóan, önök most ellehetetlenítik a megtakarítás lehetőségeit, és gyakorlatilag az történik, amit mi már régóta látunk, hogy a lakhatási válság ebben az országban tovább nő.

Azzal érvelnek, hogy azért rossz a jelenlegi rendszer, és azért kell a lakás-takarékpénztáraknak az állami támogatását megszüntetni, mert extraprofitot termel a bankoknak. Azt mondják, hogy azért kell az állami támogatását megszüntetni a lakás-takarékpénztári rendszernek, mert jakuzzikat építettek belőle, mert medencéket építettek belőle vagy mert autót vásároltak belőle. Én azt gondolom, hogy egy kicsit nézzenek magukba, tisztelt képviselőtársaim, nézzenek magukba, és vegyék észre, hogy a törvényalkotás a rendelkezésükre áll. Kétharmados többséggel rendelkeznek a parlamentben, és a kormány saját törvényalkotási lehetőségeiről még nem is beszéltem. És azt gondolom, hogy itt az a kérdés, hogy ezek a problémák megoldandó feladatként merülnek-e fel, akkor tessék ezeket megoldani, mint ahogy megoldották ezt az ingyenes készpénzfelvételnél, mert a szabályozás az önök feladata és felelőssége, vagy ahogy megoldották ezt például a hitelezés feltételrendszerének a mostani szigorításában. Azt gondolom, hogy minden eszköz az önök rendelkezésére áll akkor, amikor egy önök szerint hibásan működő rendszer működik. De önök nem ezt csinálják, önök megszüntetik, és elsőre, bevallom töredelmesen, amikor tegnap én ezzel a javaslattal találkoztam, elsőre le sem esett, hogy miről szól ez a dolog.

De azt gondolom, hogy érdemes továbbmenni, mert azt gondolom, hogy ez a döntés, ez a törvényjavaslat nemcsak hogy ellehetetleníti a fiatalok lakáshoz jutását, hanem az öngondoskodás lehetőségét csökkenti oly mértékben, ami elfogadhatatlan egy olyan kormányzat esetében, illetve minden kormányzat esetén, de abban az esetben mindenféleképpen kiemelten, amikor önök azt hazudják az emberek szemébe, hogy a családok éve 2018. Önök a családok évében ellehetetlenítik a családalapítást, ellehetetlenítik a fiatalok lakáshoz jutását. Tudom, ismerem a szlogent, tudom, hogy mit fognak erre mondani: hogy a Fidesz teljesen elkötelezett a lakáshoz jutás támogatásában. Hát, köszönöm szépen!

Egy példát hadd mondjak el, mert azt gondolom, hogy a CSOK-nak a felhasználhatósága ezen keresztül tökéletesen bemutatható. Képzeljünk el egy 25 éves fiatal, aki most jött ki az egyetemről, megismerte a barátját, összeházasodtak, és családot szeretnének alapítani, de nem akkor szeretnének önálló, saját lakásba költözni, nem akkor szeretnének lakást vásárolni, amikor már a harmadik gyermek is úton van, hanem már az első gyermeket is szeretnék egy lakásban felnevelni. Tudom, furcsának hangzik, de higgyék el nekem, képviselőtársaim, van ilyen. És én azt gondolom, hogy ha megnézik, akkor érdemes megnézni,

hogy a CSOK, amit kifizetett az állam az igénylőknek, annak a túlnyomó többsége 1 millió 400 ezer forintos támogatást nyújtott. Hogyha megnézik, hogy ez a 1 millió 400 ezer forintos támogatás milyen mértékű akkor, amikor Budapesten egy átlagos 60 négyzetméteres lakás 25 és 30 millió forint között van, akkor én azt gondolom, hogy a Fidesz lakhatáshoz való támogatását egy mondattal sikerült értékelnem. 1 millió 400 ezer forint, mert azt gondolom, hogy csak önök gondolják ebben az országban azt, hogy a harmadik gyermek után merül fel az igény saját lakásra.

Én azt gondolom, hogy a Magyar Nemzeti Bank is nagyon sokat beszélt arról a felelős öngondoskodásról, amit joggal próbálunk népszerűsíteni a társadalmon belül, és azt gondolom, hogy ezt az öngondoskodást, magát az ehhez való hozzáállást és az ebben való bizalmat teszik tönkre ezzel a törvényjavaslattal. Mert eddig, ugye, az volt, hogy állami támogatással egy tisztességes hozamhoz lehetett jutni ebben a rendszerben, merthogy egyébként az alacsonyan tartott alapkamat, ami egyébként valóban serkenti a gazdaság működését, azt eredményezi a másik oldalon, hogy a betéti kamatok ebben az országban gyakorlatilag mínuszos vagy nullás hozamokat hoznak, és én azt gondolom, hogy ez mindannyiunk felelőssége itt ebben a Házban, hogy olyan rendszert működtessünk, ami a társadalom érdeke, ami nemcsak azokat segíti, akik a gazdasági felső 10 százalékhoz tartoznak. Higgyék el, akik jakuzzit meg medencét építenek, nem önekik fontos a lakás-takarékpénztári rendszer fenntartása!

Azzal kell folytatnom, hogy ráadásul, hogyha ez a fiatal család, amelyről az előbb beszéltem, nem tud félretenni, nem tudja igénybe venni azt a CSOK-támogatási formát, amit önök kínálnak, akkor albérltetbe kényszerül egy olyan környezetben, olyan gazdasági környezetben, amikor az albérltet ára Budapesten egy átlagfizetésnek a 60 százalékát viszi el, rezsi-vel együtt egy kicsit többet. Én azt gondolom, hogy ebből azért viszonylag könnyen levezethető, hogy ha a fizetésnek, egy fiatal fizetésének a 60 százalékát elviszi, akkor megtakarítása nem lesz, és azt gondolom, mindannyiunknak az lehet a célunk, és higgye el, az utcán az embereknek is az a céljuk, hogy saját megtakarításaik legyenek.

A jelenlegi lakásállomány el van öregedve, és ezt a támogatást a társasházak is igénybe tudták venni, ahogy képviselőtársam már nagyon helyesen rámutatott. Most ők is bajba kerülnek, az ő helyzetük is megnehezedik, pedig higgyék el, képviselőtársaim, hogy egy társasházi felújítás, legyen szó a közösen használt területeiről vagy homlokzatfelújításról, komoly százmilliók költségébe kerül a lakóközösségnek. Nekünk feljűk is van felelősségünk, és én azt gondolom, hogy ha ez a javaslat átmegy, akkor a társasházaknak körülbelül a háromnegyedét nem fogják tudni felújítani, ami a lakásállomány további öregedéséhez vezet, és hogyha önök közül bárki foglalkozott volna azzal a szociális rehabilitációs programmal, amely egészen a rendszerváltástól az önök

2010-es kormányra jutásáig működött, akkor pontosan tudnák, hogy milyen problémát vesznek a nyakukba. Ennek a folyamatnak a végén igenis ott van az, hogy lesznek olyan területek ebben az országban, amelyek súlyosan el tudnak majd szlömösödni.

Azt gondolom, hogy ha a Magyar Nemzeti Bank folyamatosan preferálja azt a programját, amely a társadalmat pénzügyi tudatosságra neveli, akkor, hogy nekünk nem csökkentenünk kellene ezeket a lehetőségeket, hanem növelnünk. Legalább önmagukhoz legyenek hűek, ha szabad ezt mondanom, és én elhiszem, hogy a Fidesz gazdasági kabinetében nincsenek ilyen gondok, biztos vagyok benne, hogy a Fidesz gazdasági kabinetében, ha megnézzük a résztvevőknek a bankszámláját, akkor mindenkinek nyolc számjegyű összeg áll a bankszámláján rendelkezésre. Na most, a társadalom nem így áll, az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, mert a társadalom túlnyomó többségének öngondoskodásra van szüksége, megtakarításokra van szüksége, és ebben a kormányban, a parlamentnek és önnek is, Bánki Erik képviselő úr, felelősége van, hogy ezt meg tudja-e tenni.

Azt gondolom, hogy végül, de nem utolsósorban azért kiderült, hogy mi van e mögött a javaslat mögött valójában. Igen, Bánki képviselő úr, tudjuk, hogy miről szól ez a dolog: ez a törvényjavaslat nem szól másról, mert más értelme nincsen, mint hogy a Rogán Antal által betervezett lakáslottót akarja népszerűsíteni, illetve - megfordítom ezt a mondatot - el akarja takarítani képviselőtársam a lakáslottónak a konkurenciáját. Erről szól ez a dolog.

(10.40)

Mert ez a rendszer nem lottón kisorsolt hozam volt, ezt az állam garantálta, és azt gondolom, hogy amikor a Rogán Antal és Nyéki Zoltán érdekelttségébe tartozó lakáslottó-társaságok ránéznek erre a törvényjavaslatra, akkor rendkívül elégedetten dőlnek hátra.

És tudom, most az következik majd, tisztelt képviselőtársaim, hogy elhangoztak a vezérszónoki felszólalások - illetve még van egy hátra -, ellenzéki hozzászólások következnek, amiben önök nem fognak részt venni, hanem majd csak zárszóként, amire nem lehet reagálni - erre reagálhatunk, mert ez a szokásos forgatókönyv -, és valószínűleg így lesz ez, mint ahogy eddig már megszoktuk, még akkor is, ha Tessely képviselőtársam végre kiolvasta a Blikket meg a Nemzeti Sportot és a Népszavát. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban. - Közbeszólás az ellenzék soraiból: Népszavát?)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalásokra van lehetőség, de jelentkezőt nem látok. *(Közbeszólások az ellenzék soraiból, többek között: Elnök úr! Kihagyta a Párbeszédet! - Nyolc órától be van jelentkezve!)*

Tisztelt Mellár Képviselő Úr! Itt a forgatókönyvben nem szerepel. *(Cseresnyés Péter: Meg kell nyomni a gombot például! - Közbeszólások az ellenzék soraiból, többek között: Udvariásan, mert kitiltanak!)* Sima felszólalásra jelentkezett Mellár Tamás képviselő úr, de kivételesen megadom a szót vezérszónoki felszólalásra. Öné a szó, Mellár Tamás képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Ígérem, nem fogok visszaélni a lehetőséggel, és nagyon-nagyon rövid leszek majd, annál is inkább tehetem ezt, hiszen a képviselőtársaim már nagyon sok mindent elmondtak, és nem szeretném ismételni őket.

Azt gondolom, hogy az egész törvényjavaslatnak az egyik legnagyobb problémája az, hogy egy viszonylag hosszú, 22 éves konszenzust bontott most fel ezzel a Fidesz, hiszen 1996 óta működik jól ez a lakástakarékosági rendszer, és azt gondolom, hogy az is késő volt, hogy ezt 1996-ban vezették csak be. Amikor 1976-ban módomban volt az NSZK-ba látogatást tenni, akkor ott már évtizedek óta működött egy olyan konstrukció, amelynek az volt a lényege, hogy a lakás-célú megtakarításokat ösztönözzék, hogy az állam ugyanakkora mennyiségű, 50 százalékos hozzájárulással segítette ezt a dolgot, és nagyon jól működött, ennek következtében nagyon sok lakást építettek Németországban, és ez a rendszer valamilyen módon ott azóta is működik.

Itt elhangzott, és én csak rá szeretnék erre erősíteni, hogy valóban a kisembereknek a kis megtakarításait gyűjtötte ez össze, és kétségkívül igaz, hogy ezek alapvetően nem lakásvásárlásra vagy új lakásépítésre, hanem felújításokra fordítottak, de hát ne felejtjük el, hogy eléggé előregedett a magyar lakásállomány, ebből következően ezek a megtakarítások jogosak.

A kormányzati kritikával kapcsolatosan: elhangzott itt az előzőekben, hogy felújításra fordítják, illetve hogy nagyon jelentős az állami támogatás, 70 milliárd forint/év, és az is, hogy jelentős haszonra tettek szert a közvetítők 2010 utántól, mintegy 60 milliárd forintos - Bánki képviselő úr szavaival élve - extraprofitra tettek szert. Én azt mondom, hogy ezek a kritikák helytállóak, valóban ez van, és én megértő vagyok. De ha ezek a problémák vannak, ezeket nem lehetett volna vagy nem lehetne még most is orvosolni? Nem lehetne kisebbre szabni az állami támogatásnak a részét, illetve nem lehetne úgy szabályozni a közvetítőket, hogy ne keletkezzen ott extraprofit, hanem csak egy normál profit? Nyilvánvalóan meg lehetett volna tenni, tehát lehetett volna ezt a rendszert javítani, és azokat a hibákat, amelyek valóban hibák benne, kiküszöbölni. 2010 óta lett volna egyébként erre mód és lehetőség, azonban a kormány mégsem élt ezzel, és most jön elő ezzel a dologgal, hogy 2010 óta micsoda nagy extraprofit alakult ki.

Akkor felmerül a kérdés, hogy vajon miért ez a felszámolás. Talán hiányzik ez a 70 milliárd forint/év

a költségvetésből? Tehát ennyire rossz helyzetben van a költségvetés? Egyébként, ha nagyon hiányzik, akkor javasolnám, hogy az állami propagandára kiadott több mint 60 milliárdot kellene valamilyen módon csökkenteni.

Vagy talán valamilyen más dolog van emögött, hogy valaki más akarja rátenni a kezét kezelőként erre a 800-1000 milliárd forintos vagyona? Én nem akarok itt most rejtvényeket fejteni, hogy vajon kinek lesz ez az érdeke, a képviselőtársaim a korábbiakban már nevesítettek itt dolgokat, de mindenképpen felmerülhet ez a kérdés. Vagy pedig még ennél is tovább lehet menni, és ez a továbbmenés pedig azt jelentheti, hogy nem pusztán csak kezelőváltást akarnak létrehozni, hanem ezt az egész összeget egész más módon szeretnék felhasználni? És ez az egész más felhasználási mód nyilván arra is szolgálhat, hogy a költségvetésnek a nagyon nehéz helyzetén próbálnának valamilyen módon javítani. E tekintetben egyébként a licenc már kidolgozott, hiszen a magánnyugdíjpénztáraknak a lenyúlása, az akkor kialakított technika, technológia, azt gondolom, most is működhet és most is érvényes lehet.

Tulajdonképpen ez az egész eljárás rajtaütésszerűen történt meg, ami számomra teljesen meglepetés volt, hogy a tegnapi napon a Gazdasági bizottságban 11 óra 2 perckor került kiosztásra ez a törvénymódosítás, és 11 óra 3 perckor már szavaztunk arról, hogy ezt tárgysorozatba vesszük, természetesen abszolút nem volt idő arra, hogy ezt átnézzük, és hogy érdemi véleményt tudjunk megfogalmazni ezzel kapcsolatosan, aztán a ma reggeli hírekben már azt hallottam, hogy a Gazdasági bizottság ezt megtárgyalta és elfogadta, és javasolja elfogadásra, holott megtárgyalásról abszolút nem volt szó, hiszen nem is lehetett szó, mert nem volt rá időkeret. Nekem állandóan azt szokták mondogatni, hogy miért ülök benn a parlamentben, miért fogadtam el a mandátumomat, hiszen itt úgyszincs értelme érdemi munkának.

Én általában azt szoktam mondani, hogy dehogyanem, nagyon is van, itt a helyem, itt szakmai kérdéseket kell megvitatni, na de ilyen körülmények között egy ilyen fontos kérdéstről nem lehet megalapozott szakmai vitát folytatni, ha tegnap 11 óra 2 perckor kaptuk meg az előterjesztést, és nulla idő van arra, hogy az a Gazdasági bizottság, amelyik a legmagasabb szakmai fórum, erről nem is tud érdemben vitatkozni, és itt pedig van néhány percnyi idő arra, hogy próbáljunk valamit elmondani róla, de szakmai párbeszéd itt sem alakulhat ki.

Én mindezek alapján nem tudom támogatni és a Párbeszéd sem tudja támogatni ezt a törvényjavaslatot, és arra szeretném kérni a kormányt, hogy vonja vissza, és ezt a kérdést egy normális menetben tárgyaljuk meg, úgy, hogy itt tartós és szakmailag megalapozott, jó álláspont alakulhasson ki, hogy ezt a kérdést megnyugtatóan tudjuk rendezni hosszabb távra is.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Mellár Tamás képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokra van lehetőség frakciónként egy képviselő, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő számára, a fennmaradt időkeretek terhére. Kettő percre megadom a szót Bósz Anett független képviselő asszonynak.

(10.50)

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretnék a munkamódszerről szólni én is néhány szót, ahogyan azt már több ellenzéki kolléga is megtette. Elfogadhatatlan, hogy az ötletből néhány perc leforgása alatt lesz törvénymódosító javaslat, aztán néhány óra leforgása alatt törvény, azt követően néhány óra múlva pedig hatályos szabályozás. Elfogadhatatlannak tartom azt, hogy 2018-ban ebben a Házban arról kell beszélni, hogy a demokrácia arról szól, hogy a közjó is vitákban dől el, és hogy előzetesen meg kell vitatnunk ezeket a törvénymódosító javaslatokat, előzetesen kell egyeztetni, tisztelt képviselőtársaim, a szakmával, az érintettekkel. Sajnos nem látjuk, hogy önök ezt megtették volna, és ez így ebben a formában elfogadhatatlan.

A lakás-takarékpénztárakkal kapcsolatosan azt kell hogy elmondjam, hogy az öngondoskodás, illetve a felelősségvállalás ennek a társadalomnak az egyik legfontosabb tanulnivalója. Azzal az üzenettel, amit önök most tesznek a szabálmódosítással, gyakorlatilag milliók előtt zárják be a kaput, hogy gondoskodjanak önmagukról.

És arra pedig, hogy azzal érvelnek, hogy a CSOK egy sokkal jobb konstrukció, hiszen a lakás-takarékpénztárak csak gazdagodtak az állami támogatásból, azt kell mondom, hogy önök nagyon furcsán értelmezik a piaci szabályozást. Olyan esetekben szokták nagyon szűkre húzni a gyeplőt, amikor igenis szabadjára kellene engedni a piaci szereplőket, és olyan esetben nem lépnek fel megfelelő állami szabályozással, amikor indokolt volna. Ha ezzel tudják indokolni a lakás-takarékpénztárak állami támogatásának megvonását, akkor egész egyszerűen nem jól érvelnek. Egy sima törvénymódosítással elérhető volna, amiről már Mellár Tamás képviselőtársam is beszélt, hogy ezek a szolgáltatók normál profitot realizáljanak, és ne az adófizetők pénzén gazdagodjanak. Ugyanakkor nem várható a magyar fiataloktól *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy mindenféle állami támogatás nélkül, a CSOK keretébe kényszerítve próbáljanak nélkül teremtteni.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok és a független képviselők soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bósz Anett képviselő asszony. Kettő percre megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, DK.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Még két kérdést szeretnék nagyon röviden érinteni, amelyek a vitában felmerültek.

Az egyik ügy arra vonatkozik, hogy hogyan is van ez a lakáscélú felhasználás vagy nem lakáscélú felhasználás. Az előterjesztők arra hivatkoznak, hogy jelentős részben nem lakáscélokra fordították ezeket az összegeket, csak önök is tudják, hogy változott a szabály. Önök voltak, azt hiszem, talán, de lehet, hogy még mi, de 2010 környékén megváltozott a lakástakaréokra vonatkozó szabály, azóta bizony el kell számolni a lakástakarék felhasználójának azzal, hogy lakáscélú legyen a felhasználása. Magyarul: ez a szigorítás már megtörtént, amit önök most számonkérnek a lakástakarékokon.

Ami azonban ennél fontosabb, az az extraprofit kérdése, amit itt többen érintettünk többfajta irányból. Szeretném, ha megmondanák nekünk az előterjesztők, ha már erre hivatkoznak, hogy mekkortól számít valami extraprofitnak, hány százaléktól. Mi határozza ezt meg? Milyen az a piacgazdaság, ahol az állam úgy dönt, hogy egy vállalkozásnak nem lehet valaminél nagyobb haszna, mert akkor az extraprofit, és be kell avatkozni? Ez hogyan van, tisztelt képviselőtársaim? Ha a Purci Bt. gyártja Budapesten a legjobb kebabot (*Derültség.*), és elképesztő sokat el tud belőle adni, és adott esetben még a vállalkozás méretéhez képest jelentős profitot tud ebből behozni, akkor az fog történni, hogy holnapután feláll valamelyik képviselőtársunk, és benyújt egy javaslatot arra, hogy nem lehet szabadon kebabot csinálni, nemzeti kebabda lesz - ez egyébként ilyen bevándorlási szempontból is érdekes lesz -, és innentől kezdve csak ő gyárthat, mert extraprofitja van?

El kéne dönteni, tisztelt képviselőtársaim, hogy piacgazdaság van vagy hadikommunizmus, mert ha az utóbbi, akkor teljesen rendben van ez a szemlélet. Köszönöm szépen. (*Derültség és taps az ellenzéki sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Arató Gergely képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A további képviselői felszólalásokra a fennmaradt időkeretekben van lehetőség, ezeket az üléstermi táblán figyelemmel kísérhetik. A képernyő szerint hatan jelezték felszólalási szándékukat. Elsőként megadom a szót Farkas Gergely képviselő úrnak, Jobbik.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Bár ez a javaslat minden takarékoskodni szándékozó magyar embert negatívan érint, a rendelkezésemre álló rövid időben én mégis inkább a fiatalok szempontjából szeretném megközelíteni ezt a kérdést.

Mi is az alaphelyzet ma a fiatalok kapcsán Magyarországon? Tudjuk mindannyian, hogy elég katasztrofális ilyen szempontból a helyzet, ugyanis nagyon sokuk elvándorlásban gondolkodik, sokan már külföldön dolgoznak, kényszerből mentek oda. Ehhez

képezt azt gondolná az ember, hogy egy felelősen gondolkodó magyar kormány minél több olyan gesztust próbál gyakorolni a fiatalok felé, amivel próbálja érzékeltetni számukra, hogy fontosak ennek a hazának, próbál segíteni nekik, hogy itthon maradjanak, és próbálja rábírní őket arra, hogy ne menjenek külföldre. Mi történik, és mit tesz ezzel szemben az önök kormánya, a Fidesz-kormány? Csak az elmúlt napok történéseit felelevenítve: belengetik a fizetős felsőoktatást, majd pedig eltörlik az állami támogatást a lakás-takarékpénztári rendszerre, ami nagyon fontos volt a fiatalok szempontjából.

Bőszen jegyzeteltem itt, hallgatva fideszes képviselőtársaimat, hogy milyen indokokat is hoznak fel, és ezeken szeretnék végigmenni, mert nagyon átlátszó az, hogy mennyire is megerőltetett dolgokat próbálnak felhozni annak érdekében, hogy ezt a vállalhatatlan javaslatot valahogy megindokolják.

Elhangzott például az is, hogy azért kell kivezetni ezt a rendszert, mert a futamidő végén medence vagy szauna építésére is fel lehet használni ezt az összeget. Lehet, hogy mondjuk, ezerből egy alkalommal találunk egy ilyet, amikor szaunára vagy medencére költötték, de nagyon nagy százalékban, nagyon nagy részben az emberek valóban lakáscélokra költötték, felújításra, korszerűsítésre. Ha önöket tényleg ez zavarja, hogy medencére vagy szaunára költik, akkor miért nem szabályozzák a felhasználását ennek a lehetőségnek? Meg lehetne ezt oldani, hogy önök kikötik azt, hogy mire lehet költeni ezt a pénzt, milyen munkákat lehet elvégezni ebből. Önök nem ezt teszik, ebből is látszik, hogy ez egy teljesen átlátszó indok, önök az egész rendszert megszüntetik.

Menjünk tovább a hamis indokok során! Nem vezettek lakásépítéshez. Persze, hogy nem, sok esetben csak a lakás felújításához vezettek, de ezek is nagyon sok szempontból fontosak voltak, egy korszerűsítés, egy lakásbővítés. Nagyon sok ember számára nincs szükség új lakásra, hanem ilyenekkel is meg tudja oldani a saját lakhatását. Illetve nem vezettek lakásépítéshez, mondták önök, merthogy olyan keveset tudtak a fiatalok megtakarítani. Azért álljunk már meg egy pillanatra! Nehogy már a fiatalokat hibáztassák azért, mert az átlag magyar fiatal, mondjuk, 200 ezer forintot keres, és abból nem tud, csak 20 ezer forintot félretenni! Azért álljon már meg a menet, hogy önök itt a fiatalokra haragszanak, mert keveset keresnek, önök miatt többek között, és ezért nem tudnak nagyobb mértékben takarékoskodni lakásra! Ezért ne hogy már ők legyenek a hibásak!

Menjünk tovább itt a hamis indokokon! Elhangzott az extraprofit is. Persze, lehet, hogy extraprofit volt, bár azért sokan vitatjuk ennek a mértékét, de én nem is azzal szeretnék foglalkozni, hogy a négy érintett lakás-takarékpénztár esetén mi a helyzet, ugyanis ezzel az egész javaslattal, amelyet önök most ide benyújtottak, nemcsak őket büntetik, hanem büntetik azt a több mint egymillió magyar állampolgárt, aki ezzel a módszerrel próbál takarékoskodni, és ez sokkal

fontosabb szempont, mint az, hogy ez a négy cég éppen hogyan gazdálkodott. Ha ennyire zavarja önöket az, hogy ők hogyan gazdálkodhattak, ahogy már elhangzott itt képviselőtársam részéről is, nyolc évük lett volna arra, hogy ezt rendszabályozzák, és valamilyen módon mederbe tereljék. Ehelyett önök most büntetik azt a több mint másfél millió embert, akinek az elmúlt 21 évben ilyenfajta megtakarítása volt, és nagyon sokan ennek köszönhetően tudtak lakást venni vagy éppen lakást felújítani.

Ezek tehát egyáltalán nem valós indokok, és elég abszurd dolog az, hogy a családok évében önök itt egy ilyen javaslattal állnak elő, amely egyértelműen a családok ellenében szól. Nem beszélve arról a nem elhanyagolható szemponttól, hogy azért ez a rendszer létrehozott egy olyanfajta szolidaritást és felelősségvállalást a családon belül - egymás segítségével azáltal, hogy egymás számára is tudtak ilyenfajta előtakarékosságot kötni -, ami nagyon fontos lett volna, és egyértelműen a családok évébe ez beleillett volna. Önök pont ezzel mennek most szembe.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Zárszóként azért szeretném megkérdezni az itt jelen lévő Böröcz Lászlót is mint a Fidelitas elnökét: ön hogy mer a saját tagjainak a szemébe nézni egy ilyen javaslat támogatása után? És megkérdezném Nacsa Lőrincet is, az IKSZ elnökét, aki be sem mert jönni erre a vitára, legalábbis most nincs itt: hogy mernek önök a saját fiataljaik szemébe nézni egy-egy ilyen javaslat megszavazása után, amivel nekik tesznek rosszat? Úgy gondolom, az önök fiataljai számára is nagyon fontos lenne ez a lehetőség, és nem ezeket az embereket kellene büntetni, hanem ha tényleg problémájuk van, akkor hozzanak olyan szabályokat, amelyekkel akár ezeknek a megtakarításoknak a felhasználását lehet kordában tartani, akár ezen cégek gazdálkodását lehet normális mederbe terelni, és ne ezt a másfél millió ügyfelet büntessék. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban. – Szilágyi György: Úgy van!)*

(11.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat.

A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Képviselő asszony, nyugodtan, megvárom, amíg fölteszi a mikrofont. *(A felszólaló fölcsípteti a mikrofont.)* Parancsoljon, öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Vezérszónoki felszólalásomban említettem, hogy egy kicsit kitérek majd arra is a következő felszólalásomban, hogy Magyarországon mekkora problémát, válságot jelent a lakásállomány,

a lakhatási válság, és mennyire fontos problémáról beszélhetünk.

Hetedik éve készíti el a Habitat szervezet a lakás-szegénységről a jelentését, hogy hogyan is állunk évről évre a meglévő lakásállománnyal, és mit tapasztal ez a szervezet, mert ugyebár olyan jelentést készít el, amit szerintem a kormánynak lenne kötelessége elkészíteni évről évre, és látjuk - ugyanúgy, mint ahogy 2015-ben kivették a szegénységi jelentést a KSH által -, ugyanúgy nem kapunk megfelelő tájékoztatást, hogy hogyan is állunk Magyarországon a lakásproblémával.

Ebből néhány mondatot engedjenek meg, hogy felolvassak, és meg fogják érteni. Ellenzéki képviselőtársaim érteni fogják *(A kormánypárti képviselők felé fordulva:)*, önöknek meg egyik fülükön bemegy, a másikon kimegy, de meg lehet ebből érteni, hogy miért is tiltakozunk mi ez ellen az önálló indítvány ellen és ez ellen a törvénymódosítás ellen, hogy miért nem lenne szabad ezt megszüntetni.

A 2018-as lakhatási jelentés egyik legfontosabb megállapítása az utóbbi évekhez hasonlóan az, hogy Magyarországon egyre mélyül a lakhatási válság. Másfél millióan élnek olyan lakásban, amellyel súlyos lakásminőségi problémák vannak. Az ilyen zsúfolt, nedves, alacsony komfortfokozatú lakásokban élő embereknek a legtöbb esetben nincs pénzük felújítani a lakásukat.

4,4 millió magyarországi lakóingatlan nagyjából 80 százaléka nem felel meg a korszerű műszaki és energetikai szempontoknak, azaz a magyarok többségének lakhatási költségeit és életminőségét különösen rosszul érintik az épületállomány fizikai jellemzői. Minden harmadik háztartás lakhatással összefüggő megfizethetőségi problémákkal küzd, tehát jövedelméhez képest irreálisan sok pénzt költ rezsire, bérleti díjra vagy lakáshitelek törlesztésére.

Az ideai jelentésben a tavalyi évhez hasonlóan azokat tekintjük lakhatási szegénységgel érintett háztartásoknak, akik megfizethetőségi, lakásminőségi és energiahatékonysági területi, illetve jogi szempontból az átlagosnál rosszabb, kiszolgáltatottabb helyzetben élnek. Egy lakászegénységben élő háztartás a fentiek közül nagy eséllyel több csoportba is beleesik, ezért óvatos becslések szerint országosan 2-3 millió ember él lakászegénységben, vagyis tapasztalja a négy lakhatási probléma valamelyikét. A lakhatási szegénység részproblémái pedig egymással összefonódó, olyan ördögi kört alkotnak, amelyet lakászegénységi csapdának nevezünk.

Ideális esetben az állam feladata lenne, hogy a lakászegénységi csapdát megszüntesse, a lakászegénységből származó hátrányokat csökkentse. Az ideai lakhatási jelentés is arra a következtetésre jut, hogy a lakhatásra fordított közpénzek döntő többsége a tehetősebb családokat támogatja, például a családi otthonteremtési kedvezmény, azaz a CSOK.

Számításaink szerint a rászorultsági alapon nem célzott lakhatási célú kiadások a központi költségvetésben nagyjából kilencszeresen fölülmúlják. Tehát a

CSOK-programra, ami egy elég szűk réteghez ér el, kilencszer annyi, mint mondjuk a nehéz helyzetben lévő családok támogatása, akik lakhatási válsággal küzdenek. *(Sic!)*

Az állam tehát egyre inkább kivonul a lakásszegénység megoldásából, valamint nem megfelelő módon avatkozik be. Ennek következménye a lakásszegénység mélyülése és a társadalmi különbségek növekedése. Amikor elkészült ez a jelentés, akkor pedig még nem is tudtuk, hogy ezt a törvénymódosítást be fogják nyújtani.

Az előttem szólók is elmondták, hogy magukba kellene szállniuk, és meg kellene nézni, hogy milyen üzenete van ennek a törvénymódosításnak a fiatalok számára. Elmondták önök itt a vitában is, hogy mennyire súlyos a demográfiai helyzet, és hogy minden intézkedésük - célzottan a családbarát év - azt szolgálja, hogy ezt a súlyos válságot megoldja. Hozzáteszem, most már kilencedik évbe léptünk, hogy kormányoznak, és még mindig arról beszélünk, hogy a demográfiai helyzet mennyire súlyos probléma Magyarországon. Semmit nem tudtak javítani Magyarországon demográfiai kérdésben.

2008-ban, amikor a válság kitört, több mint 99 ezer gyermek született. Mindig elmondom, amikor felszólalok, hogy 2011 volt az a mélypontja a születésszámnak, amikor alig több mint 88 ezer gyermek született Magyarországon. Némiképp tudott javulni a statisztika, mert felment 93 ezerre a születésszám, de nem tudjuk ezt most már fokozni. Ennek nagyon sok oka van. Az egyik oka, hogy a szülőképes korú nők száma drasztikusan csökken Magyarországon; emellé minden hatodik magyar gyermek most már nem Magyarországon születik meg, hanem külföldön, és minden tizedik szülőképes korú nő nem Magyarországon tartózkodik most már, hanem külföldön.

Azt gondolom, hogy pontosan nekik kellene üzennie a kormánynak olyan intézkedésekkel, amelyek arra ösztönöznék ezeket a magyar fiatalokat, hogy segíti a kormány, és próbálja azt üzenni, hogy érdemes Magyarországra gyermeket szülni, érdemes Magyarországon gyermeket nevelni. Döbbenetes, amikor önök ilyen törvénymódosításokat hoznak be a parlament falai közé, és azt üzenik a fiataloknak, hogy minket nem érdekel, hogy ti vagytok, minket nem érdekel, hogy léteztek, minket nem érdekel, hogy ti mit csináltok, nem foglalkozunk veletek. Egy dolog a fontos: hogy mi boldoguljunk.

Hát, képviselőtársaim, ez nem megy most már! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én körülbelül ott folytatnám, ahol a képviselő asszony abbahagyta, utalva

kormánypárti képviselőtársaimra, akik azzal kezdték ennek a törvényjavaslatnak az indoklását vagy a bizonyítvány magyarázatát, hogy ők aggódnak a demográfiai folyamatok miatt. Azt nem mondták, hogy aggódnak a kivándorlás miatt, de én azt gondolom, hogy semmiféle erkölcsi alapjuk nincs már ilyen gondolatokat megfogalmazni.

Egyébként nem is 8 éve kormányoznak, mert 12 és fél évük lett volna az elmúlt időszakban, hogy ezek ellen a folyamatok ellen fellépjenek, de éppen az a tragédia, az a nemzeti tragédia, ami a fiatalok százazeinek kivándorlásában jelenik meg, az az önök kormányzati ideje alatt érte el azt a döbbenetes szintet. Pontosan az ilyen problémák miatt, a bérválság miatt, a lakhatási válság miatt, az oktatási rendszer szétverése miatt és általában a miatt a bizonytalanság miatt, a miatt a kiszámíthatatlanság miatt, amit ez a fajta jogalkotás, ez a fajta kormányzás produkál. Meg tudom ismételni, képviselőtársaim: önöknek már semmiféle erkölcsi alapjuk nincs, hogy demográfiai problémákra hivatkozzanak.

Előterjesztőként Bánki Erik Baranya megyei képviselő - Baranya megyéből is több mint 20 ezren mentek el tíz év alatt, Pécsről 13 ezren mentek el tíz év alatt -, azt gondolom, ön is láthatja testközelből, hogy milyen tragédiát okozott az önök kormányzása, amit önök nemzetinek hazudnak. De összességében pedig nemzeti tragédiába torkollik az önök kormányzati teljesítménye. Most örülök, hogy itt van előterjesztőként. A vitát hallgatva legtöbb ellenzéki képviselőtársammal egyetérték, ugyanakkor bízom benne, hogy ezekre a felvetésekre konkrét válaszokat kapunk akár egy zárszóban, ezért szeretném a felvetéseket kiegészíteni, és egy kicsit, hogy úgy mondjam, összefoglalni konkrét kérdések formájában képviselőtársam felé.

Először is szeretném megkérdezni képviselőtársamat, hogy kitől kapta a politikai utasítást arra, hogy beterjessze ezt a törvényjavaslatot. Megszokhattuk egyébként, hogy ha a kormány valamiféle ilyen derült égből villámcsapásként ilyen politikai bunkósbotot kíván alkalmazni, akkor képviselőtársamat strómanként alkalmazza arra, hogy a nevét ráírta erre a törvényjavaslatra, de nyilván emögött volt egy politikai utasítás. Akkor beszéljünk őszintén! Mondja el képviselőtársam, hogy kinek a politikai utasítása volt ez! Ahogy láttam egyébként, néhány kormánypárti képviselőtársamat őszintén meglepte ez az intézkedés és ennek az eljárásnak a módja, de szerintem ha erre legalább valamiféle burkolt választ kapunk, akkor sokkal tisztábban fogunk látni ebben a rendkívül súlyos kérdésben.

Érdekelne konkrétan, és ezt is konkrét kérdés-ként szeretném megfogalmazni, az ütemezés indoklása. Próbálják valamilyen módon megindokolni! Kormánypárti képviselőtársaim felszólalásaikban olyanokat említettek, hogy ez a rendszer, ez a lakástakarékpénztári rendszer nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Azt is elmondták, hogy nem működik megfelelően, illetve egyik képviselőtársam azt mondta, hogy azért kéri az ellenzék, hogy szavazza

meg ezt a törvényjavaslatot, pontosabban a felelős gazdálkodás követelményeinek való megfelelés miatt szavazzuk meg ezt a törvényjavaslatot.

Több képviselőtársam utalt rá, hogy önöknek 8 évük volt, hogy ezt a problémát kezeljék, vagy azokat a problémákat kezeljék, amiket most indoklasként felhoztak. Ez nem igaz. Ez a rendszer 21 éve működik, '97 januárja óta. Ez alatt az idő alatt önök 12 és fél évig kormányoztak. Mi akadályozta meg önöket abban, hogy ezeket a problémákat orvosolják az elmúlt időszakban?

(11.10)

Tehát ez egy konkrét kérdés, hogy miért kell ezt most gyakorlatilag 24 óra alatt átnyomni. Tizenkét év alatt miért nem jutott eszükbe ezekkel a problémákkal foglalkozni?

Kérdezném, hogy a következő időszakra tekintve mi a forgatókönyv? Itt már említették képviselőtársaim, hogy akár piaci káoszt is okozhat ez a probléma, és én úgy látom, hogy már okozott is. Szerintem az a minimum, hogy elmondják, mi a forgatókönyv a rendszer kifuttatása tekintetében, alternatív intézkedések, alternatív javaslatok bevezetése tekintetében mire számíthat a magyar társadalom önöktől.

Szintén elmondták ellenzéki képviselőtársaim, hogy azoknak az okoknak, azoknak az indokoknak jelentős része cáfolható, amivel önök próbálják ezt a javaslatot indokolni, de vannak köztük akár jogos megállapítások. Ugyanakkor önöknek minden lehetőségük megvan, hogy ezeket a problémákat kezeljék, akár újabb szigorításokat vezessenek be, bár az is elhangzott ellenzéki képviselőtársamtól, hogy voltak már a rendszerben korrekciók, módosítások, szigorítások. Úgy érzem, és úgy látom, ebben egyetértek szinte valamennyi e tekintetben megnyilatkozó képviselőtársammal, hogy ez a rendszer alapvetően jó, és a meglévő, látható problémákat pedig korrigálni lehetne. Miért nem törekszenek erre? Miért dobnak bombát erre az egész rendszerre? Miért akarják megsemmisíteni?

Képviselőtársaim szintén részletesen szóltak arról, hogy ez a fajta öngondoskodási, takarékosági rendszer rengeteg olyan embernek ad lehetőséget, akinek más lehetősége nincs, ugyanúgy a fiataloknak, időseknek. Utaltak képviselőtársaim a társasházakra, hogy a felújítások kapcsán ez milyen lehetőség. Összességében el tudjuk mondani, hogy még a kispénzűek számára is ez egyfajta megtakarítási lehetőséget jelentett, még a kispénzűeket is a megtakarításra ösztönözte, ennek minden társadalmi és gazdasági hasznosságával együtt.

Konkrétan mit tudnak önök mondani azoknak most a következő időszakban, akik számítottak erre a rendszerre, akik vagy igénybe vették már, vagy tervezték igénybe venni ezt a rendszert, milyen eszközük lesz az öngondoskodáshoz, az előtakarékosághoz, milyen alternatívát tudnak nekik mondani? Milyen

alternatívát tudnak mondani, egyáltalán milyen magyarázatot tudnak mondani azoknak, akiknek az egyébként meglévő más öngondoskodási vagy támogatási rendszerek nem igénybe vehetők, egyszerűen nem tartoznak ezekbe a körökbe, mondjuk, egyedülállóak, nincsenek gyerekeik, és mondjuk, később szeretnének családot alapítani, és éppen ahhoz kellene nekik támogatás.

Beszélték ellenzéki képviselőtársaim a költségvetés nehéz helyzetéről. Azt gondolom, most ez a legkevesebb vagy a leginkább olyan kérdés, amit nem kéne e kérdéssel összefüggésben tárgyalni, hiszen látjuk azt, hogy rengeteg olyan tétel van a költségvetésben, rengeteg olyan folyamatra, projektre költ el a kormány milliárdokat, akár százmilliárdokat, amelyek teljesen feleslegesek és amelyek megtérülése minimum megkérdőjelezhető.

Beszélnék önök most erről az éves szinten 70 milliárd forintról, hát én csak egy példát mondom: önök 700 milliárdot kívánnak néhány éves távlatban költeni a Budapest-Belgrád-vasútvonal kínai hitelből történő felújítására, aminek a megtérülésére semmiféle világos garancia nincsen. Tehát virtuális valóság erről beszélni, hogy a költségvetés szempontjait figyelembe véve kéne kivezetni ezt a rendszert.

Konkrét választ várok arra, hogy a most körvonalazódó és látható piaci káoszt és pánikot milyen módon próbálják kezelni. Végül - erre is utaltak már képviselőtársaim - mit tudnak önök mondani azoknak a százaknak, ezreknek, akiknek a megélhetése egy nap alatt szűnik meg, akiknek a megélhetési lehetősége egy nap alatt szűnik meg? Hogyan tudnak önök ezeknek az embereknek a szemébe nézni? Mit tudnak Magyarország felelős kormányaként, kormánypárti országgyűlési képviselőként ezeknek az embereknek a szemébe mondani?

Én is szeretném kérni képviselőtársaimat, azokat a képviselőtársaimat, akik számára, mondjuk, egy direkt politikai utasításhoz képest a saját lelkiismerete még számít valamit, hogy gondolja át, hogy milyen társadalmi és gazdasági, milyen súlyos negatív társadalmi és gazdasági hatásai lesznek ennek az áterőltetett törvényjavaslatnak, ha ezt most világos politikai utasításként megszavazzák.

Arra kérem önöket, hogy tekintettel arra, hogy ez egy milyen régóta működő, jól működő rendszer, és hogy lehetőség van a meglévő problémákat korrigálni, vonják vissza ezt a javaslatot és mutassanak nyitottságot egy olyan széles körű vitához, amely által ezt a rendszert olyan módon lehetne korrigálni, hogy továbbra is megfeleljen annak a funkciónak, amelynek eddig is megfelelt, nagyon-nagyon sok embert juttatott lakáshoz, vagy adott lehetőséget a különböző lakáscélok, felújítások megvalósításához. Kérem a belátásukat, és kérem, fogadják el azt, hogy önök nem a Fidesztől, nem Orbán Viktortól, hanem a magyar emberektől kapták a mandátumukat, és ennek megfelelően felelősségteljesen döntsenek a mai nap folyamán.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A következő felszólaló Bósz Anett képviselő asszony, független képviselő. Parancsoljon!

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Azért kértem ismét szót, mert nem pusztán az öngondoskodásról, illetve az önmagunkért való felelősségvállalásról szól ez az egész ügy. Arról is szól, hogy önök a személyes szabadságát is elvitatják azoknak, akik valamilyen céllal kötöttek lakás-takarék-pénztári szerződést.

Azt gondolom, hogy amennyiben ők értéknövelő beruházásra szeretnék szánni ezt az összeget, úgy nem vitatható el tőlük ez a szándék. Éppen ezért nem tartom fairnek velük szemben azt, hogy minekutána nem új lakásvásárlásra költötték, ezért valamifajta jogosítványmegvonással kell reagálni a kormánynak. Ez semmi szín alatt nem jól járható út.

Amiről már beszéltek itt az ellenzéki kollégák, amennyiben önöknek az a céljuk, hogy a CSOK rendszerébe terelessék be ezeket az embereket, az a kérdés, hogy mit várnak a fiataloktól. Beszéltünk már arról nagyon sokat, hogy a meg nem született gyermekek országa vagyunk. Ahhoz, hogy megszülessen a harmadik gyermek egy családban, azt hiszem, talán a Gazdasági bizottság elnökének nem kell magyaráznom, az első kettőnek is meg kell születnie.

Arról is beszéltek ellenzéki kollégák már nagyon sokat, hogy valamilyen módon el kell tudni indulni egy lakással, és az nem fog tudni úgy menni, ha valamifajta segítséget nem kapnak ezek a fiatalok a fészekrakáshoz. Nagyon sokszor elmondtuk már azt, hogy amennyiben önök ösztönözni szeretnék a gyermekvállalást, úgy elsősorban azt kell megnézni, hogy hányadán állunk a nők és a férfiak egyenlőségével, hányadán állunk az esélyegyenlőséggel.

A szabad világban ott születik a legtöbb gyermek, ahol a nők egyenlőek a férfiakkal, ahol biztonságban érzik magukat a munkapiacra, ahol ki tudnak teljesedni, ahol anyaként egyébként nem érik őket joghátrányok, ebben kell előrelépnie Magyarországnak. A szociális juttatások a legkritikább esetben tudják növelni a gyermekszámot, a legkritikább esetben tudják érdemben segíteni a fiatalokat abban, hogy bízhassanak a jövőjükben.

Azt gondolom, ezzel a munkamódszerrel, ennyire gyorsan szabályt változtatni egy egyébként nagyon népszerű pénzügyi szolgáltatás ügyében kifejezetten ennek ellenére hat, kifejezetten abba az irányba hat, hogy az állampolgárok ne tudjanak bízni ebben a kormányban, ne tudjanak bízni abban, hogy a jövőben ők is tehetnek önmagukért. Én arra kérem önöket éppen ezért, hogy fontolják meg ezeket a hozzászólásokat. Ha elmaradt az előzetes viták lefolytatása, én azt látom, hogy nem egyeztettek előzetesen a szakmával sem, és jelen pillanatban vonják vissza ezt a kezdeményezést, tárgyaljunk még erről, és szülessen egy olyan kompromisszum, amely minden szereplő számára előnyös.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. Elsőként Varga László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportjából adok szót. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A minket bármilyen módon követők számára mondom, nyilván egyre több kormánypárti képviselő is jön be a terembe, ez azért is van egyébként, mert 11.30-tól itt elvileg határozathozatalok következnek. Nyilván legkorábban 11.30-tól, tehát ha ez a vita elhúzódik, akkor a vita vége után következnek a határozathozatalok.

Én arra kérem önöket, hogy ne megdöbbsen arccal vegyék tudomásul azt, hogy itt egy vita zajlik, ne kérjék ki maguknak, hogy itt ezzel megy az idő, hanem próbáljanak ebben a vitában részt venni. Zajlik egy folyamat, egy olyan eljárás, amely diktátumjelleggel áterőlteti a lakás-takarékrendszer szétverését a Magyar Országgyűlésen. Azt gondolom, legalább annyit megér, hogy az időkereteket kibeszéljük, próbáljunk eszmét cserélni. Mi természetesen megpróbáljuk önöket meggyőzni arról, hogy vonják vissza ezt az előterjesztést, ez még mindig határozott álláspontunk, mert sok százezer magyar állampolgár, aki önmaga is tenne félre az állami támogatás mellé a jövőbeni lakáscéljai megvalósítása érdekében, sok százezer ilyen magyar állampolgárnak lehetetlenítik el a helyzetét. A megoldás a visszavonás lenne, utána egy új előterjesztés idehozatala, az egyébként fellelhető rendszer megjavítását célzó indítványok megtárgyalása az érintettekkel való előzetes beszélgetés után. Erre volna tehát szükség.

Arra kapacitálom önöket, vállalják be, mondják el a véleményüket. Azt látom, hogy a Fidesznek is jócskán van még az időkeretéből, egyetlen felszólalója volt, míg legalább 10-12 ellenzéki képviselő elmondta a véleményét, és nagyon kíváncsi vagyok a KDNP-frakció véleményére, hiszen egyetlen képviselőjük sem szólalt fel, és egyetlen frakcióként vezérszónokot sem állítottak ehhez a témához. Arra kérem önöket, hogy ne a vita lezárása után az előterjesztők reagáljanak szintén diktátumjelleggel (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hanem mondják el a véleményüket a témában. Köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Ungár Péter képviselő úr következik kettő percre. Parancsoljon, képviselő úr!

(11.20)

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Én csak két kérdést kívánnék feltenni az előterjesztőhöz. Az egyik: ha tudná definiálni most és úgy általánosságban, hogy az extraprofit és a profit között mi önnök a különbség, hogy ne kelljen minden alkalommal visszahozni valamit, ha Bánki Erik álmában úgy gondolja, hogy ez már nem profit, hanem extraprofit.

Amennyiben az lenne a definíciója, képviselő úr, hogy az államilag támogatott lakáshitel-konstrukció, amiből pénzintézet profitot tud szerezni, az önmagában rossz, a polgári kormány ezt bevetette 1998-2002 között. Amikor utána a mellettem helyet foglaló képviselők kormányon voltak és ők visszavonták, akkor önök ezt az intézkedést egy nagyon rossz dolognak tartották.

Tehát az lenne a kérdésem, hogy amennyiben mindig, amikor valamilyen lakáshitel-konstrukcióval az állam miatt a bankok valamilyen profitot tudnak szerezni, az rossz, akkor miért vetette be ezt az első Orbán-kormány. Illetve tudná-e definiálni ismételt a profit és az extraprofit közötti különbséget anélkül, hogy elmondaná, hogy önöknek személyesen milyen érdekük van, hogy ezt a definíciót hogy hozzák meg. Csodálatos lenne egy ilyen általános ideológiai, filozófiai definíció, szerintem mindenkinek nagyon fontos lenne.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Föl szeretném hívni képviselőtársaim figyelmét, hogy vita folyik, és arra kérem önöket, hogy legyenek szívesek... *(Zaj az ellenzéki oldalon.)*

Képviselőtársaim, minden képviselő figyelmét felhívom erre, és legyenek szívesek a vitát biztosítani.

A DK képviselőcsoportjából Gréczy Zsolt képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én csak arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy az emberek erről a történetről már tegnap délután elkezdtek szavazni, hiszen ahogy kijött a hír, előzönlöttek ezeket a pénztárákat, mert érzik a bajt, amit önök itt egy vállrándítással elintéznék. Ugyanis ezek az emberek abban bíznak, hogy amíg ez a törvény nincs elfogadva, nincs kihirdetve, addig még meg lehet kötni ezeket a bizonyos szerződéseket, és talán nem járnak úgy vele, mint a magánnyugdíjakkal, amit önök szépen elloptak és föléltek, mind a 3000 milliárdot, legnagyobb szegényére az elmúlt nyolc évek.

S arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy önök egyáltalán milyen alapon beszélnek családbarát kormányzásról. Hát, most teszik tönkre a magyar családokat! Végképp nem értem a KDNP-t ez ügyben. Mert azt, hogy a Fidesz üzletemberek gyülekezete, mindannyian tudjuk; hatalombrókerek, semmi más. De hát a KDNP-ben elvileg kéne, hogy legyen valamilyen keresztény etika vagy keresztényszociális érzékenység.

Én nem tudom, milyen Soros-ügynökök lepték el önöket, vagy a Loyolai Ignác inkvizíciós munkacsoport vetette meg a lábát a KDNP-ben, hogy önök végignézik azt, hogy éppen magyar családokat fosztanak ki a vagyonukból, és teszik tönkre a békés építkezést a következő évtizedekre.

Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, csak rendes felszólalásra tudok lehetőséget adni, mert Varga László képviselő úr élt már a frakcióból a kétperces lehetőséggel. Meg is adom a szót, parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én csak szeretnék önöknek megmutatni valamit, ha már bejöttek az ülésterembe. Elnök úr mondta, hogy felhívna a figyelmet, hogy vita folyik. Hát, önök nem is azért jöttek be, hogy vitázzanak, hanem hogy gyorsan lenyomják a gombokat és már mehessenek is innen el.

Tegnap az egyik állampolgártól kaptam egy 50 forintost. Nem értettem, hogy miért ad nekem 50 forintot. Majd mondta, hogy fordítsam már meg. Az 50 forintos másik oldalára rá van írva, hogy „családok éve”. Én most legszívesebben áthajintanám önökhöz ezt az 50 forintost. Nem szégyellik el magukat? Nem elég, hogy 500 millió forintért az összes hídát felzászlózták Budapesten, majd plakátokkal, hirdetésekkel árasztották el az országot arról, hogy családbarát év van, és hogyan kellene már ösztönözni a családokat, hogy végre az önök kénye-kedve szerint azok a vágyott gyermekek megszülethessenek már?! Tudják, ez nem így megy.

Azok miatt az intézkedések miatt, amikről most tárgyalunk, a lakástakarék és még nagyon sok intézkedés az elmúlt években, ezek a fiatalok nemhogy gyermeket nem vállalnak Magyarországra, hanem hanyatt-homlok menekülnek innen önök miatt. S higgyék el, ezzel már nem nekünk kell elszámolni, hanem önöknek kell majd valamikor ennek a felelősségét vállalni, hogy miért inkább külföldre mennek a magyar fiatalok és szülik ott meg a magyar gyerekeket, és miért nem az imádott hazájukban, Magyarországon.

Kedves Képviselőtársak! Szerintem ezt a fajta pénzköltést most már fejezzék be. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő rendes felszólalásra jelentkezett képviselő a Jobbik képviselőcsoportjából Szilágyi György képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azoknak mondanám el, akik nem a vitára jöttek be, hanem csak a gombot megnyomni és kivégezni a lakás-takarékszövetkezeteket, hogy miről is van szó, miért olyan népszerű az egyre inkább elszegényedő középosztálynál ez a megtakarítási forma. Azért, mert itt a pénzükről, amit megspóroltak és beraktak ezekbe a szövetkezetekbe, legalább még kaptak mellé valamit, és úgy gondolhatták, hogy sokkal több mindent tudnak ebből megvalósítani, akár lakásfelújításról volt szó, akár a fiatalok esetében vagy bárki esetében az önrész biztosításáról egy hitelhez kapcsolódóan. Önök most ezt akarják megszüntetni. Tehát azért volt ilyen népszerű, mert kaptak valamit a pénzükről mellé.

S miért volt még jó ez a forma? Azért, mert kaptak valamit a pénzük mellé, azt vállalták, hogy ezt a pénzt utána célzottan fogják elkölteni a lakással kapcsolatos felújításokra vagy pedig vásárlásra, és ezt számlával kellett nekik bizonyítani. Tehát hasznos volt a gazdaság kifehéritése szempontjából is ez az egész rendszer.

S akkor önök egyik napról a másikra, mint derült égből a villámcsapás, Bánki Erik önálló indítványával behozzák a Ház elé, hogy megszüntetik teljesen ezt az egész rendszert. Mondhatják önök azt, hogy nem szüntetik meg, csak az állami támogatást vonják ki ebből a rendszerből, de mindenki tudja, ez azt eredményezi, hogy meg fog szűnni úgy, ahogy az egész rendszer.

S akkor jönnek az érveléseik. Egy normális országban nem kellene azon gondolkodni, hogy mi lehet a kormány szándéka, hiszen egy normális kormány-nak az kellene hogy a szándéka legyen, hogy minél inkább olyan javaslatokat és olyan törvényeket hozzon be a tisztelt Ház elé, amelyek az emberek javát szolgálják. Az önök érveléseiben két olyan érvelés szerepel, amivel megindokolják, hogy miért kell az állami támogatást kivenni. Az egyik az, hogy azt mondják, hogy ezek a lakás-takarékpénztárak nem adnak kamatot az embereknek. Igen, de a bankok sem adnak kamatot az embereknek. Kérdés, hogy akkor vajon a bankokkal szemben is fel próbálnak-e lépni. Ha gond van egy ágazattal, akkor nem az a megoldás, hogy megszüntetem az egész ágazatot, hanem megpróbálom rákényszeríteni arra, hogy minél jobban működjön. Önöknek tehát az a lehetőségük meglelt volna, hogy leülnek ezekkel a lakás-takarékpénztári szövetkezetekkel, és azt mondják, hogy a profitotokból adjatok valamilyen kamatot is az embereknek, adjatok x százalékot az embereknek a pénzük után. És azzal mit tettek volna? Még inkább jobbá tették volna a befektetett pénzük után azoknak az embereknek a hozamot, akik ebből többet tudtak volna költeni.

A másik érvelésük az volt, hogy azt mondták, hogy extraprofitra tettek szert ezek a lakáspénztári szövetkezetek. Ez az érvelés is elfogadható lenne, ha nem változnának a számok. Hiszen tegnap még azt mondták, hogy 60 milliárd forint volt ez az extraprofit, ma már itt 70 milliárdot hallottunk egyes fideszes képviselőktől. Jó lenne, ha eldöntenék, hogy végül is mennyi volt ez az extraprofit. És ha azt mondják, hogy ne keressen valaki ennyit, azt még alá is lehetne támasztani, főleg akkor, ha felemelték volna más esetekben is az extraprofit ellen a szavukat. Például, ha valaki felállt volna itt önök közül a mai nap folyamán, és azt mondta volna, hogy de meg kell ám vizsgálni azt is, hogy Mészáros Lőrinc 96 milliárd forinttal többert nyerte el a közbeszerzéseket, mint amennyire azok ki voltak írva.

Hiszen ez egy súlyos extraprofit, 96 milliárd forintról beszélünk. Ha felállt volna önök közül valaki, és azt mondta volna, hogy elfogadhatatlan, hogy a letelepedésikötvény-bizniszben részt vevő közvetítő cégek közel 80 milliárd forint extraprofitra tettek szert,

akkor elfogadható lenne, hogy ezt önök másoknál is sérelmezik. De mint tudjuk, az önök indoklása általában nem a valóságot tartalmazza, tehát el kell gondolkoznunk azon, hogy vajon miért kellett benyújtani ezt a javaslatot ide.

S itt képviselőtársammal szemben meg is véde-ném Böröcz képviselő urat. Hát, hogy szólalna ő fel a fiatalok érdekében, mint a Fidelitas elnöke, amikor Rogán Antal kiadja parancsba, hogy ezt pedig most meg kell szavazni, és végig kell verni a Házon, mert a haveroknak és a barátoknak ez szolgálja az érdekét?! Ez lehet az egyik hátsó szándék, ami miatt önök behozták ezt a törvényt. Emlékeznek még rá, gondolom, 2016-ban vezették be önök Rogán Antal javaslatára a nemzeti otthonteremtési közösségeket, köznyelven az úgynevezett lakáslottó-szolgáltatást.

(11.30)

Akkor Rogán Antal a következőket mondta az ATV-ben: „A lakás-takarékszövetkezeteket nem fosztjuk meg semmitől, ugyanúgy állami támogatást fognak kapni. Mindössze annyi történt, hogy kapnak egy versenytársat.” Most mi történt másfél év után? Eltűntetik ezt a versenytársat a piacról; mert Rogán Antalnak és barátainak kell ez a piac. Ez az egyik oka minden valószínűség szerint, hogy önök most meg fogják itt szavazni ennek az ágazatnak a megszüntetését.

A másik oka pedig, és ez sem elhanyagolható, mostanában volt a hír, hogy az Európai Bizottság bejelentette, hogy egyelőre nem fogad be újabb számlákat Magyarországtól. És erre mi volt az önök válasza? Több ezer közalkalmazott elbocsátását lengették be, most pedig megszüntetik, mondjuk a lakástakarék állami támogatását. Tehát nincs európai uniós kifizetés, így valószínűleg vastagon elszállhat a költségvetési hiány, és önöknek valahonnan pótolni kell ezeket a réseket.

Tehát fölmerül a kérdés, és jó lenne, ha őszintén válaszolnának rá, hogy erről van-e szó. Bajban van a költségvetés, ezért mindenféle megszorítást kell elkezdni bevezetni? Vagy pedig emellett, hogy még megszorításokat vezetnek be, úgy gondolják, hogy ezt az egész piacot átvezetik Rogán Antal és barátai társaságába, az ő kezébe adják ezt a lehetőséget, hogy azt az extraprofitot, amit eddig mások termeltek vagy kaptak meg, mostantól kezdve majd Rogán Antal kaphassa meg.

Úgy gondolom, őszintén kellene beszélni itt a Házban. Nem állandóan kódósítani kellene, nem különböző, mondvacsinált érveket kellene fölhozni akkor, amikor önök sok ember megtakarítási lehetőségeit teszik tönkre. Sok embert nehéz helyzetbe hoznak, ráadásul azokat a családokat és azokat az embereket hozzák nehéz helyzetbe, akik az önök nyolcéves regnálásának köszönhetően azt a középosztályt adják, amelyik egyre inkább elszegényedik, egyre inkább lecsúszik és egyre kevesebb a lehetősége ma Magyarországon. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Csárdi Antal képviselő úr. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! *(Zaj.)* Köszönöm a szót. Várom egy picit, hogy hallatszódjon a terem túlsó végén is, amit mondani szeretnék. *(Az elnök csenget.)* A vita során fölmerült, hogy Bánki képviselőtársam hátha megmondja, hogy mi az és mekkora az az extraprofit, amitől extrává válik a profit. Arra gondoltam, hogy kicsit utánanézek, elmondom, mi az az extraprofit, segítve az ön munkáját.

Extraprofit az a 96 milliárd forint, amivel, ilyen felárral Mészáros Lőrinc az elmúlt három évben nyert meg közbeszerzéseket. Ezt hívjuk extraprofitnak. Erről azonnal eszembe jut, hogy egyébként költségvetési oka van-e ennek a döntésnek. Kérem tisztelettel, biztosan kijelenthetjük, hogy nincs költségvetési vonzata ennek a döntésnek, vagy legalábbis költségvetési szüksége nem merül föl. Gondoljunk csak az MTVA 92 milliárdot is meghaladó működési költségeire, vagy az előbb említett Mészáros Lőrinc-féle többletköltségre, felár! Azt lehet mondani, hogy gyakorlatilag ezekre mind van pénz, mert önök azt akarják. Erre pedig, ami a magyar társadalom öngondoskodását segíti, ami a megtakarításokat segíti, arra nincs pénz.

Azt gondolom, hogy egyrészt bevált az a jóslatom, hogy a Fidesz-KDNP nem fog részt venni ebben a vitában, ehhez szeretnék mindenkinek egyesével gratulálni, mert valóban nem vettek részt a vitában. Azért nem tudtak részt venni ebben a vitában, mert mindannyian szégyellik magukat. Szeretném megerősíteni tisztelt képviselőtársaimat, hogy joggal szégyellik magukat.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. A DK képviselőcsoportjából Székely Sándor képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

SZÉKELY SÁNDOR (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Bánki Erik! A Gazdasági bizottságban tegnap azt mondta, hogy azért jött be ez a javaslat mindenféle előterjesztés nélkül a bizottságba, amikor kérdeztük, hogy miért nincs egy normális előterjesztés, hogy lehessen róla vitatkozni, észérveket ütköztetni, amiket elvárna az ember, ha már az ország dolgairól beszélgetünk, hogy nincs semmi baj, majd ma itt elvitakoztatunk egymással. Ugye, nem jött össze ez az ügy, önök nem vitakoznak, hanem úgy tűnik, most csak bejöttek, és nemsokára szavazunk, aztán majd hazamennek.

Úgy tűnik, hogy valami baj van itt a valóságérzékeléssel, mert vagy dübörög a gazdaság, vagy valami óriási baj van. Önök nem mentik meg a devizahiteleseket, pénzessé teszik a felsőoktatást, a bérek önök szerint nőnek, de közben a káféteríát elveszik, és most

még ettől a lehetőségtől is megfosztják a magyar átlagembereket, hogy valamilyen lakástámogatáshoz jussanak. Nem tudom, előbb-utóbb azért önökre fogja rúgni a valóságbolygó az ajtót, nem tudom, mi fog majd történni.

Addig is azt tudnám javasolni, hogy hagyjuk ezeket a demokratikus kereteket, szerintem vezessenek valami diktatórikusabb rendeleti kormányzást, úgyis az most dívik pár keleti országban, és hagyjuk itt ezt az álcát, amivel önök, úgy tűnik, elbáboznak, ezzel a parlamenttel, illetve velünk is. Vállalják be, és aztán majd meglátjuk, hogy az ország népe mit szól hozzá. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő kétperces felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Varga László képviselő úr. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Üdvözlöm a fideszes képviselőket is és a KDNP-s képviselőket is. Látom, egyre többen vannak a teremben. Szeretném önöket tájékoztatni, hogy valóban fél 12-re volt kiírva a szavazás, de itt egy vita folyik. Megjegyezném, hogy tegnap is vitázni szerettünk volna, például a devizahitelesek érdekében benyújtott előterjesztésünkről, egy tárgysorozatba vételről. Akkor nem voltak itt ilyen szép számban. Tehát legalább most, hogy már itt vannak, ezt a lehetőséget használjuk ki arra, hogy a lakástakarékpénztárak szétveréséről, az annak kapcsán benyújtott indítványuk kapcsán egy valódi vitát folytassunk.

Még egyszer hangsúlyozom, egyetlen fideszes hozzászóló volt, a KDNP-frakció véleményét még nem hallhattuk ebben a kérdésben. Nagyon kíváncsiak vagyunk rá. Szeretném, ha szembenéznének az emberekkel, akik most várakoznak. Várjanak önök is a vita végéig, ütköztessük a véleményünket. Legalább ennyire legyenek szolidárisak azokkal az emberekkel, akik most pénzintézetekben sorakoznak, és az utolsó pillanatban elmondják a véleményüket a lakástakarék-rendszerrel. Azért kötnek szerződést, mert ők ezt egy jó rendszernek tartják.

Még egyszer mondom, ha korrekcióra van szükség, akkor arról hozzanak be előterjesztést. Egy valódi társadalmi és szakmai vita után beszéljünk erről, döntsön erről az Országgyűlés, de ne diktátumjelleggel verjék szét ezt a rendszert. Annak is örülök, hogy a kormánytagok is itt vannak, több tárcát is érint ez a konstrukció. Várom az önök véleményét is. Tegnap a devizahitelesek kapcsán, az ő megsegítésük érdekében benyújtott, tárgysorozatba vételre váró indítványunk vitája kapcsán egyetlen kormánytag sem tette tiszteletét itt az üléssteremben. Használjuk ki azt a lehetőséget, hogy most kormánytagok is itt vannak. Kérem, szóljanak hozzá. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Lukács László György

képviselő úr következik kétperces felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bánki Erik úgy fogalmazott rögtön a legelején, hogy nem váltotta be a reményeket a lakás-takarékpénztár. Azért visszakérdeznék, hogy mi nem váltotta be belőle a reményeket. Talán az nem elegendő, hogy vidéken az emberek a lakásuk felújításához használták, garázst tudtak építeni hozzá, fűtés-korszerűsítést tudtak végrehajtani? Mert ezt csinálták belőle sokan.

A vidéki Magyarország java része úgy talál ott-hont magának, hogy nem épít valamit, nem a Pasa Parkba költözik be, hanem belakja és otthonná teszi azokat a régi ingatlanokat, amelyek üresen álltak, vagy ami a családé volt, amiből úgy lehetett ott-hont csinálni, úgy lehetett belakni, hogy valamit fel kellett hozzá újítani. Képviselőtársam, én tudom, hogy ön is vidéki képviselő, tudom, hogy ismeri ezeket a problémákat. Gondoljon bele, hányan mentek végig azon, hogy ennek segítségével tudták megcsinálni azt, hogy ezeket az ingatlanokat, amelyek elhagyatásra vártak volna, be tudták lakni.

A következő generációtól pontosan ezt a lehetőséget vesszük el. Elvesszük akár a vidéki fiataloktól vagy az idősebbektől azt, hogy otthonná teremtsék, ott-hont alakítsanak ki ezekből az ingatlanokból. Álláspontom szerint ez teljesen egyszerűen csak ezeket a vidéki lakosokat ki fogja zárni abból, hogy tisztességes otthont teremtsenek maguknak. És az is külön érdekes, ha már arról beszélünk, hogy mit veszünk el és mekkora költséggel jár: 72 ezer forintról beszélünk, ami ennek egy maximális évi díja.

(11.40)

Ezt Mészáros Lőrinc 24 másodperc alatt keresi meg. Amit sajnálnak önök ezektől a lakosoktól, Mészáros Lőrinctől senki nem sajnálja. Ismétlem, 24 másodperc alatt van meg neki ez. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szégyen!)*

Én, tisztelt képviselőtársaim, akik vidéki képviselők, de akár budapestiek is, azt javasolom, fontolják meg. És jó szándékkal nézek Tilki képviselőtársamra, Kovács képviselőtársamra, azokra, akik olyan településeken laknak, ahol fontos, hogy az otthonteremtés megmaradhasson, a régi épületeket valahogy felújítsák, a lakásokat belakják és a családok magukra találjanak ott. Ez a lehetőség ez ellen dolgozik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ne támogassák ezt, ne akarjanak a vidéki embereknek rosszat!

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő a független csoportból Szabó Szabolcs képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót. Én is leszögezném az elején, azt világosan fogalmazzuk meg, hogy ez egy sikeres és jó termék volt. Ezen kár lenne vitatkozni, kár lenne vitát nyitni róla, hogy Virág elvtársat idézzem.

Miért volt ez sikeres és jó termék? Azért, mert például nincsen kamatperiódus. Például azért, mert kiszámíthatók a részletek, nem úgy, mint amikor, mondjuk, lakáshitelt, ne adj' isten, devizahitelt vettek fel az emberek. Éppen ezért pontosan előre lehet számolni, hogy milyen megtakarításokkal és majd az ehhez kapcsolódó hitelekből milyen törlesztőrészletekkel jut az ember olyan pénzhez, amikor lakást tud felújítani, illetve vásárolni, mert ne felejtjük el, hogy az önrészbiztosításhoz is ezt a konstrukciót sokan igénybe vették. Ha voltak - és tudjuk, hogy vannak - egyébként ilyen szabályozási hiányosságok, amikre az előterjesztő utalt, akkor azt ki kell zárni. De erről képviselőtársaim már sokat beszéltek.

Én arra hívnám fel a figyelmet itt most, amit az egyik bankvezérünk mondott ma, az egyik magyar bank vezetője mondott, nyilatkozott ma, hogy ő nem tudja, most itt mi történik, ő tegnap meccsen volt. Ugye, az említett meccsre járó úriember bankja nagyon sok pénzt keresett mindenféle lakáshiteleken, és szerintem a megoldás kulcsa körülbelül ott van, hogy a lakás-takarékpénztárak nagyon versenyképes terméket tudtak adni. Ebben a szegmensben a bankok egyszerűen nem tudnak versenyképes terméket biztosítani jelen pillanatban. Meg kell nézni, mondjuk, a JTM-mutatók átváltoztatását október 1-jétől, hogy megint hogyan alakították át. Éppen ezért nyilvánvalóan azt is számításba kell venni, hogy az egész részben arról szól, hogy azt a profitot, amit kifogásol Bánki Erik, azt most a meccsre járó bankvezér úr bankjába kell átpakolni. Szerintem majd ezt is érdemes átgondolni. Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Korózs Lajos képviselő úr már csak a következő körben szólhat föl. Most rendes felszólalásra a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szólás lehetőségét. Nagy szeretettel üdvözlöm kormánypárti képviselőtársaimat. 80 százalékuk még nem volt benn a teremben akkor, amikor ennek a vitának az érdemi része lezajlott, de feltételezem, tudják, miről van szó, azok is, akik egymással beszélgetnek, azok is, akik közbemagaráznak a felszólalásnak, de gombot nyomni nem szabad nekik, mert a főnökük megtiltotta, hogy részt vegyenek ebben a vitában. Látom, nagyon vicces az álláspontom, képviselőtársam, kérem, akkor egy gombnyomással fejezze ki ön is a véleményét arról, hogy magyar fiataloktól, magyar középkorúaktól elvesznek évente 70 ezer forintban - maximálisan - mérhető állami támogatást, ami az ő életük elkezdéséhez lenne

szükséges, ami ahhoz lenne szükséges, hogy adott esetben a saját otthon megteremtésébe bele tudjanak vágni.

Mielőtt részleteznék azt, hogy miről is szól az önök javaslata, szeretném megemlíteni, hogy hasonló módon, amikor önök kivételes tárgyalást kértek, tehát eldöntöttek valamit, és két nap alatt keresztülverték azt a rendszeren, mindenféle logika ellenére, minden gazdasági és észérv ellenére, akkor mi történt. Soroljuk, hogy mikor csináltak önök ilyet az utóbbi években. A devizakölcsönöknél akkor, amikor piaci árnyamon tetszetek forintosítani, tehát a Fidesz lepakolt a bankokkal, és az emberekre verte a devizahitelek terhét.

A nagy port kavart vasárnapi zárvatartást ugyanígy verték keresztül, aztán szerencsére az észérvek végül győzedelmeskedtek. De elmondhatjuk, hogy ugyanezt csinálták, ugyanígy vita nélkül két nap alatt - megerőszkolva a parlamentarizmust - keresztülvittek valami örületet. Amikor az MNB elnökének és tagjainak fizetésemelését - elnök esetében 5 millió forintról beszélünk - keresztül akarták vinni, ezt is ugyanígy tették meg. És a lex Tiborczt se felejtjük ki ebből a körből, amely közbeszerzéseknél lehetővé tette, hogy bizonyos politikai vezetők rokonsága is részesedhessen adott esetben azokból a javakból, amelyek egy közbeszerzési eljárás során nyerhetők.

De vissza témánkhoz: szeretném elmondani önöknek, hogy közgazdasági szempontból értelmezhetetlen, amit csinálnak. Ha a különböző kutatóintézetek vizsgálatait figyeljük, azt látjuk, hogy egyetlen forint állami támogatásra, amit betettek a lakás-előtakarékosság mellé, 7 forintnyi elköltött beruházást találunk.

Tehát egy olyan multiplikátorhatást találunk, ami egyértelműen pozitív a magyar gazdaságra nézve, magyar munkahelyek fenntartásához járult hozzá, továbbá adóforintok befizetését generálta. Tehát nincsen értelme gazdasági szempontból annak, amit önök csinálnak. Még egyszer mondom, 1 forintra 7 megmozgatott forint jutott. Értelmetlen tehát egy ennyire hatékony „beruházást” leépíteni.

Azt is szeretném elmondani önöknek, hogy az a gyáva magatartás, amellyel a Fidesz, de főleg a KDNP kivonja magát a vitából, mindennél beszédesebb. Ezzel engem nem sértenek meg, a frakciótársaimat nem sértik meg, bár a nevükben nem beszélhetek, a mögöttünk álló szavazókat, százezreket és milliákat köpnek szembe azzal, hogy még észérveket sem próbálnak meg fabrikálni, generálni, erőszakolni ahhoz az örülethez, amire most készülnek.

Szeretném elmondani azt is, hogy kérem, engedjék el azt az érvelést, hogy az lett volna a lakáscélú előtakarékosság célja, hogy új építésű lakások jöjjenek létre. Nagyon sok konkrét eset mutatható fel, amikor egy CSOK-ot valaki nem tud igénybe venni, de adott esetben az önrész előteremtésének egyetlen lehetősége a lakáscélú előtakarékosság és az a befizetési rendszer, az a szisztéma, amit most szeretnének megszüntetni.

Azt is el kell mondanom önöknek, hogy a tipikus magyar élethelyzet nem az, hogy mondjuk, egy partszakaszon változtatási tilalom van, feloldja a helyi önkormányzat ezt a tilalmat, Garancsi úr kap engedélyt egy lakópark építésére, aztán újra elrendelik a változtatási tilalmat, a boldog emberek pedig megveszik ebben a lakóparkban a méregdrága lakásokat. Nem ez a tipikus élethelyzet, Magyarország mindenkori kormányának - és nemcsak a mostaninak szegeztem ezt, hanem az előzőeknek is - azt is támogatnia kellene, ha magyar emberek felújítják az ingatlanukat, ha magyar emberek, mondjuk, a szigetelés cseréjével korszerűbbé kívánják tenni az otthonaikat, tehát egy saját, különutas rezsicsökkentést foganatosítanak adott esetben éppen a regnáló kormány helyett. A helyzet az, hogy minderre még uniós források is elérhetőek lennének, de nemhogy ezt nem terjesztik ki a lakosság irányába, hanem azt a keveset, azt a maradékot is elveszik, amihez nem lenne joguk és amely a magyar jövőt szolgálná.

Éppen ezért szólítom fel önöket utoljára - az időkeret szűkösségéből adódóan -, hogy ne éljék fel, ne zabálják fel a magyar jövőt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából ketten is jelentkeztek. Korózs Lajos képviselő úrnak adok szót két percre.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Engedtessék meg, hogy emlékeztessen önöket arra, hogy kísérteties a hasonlóság a magánnyugdíjpénztári megtakarítások lenyúlása és a most beterjesztett törvényjavaslat között. Kísérteties a hasonlóság! Ugyanezt a technológiát alkalmazták annak idején, és láss csodát, néhány hónap múlva eltűnt 3000 milliárd forint, szétkönyvelték, nem tudjuk, hol van 3 millió fiatal ember megtakarítása.

Pontosan lehetett tudni, hogy annak a pénznek mi lesz a sorsa, amikor ezt a sötét gazember Töröcskei Istvánt odatették annak a szervezetnek az élére, aki azzal volt megbízva, hogy rendezzék ennek az összegnek, ennek a pénznek a sorsát. Önök akkor azt mondták, hogy megvédik. Azt mondták, hogy örökölhető lesz. Azt is mondták, hogy egyéni számlán jóvá lesz írva. Most annyival tartunk előrébb, hogy ma már nem ígérik, hogy megvédik, nem mondják azt, hogy egyéni számla, és azt sem mondják, hogy örökölhető.

Mi a fenének kell ilyen kacifántos címet adni ennek az előterjesztésnek, hogy „Lakástakarékpénztárról szóló 1996. évi CXIII. törvény módosításáról szóló T/2600. számú törvényjavaslat”?! Nem kell ilyen kacifántos címet adni, azt kell mondani, hogy kell a zse, mert üres a kassza. És akkor mindenki fogja tudni, hogy ezt el fogják lopni. Pontosán ezt fogják tenni.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Képviselő úr, a parlamentben elhangzott beszéd nem mentesít senkit attól, hogy bárkit bárminemű kifejezéssel illessen, főleg olyanokat, akik nincsenek itt. *(Korózs Lajos: Hát, akkor is gazember! - Derültség az ellenzéki padosorokban.)*

(11.50)

Főigazgató-helyettes úr arról tájékoztatott, és előzőleg Burány Sándor képviselő úr is jelezte - ide ugyan még nem érkezett meg, de a hivatalba már beérkezett a kérvény, illetve a szándék -, hogy a Párbeszéd képviselőcsoportja 15 percet időkeretet átad az MSZP képviselőcsoportjának. *(Taps és moraj a kormányzó pártok padosoraiból. - Dr. Rétvári Bence: Mit kapott érte?)* Ezt kérem szépen levezetni, és kérem rögzíteni a hirdetőtáblán is. Köszönöm szépen.

A következő felszólaló Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd részéről.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Szerencsére most már itt vannak képviselőtársaim a kormánypárti oldalról. Tegnap este nem tisztelték meg a Magyar Országgyűlést a jelenlétükkel, és az elmúlt órákban sem mutattak kiemelkedő aktivitást. Különösen hiányolom a KDNP hozzászólását, bár tulajdonképpen, ha azt nézzük, hogy mindenki elmondja a szavazói álláspontját, hogy mit képvisel, akkor a KDNP-nek ezzel tulajdonképpen nincsen dolga, hiszen a KDNP-nek nincsenek szavazói. *(Derültség és közbeszólások a kormányzó pártok padosoraiból.)* Ilyen értelemben teljesen rendben van, hogy a KDNP 6 százalék a Nézőpont felmérése szerint *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*, talán ennek önök is hitelt adnak. Tehát akkor sajnálom, hogy a KDNP a nem létező szavazóinak nem mondja el a nem létező álláspontját erről a nyilvánvaló lopásról, erről az alávaló gazemberségről.

Hiszen mit tesznek most önök? Az elmúlt húsz év politikai konszenzusát rúgják fel. Az elmúlt húsz évben magyar emberek milliói számítottak arra, hogy ha forintot forintra raknak, akkor néhány év múlva egy kicsit előrébb juthatnak, egy kicsit nagyobb, egy kicsit kényelmesebb, komfortosabb lakásban lakhatnak, vagy akár vásárolhatnak egy új lakást. Most önök ettől a lehetőségtől fosztják meg a magyar embereket.

Ez a magyar középosztály; ez évi 72 ezer forint, ők nem azok a milliomosok, akiket maguk ismernek; nem azok a fideszes oligarchák, akik milliárdokért vesznek kastélyokat; nem Lázár János, aki néha talál pár száz millióért egy vadászkastélyt valamelyik barátja földjén. Nem róluk van szó. Amikor önök elveszik a lakástakarékokat, amikor felszámolják ezt a rendszert, akkor magyar emberek álmát veszik el, egy olyan országban, ahol a lakásszegénység 2,5 millió embert érint, 2,5 millióan élnek ma Magyarországon rosszul szigetelt, penészes, nem összkomfortos lakásokban vagy akár csak túlszűfoltan. Erről van szó! A

magyar emberek negyede, akinek szüksége lenne a lakástakarékok nyújtotta szolgáltatásra, ők azok, akik nem mernek eladósodni, mert nincs miből, de ha van egy ilyen konstrukció, hogy havi néhány ezer vagy egy-két tízezer forint megtakarítás árán néhány év múlva előrébb léphetnek, akkor megtennék. Megtennék, de önök most elveszik tőlük ezt a lehetőséget. Elveszik az emberektől azt a lehetőséget, hogy kitörjenek a hétköznapi nyomorból, hogy megszűntessék a kényelmetlenséget, hogy egészséges életteret, lakást biztosítsanak a gyermekeiknek és önmaguknak.

És miért teszik mindezt? Mert valamelyik Fidesz-közeli oligarcha kinézte magának ezt a piacot. Amikor beszántanak egy komplett iparágat, akkor mindig ez van mögötte. Akkor mindig látjuk, hogy hova terelik át azokat a pénzeket, hova terelik át azokat a megtakarításokat, melyik érdekcsoport fog megint gazdagodni és itt valóban extraprofitot realizálni, ellentétben a mostani jól szabályozott pénzügyi szolgáltatói szektorral. Melyik újabb zseniális Rogán-féle gondolat fog majd itt szárba szökkeni? Hogyan fognak Bánki Erik és barátai mindenféle csűrűcsavar után milliárdokat zsebre rakni? Ezt fogjuk meglátni a következő hónapokban és években, mert maguknak a kormányzás nem a szolgálatról szól, maguk nem az emberek érdekét érvényesítik itt. Maguk a magánérdeket szolgálják, Orbán Viktor, a Fidesz és baráti, üzleti körök magánérdekét szolgálják ebben a Házban, amikor törvényalkotással próbálkoznak.

De ez a törvényalkotás is milyen? Olyan, amilyenek önök: aljas és sunyi. Az, hogy tegnap délután betolnak egy ilyen javaslatot, ma délelőtt pedig elfogadják, egyszerűen a parlamentarizmus megcsúfolása. Maguknak a demokrácia semmit nem számít, egy fityngét nem adnának érte, csak zavaró mellékkörülmény, hogy itt végig kell hallgatni az ellenzéki képviselőket ebben a vitában. És kellemetlen, mert mindjárt szavazások lesznek, ahova berendelte magukat a főnökség, és nem tudják, hogy meddig tart ez a vita, nem tudják, hogy meddig kénytelenek hallgatni az ellenzéki képviselőket. Engem még körülbelül 20 másodpercig, de utána szerencsére az MSZP-s kollégák folytatják, és továbbra is a maguk szemére hányják, hogy mit tesznek valójában, úgyhogy kénytelenek lesznek ezzel szembenézni.

Nem tudják azt megúszni, hogy legalább végig kelljen hallgatniuk, hogy mi az, amit valójában elkövetnek; mi az, amihez asszisztálnak; mi az, amihez egyszerű mamelukként, idomított gombnyomó droidként asszisztálnak. *(Közbeszólások a kormánypárti padosorokból, többek között: Pfuj! Fogd be! Szégyellheted magad! - Az elnök csenget.)* Ezt tervezem körülbelül 13 másodperc múlva. *(Folyamatos közbeszólások a kormánypárti oldalról, többek között: Szégyellj el magad! Nem vagyok droid, idióta állat!)* Utána gondolkodhatnak önök is, lesz még egy kis idejük. Bölcös döntést kívánok! *(Dr. Hoppál Péter: A baloldal védi az extraprofitot! Nagyon szép! - Az elnök csenget. - Szórványos taps az ellenzéki pártok padosoraiból. - Zaj a teremben.)*

ELNÖK: Mindenki őrizze meg a nyugalma! Az MSZP képviselőcsoportjából ismételt felszólalásra Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony következik. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Üdvözlöm a Fidesz-KDNP képviselőit, és kérem, hogy hallgassák türelemmel, amennyi idő van még a szavazásig, ha már be méltóztatnak jönni a munkahelyükre.

Bár én még türelmes vagyok, mert nagyon vártam, hátha Rogán Antal miniszter úr is bejön és elfoglalja a helyét, hátha néhány mondatot neki is tudnánk szólni, de úgy látszik, hogy ki fogja várni az utolsó pillanatot, ha egyáltalán bejön ma a szavazásra. A vezérszónokimban felolvastam egy választópolgár levelét, és engedjék meg nekem, hogy újra felolvassam, mivelhogy bejöttek most már a parlamentbe. Érdekes, mert önöknek is szól ez a levél. Tegnap kaptuk.

„Kérem, tolmácsolja felháborodásom a nyugdíjasok elleni újabb támadásról a kormány részéről. Egyetlen megtakarítási forma a lakás-takarékpénztári megtakarítási forma, amely az idősek részére lehetővé tette a korszerűsítést, felújítást, nyugdíjasházakban bérleti jog megszerzését. Most ettől a lehetőségtől fosztja meg a kormány az időseket, pedig a lehetőségeink így is korlátozottak sok területen, a kormánynak köszönhetően. Felháborító, gyalázatos, népirtó a törvények sorozata, amiket az idősek ellen elkövetnek. Bármekkora teher vagyunk a kormány számára, élve nem bújhatunk el a föld alá. Kérem, tolmácsolja véleményem, elkeseredésem a törvényt benyújtók felé. Tegyenek meg mindent, hogy ezt ne fogadja el a parlament!” Ezt egy nyugdíjas állampolgár írta.

Kedves Képviselőtársaim! Öngondoskodásról, lakásvásárlásról, lakásfelújításról és sok mindenről esett szó a délelőtti folyamán. Nem tudom, tudják-e, hogy mennyit kell ma egy magyar fiatalnak vagy egy családnak takarékoskodnia ahhoz, hogy lakást tudjon vásárolni.

Örülök, hogy Kósa Lajos képviselő úr itt van, mert a legutóbb megjelent statisztikák szerint pont egy debreceni példával fogom kezdeni. Ahhoz, hogy egy 50 négyzetméteres használt debreceni lakást ma egy pár meg tudjon venni, 9 év nettó átlagkeresetnek megfelelő összeggel kell takarékoskodnia; 9 évig, és úgy, hogy rezsit nem fizetett, enni nem evett, gyereket nem nevelt, nem ruházkodott. Minden fillérjét 9 éven keresztül le kell raknia, takarékoskodnia kell ahhoz, hogy egy 50 négyzetméteres debreceni lakást vegyen, és nem úszómedencéről, nem jakuzziról beszélünk, amit az indoklásba beleírtak, hanem csupán egy 50 négyzetméteres debreceni használt lakásról. Ha új lakást akarna venni, akkor 11 évig nem kellene ennie, innia, ruházkodnia, gyermeket nevelnie, csak minden megkeresett pénzt le kellene raknia.

Ugye, tudják önök is, hogy ez nem megy? És ha azt mondanám, hogy közben még fenn is kell tartania magát, akkor körülbelül 40 évig kellene takarékoskodnia ma egy párnak, hogy új lakáshoz juthasson.

Ugye, nem gondolják komolyan, hogy akkor ilyen törvényeket kell a parlament falai közé hozni, amivel még szűkítik annak a lehetőségét, hogy megtakarítson, gondoskodjon, öngondoskodjon magáról egy fiatal pár, és azt tudja mondani, hogy ő saját lakást szeretne magának vásárolni, vagy netán a meglévő lakását fel szeretné újítani?!

Én azt gondolom, hogy ha már ilyen sokan bejöttek, és várjuk ezt a szavazást, ennek a törvénynek a szavazása előtt is vagyunk, akkor tényleg, most az egyszer gondolják már végig, és ne fogadják el ezt a törvényt. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP és a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló a DK képviselőcsoportjából Gréczy Zsolt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(12.00)

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Hadd mondjak néhány aggódó szót a fiatalokért vagy a fiatalokról! Hogyan fogjuk elmagyarázni a gyerekeinknek, hogy van tisztességes gyarapodás? Hát, nem arra kellene nevelni egy tisztességes családban a gyerekeket, hogy takarékoskodj, tegyél félre, dolgozz, ne éld fel a pénzed, és egy kicsit tegyél félre arra, hogy egy békés, tisztességes gyarapodás álljon előtted? Már most is egészen elrettentő helyzetben vannak a magyar fiatalok, vannak olyan középiskolák, ahol a megkérdezett fiatalok 50 százaléka úgy tervezi, hogy nem Magyarországon fog élni, el akarunk menni ebből az országból.

Önök fizetőssé teszik az egészségügyet, illetve az oktatást, ebből az következik, hogy még kevesebben fognak bejutni - főleg a szegényebb sorsú gyerekek közül - a felsőoktatásba. Ennek az lesz a vége, hogy ezek a fiatalok el fognak innen menni, ha nem tudnak békésen gyarapodni, kiszámítható jövőt tervezni, ennek az lesz a következménye, hogy ezek a fiatalok külföldre mennek, külföldön fognak adózni, külföldön fognak társadalombiztosítást fizetni, külföldön fognak megszületni a gyermekeik, ezeket a gyereket majd ilyen Skype-nagymamák fogják itt fogadni Magyarországon, akik majd integetnek bele egy kamerába azért, hogy láthassák egyáltalán a gyerekeiket és az unokáikat.

Az, amit önök most csinálnak, az semmi más, mint tarlóégetés, felélik, felgyújtják a jövőt a magyar fiatalok előtt, és ez szegény, gyalázat. Vonják vissza ezt a törvényjavaslatot, de azonnal!

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék és a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most van lehetőség a kétperces felszólalásokra. Az MSZP képviselőcsoportjából Varga László képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én is ott folytatom, ahol Gréczy Zsolt abbahagyta: ez a javaslat nem alkalmas arra, hogy ezt az Országgyűlés elfogadja ma, vonják ezt a javaslatot vissza! És ne lepődjenek meg azon, hogy itt egy vita folyik, és hogy már fél órája szavaznunk kellett volna erről a javaslatról, mi ki fogjuk használni a vita nyújtotta lehetőséget, és arra kérnénk önöket, hogy ütköztessük az érveinket, beszéljük meg ez alatt a rövid idő alatt, ami még rendelkezésre áll, hogy mit gondolunk ebben a témában! Legyenek szolidárisak az emberekkel! Ők is sorakoznak most nagyon sokan pénzintézetekben, és az utolsó pillanatokban próbálnak élni a lakástakarék megnyitásának lehetőségével.

Azon pedig, hogy a Párbeszéd képviselőcsoportja - egyébként köszönjük - átadta az időkeretének egy részét, azon meg ne lepődjenek meg! Láttam, itt a KDNP-ből például Nacsa Lőrinc képviselőtársam tapsolt és nagyon pikírten mosolygott. Azt szeretném önnek mondani, hogy valóban, sok mondanivalója van a frakciónknak az adott témában, remélem, önöknek is van azért mondanivalója. Én úgy látom, hogy még egyetlen percet sem beszéltek el a 30 percükből. Hogyha pikírten szemberöhögik azokat az embereket, akik most próbálnak még az utolsó pillanatban élni ezzel a lehetőséggel, és asszisztálnak ahhoz a fideszes kezdeményezéshez, hogy szétverjék a lakástakarékok rendszerét Magyarországon, akkor legalább azzal tiszteljék már meg a magyar embereket, hogy elmondják, hogy miért teszik ezt. Nagyon egyszerű, képviselő úr: kell egy gombot nyomni, felállni, elmondani.

Én már azon meglepődtem, hogy a vezérszónoki körben nem szólalt meg a KDNP, most pedig azt látom, hogy a vitában sem kíván megszólalni. Ezt döbbenetesnek tartom egyébiránt, és arra kapacitálom a fideszes képviselőket is - hiszen csak egyetlen képviselőjük szólt -, hogy vállalják a véleményüket, nézzenek szembe az emberekkel, és vegyenek részt a vitában. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzék és a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló a DK képviselőcsoportjából Oláh Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt 24 órában számtalan telefonhívás és e-mail érkezett Erzsébet- és Terézvárosból *(Közbeszólások és derűlttség a kormány pártok soraiban.)*, ebből is látszik, hogy talán ez az egyik legkönnyebben elérhető hitelezési, megtakarítási lehetőség, és ami érdekes, hogy nemcsak magánszemélyek, hanem társasházak, illetve nyugdíjasok és nagycsaládosok telefonáltak, és kérték, hogy közvetítsem a többi erzsébet- és terézvárosi képviselő felé, hogy ne szavazzák meg, mert nézni fogják, hogy ki hogyan fog szavazni a mai napon.

Ezért, tisztelt képviselőtársaim Teréz- és Erzsébetvárosban, tegyék meg, hogy a társasházakért, a nyugdíjasokért, a nagycsaládosokért, a fiatalokért nem szavazzák meg ezt a dolgot! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék és a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Hohn Krisztina képviselő asszony következik két percre. Parancsoljon, képviselő asszony!

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Már ne is haragudjanak, de hallgassuk már végig egymást! Elképesztő ez a hangzavar, hogy az ember nem hallja a felszólalónak a szövegét. Az alelnök urat pedig tisztelettel kérem... *(Közbeszólások és derűlttség a kormány pártok soraiban.)* Hiába nevetnek *(Az elnök csempet.)*, mert elhiszem, hogy ritkán találkoznak, vagy lehet, hogy nem olyan sűrűn látják egymást, és sok a megbeszélnivalójuk, én ezt megértem, de ebbe a parlamentbe az ellenzék is beválasztották az emberek, jogukban áll elmondani, amit gondolnak, és nekünk meg jogunkban áll meghallgatni. Köszönöm szépen. *(Közbeszólások és taps az ellenzék és a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló a Párbeszéd képviselőcsoportjából Tordai Bence képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Közkívánatra akkor folytatom, bár egy kicsit más témával. Néhány hete fogadtuk el itt az Országgyűlésben az éghajlatváltozási stratégiát, a klímastratégiát, amely arról szólna, hogy próbáljunk minél kevesebb energiát felhasználni, minél kevesebb káros anyagot kibocsátani, ehhez pedig kulcsmomentum, hogy a lakásainknak az energiatakarékossági, energiahatékonysági szintjét javítsuk. Erre a magyar embereknek nem volt esélye, mert azt a pénzt, amit az Unió energiahatékonysági felújításokra szánt és küldött ide Magyarországra, azt maguk közintézmények, illetve Fidesz-közeli vállalkozások épületeinek a leszigetelésére, fűtés-korszerűsítésére és hasonlóra költötték el. A magyar embereknek ebből az évi kb. 200 milliárd forintból gyakorlatilag egy fillér sem jutott, illetve néhány milliárd maximum, amit az „Ott-hon melege”-pályázat keretében egy fél nap alatt szétkapkodnak. Látszik, hogy igény lenne rá, és ezt az igényt egyébként megint csak a lakástakarékok elégítik ki.

Hogyha tehát egy pillanatig is komolyan gondolnák azt, amit Áder János elmondott az önök részéről - vagy nem tudom, mennyire értenek egyet vele, hiszen Orbán Viktor akkor arra sem méltatta, hogy odafigyeljen, és ne Semjén Zsolttal firkálgasson és beszélgessen -, szóval, hogyha egy kicsit is komolyan gondolnák azt, hogy energiahatékonysági felújításokra lenne szükség a magánháztartások esetében is,

a magyar családok esetében is, hogy valódi rezsicsökkentés legyen, ne az a politikai szemfényvesztés, az a propagandaduma, amit maguk rezsicsökkentés néven előadtak itt az elmúlt években, ha kevesebb energiát használunk, kevesebbet kell fizetni, ehhez pedig fel kell újítani a teljesen elöregedett, korszerűtlen magyar lakásállományt, ehhez pedig, igen, a lakás-takarékpénztárakra is szükség van, és arra is szükség lenne, hogy az Unióból erre a célra ideküldött pénzeket az embereknek adják, és ne szétlopják és magukévá tegyék. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék és a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Harangozó Tamás képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Először is nagyon szomorú vagyok, hogy valóban azt látjuk ma itt, hogy önök kinevetik azokat az ellenzéki képviselőket, akik ebben a vitában érdemben részt vesznek, és azt hiszik önök, hogy miniket nevetnek ki, pedig itt több százezer magyar családot nevetnek ki, akikkel most tényleg egy nap alatt megcsinálják azt, hogy kicsavarják a kezükből azt a lehetőséget, amivel 21 éve ebben az országban nagyon-nagyon-nagyon sok család élt, tudják, pont azok, akiknek 5-10 és 20 ezer forint adatik csak meg havonta, hogy úgy tegyenek félre, tisztességesen gondoskodva a saját életükről, gyermekük jövőjéről, hogy félre tudjanak tenni egy kis pénzt, és mondjuk, a lakásukat felújítsák négy-öt évente, vagy esetleg önrészként berakják hitelbe, vagy esetleg egy új lakás vásárlásához, a gyerekeiket valahogy elindítsák az életben.

Ez az előterjesztés a legfontosabb indokának azt tartja, hogy extraprofitot termel a csúnya bankoknak ez a rendszer, és önök nem azt hozzák be ide a parlament elé, hogy ezen változtassunk, nem azt a javaslatot látjuk ma itt, tisztelt képviselőtársaim, hogy mondjuk, egy törvényben előírnák a bankoknak, hogy kötelező módon mennyi kamatot kell fizetniük az embereknek az állami támogatáson felül, amivel egyszerre garantálnák azt, hogy nem lesz extraprofitja a banknak, és egyszerre garantálnák azt, hogy a takarékoskodó kisemberek, családok még több lehetőséghez jussanak. Nem!

Önök elveszik az emberektől ezt a lehetőséget, és nyilvánvalóan majd a következő hetekben, hónapokban tudjuk meg, hogy melyik fideszes miniszternek vagy éppen oligarchának az üzletére szeretnék ezt a pénzt átirányítani.

Tudják, tegnap este valóban volt itt egy vita, ami szorosan kapcsolódik ehhez a témához, a lakhatáshoz, a devizahitelezés kérdésében, és ott is elmondtam, hogy talán jó, ha a parlamenti képviselők is szembesülnek azzal, hogy ma Magyarországon 140 ezer családot érint közvetlenül a végrehajtás, és ebből 30-40 ezer családot a kilakoltatás. Tudják, hogy mindeközben a tavalyi évben mennyi volt a magyar

bankrendszer extraprofitja? 700 milliárd forint, hét-százmilliárd!

(12.10)

Értem én, hogy az önök barátai már bevásárolták magukat ezekbe a bankokba. De tényleg azt gondolják, hogy egyébként a kilakoltatást nem lehet felfüggeszteni? Nem engedheti meg magának például ez a bankrendszer, hogy 30-40 ezer embert a családtagjaival, gyerekeivel a következő másfél-két évben ne dobjanak ki az utcára, mert kell a pénz? A százmilliárdos, majdnem ezermilliárdos extraprofit a bankoknak? Így állnak önök az emberek oldalán? S emellett, amikor erről kéne vitatkozni, közben a Törvényalkotási bizottságban meg pont ezt a törvényt vitatták - ha ezt lehet vitának hívni -, amivel még ezt a kis lehetőséget is elveszik az emberektől?

Értjük mi, pontosan tudjuk, hogy mi lesz a 700 milliárdos extraprofit sorsa: bankvezérek luxus-magánrepülőt vesznek rajta *(Közbeszólás a kormány-pártok soraiból.)* - konkrétan ez történik -, és felváltva röptetik az önök pártelnökét, a miniszterelnököt a magánútjain különböző focimeccset nézegetni. Idemegy a pénz, ingyen! De ez nincsen ingyen! Ennek az árát az a 30-40 ezer meg 140 ezer adós és végrehajtás és kilakoltatás előtt álló család fizeti nap mint nap, akinek a zsírjából ezek a bankok az extraprofitot megtermelik. És maguk nem tesznek semmit, azon kívül, hogy védik a védhetetlent, hogy míg Orbán Viktor néhány éve még, pontosan tudjuk, hogy valóban röpködött különböző focimeccsekre, csak fapados vagy charterjáratokon, most a milliárdos bankárhaverjainak a luxusrepülőjén ingyenesen teszi ugyanezt. Ennyi változott Magyarországon.

Azt gondolom, hogy mélységesen felháborító, és ha ebben nem érzik a korrupciót, tisztelt képviselőtársaim, akkor valószínűleg a szó jelentéstartalmával nincsenek tisztában. Ez az.

Arra kérjük önöket, hogy ne szavazzák meg ezt a javaslatot. Arra kérjük önöket, hogy legyenek országgyűlési képviselők, ne a Fidesz végrehajtóemberei, ne a KDNP bólogató emberei. Az önök döntő többsége egyéni képviselő. A saját választókerületükben ott vannak azok a százezrek, akik most kétségbeesve, sokszor szitkozódva gondolnak a magyar politikára és az Országgyűlésre és nyilvánvalóan elsősorban a kormányra, mert megint ez történik velük. Kérem, legyenek belátással, legyen már bátorságuk egyszer nemet mondani egy oligarcha kívánságaira! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP, a DK és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr következik. Parancsoljon!

KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Most már több mint három órája megy ez a vita, kénytelen vagyok ismét az

előterjesztő úrhoz, Bánki Erik képviselő úrhoz fordulni egy kéréssel. Körülbelül olyan másfél órával ezelőtt én nyolc konkrét kérdést fogalmaztam meg, az ellenzéki frakciók mindegyike elmondta igen részletesen a véleményét, rengeteg kérdésre kellene válaszolnia.

Valóban azt tapasztalják a magyar választók, hogy önök ismét csak áteróltatnak valamit, de azt is tapasztalják, hogy a véleményüket nem is vállalják fel. Igen, valóban, önök többségében egyéni képviselők. Egyetlenegy fideszes képviselő szólalt fel ebben a kérdésben; a KDNP-nek semmiféle véleménye nem volt, ott van érintetlenül a 30 perce.

Arra kérem az előterjesztő képviselőt, hogy ne a zárszóban próbáljon meg 3-4 vagy 5 percben válaszolni a kérdésekre - nyilván ez teljes mértékben lehetetlen -, hanem használja fel a vitában még rendelkezésre álló 24 percét. Gyanítom egyébként, nyilván a KDNP-nek nincs véleménye erről a kérdéstről, ami egyébként több millió embert érint, hiszen most jelenleg másfél millió szerződés van a piacon; akkor kérjék el a KDNP idejét, talán a rendelkezésre álló 54 percben esélye nyílik arra, hogy legalább választ adjon azokra a kérdésekre, amit az ellenzéki frakciók megfogalmaztak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjából Arató Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt fideszes és KDNP-s Képviselőtársaim! Most kimondottan önökhöz fordulok, mert a vita elején azt javasoltam, azt kértem, hogy az előterjesztő vonja vissza ezt a javaslatot, hiszen semmilyen módon nem tudta igazolni azt, hogy ennek bármilyen értelme lenne a köz érdeke szempontjából. Itt az ellenzéki képviselők ebben a vitában részletesen bemutatták azt, hogy ez a javaslat nem szolgálja senkinek az érdekeit, kivéve egy nagyon szűk körnek.

Nem szolgálja a fiatalok érdekeit, akik nem tudnak takarékoskodni; nem szolgálja az idős emberek érdekeit, akik számára ez az egyetlen lehetőség arra, hogy a lakások felújítására pénzt tegyenek félre; nem szolgálja a társasházak érdekeit; nem szolgálja a költségvetés érdekeit sem, hiszen az az összeg, amit ezzel meg lehet takarítani, annál jóval nagyobb veszteséget fog okozni az, hogy eltűnik ez a megtakarítás a piacról. Nem jó tehát senkinek ez a javaslat. Nem jó az országnak, nincsen gazdasági racionalitása, ugyanakkor pedig társadalmilag mélységesen igazságtalan és elfogadhatatlan.

Az is kiderült, azt is bebizonyítottuk, hogy jogi értelemben pedig úgy nyújtották be és úgy nyomják keresztül ezen a Házon, amilyen alapon nem lehet fontos kérdésekről tisztességesen dönteni. De látom, az előterjesztők nem vették a fáradságot sem arra, hogy védjék a javaslatukat. Látom azt, hogy nem szóltak hozzá, és nem támogatták, védtek meg őket az önök képviselői sem. Ezért most már nem az előterjesztő-

ket kérem, hanem önöket kérem képviselőként, és felhívom a figyelmüket, hogy itt mindannyiunknak egyéni felelőssége is van politikai és erkölcsi értelemben a szavazatáért, most önöknek be kell bizonyítaniuk azt, hogy nem egy szűk oligarchakört képviselnek itt a parlamentben, nem egy vezéri akaratot, hanem azokat a választókat, akikre hivatkoznak. Gondolkozzanak el, hogy az önök választókerületében kinek az érdekét szolgálja ez a javaslat! Az önök választókerületében ki az, aki ezt kérte? Ki az, aki azért küldte önöket ide a parlamentbe, hogy megszüntessék a lakástakarékot, hogy elvegyék a megtakarítás lehetőségét az emberektől? Gondolkozzanak el azon, hogy ma, amikor szavaznak, akkor kit képviselnek itt a parlamentben! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP, a DK és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalásra Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony kért szót. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Látom, hiába várom Rogán Antalt, nem fog bejönni. Akkor én most kimondottan Rétvári Bence államtitkár úrhoz szólnék, mivel ha családügyekben felteszünk kérdéseket, akkor a legtöbbször ő válaszol rá. Szeretném elmondani azokat az adatokat, amit a vezérszónokimban is elmondtam.

Ma Magyarországon 1 756 905 házaspár van. Élettársi kapcsolatban 483 487 pár él együtt. Gyermektelen családok száma 1 027 719. A gyermeket nevelők és a gyermeket nem nevelők együttesen 2 743 338 család. Lényegében azt mondhatjuk, hogy ezektől a családotól veszik el a mai napon az öngondoskodás lehetőségét. És felhívnam a figyelmet, amire hivatkoznak, hogy a CSOK-program hatékonysága mennyire erős volt, és elmondta minden ellenzéki képviselő, hogy nem magával a CSOK-programmal van bajunk, hanem szélesebb körre, nagyobb körben kellene a támogatást kiszélesíteni. A 90 ezer család 3,2 százaléka azoknak a családoknak, akik gyermeket vállaltak, és azoknak a családoknak, akik most akarnának majd gyermeket vállalni.

Azt gondolom, hogy nem mondhat le a kormány majdnem 3 millió családról. Ha ma ezt a törvényt megszavazzák, akkor ki lehet mondani a mai nap után, hogy önök lemondtak azokról a magyar családokról, akik gyermekeket nevelnek, és lemondtak azokról a magyar családokról, akik gyermeket akarnak nevelni Magyarországon. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Folytatjuk a vitát. Az MSZP képviselőcsoportjából Varga László képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Itt a vita végével - bár vitának nagyon nehéz nevezni egy olyan fo-

lyamatot, amikor csak az ellenzéki képviselők mondják el a véleményüket -, szóval, itt a vita végén megálapítom, hogy a Fideszből mindössze egyetlen képviselő mondta el a véleményét, a KDNP-ből pedig senki. Az előterjesztő pedig nem volt olyan bátor, hogy a vitában ütköztessük a véleményünket, hanem vélhetően jó fideszes szokás szerint majd az előterjesztői zárszó keretében osztja ki az ellenzékét, ezáltal több százezer magyar állampolgárt, és visszamutogat vélhetően, és különböző lözungokra fog hivatkozni. Nem példa nélküli, de azért mégiscsak megdöbbentő ez egy ilyen súlyú ügyben. Magyarán az előterjesztést már nem fogják visszavonni, ez nagyon világos, bár erre kértük önöket többször az elmúlt néhány órában.

Nagyon helyesen fogalmazta meg Arató Gergely képviselőtársam, most már csak egy dolgot lehet csinálni ebben a szakaszában a folyamatnak: arra kérjük önöket, hogy ne szavazzák meg ezt az előterjesztést. Példa nélküli lenne az elmúlt nyolc és fél éves kormányzásuk alatt, azonban én is arra kérem önöket, hogy gondolják végig, erre felhatalmazták-e önöket a választóik, mit gondolhatnak ők erről. Mit gondolhatnak azok az emberek, akik most is egy pénzügyi válságban vároznak adott esetben arra, hogy lakástakarék-szerződést kössenek még most, amíg ez a törvény hatályba nem lép?

(12.20)

Az ő érdeküket is kellene itt ebben az Országgyűlésben szolgálni, önöknek is, és nem azt kéne tenniük, hogy diktátum jelleggel, áterőszakolva a parlamenten, a lakástámogatási rendszer egyik nagyon fontos lábát szétverik, egy nagyon fontos lábát, amit a legszélesebb körben és a legtöbb módon lehetett felhasználni. Ez méltatlan, elfogadhatatlan. Arra kérem tehát önöket, ne támogassák ezt az előterjesztést, és különös tekintettel erre kérném - hadd beszéljek egy picit haza - borsodi és miskolci képviselőtársaimat is. Egészen biztos vagyok benne, hogy nagyon komoly indulatokat vált ki szűkebb pátriánkban is ez az előterjesztés, mindenképpen ellentétes a kelet-magyarországi emberek érdekeivel, céljaival. Nem dönthetnek önök úgy, hogy ne ők legyenek az elsők, ne döntsenek a fejük fölött, ne döntsenek ilyen diktátum módjára!

Tehát még egyszer arra kérjük önöket, hogy szavazzanak nemmel erre az előterjesztésre, akadályozzuk meg együtt ezt a diktátumot. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az időkeret terhég, de kétperces felszólalás keretében Tordai Bence képviselő úr következik. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Elmondom, hogy ez mit jelent a gyakorlatban egy nagy családnak, egy háromgyerekes családnak. A lakás-takarékpénztárak beszántása azt jelenti,

hogy önök elvonnak tőlük másfél millió forintot négy év alatt.

Úgy látszik, hogy a Fidesz elkezdte a megszorítás politikáját. Önök elkezdtek arról beszélni, hogy itt közeleg valamiféle gazdasági válság, pedig csak az történik, hogy kiköltek a választásra, és aztán nem dőlnek az EU-ból a pénzek, mert maguk szétlopják.

Nem megszorításra van szükség, nem az emberektől kell elvenni a pénzt, sőt nem szűkíteni, hanem bővíteni kell a jövedelmeket, meg kell hagyni a lakástakarékokat, és alapjövedelmet kell adni az embereknek, hogy legyen esélyük az otthonteremtésre, az egészséges lakás biztosítására önmaguk és családjuk számára. Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az összevont vitát lezárom.

Most megkérdezem Bánki Erik képviselő urat mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni az elhangzotakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, öné a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy hosszú, bár nem túl változatos vitán vagyunk túl. Az elmúlt közel három és fél órában az ellenzék padsoriból egy dolog nyilvánvalóvá vált: önök egy kottából játszanak. *(Moraj, közbeszólások az ellenzéki padsorokban. - Z. Kárpát Dániel: Soros! Migráns! - Az elnök csenget.)* 21 éves parlamenti képviselőségem alatt ahhoz már hozzászóltam, hogy ha külföldi bankokat vagy multinacionális cégeket érint bármilyen jogszabály-módosítás, amit a magyar parlamentben hozunk, akkor az MSZP képviselői az elsők, akik kiállnak, és körmük szakadtáig védik a multinacionális és a külföldi bankok érdekeit.

Beszéljünk tisztán, tisztelt képviselőtársaim! Itt nem a magyar emberek védelméről beszéltek önök, hanem azokat a pénzügyi intézeteket féltik, azokat a hitelintézeteket féltik, akik ezt a busás haszonnal járó konstrukciót forgalmazzák és forgalmazták az elmúlt időszakban. Legyünk őszinték, beszéljünk nyíltan akkor egymással! Arról nem beszélek, hogy annyi zöldseget és badarságot hordtak össze a vita során, amit még hallgatni is rendkívül fárasztó volt, nemhogy értelmezni.

Beszéltek arról, hogy összeomlik az egész rendszer, beszéltek arról, hogy ellopjuk a megtakarított pénzeket. Miről beszélnek, tisztelt hölgyeim és uraim? Elolvasták egyáltalán az előterjesztést? Van fogalmuk róla, hogy mit beszélnek? Ezermilliárd forint ellopásáról beszélnek akkor, amikor ez a jogszabály egészen nyilvánvalóan arra vonatkozik, hogy a hatálybalépésétől fogva nem ad az állam támogatást a lakás-takarékpénztári megtakarításokhoz. Egyetlenegy meglévő szerződést, egy hatályban lévő szerződést sem fog érinteni ez a jogszabály. Miről beszélnek?

Milyen piaci összeomlásról beszélnek, a konstrukció megszüntetéséről? Senki nem szünteti meg ezt a konstrukciót. Lehet, hogy a bankok vagy a pénzintézetek arról panaszkodtak önöknek, hogy majd megszűnik ez a konstrukció. Nem! Fel kell világosítanom önöket arról, hogy ez a jogszabály egyetlenegy mondatával sem tér ki arra, hogy megszűnne ez a konstrukció. Azok az intézetek, amelyek eddig ezt forgalmazták, a jogszabály hatálybalépését követően is ugyanezt a konstrukciót forgalmazhatják. Egy dolog nem lesz hozzá: nem lesz hozzá 30 százalékos állami támogatás.

Ja, kérem, hogy nem vették a fáradságot ezek az intézetek arra, hogy a befektetők pénzét úgy forgasdák, és olyan eredményt érjenek el, amiből konkrét, érdemi megtérülést tudnak hozni ezekre a befektetésekre? Ja, hogy ez nem tud működni állami támogatás nélkül, azért, mert nem a megfelelő szakemberek ülnek ott, vagy nem a megfelelő alázattal és odaadással forgatták a magyar emberek százezreinek a pénzét? Ja, hogy ez a probléma, kérem szépen?! Akkor beszéljünk erről, akkor ne álságos módon a magyar emberek védelméről beszéljenek, miközben kőkemény gazdasági és piaci érdekeket próbálnak meg képviselni!

Soha senki nem beszélt egyetlenegy mondatot sem arról a kormánypárti széksorokból sem most, sem a bizottsági viták során, hogy az a pénz, ami a költségvetésből támogatásként eddig a lakás-takarék-pénztárakra ment, és ami eddig a lakás-takarék-pénztárakon keresztül jutott el az otthonteremtésre megtakarításként vagy éppen felújításra vagy vásárlásra megtakarítást képző emberekhez, az a támogatás elveszne. Nem. Ezt megerősítettem én magam is az expozéban, a bizottsági vitában is elhangzott, hogy azt a pénzt, ami a lakás-takarék-pénztárak támogatásától elvonásra kerül, azt a pénzt egy az egyben... *(Rogán Antal megérkezik az ülésterembe, és elfoglalja helyét. - Közbeszólások, taps az ellenzéki padsorokban. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Képviselőtársaim! Nem az arénának valamelyik oldalán ülnek, hanem a Magyar Országgyűlésben! Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Ez is azt mutatja, hogy mennyire érdeklő az ellenzéki képviselőket az, amit az előterjesztői záróban elmondok. Úgyhogy beszéljünk tisztán és nyílt lapokkal, tisztelt hölgyeim és uraim! Semmi másról nincs szó, mint önök kőkemény piaci érdekeket próbálnak meg képviselni, különben nem hangzott volna el ennyi badarság, nem beszéltek volna arról, hogy ezek a megtakarítások eltűnnek, vagy hogy ezeket a pénzeket valaki el akarja venni, hogy ez a konstrukció összeomlik. Sőt, arról is szó volt már, hogy egy pénzügyi káosz fog jelentkezni, és mi lesz az emberek eddigi megtakarításával, ki fogja őket megvédeni.

Ha egy kicsit is foglalkoztak volna ezzel a kérdéssel, akkor pontosan tudnák, hogy az összes befizetés,

amit eddig ezekbe az előtakarékosági alapokba az emberek befizettek, azokat az országos betétvédelmi alap védi. Önök is pontosan tudják, hogy tíz év alatt - miután a konstrukcióban általában maximum évi 240 ezer megtakarítást vállalnak az emberek, hiszen erre kaphatják meg a maximális 72 ezer forintos állami támogatást - alig fogja ez meghaladni a 3 millió forintot, a betétvédelmi alap pedig 30 millió forintig védi őket ebben az esetben. Tehát szó sem lehet arról, hogy itt az embereknek bármilyen kára vagy vesztesége származhatna abból, ha ezt a törvényjavaslatot elfogadjuk.

Egyetlen dolog következik abból, tisztelt hölgyeim és uraim, ha ezt a törvényjavaslatot elfogadjuk: az az extraprofit, amit eddig a bankok, pénzintézetek elvittek az állami támogatásból is, nemcsak a magánemberek befizetéseiből, hanem az állami támogatásból is - hiszen nemcsak nullszaldóval, hanem vannak olyan alapok, amelyek veszteséggel forgatták a befizetők százmillióit és milliárdjait -, tehát egyetlenegy dolog történik, hogy ez a pénz ezután nem ezekhez a hitelintézetekhez fog vándorolni, hanem a magyar emberekhez fog vándorolni. Ezért arra kérem önöket, hogy támogassák ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra mai ülésnapunkon kerül sor.

Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Arra kérek mindenkit, hogy foglalja el helyét, helyezze el kártyáját, és ellenőrizze, hogy megfelelően elhelyezte-e azt a szavazógépben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik „**A Magyarország Kormánya és a Németországi Szövetségi Köztársaság Kormánya között a minősített adatok kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről**” szóló T/1654. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1654. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 163 igen¹ szavazattal, 1 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik „**A Magyarország és a Thaiföldi Királyság között a Mahachulalongkornrajavidyalaya Egyetemnek... - (Derűlttség, taps az ellenzéki padsorokban.)** - köszönöm; ezt így nevezik *(Derűlttség.)* - ...**a Tan Kapuja Buddhista Főiskolával Együttműködésben való magyarországi működéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről**” szóló T/1657. számú törvényjavaslat zárószavazása.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1657. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

¹ Demeter Márta tévesen szavazott.

(12.30)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 155 igen, 10 nem és 8 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most soron következik a **„Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2017. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére”** című beszámoló elfogadásáról szóló H/1645. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/1645. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 125 igen, 49 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik a **Magyarország szuverenitásának megvédéséről és a Magyarországgal szembeni rágalmak visszautasításáról** szóló H/1487. számú határozati javaslat zárószavazása. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a DK képviselőcsoportja az 1. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

Az 1. számú módosító javaslat Gyurcsány Ferenc és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 26 igen, 123 nem és 18 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn és az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, a zárószavazás során a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/1487. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 129 igen, 26 nem és 18 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Soron következik a **lakás-takarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény módosításáról** szóló T/2600. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Emlékeztetem önöket, hogy hétfői döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/2600/4., összegző jelentését T/2600/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/2600/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 125 igen, 49 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik, amelynek során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslattal módosított szövegéről döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/2600. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 125 igen, 49 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta. *(Arató Gergely: Disznóság! Szégyen!)*

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről** döntünk.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Varju László és képviselőtársai által „A munka törvénykönyvről szóló 2012. évi I. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról” címmel T/805. számon előterjesztett törvényjavaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 52 igen, 118 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan és képviselőtársai által „A pénzügyi intézmények deviza alapú és forint fogyasztói kölcsönszerződéseinek alapuló végrehajtási eljárásokról” címmel T/961. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 48 igen, 121 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan és képviselőtársai által „Az egészségügyi minimumfeltételek biztosításának a politikai vezetőket megillető egyes kiváltságok eltörlése útján történő ösztönzéséről” címmel T/1378. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 50 igen, 122 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan és képviselőtársai által „A demokrácia helyreállítása érdekében Magyarországnak az Európai Ügyészség létrehozásában való részvételéről” címmel H/1509. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 44 igen, 127 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Varga-Damm Andrea képviselő által „A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény módosításáról a lakcímre visszaélészerűen történő bejelentkezések megszüntetése érdekében” címmel T/872. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 48 igen, 123 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet tartunk. *(Rövid szünet.)*

(12.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra kérem azon képviselőtársaimat, akik halaszthatatlanul fontos hivatali ügyük intézése érdekében most elhagyják az üléstermet, hogy azt minél hamarabb tegyék meg, hogy folytatni tudjunk munkánkat. *(Több képviselő elhagyja az üléstermet.)* Köszönöm szépen a megértésüket és együttműködésüket, folytatjuk a munkát.

Soron következik a **székelyek Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítására irányuló kezdeményezésről** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. Az Igazságügyi bizottság által benyújtott előterjesztés H/2158. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Vejkey Imre elnök úrnak, az Igazságügyi bizottság elnökének, a napirendi pont előterjesztőjének. 30 perces az időkerete, elnök úr, parancsoljon, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés Igazságügyi bizottsága 2018. október 9-i ülésén kijelölt bizottságként megtárgyalta a székelyek honos népcsoporttá nyilvánításáról szóló H/839. számú kezdeményezést, és házelnök úr felkérése alapján döntött az ezzel összefüggő határozati javaslat benyújtásáról.

Váradai Barna magánszemély 2017. június 28-án kezdeményezést nyújtott be a székelyek Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítása tárgyában. A kezdeményezést a Nemzeti Választási Bizottság 2017. július 25-én meghozott határozatával hitelesítette, amely döntést a Kúria 2017. november 7-i végzésével hagyta helyben. Az aláírásra nyitva álló határidőn belül a kezdeményezést több mint ezer, magát székely nemzetiséghez tartozónak valló, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásán szavazati joggal rendelkező magyar állampolgár, választópolgár támogatta aláírásával.

Az aláírás-ellenőrzés eredményéről szóló NVB-határozat 2018. július 10-én emelkedett jogerőre. Az eljárás során a Nemzeti Választási Bizottság a honos népcsoporttá nyilvánítás feltételeinek fennállásáról kikérte, s határozatához csatolta a Magyar Tudományos Akadémia elnökének állásfoglalását is. Az MTA állásfoglalásában Lovász László elnök úr kifejtette, hogy a szakterületileg illetékes Társadalomtudományi Kutatóközpont Kisebbségkutató Intézete a székelyek honos népcsoporttá nyilvánítását nem támo-

gatta. Nem támogatta arra való tekintettel, hogy a székely azonosságtudat jóval inkább egy sajátos területi közösségi identitás, amely a magyar nemzet részeként, azon belül jól elkülöníthetően regionálisan határozza meg önmagát.

Az uralkodó történettudományi, régészeti, néprajzi és nyelvészeti álláspontok a székelyeket etnokulturális értelemben a modern magyar nemzet részének tekintik. Ennek megfelelően az Akadémia nem javasolja a székelyek magyarországi nemzetiségként való hivatalos elismerését. Az Igazságügyi bizottság meghívta ülésére Váradai Barna kezdeményezőjét, aki az ülésre végül nem jött el, így az ülésen nem vett részt, nem tudott felszólalni.

A vitában az ellenzéki képviselők hiányolták a Magyar Tudományos Akadémia írásos véleményének szóbeli kiegészítését, annak ellenére, hogy az MTA írásos szakvéleménye részletes, körültekintő és alapos volt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Igazságügyi bizottság az MTA állásfoglalását elfogadta, és azt alapul véve azt javasolja az Országgyűlésnek, hogy ne támogassa a székelyek magyarországi közösségének honos népcsoporttá nyilvánítását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Soltész Miklós államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. 30 perc az időkerete önnek is, parancsoljon!

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nem támogatja, és csatlakozik természetesen az Igazságügyi bizottságnak az előterjesztéshez; több szempontból sem. Az egyik szempont egyértelmű: a Magyar Tudományos Akadémia állásfoglalását mi is nemcsak hogy tudomásul vesszük, hanem egyet is értünk vele, valljuk is, és tudjuk is, hogy a székelyek a magyar nemzet részének tekintik és vallják is magukat, és mi Magyarországon is így gondolunk rájuk az elmúlt évszázadokban és az elmúlt évtizedekben is egyaránt. Hozzáteszem, hogy miután, hála istennek, öten itt vannak nemzetiségi szószólók, illetve egyikük képviselő is, hogy Magyarországon 13 őshonos nemzetiséget tartunk nyilván, és velük a kapcsolat, a munka, az együttélés egyértelmű, egyértelműen kimondta egyébként Magyarország Alaptörvénye, hogy ők 13-an Magyarország őshonos nemzetiségei. Hozzáteszem, hogy a támogatások is és az együttműködés is a Magyar Országgyűléssel, kormánnyal, a magyar emberekkel egyre erősebb és egyre magasabb szintű.

És akkor itt megfogalmaznék nagyon röviden egy félelmet, hogy akik kérték ezt az egész őshonos nemzetiséggé való nyilvánítást, lehet, hogy jó szándékúak voltak, de akkor eltér nemcsak a Tudományos Akadémia, hanem az egész nemzet tudatnak a gondolkodásától az ő javaslatuk, de nagyon remélem, hogy nem

etnobiznisz áll e mögött a dolog mögött... - és szeretnék azt a támogatást, amit, még egyszer hangsúlyozom, mások megkapnak, és jogosan kapnak meg, abból szeretnék valamilyen szeletet kivenni. Még egyszer hangsúlyozom: nem támogatjuk mindazt, amit a kérelmezők benyújtottak az Országgyűlés felé. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Herczeg Tamás képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

HERCZEG TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő határozati javaslatnak nagyon fontos üzenete van székely testvéreink felé. Úgy gondolkodunk-e róluk, úgy tekintünk-e rájuk, mint egy, az összmagyarságtól megkülönböztetett, az összmagyarságtól elkülönülő, más népcsoporthoz tartozó közösségre vagy pedig úgy, hogy ők is közös nemzetünk, a magyar nemzettest, azaz a magyar népcsoport tagjai-e.

Kedves Képviselőtársaim! Valamely népcsoport honos népcsoporttá nyilvánításának szabályait a nemzetiségek jogairól szóló és a népszavazási eljárásról szóló törvények tartalmazzák. A nemzetiségek jogairól szóló törvény lehetőséget biztosít arra, hogy a hatályos törvény mellékletében jelenleg felsorolt nemzetiségeken kívül további nemzetiségek kerüljenek honos népcsoportként elismerésre.

Egy magánszemély, élve a törvény adta lehetőséggel, a székelyek magyarországi honos népcsoporttá nyilvánítása érdekében összegyűjtötte a szükséges ezernél több aláírást. A kérdéskörben hatáskörrel rendelkező Nemzeti Választási Bizottság megkezdte a Magyar Tudományos Akadémiát, hogy foglaljon állást a székelység honos népcsoporttá nyilvánítása iránti kezdeményezés ügyében.

Ahogy dr. Vejkey Imre elmondta, a Magyar Tudományos Akadémia szakterületileg illetékes Társadalomtudományi Kutatóközpontja szakmai állásfoglalásában nem támogatja a honos népcsoporttá nyilvánítást arra való tekintettel, hogy a székely azonosság tudat jóval inkább egy sajátos területi, közösségi identitás, amely - és azt hiszem, ez a legfontosabb az állásfoglalásban - a magyar nemzet részeként, azon belül jól elkülöníthetően, regionálisan határozza meg önmagát.

(12.50)

S talán ezzel a meghatározással cseng egybe az a vélemény is, amit például a Székelyföld nevű weboldal egyik szerzője ír le. Ő a Székelyföldön lakva azt írja, hogy ők is magyarok, mármint mi itt a magyar államhatárokon belül, és mi is magyarok vagyunk,

mármint a székelyföldiek, csak a hazait, azaz a székelyföldit székelynek hívják. Az egységes magyar nemzet része tehát a teljes Kárpát-medencei magyarság, így a székelység is, ahogy például a Wikipédia is fogalmaz: a székelyek magyar tudatú és magyar nyelvű népcsoport.

Fontos, a kérdéskörben meghatározandó döntés tekintetében mértékadó körülmény, hogy a Székely Nemzeti Tanács is állást foglalt a témában, és egyetértett a Magyar Tudományos Akadémia állásfoglalásával. Továbbá elismerését fejezte ki arról a művelődéspolitikáról, amelyet a magyar kormány folytat, és amely ápolja Benedek Elek, Kányádi Sándor, Kőrösi Csoma Sándor, Kriza János, Márton Áron, Mikes Kelemen, Nyíró József, Tamási Áron szellemi és erkölcsi hagyatékát, segíti a székely népi kultúra kincseinek fennmaradását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztővel egyetértve az MTA állásfoglalása alapján a Fidesz-frakció sem támogatja a székely közösség Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítását. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Szávay István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő, a székelyek honos népcsoporttá nyilvánításáról szóló határozati javaslatot a Jobbik képviselőcsoportja sem fogja támogatni, több okból sem.

Mi, jobbikosok a pártunk alapítása óta valljuk, hogy a külföldi magyar közösségek hosszú távú megmaradását kizárólag a tömb számára biztosított autonómia, területi autonómia, illetve a szórvány számára megadott kulturális autonómia jelentheti. Meggyőződésünk, és a dél-tiroli tapasztalataink is azt erősítik, hogy az anyaországnak az autonómiát kellene a nemzetpolitikai céljai közül a legfontosabbá tennie. Az így helyben maradó adókkal és más bevételekkel együtt nemcsak felzárkózni tudnának ezek a közösségek, de fenntartó növekedési pályára is állhatnának, ez is lehetővé válna számukra.

Jól tudjuk sajnos, hogy a magyar kormány nem teljesen így gondolkodik, még akkor sem, ha egyébként kommunikál ezzel, mármint az autonómiával kapcsolatban. Önök önmagában dicséretes módon az elmúlt évek során többszöröse emelték a külföldi magyarságra fordított pénzek összegét, amit mi természetesen üdvözlünk is, még akkor is, ha az elosztás módjával a kedvezményezetttek körét, jól körülhatároltságukat tekintve sok mindent kritizáltunk is. Csakhogy arra is minden alkalommal felhívtuk a figyelmet, hogy önmagában a pénz nem minden, alapvető fontosságú lenne a külföldi magyarság megmaradásának segítését közjogilag is körülbástyázni.

Nyilván a különböző autonómiamegalkalmak sikerre vitele nehezebb feladat, de úgy gondoljuk, hogy az elmúlt nyolc évben erre bőven lett volna idő és mód, akár az önök számára oly fontos jószomszédi viszony ápolása mellett is lett volna lehetőség arra, hogy előmozdítsák, ha mást nem, a székely autonómiatörekvéseket, vagy legalábbis a nemzetközi térben, például az Európai Parlamentben megjelenítsék azt, felhíva a figyelmet Trianon 100. évfordulójához közeledve arra is, hogy az etnikai kérdés a Kárpát-medencében valójában a mai napig sincs sehol sem megoldva; még akkor sem, ha a románok az elkövetkező két-három évben ezzel a hazugsággal fogják majd telekürtölni Európát és a fél világot. Ehhez képest a Fidesz Gyurcsányékkal együtt inkább leszavazta a Trianon centenáriumának emlékévvé nyilvánítását célzó jobbikos javaslatunkat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bizonyára sok, nemzetben gondolkodó magyar ember számára lehet szívmengető érzés egy, a székelység önálló népcsoportta nyilvánítását célzó kezdeményezést olvasni, de a székelyek nemzetiséggé nyilvánítása súlyos következményekkel járna mind az erdélyi magyarság, mind a székelység megmaradása szempontjából nézve. Az ötlet nem új keletű, ugyanis Nicolae Ceaușescu román kommunista diktátor már a hetvenes-nyolcvanas években az önálló székely nép létrehozásával próbálta megosztani és meggyengíteni Erdély magyarságát, egyébként sikertelenül. S más securitatis módszerek mellett ez az ötlet sem merült feledésbe a rendszerváltás után sem Romániában. Bukarest legutóbb 2011-ben próbálkozott azzal a népszámláláson, hogy mesterségesen csökkentse ily módon a magyarság számát és arányát. Tervük szerencsére ez alkalommal sem sikerült. Az Erdély területén élő mintegy 650-700 ezer székelyből mindössze ezren vallották magukat székelynek a kérdezőbiztosok előtt.

A helyi közösség részéről tehát nincs igény e nemzetiségi kategóriára, hisz a székelység a magyar nemzet szerves részeként tekint saját magára. Még akkor is így van ez, ha néhányan a saját identitásuk megélése és hangsúlyozása miatt ezen önállóság mellett kardoskodtak. A jó szándékukat mi nem szeretnénk vitatni, de láthatjuk azt, hogy csupán egy törpe kisebbség véleményét bírják.

Ha ez a javaslat, amely előttünk fekszik, itt és most többséget kapna, akkor Románia számára teremtenénk hivatkozási alapot és precedenst arra, hogy még tovább aprózza az amúgy is megfogyatkozott erdélyi magyarságot. Nem szabad elfelejtenünk, hogy a magyar nyelv-használat joga Romániában a 20 százalékos küszöbhez van kötve, és bizonyos településeken már akár néhány főnek a székely népcsoportba való átsorolásával is veszélybe kerülhetnek a sok esetben csak papíron meglévő, de legalább papíron meglévő magyar nyelvi jogok, a nyelvhasználat lehetősége.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek ismeretében vajon kinek állhat érdekében, hogy ilyen tartalmú javaslatot nyújtson be a Nemzeti Választási Bizottsághoz?

Az eredeti kezdeményező egy Székelyek Világszövetsége nevű szervezet, amely azonban csak nevében mutatja jelét bármiféle közösségi működésnek, világszintű szervezetségről meg szó sincs az esetükben. Valójában egy Amerikában, az Amerikai Egyesült Államokban, Texas államban működő baráti társaságról van szó. A jó szándékot persze az ő esetükben sem vitatnám, meg a téma iránti elkötelezettségüket, de a legfinomabban fogalmazva is azt mondanom, hogy minimum nem megfelelően mérlegelték a várható következményeket a javaslatuk benyújtásakor, illetve a kezdeményezés elindításakor. Merthogy később, 2017 júniusában egy olyan magánszemély, akinek a neve már elhangzott, nyújtotta be ezt a javaslatot a Nemzeti Választási Bizottsághoz, aki korábbi megfontolatlan, sőt kontraproduktív akcióival, román zászló égetésével vagy az 1848-as román népfelkelés vezetőjét, Avram Iancu ábrázoló bábu felakasztásával már többször vonta magára a hatóságok figyelmét. Ennek ellenére valamilyen rejtélyes oknál fogva éveken át dolgozhatott továbbra is a román adóhatóság munkatársaként. Mára ő nemzeti körökben teljesen diszkreditálódott, nevet változtatott, és sajnos negatív értelemben vett túlbuzgóságában most éppen ezt a kezdeményezést karolta fel.

Kedves Képviselőtársaim! Mi, jobbikosok úgy gondoljuk, mint ahogy erről már ma is szót ejtettünk, hogy az éppen ma 170 évvel ezelőtt megkezdődött agyagfalvi székely nemzetgyűlésen bizonyították be a székelyek, hogy az egységes modern polgári magyar nemzet részei, és közös ügyeinket akár fegyverrel és vérük árán is hajlandók megvédelmezni. Ezért mi a mesterséges különválasztásukat nem támogatjuk, sőt inkább az összetartozásunk erősítését tűztük ki célunkként. Ezért javasoltuk a mai napon, hogy október 16., az agyagfalvi székely nemzetgyűlés 170 évvel ezelőtti évfordulója váljék a magyar-székely összetartozás napjává. Reméljük, hogy e mögött a kezdeményezésünk mögött végre valódi nemzeti konszenzus jöhet majd létre. Ehhez kérem továbbra is a kormány támogatását, illetve felkértem a mai napon hivatalos levél formájában is minden országgyűlési képviselőcsoportot, hogy minden frakció egy-egy tagja előterjesztőként is csatlakozzon ahhoz a javaslatunkhoz, amely az előttünk fekvő indítvánnyal szemben épp hogy a magyarság és a székelység összetartozását hivatott kiemelni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsá Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(13.00)

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bizonyára csak elszólás volt, mert az előttünk fekvő határozati javaslatot támogatjuk, mert abban az van, hogy nem nyilvánítja az

Országgyűlés - tehát nyilván csak elszólás volt jobbkios képviselőtársam részéről, hiszen a KDNP képviselőcsoportja is ezt a határozati javaslatot támogatja. Azt, hogy a székelyeket Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítsuk, természetesen nem támogatjuk, hiszen az ég kék, a fű zöld, a székelyek pedig a magyar nemzet szerves és elválaszthatatlan részei. Itt le is zárhatnám a felszólalásomat, hiszen ennyire természetes, hogy székely testvéreink a magyar nemzet részesei, és együtt vagyunk velük itt a Kárpát-medencében. Szerintem ez nem is kérdés.

Ugye, a nemzetiségek jogairól szóló törvény világosan szabályozza, hogy hogyan néz ki most a jelenleg 13 magyarországi nemzetiség összetétele, kik azok, és 2014-től jogaik is bővültek abból a szempontból, hogy nemzetiségi szószólót, illetve a kedvezményes kvótán egy országgyűlési képviselőt is adhatnak, ezáltal alanyi jogon beleszólhatnak az Országgyűlés működésébe, az ország irányításába.

Összegyűjtöttem egy-két hiteles véleményt, hiszen Székelyföldről származó vélemény a javaslattal kapcsolatban. Kelemen Hunor, az RMDSZ elnöke például azt mondta, hogy székely vagyok, de a magyar nemzetben belül nem vagyok kisebbség, a kezdeményezést nem támogatom. Vagy éppen Gazda Zoltán azt mondta, a magunk részéről köszönjük, elég nekünk, hogy Romániában kisebbség vagyunk, nem szeretnénk magunknak ezt a státuszt Magyarországon is.

Nyilvánvalóan egyértelmű, hogy voltak korábban olyan kezdeményezések, akár az 1918-as impériumváltást követően, amikor Székelyföld is célpontjává vált a román nacionalizmus nemzeti homogenizációs törekvéseinek, vagy emlékszünk arra, amikor 1990 után a népszámlálásokkor külön rubrikában kellett megjelölni és csak egyet lehetett megjelölni, hogy magyarnak vagy székelynek vallja magát valaki. Nyilvánvalóan egyfajta megosztási kísérletnek köszönhető, aminek ellen kell állni, és ebben nekünk mindenféle eszközzel segítenünk kell székely testvéreinket.

Azt gondolom, hogy ha már nemzetiségpolitikáról vagy kisebbségpolitikáról beszélünk, akkor a román kormányzatnak, Bukarestnek példát adhatna az a magyar kormányzati nemzetiségpolitika, amit az elmúlt 8 évben tapasztalhatunk, hiszen 2010-hez képest 2019-re már több mint megnégyszereződik a nemzetiségekre fordított támogatási összeg, illetve azt is látjuk a népszámlálási adatokból, hogy folyamatosan nő azok száma, akik nemzetiséghez tartozónak vallják magukat. Itt a 2001-es és a 2011-es népszámlálásnál egy másfélszeres növekedést is tapasztalhatunk. Ezt a négyszeres összeget, a négyszeres költségvetési támogatást is önkormányzatok támogatásaira, intézmények támogatásaira, beruházásokra, civil szervezetekre, kulturális programokra, anyanyelvi táborokra vagy éppen pedagógusok továbbképzésére tudják fordítani az országos nemzetiségi önkormányzatok. A szószólók ehhez nyújtanak olyan segítséget, hogy a súlyozást, az arányokat, a jó célokat minden esetben meg tudja találni a kormányzat.

Azt gondolom, nem kell azt magyarázni, miért nem támogatjuk azt, hogy a székelyeket Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítsuk. Azt hiszem, a kezdeményezésben feltételezhetünk jó szándékot is, de sokkal inkább az jut az eszünkbe, hogy egyfajta megosztási kísérlet is állhat itt a háttérben. Hiszen nagyon fontos, hogy azt az egységet fenntartsuk, azt az egységet képviseljük, amit a Kárpát-medence, a magyar nemzet egyesítésében 2010 óta ez a kormány is vall.

Jobbkios képviselőtársam, az utóbbi napokban ez a slágertéma, hogy ki szavaz Gyurcsánnyal együtt. Önök Gyurcsánnyal együtt nem szavazták meg a nemzetpolitikai növekményeket évről évre a költségvetésben, hogy növeljük a határon túli egyházak, a határon túli iskolák támogatását. Önök is tettek ilyen megjegyzéseket. Örülök, hogy ebben a témában most egy platformon vagyunk, örülök, hogy önök is úgy gondolják, hogy ennek a javaslatnak így át kell mennie, hiszen ez a javaslat kimondja, hogy az Országgyűlés nem nyilvánítja őshonos népcsoporttá a székelyeket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A székelység a magyar nemzet része. Itt én is megállhatnék, és tulajdonképpen le is ülhetnék. Azonban az Igazságügyi bizottság tagjaként ott voltam, amikor ezt a határozati javaslatot elkészítette a bizottság, megszavazta és az Országgyűlés elé terjesztette.

Azt fogalmaztam meg ebben a vitában, és tulajdonképpen ez vonatkozik egyben az ezt követő napirendi pontra is, ami hasonló eljárásban tárgyal valamit az orosz nemzet honos nemzetiségként való elismerése kapcsán, ugyanakkor azt kell mondjam, nagyon nem ugyanaz az ügy. Egy szempontból azonban mindenképpen meg kell jegyezmem valamit, és ezt vegyék figyelembe. Azt gondolom, hogy nem jó az az eljárás, amelynek során tulajdonképpen az Akadémia képviselőjének helyszíni meghallgatása nélkül, rögtön ugyanazon az ülésen, ahol ezt először tárgyalja a bizottság, már el is készíti a határozati javaslatot, és azt rögtön az Országgyűlés elé tárja.

Beszélt Vejkey Imre - helyesen - arról, mert ez egyébként egy nagyon korrekt és jogszerű folyamat volt, hogy ott nem jelent meg ez előterjesztő, pedig meghívást kapott. Kevésbé vonatkozik ez erre a napirendre; amit most mondtam, mind a kettőre vonatkozik, de elsősorban majd a másodikra. Azonban azt gondolom, lehet olyan, hogy megjelenik, mondjuk, a kezdeményező képviselője, az ő véleménye adott esetben nem egyezik az Akadémia javaslatával, és ennek kapcsán egy hosszabb folyamatban kell végiggon-

dolni azt, hogy egy-egy ilyen előterjesztésben nem támogatást javasol vagy nemleges javaslata van a bizottságnak az Országgyűlés előtt, vagy egyébként támogató.

Ez egy hosszabb gondolkodást, megfontolásokat igénylő folyamat kell legyen. Azt gondolom, nem utólagára állunk ilyen feladat előtt. Ez világosan az Igazságügyi bizottság hatásköre, úgyhogy a későbbiekre nézve ezt mondtam el az Igazságügyi bizottságban, erre tettem javaslatot, hogy erre találjunk ki egy olyan metodikát, ami a dolog érzékenységére tekintettel elfogadható a kezdeményezők szempontjából. Vélelmezzük, hogy minden ilyen kezdeményező jóhiszeműen teszi meg kezdeményezését, én ezt így fogalmazom meg. Természetesen, ha bármilyen jellegű etno-bizniszszándék van emögött, azt mi magunk is határozottan visszautasítjuk.

De a fő üzenete a felszólásomnak az eljárásjogi kérdések mellett, hogy természetesen mi magunk is úgy gondoljuk, én magam itt ezt most megerősíteném, hogy a székelység a magyar nemzet része. Ennek megfelelően fogjuk a döntésünket meghozni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megtartóztatom magamat attól kivételesen, hogy egynémely képviselőpárti képviselőtársaim által elmondott lapos propagandaszólásokra reagáljak, és az ügy érdemével foglalkoznék, mert ez valóban egy lényeges ügy, azt hiszem.

Határozott álláspontunk az, hogy minden magyar polgárnak joga van ahhoz, hogy a saját kulturális örökségét, hagyományait ápolja, és ehhez valamilyen módon akár állami segítséget is kapjon. Tehát természetesen, ha a magyarországi székelységben, akár önként, akár kényszerből kerültek ide, van olyan vágy, hogy ők ezt a hagyományt ápolják, akkor ez nagyon helyénvaló, támogatandó, ezzel nincs semmi probléma.

Azonban a nemzetiségi kisebbségekről szóló törvény ennél többről szól, ennél jóval több jogot ad és szigorú feltételeket határoz meg. Ebben az ügyben nincs köztünk véleménykülönbség, ha jól értem, sem a kormányoldallal, sem a többi ellenzéki párttal. Nagyon határozottan úgy látjuk, hogy ebben az ügyben a Tudományos Akadémia álláspontja, a hétköznapi tapasztalat, a magyarországi és a székelyföldi székelyek akarata egységes. A székelyek magyarok, a magyar nemzet részei, és mint ilyenek, nem elválaszthatóak és nem elkülöníthetőek kulturális értelemben sem a magyar nemzettől.

Ezt a törekvést nemcsak megalapozatlannak, de kimondottan károsnak is tartjuk. Semmilyen módon nem kívánjuk támogatni, nem kívánjuk elősegíteni, megindokolni a román nacionalizmust sem. Így aztán

azt szeretném mondani a Demokratikus Koalíció részéről, hogy támogatjuk a bizottsági javaslatot. Az az álláspontunk, hogy ezt a kezdeményezést az Országgyűlés határozottan utasítsa el. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr. Parancsoljon! Öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azt mindig hangsúlyoztuk, hogy rendkívül fontosnak tartjuk, hogy a nemzetpolitikai kérdéseket le tudjuk választani a pártpolitikáról, lévén, hogy a pártpolitikának nincs keresnivalója nemzetpolitikai kérdésekben. Annak ellenére, hogy ezt mindenki ki mondja, azért jellemző, hogy akár még ha nemzetpolitikai kérdésről beszélünk is, azért a kormánypártok részéről egy-egy fricska, egy-egy politikai odaszúrás az ellenzék részére mindig elhangzik.

(13.10)

Nagyon kérem önöket, hogy ezeket próbálják minimalizálni, amikor ilyen fontos kérdésekről van szó.

Annak viszont nagyon örülök, hogy ebben a kérdésben viszont egy teljes nemzeti egység, egy egységes vélemény formálódik, gyakorlatilag a kormánytól egészen a DK-ig mindenki egyetért azzal, ami ebben a bizonyos elénk terjesztett határozati javaslatban megfogalmazásra kerül. Természetesen az LMP is egyetért ezzel. Mi is azt valljuk, és ez teljesen egyértelmű, hogy a székelység a magyar nemzet része, ezért mi is elutasítjuk természetesen ezeket a törekvéseket, hogy honos népcsoportként próbálják aposztrofálni a székelyeket Magyarországon.

Hozzáteszem azért, hogy néhány képviselőtársammal nem értek egyet abban, én nem gondolom, nem számítok arra, hogy itt jóhiszeműség vagy jó szándék motoszkált azok mögött, akik ezt a bizonyos kezdeményezést elindították. Szerintem egyértelmű a megosztásra törekvés és a zavarkeltés szándéka. Mi így tekintünk erre a javaslatra, szerintem ezt ki is kell tudni mondani. Rendkívül súlyos politikai következményei lennének a székelyekre nézve, ha egy ilyen javaslat bármilyen módon egyáltalán el tudna indulni vagy komolyan vehető stádiumba kerülne. Tehát teljes mértékben támogatjuk ezt a bizonyos javaslatot. Hozzáteszem, hogy egyetértünk a Magyar Tudományos Akadémia állásfoglalásával, de ahhoz, hogy kialakítsunk egy véleményt, nem is lenne szükség a Magyar Tudományos Akadémia állásfoglalására, szerintem ez teljesen egyértelmű.

Még egy nagyon rövid megjegyzést szeretnék tenni, Szávay képviselő úr a napirend előtti felszólalásában jelezte, hogy az agyagfalvi székely nemzetgyűlés kezdőnapját egy határozati javaslatban magyar-székely összetartozás napjává szeretnék nyilvánítani.

Megküldte ezt a javaslatot, így a határozati javaslat már beterjesztésre került. Az LMP frakciója online módon már gyorsan meg is tárgyalta, és itt szeretném jelezni, hogy teljes mértékben támogatjuk, nagyon fontos, nagyon szimbolikus kezdeményezésnek tartjuk, és az LMP frakciója támogatni is fogja, és csatlakozni fog ehhez a kezdeményezéshez. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most kettőperces felszólalásra Vejkey Imre képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Zárszóban akartam arra kitérni, hogy rendkívül fontosnak tartom azt, hogy valamennyi kormánypárti és ellenzéki frakció egyhangúlag kiáll amellett, hogy a székelység a magyar nemzet része. Nagyon szépen köszönöm ezt mindenkinek. Ez rendkívül fontos az elcsatolt területek magyarsága szempontjából.

Reagálni szeretnék a Varga László képviselőtársunk által elmondottakra, aki azt mondta, hogy ha van egy előterjesztő, akit meghallgatunk, akkor a Magyar Tudományos Akadémiát is meg kellene hallgatnunk az ügyben.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Magyar Tudományos Akadémia egy rendkívül részletes szakvéleményt adott írásban. Olyan részletes szakvéleményt, amely teljességgel megalapozott volt. Hogy ehhez képest az előterjesztőnek vannak a szakvéleménytől eltérő álláspontjai, én úgy gondolom, nekünk mindenképpen a szakértőknek, a Magyar Tudományos Akadémia szakintézményének az álláspontját kell figyelembe venni, írásos szakvéleményét, amely teljességgel megalapozott, és ami feltételezésem szerint a szóbeli meghallgatás után, mivel adekvát, nem módosítható.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra a Fidesz képviselőcsoportjából Zsigmond Barna Pál képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, öné a szó.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon röviden, székelyként is szeretnék hozzászólni a kérdéshez. Mindenekelőtt talán ezt lehet nyugtázni, hogy a székelyek megteremtették a konszenzust a magyar parlamentben. Ennek nagyon örvendek, hiszen mind a kormánypártok, mind az ellenzék képviselői hasonló álláspontot fejtettek ki a kérdés vonatkozásában. Egyetértek Nacsa képviselőtársammal, hogy vannak dolgok, amelyeket nem kell megmagyarázni, vannak dolgok, amelyeket érezni kell. Mégis a jog azt kéri tőlünk, azt követeli tőlünk a jogrendszer, hogy azt is meg kell magyarázni, amit az ember érez.

Azt gondolom, ebben a vonatkozásban a magyar nemzetiségi törvényi keret jól vizsgázott, hiszen az Akadémia álláspontja helyre tette ezt a kérdést, nagyon világosan kimondta, hogy az uralkodó történet-tudományi, régészeti, néprajzi, nyelvészeti álláspontok a székelyeket az etnokulturális értelemben vett modern magyar nemzet szerves részének tekintik. Tehát a székelyek magyarok, és pont; amit a szívünk mond, azt az Akadémia egy kucifántosabb nyelvezetben ugyancsak levezette. Ilyen értelemben a magyar jogrendszeren ez átment, ugyanazt mondja a magyar jogrendszer, amit a mi szívünk mond: tehát a Magyarországon élő székely közösség nem felel meg a nemzetiségek elismeréséről szóló törvényi feltételeknek.

Valóban - ahogy elhangzott itt a felszólalók részéről - nincs társadalmi támogatottsága sem Székelyföldön, sem Magyarországon annak, hogy a székelyek önálló nemzetiség lennének. Az erdélyi, magyarországi politikai, civil, egyházi szervezetek nem értenek egyet a külön nemzetiséggé nyilvánítással. Valóban, a román propaganda már Trianon kapcsán elővette ezt a kártyát. Én magam is sokszor találkoztam korábbi életemben ezzel, amikor beszélgettünk a trianoni helyzetről vagy az erdélyi helyzetről, sokan feltették a kérdést Nyugat-Európában, hogy a székelyek akkor most kicsodák, hiszen volt egy olyan propaganda, különösen román propaganda a történelemkönyvekben, vagy a propagandaízü vagy ilyen célú történelemkönyvekben előszeretettel használták ezt a kérdést, hogy a székelyeket leválasszák a magyaroktól, és ilyen értelemben csökkentsék a magyarok súlyát Erdélyben.

Tehát székely emberként és főkonzulként is szolgáltam Székelyföldön, mindig azt tapasztaltam, hogy a székelyek magyarok. Soha semmilyen jelét nem tapasztaltam annak, hogy a székely nemzetiségi identitást vagy valamilyen speciális tájjellegű identitást a magyarsággal szemben határozták volna meg, mindig a magyarságon belül került ez meghatározásra. Fontos jelzés az is, hogy nagyon sok székely élt a magyar állampolgárság lehetőségével, nagyon sokan vették fel a magyar állampolgárságot 2010 után, és minden népszámláláson magyarként határozták meg magukat.

Ez nagyon fontos, szintén bizonyítéka annak, hogy ők maguk hogyan tekintik vagy mi magunk hogyan tekintünk erre a kérdésre. Valóban sokat szenvedtek a székelyek a magyarságukért, magyarságunkért.

Államtitkár úrral szemben vagy az ellenzék képviselőjével szemben, az LMP szónokával egyetértve, határozottabban fogalmaznék, én is úgy gondolom, hogy itt minimum etnobiznisszel, de lehetséges, hogy diverzióval állunk szemben; aki ezt a javaslatot felvezette, nem a jó szándék és a székelyekért való aggodalom vezette.

Támogatom mind a bizottság, mind a kormány-, mind az ellenzéki pártok álláspontját. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem Vejkey Imre képviselő urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság előadója: Elnök úr, köszönöm a szót. Az ügy fontosságára való tekintettel igen, nem azért, mert nem értenék egyet a kérdésben.

ELNÖK: Öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A székelyek a modern magyar nemzet szerves részét képezik, vagyis mi, anyaországi magyarok a székelyeket semmiképpen sem tekintjük nemzetiségnek. Nem tekintjük nemzetiségnek, mert ők nekünk nem nemzetiség, hanem a magyar kulturális nemzetből kiszakított nemzetiség. Olyan nemzetiség, amely integráns része a magyarságnak, olyan nemzetiség, amely az Árpád-kortól a XVI. század elejéig a Magyar Királyság része volt. Olyan nemzetiség, amely az 1526-os mohácsi csatavesztést követően az Erdélyi Fejedelemség államalkotó rendi nemzeteinek egyike lett.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tudniuk kell, hogy Székelyföldön a katonai szolgálathoz szorosan kötődő sajátos szabadságjogok és a széki közigazgatási szervezet még a mohácsi csatavesztés ellenére is, sőt a Habsburg-monarchiához való csatlakozást követően is megmaradt. A kiegyezés után 1876-ra a széki szervezet felváltotta a Magyar Királyság vármegyerendszerébe történő integráns beépülését. Trianon után a székelyek célpontjává váltak a román nacionalizmusnak és a román homogenizációs törekvéseknek. A székelyek a románok általi üldöztetésük okán a XX. század folyamán több időszakban kerültek jelentősebb számban a jelenlegi Magyarország határainak területére.

Mindez azonban mit sem változtat azon a tényen, hogy a székelyek a modern magyar nemzet szerves részét képezik, ezért mi, magyarok, mint ahogy mondtuk mindannyian, semmiképpen nem tekintjük őket nemzetiségi kisebbségnek, nemzetiségnek.

Köszönöm még egyszer, hogy egyhangúlag támogatják az előterjesztést. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az orosz közösség Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítására irányuló kezdeményezésről szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. Az Igazságügyi bizottság által benyújtott előterjesztés H/2159. számon a Ház informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

(13.20)

Elsőként megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, az Igazságügyi bizottság elnökének, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, az igazságügyi bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés Igazságügyi bizottsága 2018. október 9-i ülésén tárgyalta meg kijelölt bizottságként az orosz közösség honos népcsoporttá nyilvánításáról szóló H/1515. számú kezdeményezést, és döntött házelnöki felkérés alapján az ezzel összefüggő határozati javaslat benyújtásáról.

Döbrei István magánszemély 2018. február 1-jén kezdeményezést nyújtott be az orosz népcsoport Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítása tárgyában. A kezdeményezést a Nemzeti Választási Bizottság 2018. február 16-án meghozott határozatával hitelesítette, amely döntés jogorvoslat hiányában 2018. március 5-én jogerőre is emelkedett. Az aláírásra nyitva álló határidőn belül a kezdeményezést több mint ezer, magát az orosz nemzetiséghez tartozónak valló, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásán szavazati joggal rendelkező magyar állampolgár, választópolgár támogatta aláírásával.

Az aláírás-ellenőrzés eredményéről szóló NVB-határozat 2018. szeptember 17-én emelkedett jogerőre. Az eljárás során a Nemzeti Választási Bizottság a honos népcsoporttá nyilvánítás feltételeinek fennállásáról kikérte a Magyar Tudományos Akadémia elnökének állásfoglalását. Az állásfoglalásban Lovász László elnök úr kifejtette, hogy a szakterületileg illetékes MTA Társadalomtudományi Kutatóközpont Kisebbségkutató Intézete a Magyarországon élő orosz közösség honos népcsoporttá nyilvánítását nem támogatja.

Az MTA szakvéleménye szerint bár a Magyarországon élő oroszok ugyan rendelkeznek a nyelv és a kultúra fenntartását szolgáló intézményekkel, azonban a legalább egy évszázada folyamatos honos népcsoporti jelenlét nem igazolható.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Igazságügyi bizottság meghívta ülésére Döbrei István kezdeményezőt, aki megjelent a bizottság ülésén, és akinek az Igazságügyi bizottság felszólalást is engedélyezett. Döbrei István kezdeményező a felszólalásában vitatta a Magyar Tudományos Akadémia azon szakvéleményét, hogy az oroszok magyarországi százéves jelenléte nehezen lenne igazolható.

A bizottság ellenzéki tagjai a kezdeményező ezen felszólalására való hivatkozással ügyrendileg azt a javaslatot terjesztették elő, hogy az Igazságügyi bizottság ebben a kérdésben most még ne döntsön, hanem helyette a következő ülésen, az MTA szakértőjét pedig szóban hallgassa meg. Az ügyrendi javaslatot az Igazságügyi bizottság nem fogadta el.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Magyarország Alaptörvénye a Nemzeti hitvallásában kinyilvánítja, hogy a velünk élő nemzetiségek a magyar politikai közösség részei és államalkotó tényezők. Ezen túlmenően vállalja, hogy a magyarországi nemzetiségek nyelvét és kultúráját ápolja és megóvjá. A Magyar Tudományos Akadémia az orosz közösség esetében is lefolytatta a Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánításhoz szükséges törvényi feltételek vizsgálatát, és arra a szakmai álláspontra jutott, hogy ezek a feltételek a jelen ügyben nem állnak fenn.

Az Igazságügyi bizottság az MTA szakértői véleményét elfogadva így azt javasolja a tisztelt Háznak, hogy ne támogassa az oroszok magyarországi közösségének honos népcsoporttá nyilvánítását. Kérem önöket, hogy az Igazságügyi bizottság döntését tartalmazzó, H/2159. számú határozati javaslatot fogadják el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérem Soltész Miklós államtitkár urat, hogy a kormány véleményét ismertesse. Ismerteti? *(Jelzésre:)* Ismerteti.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon röviden szólnék, és köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A kormány ebben az esetben is úgy döntött, hogy az orosz népcsoport honos népcsoporttá nyilvánítását nem támogatja. Egyrészt tudomásul vesszük és elfogadjuk a Magyar Tudományos Akadémiának azt a kutatását, illetve egyértelmű állásfoglalását, amely a többi őshonos nemzetiségre is vonatkozott a múltban.

Tehát egyértelmű, hogy továbbra is a magyar kormány - mint ahogy az Alaptörvényben benne van - 13 őshonos magyar nemzetiség, illetve nemzetiség megmaradását és az ő további támogatásukat támogatjuk. Mindamellet pedig kiterve arra a kérdésre, hogy élnek itt Magyarországon valamilyen időben vagy időszakokban idekerülő orosz nemzetiségű emberek, nyilván egyrészt civil szervezeteken keresztül tudjuk őket segíteni és támogatni, nyilván pedig az orosz ortodox egyházon keresztüli törekvéseiket is tudjuk támogatni.

Köszönöm szépen az előterjesztőnek, a bizottságnak a véleményét, állásfoglalását. Ehhez csatlakozunk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Herczeg Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

HERCZEG TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő határozati javaslat egy alapos mérlegelést igénylő

kérdést vet föl, mégpedig azt, hogy a Magyarországon élő, magát orosz nemzetiségűnek valló polgártársaink alkotta közösség megfelel-e a honos népcsoporttá nyilvánítás jogszabályi és társadalomtudományi feltételeinek.

Egyrészt a nemzetiségek jogairól szóló, másrészt pedig a népszavazási eljárásról szóló törvényeinket szükséges segítségül hívnunk a kérdés szabatos megválaszolásához. A nemzetiségek jogairól szóló törvény, ahogyan ez az előző javaslat kapcsán is elhangzott, lehetőséget biztosít arra, hogy a törvényhez tartozó mellékletben felsorolt nemzetiségeken kívül további nemzetiség, nemzetiségek nyerjék el a hazánkban honos népcsoport státuszát.

A nemzetiségek jogairól szóló törvény értelmében nemzetiség minden olyan, Magyarországon legalább egy évszázada honos népcsoport, amely az állam lakossága körében számszerű kisebbségben van, továbbá a lakosság többi részétől saját nyelve, kultúrája és hagyományai megkülönböztetik, valamint olyan összetartozás-tudatról tesz tanúbizonyságot, amely mindezek megőrzésére, történelmileg kialakult közösségeik érdekeinek kifejezésére és védelmére irányul.

Kedves Képviselőtársaim! Ahogy Soltész Miklós államtitkár úr elmondta, jelenleg 13, az állam által elismert nemzetiség van: a bolgár, a görög, a horvát, a lengyel, a német, az örmény, a roma, a román, a ruszin, a szerb, a szlovák, a szlovén és az ukrán.

Az orosz népcsoportot honos népcsoporttá nyilvánítani szándékozó kérelmező magánszemély - élve állampolgári jogával és a vonatkozó jogszabály adta lehetőséggel - sikeresen összegyűjtötte a nemzetiségi törvényben feltételként támasztott több mint ezer aláírást azon célból, hogy a hazánkban élő, magukat orosznak valló személyek Magyarország területén élő honos népcsoporttá nyilvánítását elérje.

Az ügyben hatáskörrel rendelkező Nemzeti Választási Bizottság a szükséges eljárási procedúra során ez esetben is a Magyar Tudományos Akadémiához fordult, és kérte annak hivatalos állásfoglalását az orosz közösség honos népcsoporttá nyilvánítása iránti kezdeményezés ügyében. Az Akadémia szakterületileg illetékes Társadalomtudományi Kutatóközpontja Kisebbségkutató Intézetének szakmai állásfoglalása nem támogatta a magyarországi orosz nemzetiség honos népcsoporttá nyilvánítását.

Az akadémiai állásfoglalás hivatkozott a nemzetiségi törvényben megfogalmazott hatályos definícióra, amelynek értelmében a nemzetiségi státusz egyik lételemé, alapfeltétele, hogy a magyar lakosság többi részétől saját nyelve, kultúrája és hagyományai különböztesse meg az adott közösséget. Az állásfoglalás bizonyítottan tartja, hogy a hazai orosz közösség rendelkezik az összetartozás-tudatot erősítő, a nyelvi és kulturális hagyományok megőrzését szolgáló intézményekkel.

Ez idáig rendben is volna, viszont a törvényi definíció másik lényegi feltétele mégpedig az, hogy Magyarországon legalább egy évszázada folyamatosan

honos népcsoportként élnek, nem igazolható. A szakmai állásfoglalásban vázolt adatok, statisztikák alapján az mondható el, hogy a XX. század folyamán több ízben migrációs hullámok alkalmával érkeztek hazánkba oroszajkúak. Mindezen tényezők nem merítik ki a hazánk területén legalább egy évszázada folyamatosan itt élő honos népcsoport jelenlét kategóriáját.

(13.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Az ismertetett és az ügyben mérvadó akadémiai állásfoglalás alapján a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja az előterjesztővel egyetértésben nem támogatja az orosz közösség Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítását. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok és a nemzetiségi szószólók soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Brenner Koloman képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előző napirendi ponthoz képest most egy más jellegű napirendi ponthoz kívánom a Jobbik-frakció véleményét ismertetni, hiszen a székelységgel ellentétben itt most egy olyan orosz kultúrájú, Magyarországon élő csoport kívánja magát klasszikus nemzeti kisebbségként definiálni, amely bizonyára egy létező közösség, hiszen - ahogy az előttem szóló fideszes képviselőtársamnak a törvényi háttérrel nagyon részletesen ismertető felszólalásából is kiderült - főleg az elmúlt évtizedekben valóban érkeztek Magyarország területére orosz anyanyelvű és kultúrájú személyek.

Ugyanakkor egy rendkívül fontos és mind a hazai nemzetiségekre vonatkozó politika szempontjából fontos különbségtételre hívnám fel a figyelmet, mind pedig a teljes magyar nemzetpolitika szempontjából különbségtételre hívnám fel a figyelmet, mégpedig arra, hogy a klasszikus autochton közösségek, tehát nemzeti kisebbségek és autochton közösségek - itt ezt a kiegészítést azért tenném meg, mert léteznek olyan közösségek, amelyeknek nincs úgymond anyaállama, de autochton népcsoportnak számítanak Európában, így például, mondjuk, a szorbok Németországban vagy a frízek Németországban, vagy akár a bretonok, vagy akár a katalánok, tehát ezek az autochton közösségek és nemzeti kisebbségek - az európai kulturális örökség alapvető részei, és a meglévő európai sokszínűség alapvető értékei. Ettől világosan meg kell különböztetnünk azokat a migrációs folyamatokkal az elmúlt évtizedekben kialakuló bevándorló közösségeket akár Nyugat-Európában, akár Magyarországon, ami jelen esetben a határozati javaslat tárgyát képező oroszajkú közösségre is vonatkozik.

Egyrészt akkor ismertetném, hogy a belpolitikai, a hazai nemzetiségekre vonatkozó politikai szem-

pontból miért lenne aggályos az orosz közösség nemzeti kisebbségként való felvétele az eddig elismert 13 nemzetiség mellé, teszem ezt úgy is, hogy a Jobbik frakciójából én a hazai német nemzetiségi lakossághoz tartozom, mint az közismert. Amikor 1993-ban a Magyar Országgyűlés szinte teljes egyhangúsággal megszavazta a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló '93. évi törvényt - akkor még a terminológia szerint nemzeti és etnikai kisebbségről szólt a törvény, amit aztán a jelenleg hatályos, 2011-es, nemzetiségek jogairól szóló törvény már egységesített nemzetiségekre -, akkor már ugyanez a 13 elismert hazai nemzetiség lett taxatív felsorolva.

Egy kicsit azért visszautalnék arra, hogy ez miért történt így annak idején, amikor a Magyar Országgyűlés első, a kommunista idők utáni első szabad kormánya Antall József vezetésével ezt elkezdte előkészíteni: azért, mert egyrészt annak idején az előkészítési folyamatban megkérdezték a hazai nemzetiségi közösségeket, hogy kívánna-e a készülő nemzetiségi törvény hatálya alá esni. Itt utalnék például a hazai zsidó közösségre, amelyet annak idején megkérdeztek erről, és az akkori zsidó közösségi vezetők jelezték, hogy ők nem kívánják a nemzetiségi törvény hatálya alá esni, mert vallási közösségként kívánják magukat meghatározni. Ezért nem kerültek be már '93-ban sem a taxatív felsorolt nemzetiségek közé, holott a zsidó közösségek jó néhány európai országban egyébként nemzeti kisebbségnek számítanak.

Miért ez a 13? - lehet feltenni így utólag a kérdést. Ennek nyilvánvalóan nagyon komoly történelmi, kulturális és etnikai hagyományai vannak Magyarországon. Nyilvánvalóan elég sok olyan, elég kis létszámú hazai nemzetiség is bekerült ebbe a 13 nemzetiségbe végül - mert itt azért egy folyamatról beszélünk, ahol először csak 5-6 nemzetiség elismeréséről volt szó, ha az akkori időkre visszatekintünk, és nekem már akkor is, ugyan nagyon fiatal versenyzőként, de volt egy kicsi belelátásom ebbe a folyamatba -, abban az időszakban nagyon fontos szempont volt a hazai nemzetpolitika. Nyilvánvalóan tehát ebbe a 13 hazai nemzetiségi közösségbe nagyon sokszor olyan, valóban Magyarországon őshonos nemzetiségek is bekerültek, amelyek ugyan létszámukat tekintve nagyon alacsony létszámú nemzetiségek, de nagyon helyesen már akkor úgy döntött a Magyar Országgyűlés, hogy a Kárpát-medencei összérdekek miatt fontos az, hogy a hazai nemzetiségi törvény rájuk is vonatkozzon.

Az európai szintű, nemzetpolitikai szintű, nagyon komoly veszélyekben pedig azt látom, hogy különösen az Európai Unió, illetve az Európa Tanács különböző grémiumaiban is nagyon fontos lenne megkülönböztetni az autochton és az allochton kisebbségeket, hiszen itt van egy nagyon komoly olyan kérdés, amelyben a közép-kelet-európai klasszikus nemzeti kisebbségek jogaiban hívó politikai erőknél itt el kell azt érniük végre, hogy egy összeurópai diskurzusban is végre a helyükre kerüljenek az Európai Unión belül is ezek az autochton nemzeti kisebbségek, hiszen az ő

jogaikról szóló „nemzetközi” törvénykezést az Európai Unió kiszervezte az Európa Tanácsnak egyelőre, és kizárólag egy, az Európai Parlamentben egy nagyon csekély jogosítványokkal rendelkező intergrupja foglalkozik ezzel az üggyel, illetve néha az Európai Parlamentben vannak határozatok, amelyek aztán erre nem nagyon köteleznek senkit. Itt is emlékeztek megint arra, hogy az európai polgári kezdeményezésünk, a Minority SafePack azért kapott az első körben az Európai Bizottságtól visszautasítást, mert az Európai Bizottság azt merete leírni a válaszában, hogy a klasszikus nemzeti kisebbségek jogairól szóló kérdések nem tartoznak az Európai Bizottság jogkörébe.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom tehát, hogy ez a döntés nyilvánvalóan azt is jelenti, hogy igyekszünk továbbra is fenntartani ezt a komoly megkülönböztetést a klasszikus nemzeti kisebbségek és a bevándorló közösségek között, és én annak is nagyon örülök, hogy a kormány képviselőjében az államtitkár úr aztán azt jelezte, hogy természetesen az oroszajkú közösségnek az ő kulturális és egyéb tevékenységükre pedig a magyar államnak egyéb úton nyilvánvalóan van módja támogatást adni, és helyes is az, hogy ez elhangzott a vitában.

Összefoglalóan tehát: támogatjuk ezt a határozati javaslatot, és a Jobbik-frakció ezt igen szavazatával meg fogja szavazni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

*(Dr. Tiba Istvánt a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Őné a szó, parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én azt gondolom, hogy ebben a kérdésben a Magyar Tudományos Akadémia állásfoglalását, tudományos állásfoglalását kell magunkra nézve irányadónak tekinteni. A Tudományos Akadémia azt írja, hogy a Magyarországon élő orosz közösség nem felel meg maradéktalanul a nemzetiségek elismeréséről szóló törvényi feltételeknek, ugyan rendelkeznek a nyelv és a kultúra fenntartását szolgáló intézményekkel, de a legalább egy évszázados folyamatos honos népcsoporti jelenlét nehezen igazolható, a XX. század folyamán inkább különféle migrációs hullámoknak köszönhető a jelenlétük.

Én azt gondolom, és a KDNP-frakció nevében csatlakozunk a bizottsági előterjesztéshez és a többi eddig felszólaló frakcióhoz is, hogy mi is támogatjuk ezt a határozati javaslatot. Itt, azt gondolom, szakmai, tudományos kérdéssről van szó, ezért is fontos irányadónak tekinteni az MTA állásfoglalását, amely teljesen életszerű, de fontos elmondani, hogy a 13 őshonos hazai nemzetiség tagjain kívül természetesen érték-ként tekintünk minden Magyarországon élő nem honos népcsoportra is, így Magyarországon bárki, így az

orosz kisebbség is korlátozás nélkül használhatja anyanyelvét a magánéletben, illetve a civil szervezeti formában és az egyházi formában is működhetnek. Nekem is volt lehetőségem és szerencsém megtapasztalni, hogy az orosz ortodox egyházi közösségben zajlik egyfajta igen komoly közösségi élet, a fiatalokkal is foglalkoznak, azt gondolom, hogy erre is érték-ként kell tekintenünk, és itt a kormány kiemelt támogatást is juttat ezeknek a közösségeknek.

(13.40)

Itt képviselő úr szólt a Minority SafePack kezdeményezésről is, amelyről azt gondolom, ha már fölmerült, érdemes egy szót mondani, hogy a Bizottság milyen választ vagy elutasító választ adott. Nyilvánvalóan ez a kezdeményező saját döntése és stratégiája, de azt gondolom, hogy a Minority SafePack - mivel a jogszabályok, az európai uniós jogszabályok nem írják elő benyújtási határidőt - nem érdemes a most már csak hét hónapig regnáló Európai Bizottsághoz benyújtani. Egyrészt azért, mert azt látjuk, hogy ők inkább a bevándorlókat támogatják *(Arató Gergely: Na, hála istennek, témánál vagyunk.)* az Európában élő 50 milliós őshonos kisebbség helyett. Azt látjuk, hogy ez a kérdés sosem került az elmúlt időszakban nálunk napirendre, sosem érte el az ingerküszöbünket, és nem foglalkoznak ezzel a kérdéssel.

Én a kezdeményezőknél is azt javasoltam, hogy érdemes megvárni az új Bizottság fölállását, hátha egy sokkal kezdeményezőbb és sokkal befogadóbb álláspontot fogunk tapasztalni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga László képviselő úr. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok mindent tárgyalt itt az elmúlt két napban az Országgyűlés, és nagyon sok indulatos vita volt, úgyhogy hadd kezdjem most meglepő fordulattal azzal, hogy Vejkey elnök úr nagyon korrekt volt, amikor megemlítette, hogy volt egy ügyrendi javaslatom az Igazságügyi bizottságban. Valóban volt.

Ugyan két hasonló eljárás, folyamat van ma előttünk, két kezdeményezés, azonban nagyon nem tennek a kettő közé egyenlőségjelet. Az előzőben, amely a székelyek honos népcsoportként való nyilvántartásba vételéről, annak kapcsán volt előttünk, ott azt gondolom, nagyon világosan egyetértettek a felszólalók: a székelység a magyar nemzet része. Azonban azt gondolom, hogy ez bizonyos aspektusaiban egy más ügy.

Részben eljárásjogi észrevételeim voltak, részben pedig, azt gondolom, van egypár tartalmi észrevételem is. Nem is nekem, hanem ennél az előterjesztésnél megjelent a kezdeményező, mint ahogy azt

elnök úr is elmondta helyesen, és a kezdeményező tett az asztalra néhány olyan szempontot, amit szerintem helyes, ha most itt elmondunk az Országgyűlésben.

Egyrészt azt szeretném mondani, hogy mivel ekkor ott volt a kezdeményező, hatványozottan fenntartom azt az álláspontomat, hogy szerencsésebb lenne egy ennyire érzékeny, szenzitív ügyet úgy tárgyalni, hogy hosszabb az előkészítés folyamata. A kezdeményező bizottság általi meghallgatása mellett az Akadémia szempontjait is szóban, szóbeli kiegészítését is meg lehetne hallgatni, ezeket ütköztetni, megnézni a törvényi feltételeknek való megfelelést, mondjuk, az ütköztetett álláspontok után, és ennek megfelelően egy hosszabb folyamatban tárnai az Országgyűlés elé a bizottság határozati javaslatát. Ennek szólt az ügyrendi javaslatom, de kisebbségben maradtam ebben a tekintetben.

Úgyhogy tulajdonképpen azt tudom mondani ebben a vitában, hogy most sem tartom szerencsésnek, ha most, lezárva majd a vitát egy következő ülésén az Országgyűlés már dönt is erről kezdeményezésről. Én szerencsésebbnek tartanám, ha ezeket az érveket ütköztetnénk. Egyébként szerencsésnek tartanám bármilyen népcsoport esetében, aki méltányolható érveket hoz föl, a törvényi feltételeknek megfelel, és odajön az Igazságügyi bizottság ülésére a kezdeményező és ott ezeket ismerteti.

Tehát azt gondolom, hogy ez nem egyedi kérdés, hanem általános jelleggel a kisebbségek védelmében megfogalmazott álláspontom. Különös tekintettel arra mondom ezt, hogy joggal vagyunk érzékenyek a határon túli magyarok ügyében olyan kérdésekre, amit adott esetben a szomszéd országok belpolitikában tesznek. Joggal, okkal lépünk föl a határon túli magyar közösségek védelme érdekében adott esetben, itt vannak például most az Ukrajnában zajló események, mint egy példa.

Azt gondolom, ha ezt várjuk, akkor fontos, hogy mi is érzékenyen álljunk az ilyen kérdésekhez, no pláne, hogy a kezdeményező azért néhány olyan szempontot is az asztalra tett, ami azért engem mindenképpen elgondolkodtatott. Az egyik az, hogy 1917-ben, több mint száz éve részben a világháborús események, részben orosz belpolitikai folyamatok miatt volt tetten érhető, már azt követően egy komoly helyben élő orosz kisebbség, nemzetiség hazánkban. Persze lehet, hogy ez az egyébként megfogalmazott feltételekkel akár önök szerint vagy az Akadémia álláspontja szerint akár ellentétes is lehet, hiszen ez még nem tekinthető honos népcsoportként való ittlétnek. Azonban azt is az asztalra rakták, hogy a Monarchia idején lezajlott népszámlálások az orosz etnikumot, népcsoportot, nemzetet, nemzetiséghez tartozókat nem tüntették föl külön, tehát adott esetben tulajdonképpen más népcsoportokhoz tartozónak vallhatták magukat az akkor honosan itt élők.

Mindenképpen olyan szempontnak látom mind a kettőt, ami hosszabb megfontolást, a vélemények ütközését teszi szükségessé és sokkal szenzitívebb bánásmódot. Még egyszer mondom, ez a véleményem

akkor is volna és fennállna, ha bármilyen nemzetiségről, népcsoportról lenne szó. Most pont az orosz népcsoportot tárgyaljuk. Azt gondolom, a kezdeményező korrekt módon, helyesen lefektette ezeket az érveit, kíváncsi lettem volna a bizottság ülésén adott esetben az Akadémia erre való reakciójára, én nyugodtabb szívvel hoztam volna meg ezután a személyes döntésemet ebben a tekintetben.

Nyilván a következő napokban frakciónk is meg fogja hozni ebben a döntését, remélem, addig azért még valamilyen módon szélesebb alapokra lehet ezt a döntést helyezni, hogy milyen módon, azt még nem tudom. Nem vitatom tehát a jogszerű eljárását a bizottságnak, és azt külön korrektnek tartom, hogy az ügyrendi javaslatomról is beszámolt itt Vejkey elnök úr, ugyanakkor fenntartom a véleményemet, és azt gondolom, hogy szerencsésebb volna egy újabb meghallgatás után egy későbbi időpontban dönteni erről az előterjesztésről az Országgyűlésnek. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon! Öné a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Kénytelen vagyok egy pikírt megjegyzéssel kezdeni Nacsa képviselő úr kedvéért. Szeretném felhívni a figyelmét, hogy minden Magyarországon élő népcsoport különböző migrációs hullámokkal érkezett ide, beleértve a magyarokat, és Brenner Koloman képviselő úr kedvéért mondom, a magyarországi németeket is. Így aztán önmagában ezen az alapon nem lehet különbséget tenni, és bölcsen tették annak idején még a demokráciában, amikor nem is ezt szabták meg kritériumként, és nem valamifajta merev szembeállítást csináltak az őshonos és nem őshonos kisebbségek között, hanem egy nagyon világos szabályt szabtak arra, hogy mikor számít egy kisebbség Magyarországon bevett, elfogadott nemzeti kisebbségnek.

Azért vagyunk bajban, és ezért is támogattuk mi is a bizottsági ülésen Varga képviselő úr ügyrendi javaslatát, mert ebben az ügyben, az orosz kisebbség ügyében nincsen egyértelmű döntés, vagy pontosabban az Akadémia egyértelműen állást foglal, és ezt az egyértelmű állásfoglalást parlamenti képviselőknek illik tiszteletben tartani, ugyanakkor ezen állásfoglalás kapcsán bennünk is fölmerültek kételyek, vagy mondhatnám úgy is, hogy kérdések. Sajnáljuk, hogy a bizottsági ülésen nem volt módunkban ezekre a kérdésekre megnyugtató választ kapni, valószínűleg ez segítette volna azt, hogy könnyebben hozzunk döntést.

Mert mégiscsak úgy van, egy korábbi akadémiai állásfoglalás is rögzíti például azt, hogy '17-18-tól kezdve az ideérkezett orosz hadifoglyok egy része nemcsak egyszerűen hadifogolyként érkezett ide, hanem le is telepedett Magyarországon. Az is világos, hogy nem volt ilyen kategória a korábbi Monarchia

idején lévő népszámlálásokban - egyébként politikai okokból, mondhatnám azt is, hogy bölcsen megfontolt politikai okokból nem volt -, de például az orosz ortodox egyház története, ha már államtitkár úr említette, korábbi Magyarországon, mint ez az időpont.

Szóval, vannak itt még tisztázandó kérdések, és én is azt tudom mondani, amit képviselő úr mondott az imént, hogy a Demokratikus Koalíció számára még további megfontolást igényel az, hogy ebben a kérdésben végleges álláspontot alakítson ki. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most van lehetőség kettőperces és rendes felszólalásokra. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

(13.50)

Megkérdem Vejkey Imre képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, az igazságügyi bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt köszönöm Soltész Miklós államtitkár úrnak, hogy a kormány képviselőjében támogatja az előterjesztést, köszönöm Herczeg Tamás Fidesz-frakciót képviselő felszólalónak szintén a támogatást, és Nacsá Lőrincnek, a KDNP-frakció felszólalójának is a támogatást.

Brenner Koloman jobbikos képviselő is egy nagyon részletes, alapos felszólalást adott, köszönöm az ő támogatását is. Ő - mint a német nemzetiségi kisebbség egyik magyarországi reprezentánsa - elmondta, hogy miért fontos ez, miért tartja fontosnak ennek a határozati javaslatnak az elfogadását. Én a magam részéről hitelesnek tartottam az ő felszólalását.

Köszönöm Varga László és Arató Gergely felszólalását is az MSZP-, illetve DK-frakció részéről, akik elmondták, hogy még további megfontolást igényel a frakcióik részéről a döntés ebben a kérdésben, és igazából ezt arra az egy okra vezették vissza, hogy a bizottsági ülésen megjelent Döbrei István előterjesztő álláspontja eltért a Magyar Tudományos Akadémia álláspontjától.

Még egyszer hangsúlyozni kívánom a még megfontolást igénylő frakciók részére, hogy a Magyar Tudományos Akadémia nagyon részletes szakvéleményt adott, kérem, tekintsék át. Én úgy gondolom, hogy ha áttekintik ezt a szakvéleményt, akkor megnyugtató választ kapnak arra, hogy miért ilyen állásfoglalást adott a Tudományos Akadémia elnöke a mi részünkre, és én úgy gondolom, hogy mint ahogy a bíróságokon is a felek nyilván a saját érdekeiket képviselik, de ha egy szakkérdésről van szó, márpedig azt tudom mondani,

hogy ez egy szakmai-tudományos kérdés, amiről a Tudományos Akadémia állást foglalt, akkor szakértőt rendelnek ki a bíróságon, ugyanígy itt is egy szakértőt rendeltünk ki a Tudományos Akadémia személyében, aki adekvátan állást foglalt ebben a kérdésben.

Az Igazságügyi bizottság a Tudományos Akadémia állásfoglalása alapján hozta meg a maga döntését, és ennek alapján kérjük, hogy a határozati javaslatot támogassák. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/2164. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak, az Agrárminisztérium államtitkáranak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

ZSIGÓ RÓBERT agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tekintettel arra, hogy az állatok kímélete uniós érték is, amelyet az Európai Unió működéséről szóló szerződés 13. cikke tartalmaz, valamint arra, hogy az állatkísérletekkel kapcsolatos tagállami szabályozás különbözősége akadályozhatja az olyan termékek és anyagok kereskedelmét, amelyek kifejlesztése állatkísérletekkel jár, 2010. szeptember 22-én kiadásra került a tudományos célokra felhasznált állatok védelméről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv.

Az irányelv rendelkezéseit a tagállamoknak 2012. november 10-éig kellett átültetniük a nemzetközi jogukba, és 2013. január 1-jével kezdődően kell alkalmazniuk. A Bizottság ezt követően valamennyi tagállam esetében értékelte az irányelv átültetésének megfelelését, és kilenc tagország esetében talált hiányosságot és indított velük szemben eljárást.

A magyar jogszabályok esetében feltárt, elsősorban jogtechnikai hiányosságok miatt 2016 őszén a Bizottság piloteljárást, majd 2017-ben kötelezettségszegési eljárást indított. A törvényi szintű harmonizáció és a hazai jogalkalmazás egyértelművé tétele érdekében vált szükségessé az állatok védelméről és kíméletéről szóló törvény ilyen irányú, a parlament asztalán most fekvő módosítása.

Tisztelt Ház! A most tárgyalt törvényjavaslat az EU kötelezettségszegési eljárása lezárásának érdekében biztosítja, hogy csak olyan tenyésztő, beszállító és felhasználó működhesen, amely rendelkezik az állatvédelmi hatóság engedélyével, illetve abban az esetben, ha a tenyésztő, a beszállító és felhasználó már nem felel meg az engedélyben megállapított feltéte-

leknek, az engedélyt az állatvédelmi hatóság visszavonhassa. A módosítás következtében a jogkövetkezményekre vonatkozó rendelkezések elkülönülnek az állatkísérletek engedélyezésére vonatkozó rendelkezésektől, és a jogkövetkezmények a tenyésztőkkel, beszállítókkal szemben is alkalmazhatók válnak.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat az irányelvnek való megfelelés érdekében több pontosítást tartalmaz. Az állatkísérlet fogalmát úgy módosítja, hogy az az állatok akár ismert, akár ismeretlen kimenetelű, akár invazív, akár nem invazív tudományos célú felhasználására is vonatkozzon. Hasonlóképpen a természetes környezet védelme okán abban az esetben lehet engedélyezni az állatkísérletet, ha az az emberek és állatok egészsége és jóléte érdekében történik. A tenyésztés, szaporítás, elhelyezés és gondozás, valamint a kísérlet során alkalmazott módszerek esetében a jogszabály jelenleg a módszerek tökéletesítésére való törekvést írja elő, az állati fájdalom, szenvedés, kín vagy maradandó egészségkárosodás elkerülése vagy a lehető legkisebb mértékű csökkentése érdekében. E módosítás szerint a módszereket a lehetséges mértékben tökéletesíteni kell.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Újra hangsúlyozni kívánom, hogy a beterjesztett törvényjavaslat a kötelezettségszegési eljárás lezárása érdekében kizárólag jogharmonizációs célú módosításokat tartalmaz. Mindezeknek megfelelően kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a hozzászólásaikkal és a szavazatukkal támogassák az állatvédelmi törvény módosítását.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások következnek. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Kepli Lajos képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Örök érvényű Gandhinak a sokszor és sokat hangoztatott, talán leggyakrabban hangoztatott idézete: „Egy nemzet nagysága és erkölcsi fejlettsége híven tükröződik abban, ahogyan az állatokkal bánik.” És ez így is van. Éppen ezért a Jobbik képviselőjeként és magánvéleményemként is osztom azt, hogy a XXI. században egyáltalán nem szabadna élő állatokon kísérletet végezni, különösen olyan kegyetlenséggel és olyan célokból, amelyekkel és ahogyan ma még világszerte zajlanak ezek a kísérletek.

Az Európai Unió, azt mondhatom, még talán élen jár világszinten is abban, hogy legalább kozmetikai célokra már öt évvel ezelőtt betiltotta az állatkísérleteket, azonban még mindig nagyon nagy számú kísérletek folynak akár hadiipari célokra és természetesen egészségügyi célokra is. És nagyon sok esetben egyébként tudományosan bebizonyították, hogy ezek a kísérletek igazából nem indokoltak, nem hoznak olyan

szignifikáns eredményeket, amelyeket utána az orvostudomány fel tudna használni. Igen, vannak olyan esetek is, amikor jelen pillanatban még nélkülözhetetlen, és ezt senki nem is vitatja, hogy életmentő gyógyszerek kifejlesztése érdekében akár rágcsálókön vagy más állatokon kísérleteket végezzenek, de összességében mi azt szeretnénk és az a határozott álláspontunk, hogy Magyarországnak mindenféle állatkísérletet fokozatosan ki kellene vezetnie, és nem szabadna az állatokon semmifajta kísérletet végrehajtani. Természetesen ez nem megy máról holnapra, ez egy hosszabb folyamat, de valahol el kell kezdeni, ahogy megtették a belgák is, hiszen Belgiumban már törvényi szabályozás született arra, hogy 2020-tól kutyákon, macskákon és főemlősökön nem lehet állatkísérleteket végezni, 2025-től pedig semmilyen élő állatot nem lehet kísérleti célra felhasználni.

(14.00)

Ez egy követendő példa is lehet akár. A dátumok tekintetében természetesen lehet eltérés. Ez egy pártpolitika felett álló dolog, Magyarországon a magyar emberek alapvetően állatbarát, állatszerető emberek és állatvédő emberek többségében, én legalábbis ezt tapasztalom, és azt gondolom, bizony támogatnának egy olyan kezdeményezést, hogy legalább elvben a Magyar Országgyűlés fejezze ki azt, hogy szeretné az állatkísérleteket kivezetni, törvényileg megtiltani egy bizonyos derogációs idő elteltével. Ezért be fogunk nyújtani egy határozati javaslatot, amely ezt fogja tartalmazni.

*(Szávay Istvánt a jegyzői székben
Tordai Bence váltja fel.)*

Természetesen jelen pillanatban itt a kötelezettségszegési eljárással érintett törvényjavaslatot támogatjuk, hiszen ez a módosítás azt szolgálja, hogy megfeleljünk a jelenlegi európai uniós szabályozásnak, azonban azt semmi nem tiltja, hogy élen járva, más európai uniós tagállamokhoz hasonlóan még szigorúbb feltételeket is alkalmazzunk. Hiszen az is bebizonyosodott, hogy azok az állatkísérletek, amelyek az állatok jelentős megkínzásával járnak, ma már sok esetben kiválthatóak, csupán pénzspórolási okokból vagy egyéb megszokásból, egyéb okokból végzik ezeket a kísérleteket a mai napig is állatokon, és egyébként nemcsak rágcsálókön, hanem a jelenleg hatályos magyar jogszabályok lehetővé teszik bizonyos feltételek esetén kutyákon, macskákon, főemlősökön is, bár Magyarországon nyilván nem ez a gyakoribb. Kutyák és macskák viszont nagy számban állnak rendelkezésre, hiszen kóbor állatok befogása után is lehetőség van, az állategészségügyi hatóság lehetőséget adhat kivételként ezeken való kísérletezésre. Azt gondolom, ezeket teljes egészében ki kell zárni előbb-utóbb.

Előre is elnézést kérek elnök úrtól, nem az Országgyűlés rendjét kívánom megzavarni, de némi szemléltetést indokoltnak tartok, hogy bemutassuk

egy picit képi eszközökkel is, hogy akár rágcsálók esetében, akár más állatok esetében hogyan zajlanak ezek az állatkísérletek. *(A4-es méretű képeket mutat fel.)* Természetesen az állatok jelentős mértékű kínzása történik minden olyan állatkísérletnél, ami akár kozmetikai, akár egészségügyi, akár más célokkal zajlik; kozmetikai már az Európai Unió területén nem végezhető, amint azt elmondtam az imént is. Talán azok az emberek, akik bármilyen szinten, akár otthonukban saját maguk is tartanak házi kedvencet, akár csak egy kicsi jóérzéssel is bírnak más élőlények, állatok iránt, csak támogatni tudnak egy olyan kezdeményezést, amely az állatkísérletek teljes betiltását célozza.

Száz szónak is egy a vége: a Jobbik ezt a javaslatot az Országgyűlés elé fogja terjeszteni, ez egy elvi jelentőségű határozati javaslat lesz, egy vitaalap, remélem, az Országgyűlés majd ezt tárgysorozatba fogja venni. A dátumok tekintetében, a feltételek tekintetében még lehet és nyilván fogunk is erről beszélni, egyezkedni. Amennyiben az Országgyűlés ezt tárgysorozatba veszi, akkor lehetőség nyílik arra, hogy különböző szakmai indokok ütközzenek, hogy szükség van-e Magyarországon állatkísérletekre avagy nincs, be tudjuk-e ezt belátható, záros határidőn belül tiltani avagy nem. Mi természetesen azon az állásponton vagyunk, ahogy már az elején is elmondtam, hogy igen, Magyarországon mindennemű állatkísérletet be kell tiltani a jóérzésű emberek nevében és érdekében és természetesen az állatbarátok, az állatvédők nevében és érdekében.

Így ezt a kezdeményezésünket a napokban a Ház elé fogjuk terjeszteni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Hogy megkönnyítsem a helyzetet, nem szemléltetésnek fogom fel, hanem csak a nyugalom megzavarásának néhány pillanataként.

Megköszönöm együttműködésüket, az elnöklést átadom Jakab István alelnök úrnak.

(Az elnöki széklet Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk a vezérszónoki felszólalásokat. Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A délelőtti izgalmas vita után mondhatnánk azt, hogy azért délután már vannak kevésbé izgalmasabb törvények is, de én személy szerint nagy állatbarát vagyok, nekem is van otthon kutyám. Azt gondolnám, hogy a

XXI. században akár ezt a törvénymódosítást is tekinthetnénk egy nagyon-nagyon fontos témának, és örülök neki, hogy itt van a parlament előtt.

Előre jelzem, hogy támogatni fogjuk a kezdeményezést, mert azt gondolom, csak támogatni lehet, hogy minden módszerrel - az előttem szólóhoz csatlakozni tudok - afelé haladjunk, hogy azok a módszerek kivezetésre kerüljenek, amikor is arról beszélhetünk, hogy állatokon végezzünk kísérletet, még ha tudjuk is nagyon jól, hogy sok esetben az emberek célját szolgálja ez a kísérlet, ha akár gyógyászatra használjuk vagy bármilyen más módszerre.

Azt gondolom, többet kellene a Parlament falain belül beszélgetnünk, vitatkoznunk arról, hogy mi minősül egyáltalán ma Magyarországon vagy a világon állatkísérletnek, és mi ellen kellene még jogszabályokat alkotnunk, hogy egyáltalán védeni tudjuk amúgy jogosan ezeket az élőlényeket. Ha azt mondjuk, hogy hivatkozhatunk dolgokra, akkor azt mondhatjuk, hogy Isten színe előtt mindenki egyforma, és ha ezt az elvet követjük, akkor nem tehetünk különbséget ember és állat között sem.

Már az elején elmondtam, hogy mindenféleképpen támogatni fogjuk ezt a kezdeményezést, és szeretném, ha az évek alatt eljutnánk odáig, hogy az állattartásban, a felelősségteljes állattartásban is tudunk majd arról beszélgetni, hogy követünk-e el hatalmas hibákat állattartókként, akár ha csak kedvencekről beszélünk vagy ha nagyüzemi módszerekről beszélünk, és hogyan követünk el hibákat magával az állattartással kapcsolatban. Azért mi magunk is nap mint nap szembesülünk azzal, hogy mondjuk, lehet vitatkozni azon, hogy aki kedvencként tartja az állatokat, ott is mi lépi át a határt, mi az, amivel már át tudjuk lépni a határt azzal kapcsolatban, hogy az állatokat olyan eszközökkel tartjuk.

Amit a törvénymódosításnál még kritizálni lehet: a megfelelő ellenőrzési hatóság kiépítése azért nincs meg, itt maguk a kísérletezők jóindulatára van bízva az, hogy mondjuk, betartják-e a jogszabályokat, vagy nem tartják be. Azt gondolom, a kormánynak és a tárcának az lenne a feladata, hogy itt egy kicsit komolyabb anyagi erőforrást biztosít arra, hogy talán az ellenőrzéseket jobban le lehessen folytatni, mert ha azt mondjuk, hogy az állatkísérletek kötelező törvényi betartása azon múlik, hogy maga a kísérletező bevallja, hogy betartotta a jogszabályokat vagy sem, valljuk be őszintén, azért itt vannak kételyeink, hogy ezek megtörténnek-e vagy sem.

Úgyhogy a Magyar Szocialista Párt részéről én örömmel fogadom, hogy ilyen törvényeket is látunk a parlament előtt, és tényleg dolgozzunk azért, hogy minél hamarabb azt mondhassuk, hogy semmiféle állati kísérletre nem lesz szükség, hanem más alternatív módszerekkel ezeket a problémákat ki tudjuk váltani. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! További vezérszónoki felszólalásokra most nem látok igényt, mert van néhány

frakció, amelyik nem kívánt felszólalni. Ezért bejelentem, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most kettőperces felszólalásokra van lehetőség. Megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

DR. KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalásomból kimaradt, de mivel az általam említett határozati javaslat pártpolitika feletti, ezért természetesen nagyon szívesen várjuk csatlakozóként valamennyi frakció képviselőit. Ezt az üzenetet minden frakcióhoz el fogjuk juttatni, hiszen azt szeretnénk, ha valóban olyan nemes ügy lenne, ami pártpolitika feletti, minden frakció egyformán csatlakozna, és közös nyilatkozatként, mintegy elvi nyilatkozatként fogadhatná el az Országgyűlés. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra jelentkezett, habár lehetséges, hogy véletlenül nyomta meg a gombot, Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Ön jelezte felszólalását, rajta van a monitoron, de ha nem kíván szólni... *(Bangóné Borbély Ildikó: Megnyomtam még külön, bocsánat!)* A képviselő asszony jelzi, hogy nem kíván hozzászólni, téves gombnyomás volt.

(14.10)

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, aki az általános vita lezárását követően válaszolni kíván az elhangzotakra. Államtitkár úr, ön é a szó.

ZSIGÓ RÓBERT agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is, szeretném megköszönni a felszólalt képviselő asszonynak és úrnak a törvényjavaslat támogatását. Örülök neki, hogy olyan vitán vagyunk - zárójelben teszem hozzá, most nem foglalkozom azokkal a frakciókkal, amelyek nem szóltak hozzá, biztos ennek is oka van -, amelyben egyetértés van. Általában vita szokta övezni az állatvédelmi törvény módosítását, illetve általában kevesebbet szoktunk beszélni arról, hogy mit is kellene tennünk ezzel kapcsolatban.

Engedjenek meg egy reakciót képviselő asszony hozzászólására: ez valahogy úgy hangzott, hogy nincs meg megfelelően az ellenőrző hatóság. Arról tudom tájékoztatni képviselő asszonyt, ahogy én ezt az expozéban is elmondtam, hogy a törvényjavaslat ráadásul szigorítja azt a lehetőséget, hogy a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal mint állatvédelmi hatóság, engedélyezze, illetve egyébként a tapasztalatok

alapján, amikor egy állatkísérlet történik, a tenyésztő, a beszállító a felhasználótól abban az esetben, ha nem felel meg a megfelelő körülményeknek, visszavonhassa azt az engedélyt, amelyet kiadott. Nyilván minden ellenőrzést lehet erősíteni és hatékonyabban működtetni.

A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal abban a helyzetben van, hogy az élelmiszerlánc-felügyeleti díj 10 százalékát, amelyet minden élelmiszerláncban szereplő vállalkozásnak fizetnie kellene, kötelezően fejlesztésre kell fordítanunk, így minden esetben, többek között egyébként az állatvédelem tekintetében is, tudunk ilyen fejlesztéseket végrehajtani, de köszönöm szépen képviselő asszony ez irányú hozzászólását, és köszönöm szépen a képviselőknek is a támogatást. Azt gondolom, hogy valóban fontos az, nemcsak a kötelezettségszegési eljárás tekintetében, hanem az állatvédelem területén is, hogy tudjunk beszélni, és minél több ügyben egyet tudjunk érteni e területen.

Képviselő asszony említette a felelős állattartás ügyét. Valóban, az egyik legfontosabb dolog a jogszabályalkotás mellett, hogy mindent meg tudjunk tenni és minden információt át tudjunk adni az állattartóknak, a nagy állattartó telepeken dolgozóknak, illetve leginkább a fiataloknak, a gyerekeknek az ügyben, hogy mire kell figyelniük és mitől lehet valaki felelős állattartó. Ilyen programokat indított az Agrárminisztérium háttérintézménye, a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal az elmúlt esztendőekben. A „Szabad a gazdi” szemléletformáló programunk keretében próbálunk segíteni abban, hogy minél kevesebb gazdátlan, kóbor eb legyen. Illetve indítottunk egy olyan ivartalanítási programot is, amelynek a célja is, hogy az egyébként állatmenhelyekre, illetve ebrendészeti telepekre került ebek minél nagyobb számban kerüljenek gazdához.

Egyébként az elmúlt esztendőik számai azt mutatják, hogy ebben az ügyben előre tudtunk lépni. Persze, itt is több anyagi eszközre, több programra lenne szükség, de nemrégiben többek között a Nébih gondozásában is kiadásra került a „Kutyakötelesség” című kiadvány, amely éppen arra hívja fel a figyelmet, illetve az ügyben ad információkat mindenki számára, hogyan lehet felelősen állatot tartani, illetve mit kell és mit lehet tenni akkor, ha valaki kóbor állattal találkozik.

Summa summarum, köszönöm szépen minden képviselőnek a hozzászólását, és köszönöm szépen előre is mindenkinek a támogatását. Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormányzó pártok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, bejelentem, hogy a következő napirendünkhöz a kormány képviselőjében Bódis József államtitkár úr érkezik.

Jelezték a munkatársai, hogy körülbelül öt perc múlva ér ide, tehát illő tisztelettel bejelentem képviselőtársaimnak, hogy öt perc szünetet vagyok kénytelen elrendelni. Arra kérem önöket, hogy ha lehet, maradjanak itt a helyükön vagy a közelben, hogy tudjuk folytatni, amint államtitkár úr megérkezik. Köszönöm megértésüket.

(Szünet: 14.15 - 14.24)

Elnök: Jakab István

Jegyzők: Földi László és Tordai Bence)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy államtitkár úr megérkezett. Megkezdjük munkánkat. Kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el a helyüket. Köszönöm szépen. Bocsánatot kérek, uraim!

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által benyújtott előterjesztés T/2061. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzeti-ségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Ritter Imre képviselő úrnak, bocsánat, Ritter Imre nemzetiségi szószóló úrnak, ja, bocsánat, képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Megkövetem, képviselő úr, mert korábban, az előző ciklusban szószólóként dolgozott, és sajnos ez így ragadt bent. Képviselő úr a pulpitusról kívánja a beszédét elmondani. Parancsoljon, képviselő úr, fáradjon ki!

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő, a napirendi pont előadója: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Der Ausschuss der in Ungarn lebenden Nationalitäten hat am 9. Oktober 2018 den Gesetzentwurf Nr. T/2061 mit dem Betreff: Modifizierung des Gesetzes Jahr 2011. Nr. CXCV über dem National Erziehungs- und Bildungsgesetz erörtert und verabschiedet. Der Modifizierungsvorschlag würde im Parlex mit Nr. T/2061 eingereicht. Bitte erlauben Sie mir, als Unterbreiter, dass ich Sie in Namen des Ausschusses über die Einzelheiten, über die Vorgeschichte und über die Notwendigkeiten der Modifizierung informiere.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága 2018. október 9-én tárgyalta és fogadta el a T/2061. számú, a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról tárgyú törvényjavaslatot, majd a Parlexben be is nyújtotta. Engedjék meg, hogy előterjesztőként bizottságunk nevében tájékoztassam önöket a törvényjavaslat részleteiről, előzményeiről, szükségességéről.

A most napirenden lévő törvényt módosítás fontosságának és megalapozottságának megértéséhez röviden vissza kell mennünk az előző ciklus elejére. 2015-ben a legelső költségvetési igényünk összeállítását azzal kezdtük, hogy rögzítettük, a Magyarországon

élő nemzetiségek részéről első számú prioritásnak tekintjük a nemzetiségi köznevelési intézmények minden szempontból történő támogatását; ez nemzetiségeink továbbélésének fundamentuma. Majd rögtön hozzá kellett tennünk, hogy ennek ellenére a nemzetiségi köznevelési intézmények helyzetét érdemben javító megalapozott módosító javaslatot nem tudunk benyújtani, mert egyszerűen nincsenek meg hozzá a megfelelő felmérések, konkrét számszerű adatok.

A 2016-os központi költségvetési törvény előkészítését éppen ezért már 2016 februárban elkezdtük, de amikor 2016 márciusában kiderült, hogy a törvény benyújtását és jóváhagyását a szokásos év végi időszakról a kormány előrehozza a tavaszi ülészakára - amit egyébként akkor is és ma is támogattunk, támogatunk és örömmel vettünk -, akkor viszont ismételtén abba a helyzetbe kerültünk, hogy nem volt idő azon felmérések elvégzésére, amelyek egy megalapozott módosító javaslatához szükségesek lettek volna.

A 2017. évi költségvetés előkészítő időszakában bár a nemzetiségi óvodapedagógus program szükségességét és elemeit a szaktárca államtitkárával és miniszterével is előzetesen már egyeztetettük, de a KLIK-kel az egyéb oktatási kérdések kapcsán megindult tüntetések, átszervezések miatt ismételtén nem lehetett előterjesztést készíteni, mivel nem volt ismert a kormányzati szándék, nem voltak még meg a megfelelő parlamenti döntések, ennek megfelelően nem lehetett tudni, milyen mozgásterünk van és lesz.

Végezetül nem szerettük volna, ha bárki is ebben a helyzetben a nemzetiségi köznevelési intézmények helyzetének javítására irányuló kezdeményezésünket esetleg politikai célokra kívánta volna felhasználni. Ezért a nemzetiségi köznevelési intézményekre vonatkozó program, csomag összeállítását át kellett tennünk a 2018-as költségvetési évre. Ennek megfelelően 2016 szeptemberétől összeállítottunk egy programot, amelynek keretében felmértük egyrészt a Magyarországon élő nemzetiségek nemzetiségi óvodáinak, nemzetiségióvodapedagógus-ellátottságának tényleges helyzetét öt évre visszamenőleg, és bizonyos pontokra vonatkozóan öt évre előre. Másodszor: a magyarországi nemzetiségi óvodapedagógus alap- és kiegészítő képzést végző hét egyetemmel és főiskolával a velük egyeztetett témakörökben úgyszintén öt évre visszamenőleg és több kérdésben két évre előre felmértük a nemzetiségióvodapedagógus-képzés helyzetét és lehetőségeit.

(14.30)

Harmadsorban a nemzetiségióvodapedagógus-képzést végző intézményekkel, a POK-kal, a nemzetiségi pedagógiai intézetekkel, köznevelési szakemberekkel elemeztük a nemzetiségióvodapedagógus-képzés minőségével, tartalmával kapcsolatos problémákat, ezek megoldásának lehetőségeit.

A teljes körű felmérés alapján rendelkezésre álló adatok részletes elemzését követően a helyzet javítását célzó lehetséges és szükséges intézkedések irányát,

konkrét lehetőségeit egyeztetjük az EMMI oktatási államtitkárságával, az Országos Nemzetiségi Önkormányzatok Szövetségével, természetesen a nemzetiségek bizottságával és albizottságaival, valamint oktatási szakemberekkel. Ennek alapján alakítottuk ki azt a nemzetiségi óvodapedagógus és nemzetiségi pedagógus komplett programot, amely a 2018. évi, majd a 2019. évi központi költségvetéssel kapcsolatos nemzetiségi igények gerincét képezték.

Ez tartalmazta a nemzetiségi óvodapedagógus alapképzésben és a nemzetiségi óvodapedagógus kiegészítő képzésben részt vevők számának emelését, a képzés minőségének, kiemelten a nemzetiségi nyelv és nemzetiségi tartalom lényegi javításához, a nemzetiségi óvodapedagógusok pályán tartásához szükséges anyagi fedezetet, ezen belül a foglalkoztató óvodák megfelelő költségeinek kompenzálását, a képzést végző egyetemek, főiskolák megfelelő ösztönzését, valamint a képzésben részt vevő hallgatók olyan szerződéses ösztöndíj-támogatását, amely biztosítja, hogy a képzést követően elkezdik a nemzetiségi pedagógusi pályát, és azon is maradnak.

A program másik része pedig a több mint ezer nemzetiségi óvodapedagógus és közel kétezer nemzetiségi tanító, tanár, nemzetiségi pedagógus részére - akik nemzetiségi pótlékra jogosultak - jelentősen megemelné a nemzetiségi pótlékot, ezzel elősegítve a pályán tartásukat, növelve a megbecsülésüket.

Engedjék meg, hogy a nemzetiségi óvodák felmérésének részletesebb értékeléséről tájékoztassam önöket, a tisztelt Házat. Bevezetésként szeretném elmondani, hogy a Magyarországon élő 13 nemzetiségből 8 nemzetiségnek van hivatalosan bejegyzett nemzetiségi óvodája, horvát, német, roma, román, ruszin, szerb, szlovák és szlovén, 5 nemzetiségnek, bolgár, görög, lengyel, örmény, ukrán, nincsen óvodája.

A nemzetiségi óvodával rendelkező 8 nemzetiség helyzete is sok vonatkozásban különbözik, annak függvényében, hogy milyen a területi elhelyezkedésük Magyarországon, milyen messze vannak az anyaországtól, mennyi az adott nemzetiség lélekszáma, és így tovább. Így a nemzetiségi óvodák kérdésében is vannak közös pontok, de nemzetiségenkénti speciális vonások, gondok is, mint a legtöbb nemzetiségi kérdésben, így nem lehet valamennyi nemzetiségre, valamennyi problémára azonos sablonmegoldást adni. Ráadásul a többi nemzetiséghez képest sajátos helyzetben vannak a magyarországi romák, hiszen míg a többi nemzetiség igyekszik a nemzetiségi gyermekeket kisebb-nagyobb nemzetiségi óvodákba összefogni és ott részükre színvonalas nemzetiségi nevelést biztosítani, a roma gyermekek esetében, egy többségben roma óvodánál bármikor felmerülhet a szegregáció problémája.

A nemzetiségi óvópedagógus projekt mind a 8 nemzetiségi óvodával rendelkező nemzetiségre kiterjed, én most a kérdéskört a német nemzetiségi óvodákra végzett felmérés eredményeivel érzékeltetném. 2016 októbere és 2017 februárja között mind a 215 német nemzetiségi óvodát teljeskörűen felmértük, az

adatokat visszaellenőriztük. Közbevetőleg jegyzem meg, véletlen egybeesés, de talán mégis jelképes, hogy a határon túli magyarságnak a szomszédos országokban is pontosan 215 magyar nemzetiségi óvodája van, pont ugyanannyi, mint a magyarországi németységnek Magyarországon.

A közoktatási törvényben meghatározottak szerint a nemzetiségi óvodának két típusa lehet. Az egyik a nemzetiségi anyanyelvű, ahol kizárólag a nemzetiség nyelvén folyik a nevelés. A 215 német nemzetiségi óvodából mindössze egyetlen óvodában, a pécsi Valéria Kochban és ott is csupán 4 éve folyik csak német nyelvű nevelés. A többi 214 német óvodában két nyelven folyik a nevelés.

A kétnyelvű nemzetiségi óvodákban a közoktatási törvény szerint a nemzetiségi nevelésben részesülő gyermekekkel a neveléssel töltött idő több mint felében nemzetiségi nyelven kell foglalkozni, ami azt jelenti, hogy a nemzetiségi csoportokban dolgozó mindkét óvodapedagógusnak nemzetiségi végzettséggel kellene rendelkeznie. A 215 német nemzetiségi óvodában 568 nemzetiségi csoport van, a csoportonkénti két fővel 1136 nemzetiségi végzettségű pedagógusra lenne szükség. A tényleges német nemzetiségi óvodapedagógus-létszám ezzel szemben mindössze 662 fő, vagyis a hiányzó német nemzetiségi óvodapedagógusok száma 474 fő, ami a szükséges létszám 41,7 százaléka. Tehát majdnem minden második német nemzetiségi óvodapedagógus hiányzik.

Ha az összesített adatokat óvodánként lebontva nézzük és csoportosítjuk, akkor azon óvodák száma, ahol nemzetiségi csoportonként mindkét óvodapedagógus, vagy ahol három van, abból kettő rendelkezik nemzetiségi végzettséggel, 33 darab, az összes óvoda mindössze 15,4 százaléka. Vagyis minden hetedik német nemzetiségi óvodában vannak csak meg a személyi feltételei annak, hogy a törvény szerinti színvonalú nemzetiségi nevelés történjen.

Azon óvodák száma, ahol több nemzetiségi végzettséggel rendelkező óvodapedagógus van, mint ahány nemzetiségi csoport, 39 intézmény, az összes óvoda 18,1 százaléka. Az összes többi német nemzetiségi óvodában, vagyis az óvodáink kétharmadában csoportonként maximum egy német nemzetiségi végzettségű óvodapedagógus van, vagyis bármely német nemzetiségi óvodapedagógusnak az átmeneti vagy tartós kiesése, gyes, betegállomány, pályaelhagyás, s a többi esetén még a csoportonkénti egy nemzetiségi óvodapedagógus sem biztosítható.

Végezetül már 2016 végén, a felmérés idején is 22 német óvodában, az óvodáink 10 százalékában kevesebb német nemzetiségi óvodapedagógus volt, mint ahány német nemzetiségi csoport, 9 német nemzetiségi óvodában egyetlen nemzetiségi végzettséggel rendelkező óvodapedagógus sem volt, 4 óvodában ezért már nem is indítottak német nemzetiségi csoportot.

Mindezek alapján azt kell mondani, hogy csak a nemzetiségi óvodapedagógus-ellátottságot alapul véve is a német nemzetiségi óvodák mintegy kétharmadánál

nem lehet hatékony nemzetiségi nevelést folytatni. Ezt a helyzetet, a jelentkező problémát mintegy másfél évtizede érzékeljük, amelyet az utóbbi 4-5 évben drasztikusan felgyorsított az Ausztriába és Németországba történő nagyarányú migráció okozta németnyelv-oktató pedagógushiány elszívó hatása.

A német nemzetiség vonatkozásában úgyszintén komoly veszélyeztetettséget jelent, hogy Ausztriában és Németországban nincs felsőfokú óvodapedagógusképzés, így a magyar egyetemeken, főiskolákon német nemzetiségi óvodapedagógus szakon végzett diplomás hallgatókat tárt karokkal várják. A többi hét nemzetiségnél, az országos nemzetiségi önkormányzataik által feldolgozott adatok alapján, szintén eltérő, de esetenként komoly problémák vannak a nemzetiségi óvodapedagógus-ellátottság terén, a nemzetiségi óvodapedagógus-hiány náluk közel 100 fő. Így az összesített nemzetiségi óvodapedagógus-hiány mintegy 550 fő, azaz ennyi volt 2017 márciusában.

Az elmúlt 5 év átlagában évente megközelítőleg 100 fő nemzetiségi óvodapedagógus kapott szakirányú végzettséget, diplomát az érintett nemzetiségeknél összesen.

(14.40)

A jelenlegi helyzet alapjaiban veszélyezteti a nemzetiségi óvodák működését a nemzetiségi óvodapedagógus-hiány miatt.

A nemzetiségi óvodapedagógus-képzést végző 8 egyetemen és főiskolával történt egyeztetések alapján a nemzetiségi óvodapedagógus alapképzésre optimális esetben évente mintegy 140, a magyar alapképzéssel rendelkező nemzetiségi kiegészítő képzésre pedig évente mintegy 60 fő képzését lehetne biztosítani az érintett 8 nemzetiség tekintetében.

Így a feladat kettős. Egyrészt a nemzetiségi óvodapedagógus-képzés területén a hallgatók részére szerződéssel biztosított ösztöndíjjal olyan helyzetet kell teremteni, hogy maximális létszámban jelentkezzenek a hallgatók a nemzetiségi óvodapedagógus alapképzésre; a nemzetiségi óvodákat érdekeltté tenni abban, hogy a magyar alapvégzettséggel rendelkező, de valamely nemzetiséghez tartozó, kötődő óvodapedagógusaikat elküldjék a nemzetiségi kiegészítő képzésre; és a képző intézeteket olyan szinten támogatni, hogy biztosítani tudják a megfelelő színvonalú nemzetiségi alap- és kiegészítő képzés személyi és tárgyi feltételeit.

Másrészről biztosítani kell, hogy a jelenleg pályán lévő nemzetiségi óvodapedagógusok a pályán maradjanak, esetleg a korábban pályaelhagyók visszatérjenek, amelyhez javasoltuk a nemzetiségi óvodapedagógus-pótlék jelentős, 10 százalékról 30 százalékra történő megemelését, amely jelzésértékű lenne az egész nemzetiségi óvodapedagógus-társadalom számára.

Ennek első lépcsője, a 10-ről 15 százalékra történő emelés 2018. január 1-jétől megtörtént, és most

ezen napirenden lévő törvénymódosítással kerülne sor a második lépcsőre, azaz 2019. január 1-jétől a 15 százalékra emelt nemzetiségi pótlék 30 százalékra történő emelésére.

A gyermekeink részére a nemzetiségi anyanyelv visszaadása, megerősítése a nemzetiségi óvodákban indul, ezért a nemzetiségi óvodapedagógus-ellátottság felmérésére, a nemzetiségi óvodákra koncentráltunk először. De tudjuk, érzékeljük, hogy legalább ilyen szintű problémák vannak a nemzetiségitanító- és -tanárképzéssel, a szaktárgyakat nemzetiségi nyelven is oktató tanárokkal, a nemzetiségi iskolák nemzetiségi pedagógus-ellátottságával is, amelynek a pontos felmérését még idén ősszel és jövő tavasszal szintén meg fogjuk csinálni.

Addig is, amíg a nemzetiségi pedagógus-képzésre vonatkozó teljes képzési programot kidolgozzuk, létszükséglet a pályán lévő nemzetiségi pedagógusok megtartása, ezért a nemzetiségi tanítóokra és tanárookra is kiterjesztettük a nemzetiségi pótlék emelését 2018. évben, valamint a mostani törvényjavaslatban is.

A teljes, komplett nemzetiségi óvodapedagógus-képzés és a nemzetiségi tanár, tanító program költségvetési fedezetét a 2018. évi, valamint a 2019. évi központi költségvetési törvény teljes mértékben biztosítja, amelynek elfogadását utólag ezúton is megköszönöm a tisztelt Háznak.

A nemzetiségi pedagógus-ellátottság létszámproblémáinak a megoldása mellett hasonlóan fontos, kiemelt kérdésnek tartjuk a képzés színvonalának, ezen belül a nemzetiséginyelv-ismeret és nemzetiségi tartalmak jelentős fejlesztését és objektív mérését. Erre azért van szükség, mert a képzés hiányosságából adódóan a pályán lévő nemzetiségi óvodapedagógusok egy részénél a nemzetiséginyelv-tudás nem megfelelő színvonalú, az egyes képzőhelyek között is jelentős különbségek vannak. A képzőhelyekkel egyeztetve, a nemzetiséginyelv-tudással kapcsolatban objektív, írásos követelményeket kell támasztani a felvétel során, és akik nem rendelkeznek megfelelő szintű nemzetiségi nyelvi kompetenciákkal, azoknál a 6 szemeszteres alapképzést 8 szemeszteresre kell bővíteni, amelyből az első két félév meghatározóan a nemzetiségi nyelvi kompetenciák fejlesztését szolgálja.

Úgyszintén nemzetiséginyelvvizsga-követelményt kell bevezetni a nemzetiségi óvodapedagógus-képzés kimeneti oldalán, megszüntetve azt a mai káros helyzetet, hogy a nemzetiségi óvodapedagógus-végzettség megszerzését mindennemű nyelvvizsga nélkül és a nyelvtudás objektív szintjétől függetlenül, automatikusan elismeri C típusú nyelvvizsgával meg egyező végzettségnek.

Szeretném még kiemelni két nagyon fontos aspektusát a törvénymódosításnak. Egyrészt, hogy a nemzetiségi pótlék emelése mind a hét nemzetiség minden nemzetiségi pótlékra jogosult nemzetiségi pedagógusára vonatkozik, függetlenül attól, hogy az adott nemzetiségi köznevelési intézmény milyen fenntartásban működik. Tehát vonatkozik a Klebelsberg-fenntartásúakra, a települési önkormányzatok

által fenntartottakra, a helyi vagy országos nemzeti-önkormányzatok által fenntartottakra, az egyházak által fenntartottakra, az alapítványok által fenntartottakra, és így tovább. Másrészt minden érintett nemzeti-önkormányzati intézmény 2018-ban és 2019-ben is a nemzeti-önkormányzati pótlék emelésének fedezetét többlétszámú támogatásként megkapja, tehát a nemzeti-önkormányzati pótlék emelését nem más költségkeretek terhére kell úgymond kigazdálkodni.

Végezetül, azon hat nemzeti-önkormányzatnak, amelyek nem rendelkeznek köznevelési intézményekkel, nincs náluk nemzeti-önkormányzati pedagógus-képzés, így a nemzeti-önkormányzati pedagógus projektből sem direkt, sem indirekt módon nem részesül, ezért ezúton is szeretném nyilvánosan kifejezni köszönetemet, hogy ennek ellenére, gyermekeink jövőjét, nemzeti-önkormányzatunk fennmaradását szem előtt tartva, minden esetben megszavazták a szükséges költségvetési és köznevelési módosító javaslatokat a Magyarországi nemzeti-önkormányzatok bizottságának ülésein. Engedjék meg, hogy itt és most is köszönetet mondjak a bolgár, a görög, a lengyel, az örmény, az ukrán és a ruszin nemzeti-önkormányzati parlamenti szószólóknak.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmondottak alapján tisztelettel kérem önöket, hogy a Magyarországi nemzeti-önkormányzatok bizottsága által benyújtott, T/2061. számú, a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Bódis József államtitkár úr kíván felszólalni. Megadom a szót, államtitkár úr.

BÓDIS JÓZSEF, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! Tisztelettel köszöntöm önöket a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló, T/2061. számú törvényjavaslat általános vitája alkalmából. Kérem, engedjék meg, hogy néhány mondatban ismertessem a tisztelt Országgyűlés plénuma előtt a törvényjavaslat indokoltságát.

Jelen módosításra azért van szükség, mert a 2019. évi költségvetési törvény az Országgyűlés Magyarországi nemzeti-önkormányzatok bizottsága javaslatára megteremtette a nemzeti-önkormányzati pótlék 15 százalékról 30 százalékra történő emeléséhez szükséges forrást. A pótlék 2018-ban már 10 százalékról 15 százalékra emelkedett, így az emelésre immár másodszer kerülhet sor. A Magyarországi nemzeti-önkormányzatok bizottsága egy nemzeti-önkormányzati pedagógus-képzési programot dolgozott ki, amely a nemzeti-önkormányzati pedagógus-pályát választó fiatalok számának és a nemzeti-önkormányzati pedagógus-képzés színvonalának az emelését, a nyelvi képzés hatékonyabbá tételét, továbbá a pályán lévő nemzeti-önkormányzati pedagógusok megtartását és megbecsülésük javítását célozza. E

program része a jelentős mértékű nemzeti-önkormányzati pótlék-emelés. Látok rá esélyt, hogy a program megvalósításának eredményeként nő a nemzeti-önkormányzati pedagógus-képzésben részt vevők száma, javul a képzés és ezek által a nemzeti-önkormányzati óvodai nevelés színvonala.

A bizottság a programjának kidolgozása során szoros együttműködött a tárcánkkal.

(14.50)

A nemzeti-önkormányzati nevelés-oktatás és a nemzeti-önkormányzati pedagógus-képzés hatékonyságának növelése csak az érintett nemzeti-önkormányzati közösségekkel való szoros együttműködésben képzelhető el. Közös érdekünk, hogy a nemzeti-önkormányzati politikai céljainknak és a nemzeti-önkormányzati érdekeink egyaránt megfelelő megoldások szülessenek.

A nemzeti-önkormányzati óvoda-fejlesztési program kiváló példája az aktív nemzeti-önkormányzati érdekérvényesítésnek. Egy olyan ügyről van szó, amelyet szakmailag maximálisan tudunk támogatni. Tárcánk a köznevelési törvény módosításának folyamatban lévő előkészítése során is betervezte ezt a módosítást, azonban a Magyarországi nemzeti-önkormányzatok bizottsága a 2019. január 1-jei hatálybalépést úgy látja biztosítottnak, ha a törvény módosítást önállóan nyújtja be. Az emelt összegű nemzeti-önkormányzati pótlék folyósítására 2019. január 1-jétől csak akkor kerülhet sor, ha a köznevelési törvény 8. mellékletében a nemzeti-önkormányzati pótlék mértéke 30 százalékra módosul.

Mivel a nemzeti-önkormányzati pótlék emelésének forrását a '19. évi költségvetési törvény megteremtette, a pótlék folyósításához szükség van a törvény 8. mellékletének módosítására, támogatjuk tehát a Magyarországi nemzeti-önkormányzatok bizottságának törvényjavaslatát. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Kállai Mária képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. KÁLLAI MÁRIA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Nemzeti-önkormányzati Szószóló! Tisztelt Országgyűlés! A Magyarországi nemzeti-önkormányzatok bizottsága által benyújtott törvényjavaslat célja, ahogy ma már képviselő úrtól, államtitkár úrtól is hallottuk, a magyarországi köznevelési intézményekben az elmúlt években jelentősebb problémát okozó nemzeti-önkormányzati pedagógus-létszámbővítés ellensúlyozása, illetve megfelelő képzésű, megfelelő számú szakember biztosítása a magyarországi nemzeti-önkormányzatok részére. Köszönjük szépen, képviselő úr, ezt a nagyon alapos és nagyon előremutató, illetve a jelennel abszolút szembenéző elemzést. Azt gondolom, hogy nagyon tartalmas és nagyon tanulságos volt, hiszen pontosan tudjuk

mindannyian ebben a teremben, hogy a nemzetiségi nevelés-oktatás kétséget kizáróan a nemzetiségek jövőjét alapvetően meghatározó területek közé tartozik, ezért nagyon-nagyon fontos az, hogy valóban figyeljünk arra, hogy a nemzetiségi közösségek milyen módon képzelik el a nevelési-oktatási rendszerük alakítását, milyen módon képzelik el az ehhez való jogszabályalkotást, költségvetési kereteket.

Az Országgyűlés a Magyarországi nemzetiségek bizottsága javaslatát elfogadva - ahogyan már hallottuk a 2019-es törvényben, és azt is látjuk, hogy évekre előre mindig-mindig többet fordítva a nemzetiségek kiadásaira, költségvetési tételben ez jelentkezik mindenféleképpen - biztosította ezt a pótléket 15 százalékról 30 százalékra, és ez a forrás szükséges ahhoz, hogy ez az emelés meg tudjon történni. Ahhoz viszont, hogy meg tudjon történni, és január 1-jétől ez kézzelfogható, elérhető legyen, az ebben részesülők számára mindenféleképpen szükséges módosítani, ahogyan államtitkár úr is mondta, a nemzeti köznevelésről szóló törvény 8. mellékletében meghatározott nemzetiségipótlék-mértéket 30 százalékra. Ez a jogszabály, ahogyan látja mindenki maga előtt vélhetően ezt a táblázatot, gyakorlatilag egységesen határozza meg valamennyi nemzetiségi pedagógus számára ezt a lehetőséget.

A Fidesz képviselőcsoportja rendkívül fontosnak tartja a már pályán lévő pedagógusok megtartását, illetve mind vonzóbbá tenni a most hallott elemzés alapján is a nemzetiségi pedagógusok képzését, megbecsülésüknek, képzésüknek javítását, ezáltal a nemzetiségek Magyarországon való jövőjének biztosítását. Képviselőcsoportunk ezzel maximálisan egyetért, teljes mértékben támogatja a benyújtott törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslatot a Jobbik-frakció nevében támogatásunkról biztosítom. Ez a javaslat egy olyan folyamat része, amelyről az előttem szólók már nagyon részletesen beszámoltak, én ezért ezeket a pontokat nem ismételném meg. Ugyanakkor azt szeretném jelezni, hogy a nemzetiségi pótlék 30 százalékra növekedése megítélésem szerint a nemzetiségpedagógushiányt nem fogja megoldani.

Ez egy fontos és jó lépés, és nagyon jó, hogy erre javaslatot tesz a nemzetiségi bizottság, és nagyon jó, hogy a 2019. évi költségvetés erre biztosítja a forrást. Ugyanakkor azt gondolom, hogy azokra a problémákra, amit Ritter Imre kedves képviselőtársam itt nagyon részletesen elmondott arról, hogy milyen

problémákkal küzd akár az óvodapedagógusok képzése, az ő nyelvtudási szintjük, vagy akár a tanító- és tanárképző a nemzetiségi képzés területén, úgy azt gondolom, hogy ez is mutatja, hogy egy egyszerű pótlékemeléssel ez a kérdés biztosan nem orvosolható, hiszen ez sokkal átfogóbb kérdés. Ehhez természetesen minden szakpolitikai olyan impulzust a Jobbik-frakció nevében felajánlok, amelyben ebben az ügyben tudjunk közösen továbblépni, hiszen ez egy rendkívül fontos ügy, hogy a hazai nemzetiségi nevelési és oktatási intézményekben végre olyan nemzetiségi tanárok és óvodapedagógusok tanítsanak, akik az adott nemzetiség nyelvét megfelelő, autentikus szinten beszélik.

Amíg arról beszélünk, hogy mondjuk, különböző nyelvvizsgákkal is lehetett korábban ezekben az intézményekben tanítani, és ez most elkezdődött fejlődni, addig világos, hogy ahhoz, hogy az a fajta nyelvújjaélesztési folyamat már az óvodában megkezdődhessen, és nagyon helyesen csak ott tud, a nemzetközi példák is ezt mutatják, aztán jól és pozitívan zajlani, ahol van egy olyan óvoda- és iskolarendszer, ahol azt az adott célnyelvet tökéletesen autentikus módon beszélő óvodapedagógusok, tanítók és tanárok aztán egy többnyelvű környezet biztosításával autentikus kétnyelvűséget tudnak ismét elérni azon túlintegrálódott hazai nemzetiségek gyermekeinél, ahol különböző történelmi és egyéb szociokulturális okokból megszakadt a természetes nyelvátörökítés folyamata. *(Sic!)*

Ezenkívül még arra szeretnék utalni, hogy az általános tanárhiány, amely viszont nagyon komolyan az egész közoktatásra jellemző, szintén részét képezi ennek a problémának. Én csak itt utalnék arra, hogy mondjuk, a Klebelsberg Központ által fenntartott intézményekben, a '19-es költségvetésben 2,8 százalékos bérnövekedést irányoznak elő, tehát az inflációt sem fogja elérni ez a bérnövekedés. De mondjuk, Törnanádaskára félmillió forintért szintén nem lehet már, mondjuk, óvónőt találni. Én értem, és nagyon jól elmondta Ritter képviselőtársam, hogy a hazai roma nemzetiség egyéb problémákkal küzd, és az oktatási rendszerük is egész másképpen van felépítve, azt viszont gondolom, hogy nem is etnikai vagy nemzeti alapon, de mondjuk - itt államtitkár úrra nézek -, egy olyan pótlékrendszeren el lehetne gondolkodni - és ezt javasolja is a Jobbik -, hogy a halmozottan hátrányos státuszban lévő tanulók egy bizonyos részarányán felül igenis járjon például az ilyen intézményekben oktató tanároknak vagy óvodapedagógusoknak is valamilyen típusú pótlék, hiszen azt gondoljuk, hogy össztársadalmi szempontból ezek is nagyon fontos kérdések.

Hangsúlyozom, nem akarom a két témát összekeverni, ezt az előterjesztést teljes mértékben támogatni tudjuk, én csak utalnék arra, hogy a hazai nemzetiségi oktatás a magyar közoktatáson belül működik, ezért nem tudja magát kivonni nyilvánvalóan az általános folyamatok alól. Nyilvánvalóan azt gondoljuk, hogy ebben a körben is ezt egy komplex rendszerként kell kezelni.

Zárszóként még talán annyit, hogy én nagyon örülök, hogy itt az előkészítési folyamatban ez ilyen zökkenőmentesen zajlott, és az egyeztetésekért köszönet illet mindenkit, aki ebben a munkában részt vett, és ahogy említettem, a Jobbik-frakció nevében a további előrelépések szempontjából felajánljuk a szakpolitikai tárgyalásokat. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Földi László képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

(15.00)

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is köszönettel tartozom Ritter képviselőtársamnak, mert a nemzetiségi oktatásnak a helyzetét ilyen részletes tagolásban még nem hallottam, nem láttam, tehát ezért köszönet illeti, kedves képviselő úr.

Való igaz, hogy ez az egymondatos, kvázi nyúl-farknyi törvénymódosítás sok problémára ráirányítja a figyelmet vagy ráirányíthatja a figyelmünket, azonban most tulajdonképpen arról van szó, hogy hogyan tudnánk, hogyan tudunk előbbre lépni a nemzetiségi óvodákban, ebben az óvodarendszerben.

Az, hogy most megemeljük minden nemzetiségi kollégának, pedagógusnak, óvodapedagógusnak a pótlékát, az egy első lépés lehet az ügyek kezelésében, biztos vagyok abban, hogy majd tovább tudunk lépni, de most az a lényeg, hogy jövő január 1-jétől az itt dolgozó munkatársak emelt pótlékot kapnak, és reményeink szerint ez majd a pályaelhagyást is csökkenti, illetve a felsőfokú intézményekbe való felvételt is növelni fogja. Úgyhogy én nagyon reménykedem, hogy ez az első lépés most megtörtént a törvény ezen módosításával, és a következő években tovább tudunk lépni mind a közoktatásban dolgozó kollégáknak a jobb helyzetbe hozásában, mind pedig abban - ami létfontosságú -, hogy a nemzetiségitanító-, -tanárképzés is megfelelőképpen a helyére kerüljön.

A KDNP részéről a most benyújtott törvényjavaslatot támogatjuk, és támogatására kérjük kedves képviselőtársaimat. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Létezik a rendszerváltás óta egy politikai konszenzus,

hogy Magyarország példamutató lesz a saját, határon inneni kisebbségeivel, így jöttek létre a nemzetiségi önkormányzatok, és ezért támogatjuk kiemelten a nemzetiségi oktatást. A hazai nemzetiségek ennek ellenére hihetetlen tempóban asszimilálódnak, alig vannak már anyanyelvi beszélők, de kétnyelvűek is egyre kevesebben.

A német, sváb kisebbség ez alól részben kivétel, amennyiben eleve nagyobb a létszámuk, eleve jobban szervezettek, és társadalmi presztízs szempontjából maga a német nyelv is értékes nyugati nyelvnek számít. Ebből adódóan a német nemzetiségi oktatás úgy mond, mondhatjuk azt, hogy él és virul, az indoklásban ezért egy kicsit sötétebbre is lett festve a kép, bár nyilván van pedagógushiány is, ahogy az egész közoktatásban, illetve az asszimiláció okozta nyelvvesztés miatt is. Másfelől a német nemzetiségi oktatás iránti kereslet nem lankad, az előbb felsorolt okoknál fogva, részben az asszimilálódott sváb családok részéről hagyománytiszteletből, részben a nem német származású középosztály részéről városokban és falvakban egyaránt, ahol a német nemzetiségi oktatás egyfajta elitizációs opcióként működik.

De azt látjuk - és én azért egy picike kritikát hadd fogalmazzak meg, meghallgatva a vezérszónoki felszólalást és az államtitkári bevezetést is -, hogy arra azért vigyázni kell, attól függetlenül, hogy a Magyar Szocialista Párt támogatni fogja ezt a kezdeményezést, arra azért vigyázni kell, mert ha megnézzük, hogy milyen problémával küszködünk amúgy is az oktatás területén, mondhatnánk azt, hogy ez egy nagyon kicsi szelete az oktatási problémának, amiben próbálunk előrelépést tenni, viszont óriási problémával küzdünk. És ha már az óvónőről beszéltünk, az előttem szóló is elmondta - és akkor hadd mondjak el egy adatot -, több mint 500 óvodapedagógus hiányzik úgy mond magából az óvodai rendszerből. Nagyon súlyos problémáról beszélünk, és ha a kistelepüléseket nézzük, és ha a hátrányos helyzetű kistelepüléseket nézzük, ott meg már lasszóval is alig tudják befogni azokat a pedagógusokat, akiket oda kellene csábítani. Én a kritikát azzal szemben fogalmaznám meg, hogy szerintem ez komoly feszültséget fog okozni az óvodapedagógusok között, hogy ha az egyik óvodapedagógus, mondjuk, egy 30 százalékos béremelést kap, akkor a másik pedagógus meg miért nem kaphat. Ettől függetlenül támogatjuk ezt a kezdeményezést, ahogy - mint az elején elmondtam - a kisebbségeknek a megmaradását és támogatását mindenféleképpen minden formában, és mindig azt mondjuk, hogy a kisebbségnek a fennmaradása az oktatással valósítható meg, kell hogy ismerjék a nyelvüket, kell hogy ismerjék a kultúrájukat, és minden segítséget meg kell nekik adni.

A másik oldalról meg viszont foglalkozni kellene azokkal az általános oktatási problémákkal, amelyekkel a kormánypárti politikusok az elmúlt nyolc évben nemigen foglalkoztak, és nem voltak hajlandóak foglalkozni. Ennek az egyik legnagyobb problémája a kialakult pedagógushiány, hiába titkolják vagy hiába

próbálják meg titkolni, és nemcsak az óvodapedagógusok terén, hanem az iskolai tanároknál is, ahol azt látjuk, hogy több mint háromezer pedagógus hiányzik a rendszerből. Egy óriási problémáról beszélünk, és azt gondolom, hogy általánosságban kellene már a pedagóguspályát jobban megbecsülnie a kormánynak, és általánosságban kellene nagyobb hangsúlyt fordítani magára az oktatásra, mert - többször elmondtuk már felszólalásainkban - amikor az oktatásról beszélünk, akkor a jövőről beszélünk, a gyermekeink jövőjéről beszélünk.

Az fogja meghatározni, hogy milyen jövője lesz Magyarországnak, hogy milyen oktatást biztosítunk a gyermekeinknek; és akkor most órákat tölthetnének azzal, hogy mi a problémánk ma ellenzéki képviselőnek, és most függetlenem magam, mi a problémám édesanyaként a közoktatás helyzetével. Órákat tudnék beszélni arról, hogy mit okozott, milyen károkat okozott az elmúlt nyolc év, és mi felé megyünk az oktatás terén. Én azt gondolom, hogy többet kellene foglalkoznunk azzal, és nagyon sokat kellene beszélnünk arról, hogy milyen jövője lesz a gyerekeinknek, és milyen jövő vár Magyarországra, csak azért, mert tönkrevágták az oktatást is Magyarországon.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is szeretném megköszönni ezt a nagyon részletes előadást, hiszen ez módot adott arra, hogy egy kis bepillantást nyerjünk abba, hogy a nemzeti önkormányzatok milyen gondos gazdái a saját intézményeiknek, illetve azoknak az intézményeknek is, amelyeknek nem ők a fenntartói, de nemzetiségi oktatást folytatnak. Bevallom, egy kicsit irigykedtem abban az értelemben, hogy bárcsak az oktatási rendszer egészével ilyen alapossággal és gondossággal foglalkoznának annak a gazdái, és például ilyen nyíltan szembenéznének azokkal a problémákkal, amelyek akár a pedagógushelyzetben, akár a pedagógusképzésben, akár pedig más tekintetben és más szempontból jellemzik ezt az oktatási rendszert.

Ami a konkrét javaslatot illeti, ott szeretnék tenni egy apró módszertani megjegyzést. Mégiscsak azért van költségvetést megalapozó törvény, hogy abban rendezzük el azokat az ügyeket, amelyek a költségvetéssel kapcsolatosak, tehát nehezen érthető, hogy ha ennek a változásnak a fedezetét a kormány a költségvetésben már megteremtette, akkor miért nem terjesztette elénk a költségvetést megalapozó törvénymódosítások keretében ezt a javaslatot, hiszen itt lett volna mód arra, hogy ha tetszik, összenézzük a forrást és a szakmai, a szakpolitikai változást, éppen erre való

ez a technika. Ez egy furcsa megoldás, hogy a kormány akkor ezt elfelejtette, most pedig külön indítványban érkezik a parlament elé. De ettől még nem kétséges, hogy ez az igény jogos, és szükséges, hogy erre forrást és megoldást találjunk, hiszen a nemzetiségi iskolákban vagy óvodákban való munka, tehát a nemzetiségi pedagógusok munkája egy olyan tevékenység, ami különös szaktudást és különös képességeket igényel, éppen ezért méltányos az, hogy ezt külön juttatással is elismerje a törvényhozó.

Az a kérdés merül fel - de ez csak egy részletkérdés -, hogy szerencsés-e az a megoldás, amely már a korábbi emelésnél is így alakult, hogy az alsó és a felső határ azonos, és itt nem azzal van a baj természetesen, hogy az alsó határ nem alacsonyabb, hanem hogy a felső határ nem magasabb, tehát magyarán szólva hogy nincs módja a fenntartónak arra, hogy ha valaki ezen a területen is kiemelkedő munkát végez - hiszen itt erről többen beszéltünk, maga az előterjesztő is, hogy eltérő szakmai felkészültséggel vesznek részt ebben a munkában a nemzetiségi pedagógusok is -, számukra külön elismerést adhasson a fenntartó. Talán szerencsésebb lenne itt is egy rugalmasabb megoldást választani, ugyanúgy, mint a többi pótléknál; azért van alsó és felső határ, hogy ezen belül legyen mód differenciálni.

(15.10)

Amit azonban a legnagyobb problémának látunk, és ez nem ennek a javaslatnak a problémája, hanem egy olyan probléma, annak a problémája, hogy mi maradt ki ebből a javaslatból, és ezért szerencsétlen az, hogy nem az oktatási minisztérium - bocsánat, mindig elfelejtem, a hosszú nevű minisztérium - előterjesztésében került elének ez a javaslat, hiszen nem csak a nemzetiségi pedagógusok pótlékával van probléma.

Hadd hozzak egy nagyon egyértelmű példát. Például a gyógypedagógusok esetében ez a pótlék csak 5-10 százalék, tehát a maximum adható 10 százalék, miközben itt már a 15-ről akarunk emelni, miközben mindaz igaz a gyógypedagógusokra is, amit itt elmondtunk a nemzetiségi pedagógusokról: különös szaktudásra van szükségük, különösen nehéz és bonyolult feladatot végeznek, és nagyon nagy hiány van belőlük. Egy korábbi hozzászólásban beszéltem arról, hogy hány olyan diák van ma Magyarországon és hány olyan gyerek, akit nem tud ellátni az állami iskolarendszer gyógypedagógus hiányában, megfelelő gyógypedagógiai szaktudás hiányában.

De éppenséggel említhetném azt a területet is, amit Brenner Koloman képviselő úr említett, hiszen van ilyen pótlék, még a mi kormányunk vezette be, az úgynevezett nehéz körülmények között végzett munkáért adható pótlék, de ennek a minimuma is csak 10 százalék, és csak a maximuma a 30 százalék, amire most megemelni javasolja a bizottság a nemzetiségi pótléket.

Éppen ezért a mi álláspontunk az, hogy miközben egyetértünk a nemzetiségi pótlék emelésével, ezt kevésnek tartjuk. Azt gondoljuk, és erre fogunk majd módosító indítványt benyújtani, hogy minden ilyen különlegesen bonyolult helyzetben való munkavégzésért járó pedagóguspótlékot emeljünk meg. Tehát hogyha az egyik fontos területre van pótlék, akkor legyen a másik fontos területre is pótlék, ne állítsuk egymással szembe a pedagógusokat, ne hozzunk létre olyan helyzetet, hogy valaki kap, más pedig nem kap. Mi azt javasoljuk, azt fogjuk benyújtani módosító indítványként is, hogy ezeket a típusú pótlékokat emeljük meg. Tudjuk, hogy ez forrást igényel a kormánytól, de azt látjuk, hogy azért a kormánynak, ha kell valamire, akkor van forrása. Éppen most spórolt meg 70 milliárd forintot a kormány a lakás-takarékpénztárakon, itt a egyszerű lehetőség, hogy ebből valami hasznos dolgra is költsön. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalásokra van lehetőség, amennyiben képviselőtársaim kívánnak, akarnak ezzel a lehetőséggel élni. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nem, kérdezem, hogy további felszólalási lehetőséget kíván-e valaki igénybe venni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Ritter Imre képviselő úrnak mint előterjesztőnek, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném megköszönni mindenkinek a hozzászólásában a törvényjavaslat támogatását, államtitkár úrnak is különösen, és szeretném elmondani, hogy természetesen bármilyen részletes is volt az előzetes bevezetés, sok minden ezzel együtt nincs benne.

Én teljesen egyetértek azzal, amit Brenner Koloman mondott, hogy ez a 10-ről 30 százalékra emelés nem oldja meg sem a nemzetiségióvodapedagógus-, sem a nemzetiségitanító-, -tanárhelyzetet, de én ezért próbáltam érzékeltetni, hogy ez csak egy pont benne. Mellette nagyon fontos, és nem témája ennek a mai törvényjavaslatnak, de elmondhatom, hogy a finisben vagyunk. Gyakorlatilag mindenben megállapodtunk, és visszamenőleg 2018. szeptember 1-től el tudjuk indítani a nemzetiségióvodapedagógus-képzésnél azt az ösztöndíjrendszert mind a nappali, mind az esti, levelező tagozatra, ami már a nemzetiségi pótlékkal együtt szerződéses keretben biztosítja azt, hogy aki a három-négy évet elvégzi, utána mindjárt elkezdheti a pályát, a pályakezdés első három-négy évében is ugyanúgy ösztöndíjat fog kapni, hasonlóan, ahogy ez a Klebelsberg-rendszerben van a tanító- és tanárképzésre.

A másik részével is teljesen egyetértek, ami megjelent, azt hiszem, Bangónénál is, Arató Gergelynél is, a differenciálás. Tudatosan nem akartunk differenciálni a pótlék mértékében. Az volt a törekvésünk, hogy mindenkire vonatkozóan, aki a pályán van, el tudjuk

érni ezt a 70 százalékot, és a 2020-as évre szeretnénk felülvizsgálni a jogosultságot, mert többek között például az általános iskola nemzetiségi tanítói, akik egy osztályt visznek, heti 5 órájuk van, és ugyanakkor a munkaidejük 50 százaléka fölött nemzetiségi nyelven oktató nevelőket, tanárokat illeti csak meg a nemzetiségi pótlék. Tehát például a klasszikus nemzetiségi tanítók jelenleg kimaradnak belőle, és úgy szeretnénk differenciálni, hogy többek között akkor ők, mondjuk, ne 30 százalékot, hanem 20-at kapjanak majd, és kibővíteni a jogosultsági kört, hogy mindenki, aki nemzetiségi nyelven tanít és oktat, nevel, az belekerülhesen ebbe a körbe.

Azzal is teljesen egyetértek, hogy nyilván a nemzetiségióvodapedagógus-, -tanító- és -tanárképzés nem oldja meg az ezen a szakterületen lévő általános pedagógushiányt, de például ha a nemzetiségióvodapedagógus-képzésnél el tudjuk azt érni, hogy jelentősen megemeljük a nemzetiségióvodapedagógus-képzésben részt vevők és munkába állók számát, ezzel egyidejűleg szinte majdnem megoldjuk az általános óvodapedagógus-problémát is, hiszen közel 500 nemzetiségi óvodapedagógus hiányzik, és közel 500 ember hiányzik óvodapedagógusként, csak nagyon sokan jelenleg magyar óvodapedagógus végzettséggel nemzetiségi csoportban nevelik a gyermekeket.

Tehát azt gondolom, hogy mi nem szeretnénk túlnyújtózni a saját kereteinken, nem gondoljuk, hogy a magyarországi nemzetiségeknek kell megoldást adni nálunk lényegesen szélesebb kérdésekben, de ez például pont egy olyan terület, ahol, ha meg tudjuk oldani a nemzetiségióvodapedagógus-képzést és a pályán tartást, ezzel megoldjuk a nem nemzetiségi óvodáknak is az óvodapedagógus-ellátottságát.

Amire Arató Gergely utalt, és én kérem, hogy ezt még gondolják át, fenntartva természetesen, hogy nyilván egyetértünk a gyógypedagógusok, a nehéz körülmények között lévő gyermekeket tanítók pótlék-emelésével, és azért is kértük, azért is nyújtottuk be külön ezt a törvényjavaslatot, azzal együtt, hogy még az ősz folyamán gyakorlatilag biztos, hogy be lesz nyújtva még egy köznevelési törvényt módosító indítvány a kormányzat részéről, mert az volt az eddigi íratlan szabály, hogy minden általunk benyújtott törvény módosításnál kizárólag a nemzetiségi kérdésekre próbáltunk javaslatokat és módosító indítványokat benyújtani, és azt kértük minden frakciótól is, hogy lehetőleg ehhez ne nyújtsanak be nem nemzetiségeket érintő további módosító indítványokat, hogy ne menjen el egy-egy benyújtott javaslatunk bármiféle politikai kérdésbe. Hangsúlyozom: nem arról van szó, hogy nem értenénk egyet, de én kérem, hogy ezt még a DK részéről gondolják át.

Bangóné Borbély Ildikónak szeretnék még egy mondattal reagálni. Én nem sötétebb képet, hanem azt gondolom, hogy egy teljesen reális képet festetem, és azért nagyon fontos ez a terület, mert ez azért nem csak egy kicsi szelet, hiszen itt több mint 50 ezer gyermekről, fiatalról beszélünk, aki nemzetiségi óvodába vagy nemzetiségi általános iskolába jár. Egészen

pontosan 50 ezerről, akik nemzetiségi nevelés-oktatásban részesülnek, hiszen többen járnak egyébként nemzetiségi általános iskolába vagy nemzetiségi óvodába. Tehát azt gondolom, hogy ez egy nagyon jelentős szelete a magyar óvodai nevelésnek és általános iskolai oktatásnak.

Végül Földi Lászlónak szeretném még - szintén megköszönve a támogatást - mondani, amint ezt nagyon röviden jeleztem a bevezetőben is, hogy többek között épp a múlt heti nemzetiségi bizottsági ülésen volt meghívott és vett részt Hajnal Gabriella, a Klebelsberg Központ elnök asszonya, valamint Maruzsa Zoltán, a minisztérium helyettes államtitkára, és beszéltük meg azt, hogy idén ősszel és jövő tavasszal megcsináljuk ugyanazt a teljes körű felmérést a nemzetiségitanító- és -tanárellátottságra is, ami nyilvánvalóan a Klebelsberg nélkül nem működik, hiszen a nemzetiségi általános iskolák döntő része Klebelsberg-fenntartásban van.

(15.20)

Nagyon bízom benne, hogy ott is tudunk egy teljes körű, reális felmérést csinálni, annak alapján elindítani az ösztöndíjprogram kiterjesztését és egyéb intézkedéseket is.

Nagyon szépen köszönöm mindenkinek a támogatását, és kérek valamennyi frakciót, hogy az elmúlt közel 5 év nagyon jó gyakorlata alapján, ahol a nemzetiségi bizottság által benyújtott törvényjavaslatokat egyhangúlag szokta elfogadni a parlament, ezt a jó szokásukat tartsák meg, és támogassák ezt a törvényjavaslatot is. Danke für Ihre Aufmerksamkeit!

ELNÖK: Köszönöm szépen Ritter Imre nemzetiségi képviselő úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik „**A Magyarország Kormánya és Indiana Állam között a felsőoktatás területén történő együttműködésről szóló Megállapodás kihirdetéséről**” szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/2161. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Bódis József úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

BÓDIS JÓZSEF, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! Tisztelettel köszöntöm önöket a Magyarország Kormánya és Indiana állam között a felsőoktatás területén történő együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló, T/2161. számú törvényjavaslat általános vitája alkalmából.

Kérem, engedjék meg, hogy néhány mondatban ismertessem a tisztelt Országgyűlés plénuma előtt lévő törvényjavaslat főbb tartalmi elemeit.

A törvényjavaslat a Notre Dame University mint az Egyesült Államok Indiana államában bejegyzett külföldi felsőoktatási intézmény magyarországi működéséhez szükséges jogi alapot adó megállapodás kihirdetéséről és kötelező hatályának elismeréséről szól. A megállapodást 2018. július 25-én magyar részről Sziijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter, Indiana állam nevében pedig Eric Holcomb kormányzó írta alá. A megállapodás megkötését a felsőoktatási intézmények működését áttekintő, az Oktatási Hivatal által 2016-ban lefolytatott vizsgálat indokolja, amely során kimutatásra került, hogy több vizsgált intézmény szabálytalanul működik Magyarországon.

A vizsgálat eredményeit figyelembe véve módosításra került a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény, amelynek 76. § (1) bekezdés a) pontja kimondja, hogy az Európai Unió, illetve az Európai Gazdasági Térségen kívül székhellyel rendelkező és Magyarországon oktatási tevékenységet folytató külföldi felsőoktatási intézmények esetében Magyarország Kormánya és a székhely szerinti állam kormánya között nemzetközi szerződés megkötése szükséges a magyarországi működés elvi támogatásáról. Ezen módosításnak megfelelően, illetve a Pázmány Péter Katolikus Egyetem, valamint a Notre Dame Egyetem együttműködésének lehetővé tétele érdekében szükségessé vált egy nemzetközi szerződés megkötése az Amerikai Egyesült Államok Indiana államával.

A megállapodás előzményét képezi a Pázmány Péter Katolikus Egyetem és a Notre Dame Egyetem többéves oktatási és kutatási együttműködése. A megállapodás létrehozása az indianai Notre Dame Egyetem és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem közötti 2018. márciusi egyeztetéseket követően merült fel. A felek kifejezték kölcsönös együttműködési szándékukat, amelynek keretében a Pázmány Péter Katolikus Egyetem a Notre Dame Egyetem vegyész-mérnöki, építőmérnöki, valamint mechatronika BSc és MSc szintű szakjait elindítaná Budapesten.

A törvénytervezetben szereplő megállapodás magában foglalja a Notre Dame Egyetem magyarországi oktatási tevékenységének támogatását, az egyetem magyarországi jogi státuszát, a megállapodás végrehajtásáért felelős szerveket, valamint rendelkezik a megállapodás érvényességéről, és kijelöli az Emberi Erőforrások Minisztériumát mint magyar részről a megállapodás végrehajtásáért felelős szervet. A törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba. A megállapodás (5) bekezdése szerint a felek vállalják azoknak a belső jogi eljárásoknak a lefolytatását, amelyek jelen megállapodás 2018. november 15-ig való hatálybalépéséhez szükségesek. Jelen megállapodás azon diplomáciai csatornákon megküldött utolsó írásos értesítés kézhezvételét követő 30. napon lép hatályba, amelyben a felek értesítik egymást a jelen megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső jogi eljárások

lefolytatásáról. Jelen törvénytervezet hatálybalépésével a Notre Dame Egyetem jövőbeni magyarországi működésének feltételei rendezésre kerülnek a felek között.

A 2015-ben elfogadott „Fokozatváltás a felsőoktatásban” stratégiai dokumentummal összhangban a megállapodásnak hosszú távon javító hatása van a magyar oktatás versenyképességére és nemzetköziesítésére a Notre Dame Egyetemmel és az Indiana állammal való együttműködés folytatásának biztosítása által. Költségvetési hatások, kötelezettségek a megállapodással kapcsolatban nem merülnek föl. A törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekért az oktató-sért felelős miniszterként az emberi erőforrások minisztere gondoskodik.

Tisztelt Képviselő Asszony és Urak! Kérem, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslatot. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen törvényjavaslat általános célja a Magyarország és Indiana állam közötti felsőoktatási együttműködés elősegítése. Az előttünk fekvő törvénytervezet előzménye az, hogy az Indiana államban székhellyel rendelkező Notre Dame Egyetem Magyarországon kíván képzést indítani, egyebek mellett, ahogy ez elhangzott államtitkár úr előterjesztésében, építőmérnöki, vegyészmérnöki és mechatronika területen, a képzés helyszíne pedig a Pázmány Péter Katolikus Egyetem lenne. Ezt a két egyetem egy külön együttműködési megállapodásban rögzítette. Nem akármilyen egyetemről van jelen esetben szó. Az 1842-ben alapított amerikai katolikus Notre Dame Egyetem a világranglistán a 150. helyet foglalja el, az Egyesült Államokban pedig bekerült a top 25-be. Az egyik legnagyobb tradícióval rendelkező amerikai felsőoktatási intézményről van tehát szó.

A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvénynek megfelelően az Európai Unió vagy az Európai Gazdasági Térségen kívül székhellyel rendelkező és hazánkban oktatási tevékenységet elvégző külföldi felsőoktatási intézmények esetében szükséges egy olyan nemzetközi szerződés megkötése, amely Magyarország Kormánya és a székhely szerinti állam kormánya létrejött több egyetem vonatkozásában is, 4 állam 7 felsőoktatási intézményéről született nemzetközi szerződés. Legutóbb a Thaiföldi Királyságban működő MCU Egyetem és a magyarországi Tan Kapuja Buddhista Főiskola közötti együttműködésről szóló törvényt az Országgyűlés október 2-án tárgyalta és ma fogadta el. A Notre Dame Egyetem ügyében a

tárgyalások sikerrel lezárultak, a megállapodás aláírása pedig, ahogy az elhangzott, Szijjártó Péter külügyminiszter úr egyesült államokbeli látogatása során megtörtént.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, támogassák a törvényjavaslatot, azaz a megállapodás kihirdetését. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzetköziesítés az egyik legkiemelkedőbb stratégiai célkitűzése a magyar felsőoktatásnak, ezért a Jobbik-frakció ezt az előterjesztést támogatni fogja. Ahogy ezt korábban is már az itt említett thaiföldi megállapodástervezetnél is elmondtam, az rendkívül fontos, hogy a Magyarországon képzést nyújtó külföldi egyetemeknek egyfajta minőségbiztosítása megtörténjen, hiszen az Európai Unió belül is, de az Európai Unió kívül is van egy bizonyos piaca, mondjuk ki a nevének, a felsőoktatási képzéseknek.

(15-30)

Ezt láttuk, mondjuk, az Educatio szakkiállításokon hosszú éveken keresztül, hogy bizony idejönnek Budapestre különböző külföldi egyetemek és főiskolák, amelyek nagyon különböző minőségű képzéseket biztosítanak, és itt próbálják odacsábítani a magyar hallgatókat; sajnos, a kormány párt nem annyira áldásos tevékenységének hála, az utóbbi időben egyre nagyobb sikerrel. Ezért is nagyon fontos - ahogy az előttem szóló Zsigmond Barna képviselőtársam nagyon helyesen és részletesen is elmondta, én most eltekintenek attól, hogy újra megemlítem, milyen kiváló az Indiana állambeli egyetem, de a Pázmány Katolikus Egyetemet szintén nem kell bemutatni -, hogy két ilyen jó minőségű képzést nyújtó egyetem kötött megállapodást, amelynek a keretét ez az előttünk lévő előterjesztés biztosítja.

Ahogy a legutóbbi napirendi pontnál államtitkár úrnak is jeleztem már, ezenkívül a nemzetköziesítés szempontjából rendkívül fontos volna a hazai egyetemeken például a külföldi professzorok alkalmazását megkönnyítendő lépéseket tenni. Hiszen akinek, mint nekem, volt módja egyetemi vezetőként, mondjuk, egy angol professzort egy nagy budapesti egyetemen kineveztetni, miközben nem felel meg bizonyos hatályos jogszabályoknak... - mert azokon a vidéken sem akadémiai nagydoktor, sem habilitáció ebben a formában nem létezik, az tudja, miről beszélek. Csak szerettem volna tisztelettel jelezni, hogy a nemzetköziesítésnek van egy ilyen dimenziója is, ahol szintén nagyon fontos szakmai lépésekről van szó,

amihez természetesen a Jobbik-frakció minden szakpolitikai kezdeményezést szívesen vár. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Azt mondják a kínaiak, bölcsesség az, ami megakadályozza, hogy olyan helyzetbe kerülj, hogy használni kelljen a bölcsességedet. Nos, tisztelt képviselő hölgyek és urak, megdöbbenéssel hallgattam a hosszú elemzéseket azzal kapcsolatban, hogy mennyire fontos dologról van szó, mennyire nagy dolog, milyen patinás egyetemről van szó. Persze, tisztelt uraim, ez így igaz, mindegyik, amit önök mondanak.

Önök hat egyetemről beszélnek, mi hetet számoltunk, de valójában azért keletkeztek ezek az államközi egyezmények, mert önök hoztak egy törvényt egy darab egyetem kivégzése okán. Eközben most kénytelenek kényszeredetten hat másik ilyen típusú államközi megállapodást kötni azokkal, akik egyébként régebben is itt Magyarországon elvégezték mindazt a tevékenységet, amit önök mondanak. Lázár János még akkor kiváló miniszterként és a sajtó elé kiálló egyik fontos politikusként azt mondta egy március végi kormányinfón, hogy semmi probléma nincs ezekkel az egyetemekkel, például ez a McDaniel College liberális és mindenféle szabálynak megfelel. Azt mondták mind egyikre, hogy mindenféle szabálynak megfelelnek.

Akkor az a kérdés vetődik fel, hogy ha minden magyar szabálynak megfelelték ezek az egyetemek, akkor miért kellett ezt a törvényt hozni, amibe beleesett ez a thaiföldi és a kínai is, valamint a négy amerikai egyetem. Azért, tisztelt képviselő hölgyek és urak, amit nyilvánvalóan nem fognak itt önök most elmondani, de mégis az a dolgom, hogy ezt idehelyezem az asztalra, mindezt azért, mert önök megtalálták a CEU-t, és úgy gondolták, hogy a CEU-val példát kell statuálni. Ez az egyezmény teljességgel felesleges. Ha időben bölcssek lettek volna, ha időben valamilyen megfelelő megoldást találtak volna erre, akkor ma nem lenne szükség arra, hogy az éppen levezető elnökként működő alelnöknek egy kimondhatatlan nevű thaiföldi egyetemmel kelljen szenvednie a szavazások idején.

Tehát, tisztelt hölgyeim és uraim, itt egyértelműen arról van szó, hogy önök meg akarták a CEU-t regulázni. Nem kizárt, hogy az a végső céljuk, hogy a CEU-t ki is utálják Magyarországról. Nem kizárt, hogy a végső célért, pusztán csak azért, mert van egy ember, akinek a képére képesek a kampányaikat felépíteni, hogy minden egyes magyar embert ijesztgessenek, ezért önök most készek arra, hogy különböző államközi egyezményeket idehozzanak. Nekünk, ellenében az előttem szóló ellenzéki képviselő úrral, nem

dolgunk, hogy ebben részt vegyünk. Ezt önök próbálják meg saját maguk megoldani, a saját maguk lelkiismeretével számoljanak el.

Az különösen szánalmas, mint láttuk, ahogy abban az időszakban hogyan, miképpen próbálták Amerikában állami és kormányközi szintre feltolni a CEU-ügyet, ahogy ezekben az egyezményekben Thaifölddel, Indiana állammal megkötik a szerződést, hogyan próbálták meg elérni azt, ha jól értem, talán az volt a cél, hogy a soha létre nem jövő Orbán Viktor-Trump-találkozót megpróbálják a CEU ügye mögé valamilyen módon betolni. Ezek a szándékok nagyon kínos kudarcba fulladtak, nagyon kínos volt a külügyminiszter minden ilyen próbálkozása.

Tehát, tisztelt hölgyeim és uraim, tisztelt államtitkár úr, szeretném kimondani azt, amit, úgy látszik, mások nem akartak: ez a törvény csak azért született, hogy a CEU-t ellehetetlenítse. Ez az egyezmény, amit most el akarnak fogadtatni, teljességgel felesleges lenne akkor, ha más normális megoldást választottak volna a saját politikai céljaik elérésére.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. *(Ungár Péter: Elnézést kérek, csak elejtettem a mikrofonom!)* Csak nyugodtan, képviselő úr! Beszámítom az időt, nyugodtan. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Ez, ami előttünk áll, Indiana állam és Magyarország között, oktatási intézményekre vonatkozó törvény, azért fontos, mert a kettős akkreditáció egy olyan dolog, amiért a kormány nagyon küzd, kivéve, ha erre külön egyezmény vonatkozik. A CEU-nál is az volt a probléma, hogy a kettős akkreditáció nem volt rendesen szabályozva a kormányoldal szerint és ez egy szörnyű dolog.

Én ott tanultam, a CEU-n, amely egy másik, Magyarországon amerikai fenntartókkal működő intézmény. Ennek az intézménynek a Magyarországon maradása jelenleg kérdéses. Elmentek New York államba a kormány képviselői azért, hogy megvizsgálják, folyik-e ott valódi oktatási tevékenység, ami alapján meg lehet oldani ezt a kettős akkreditációt. Az a helyzet, hogy nem tudjuk azóta sem, én írtam levelet a New York-i konzulnak, de nem tudjuk azóta sem, hogy mi történt. Lassan örülnek az államigazgatás malmai, de ebben az esetben különösen lassan.

Az azért szeretném jelezni, hogy amikor ott tanultam környezetvédelmi mesterszakon, kaptam egy CEU-diplomát és egy manchesteri egyetemen lévő, akkor még az EU tagja volt, tehát nagy-britanniai egyetemen lévő diplomát. Amikor én diplomáztam, még nem merült fel, hogy az egy szörnyű dolog lenne, amit a CEU csinál. Annyira nem merült fel, hogy Illés Zoltán, volt Orbán-kormánybeli államtitkár tanított engem ezen a szakon. Tehát ebben a szörnyű illegális

tevékenységben, amiben részt vettem és kettős akkreditációval diplomát kaptam, egyet a manchesteri egyetemen, egyet pedig a Közép-európai Egyetemen, ebben az annyira szörnyű illegális tevékenységben Illés Zoltán fideszes környezetvédelmi államtitkár engem ott olyan gonosz mágiákra tanított, mint a hulladékgazdálkodás vagy például a klímaváltozás tudományos része. Tehát abban az időszakban valószínűleg önöknek elkerülte a figyelmét, hogy a kettős akkreditáció egy szörnyű dolog, ami amúgy a világon tényleg sehol máshol nincs, csak még rengeteg helyen.

Természetesen azt lehet mondani, hogy a CEU-ban vannak olyan képzések, amelyeknek van világlátásuk, egy bizonyos ideológiából adódóan képeznek dolgokat. Ahol én tanultam, történetesen nem volt ilyen, nem tudok elmondani olyat, hogy ezen a mesztiszakon bármilyen módon befolyásolták volna az én világnézetemet. Illés Zoltán sem mondta el, amikor tanított, hogy nekem a Fideszre kéne szavaznom. Azt elmondta, hogy többször beszélgetett Soros Györggyel, azt is elmondta, hogy tud kínaiul. Nem tudom, ebből melyik igaz, de mindegy, az önök államtitkára volt, tehát önök tudják eldönteni. Mindenesetre az a helyzet, hogy nagyon sok olyan dolgot adott, ad az az intézmény Magyarországnak, ami miatt szerintem jó lenne, ha egy ehhez hasonló egyezmény a Magyar Országgyűlés elé jönne.

A CEU-n végeznek olyan emberek, akik utána szerte a világban vezető pozíciót töltenek be, akik öregbítik hazánk hírnevét, elmondják, hogy milyen jó volt nekik Budapesten, milyen szép hely Budapest, elmondják, hogy milyen jó volt ott tanulni, és ez jó mindenkinek. A tanszabadság egy fontos dolog, ugyanis annak ellenére, hogy nem értünk egyet mindenben, és sokszor világnézet alapján oktatnak emberek, ha mindenféle világnézet alapján oktatnak emberek, az sokszínű, akkor egy sokszínű országban tudunk élni, ami, ha jól tudom, és ha a reformkori nagyjainkat idézem, egy olyan dolog, amit támogatnunk kellene.

(15.40)

Még egy dolgot szeretnék bevonni ide, ami szerintem elég érdekes, hogy erről nem szoktunk beszélni, de a kormánynak és például az előttem ülő államtitkárnak, Németh Szilárd államtitkár úrnak a fő gondja a Közép-európai Egyetemen az, hogy Soros György vagy a Soros György által vezetett alapítvány támogatja, illetve ő finanszírozza főleg. Persze, lehet Soros György személyéről pozitívat, negatívat mondani. Az a párt, amit ő korábban finanszírozott, biztosan változtatja a véleményét ez ügyben évente vagy ötévente, de az a helyzet, hogy Soros György egy magánegyetemet tart fenn, tehát ebben állami pénz, a CEU-ban nincs. Most már lassan a Corvinusban sem lesz, meg nem lesz a Debreceni Egyetemen vagy Debrecenben, ahol magániskolát építenek közpénzen.

Tehát lassan arrafelé megyünk, hogy mindenhol ilyen befolyásos embereknek lesznek egyetemei, mert

önök kivonják a forrást a felsőoktatásból, bevezetik a tandíjat, elvonják az állami férőhelyek számát annak ellenére, hogy 2008-ban azzal a felhatalmazással indultak, és utána 2009-ben, '10-ben, majd '14-ben, '18-ban az alapján kapták a legitimitásukat, hogy Magyarországon nem lesz tandíj. Ennek ellenére önök tandíjat vezetnek be, és egy olyan helyzetet vezetnek be, ahol lassan csak magánegyetemek vannak, ahol minden egyes tanulásért fizetni kell.

Ezt el akartam mondani, mert álszent dolog úgy egy magánegyetem ellen érvelni a finanszírozója miatt, ha közben önök folyamatosan azt hozzák létre, hogy magánegyetemek legyenek, csak a magánegyetemeket hozzák helyzetbe. Az a helyzet, hogy Magyarországon nincs olyan oktatási intézmény, amely benne lenne az első 200-ban vagy 500-ban rangsor által. Sajnos, nincsenek jelenleg nagyon-nagyon jó egyetemeink, ezt sajnálom. Tudom, hogy ebbe az irányba tett lépés a Corvinus magánosítása, ezt szokták mondani, de az nem biztos, hogy jót fog annak tenni.

Mindenesetre a CEU, akármit is gondolnak róla, nagyon is színvonalas képzéseket végez, amelyek sorra megjelennek a nemzetközi listák tetején. Ilyen például az a szak, amin én végeztem, de ilyen a nagyon jó Business Schooljuk, vagy ilyen a közgazdász-képzésük, tehát rengeteg olyan képzés van, ahol csupa jó dolgot képeztek. Látható ez ott is, hogy a kormány még mindig egy olyan emberben bízik kormányzóivóként, aki ott végzett. Biztos, ha ő nem kapott volna jó oktatást a Közép-európai Egyetemen, akkor önök nem bíznák meg újra és újra azzal, hogy ezt a pozíciót betöltse.

Úgyhogy arra kérem a kormánytöbbség jelen lévő tagjait, hogy ha lehetősége van, akkor az én alma materemnek, a Közép-európai Egyetemnek is terjeszsenek be egy hasonló ilyen egyezményt. Szerintem Magyarországnak jót tennie ez, annak ellenére, hogy önök nem értenek egyet a finanszírozó konkrét politikai nézeteivel. Önök majd finanszíroznak más egyetemeket vagy az önök barátai magánkézből, és akkor mindenkinek nagyon jó lesz, és többféle világlátás fog megjelenni a hazai felsőoktatásban nagyon magas szinten. Köszönöm szépen. *(Molnár Gyula tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként felszólalásra jelentkező független képviselő szólhatna, azonban Szabó Szabolcs képviselő úr nem tartózkodik a teremben, így nem áll módomban megadni a szót a számára.

Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek, amennyiben erre van igény. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Pószán László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoporthoz.

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Röviden csak azt szeretném megjegyezni, amit Ungár Péter felvetett, hogy hasonló előterjesztés szülessen, szerintem semmi akadály, amint a törvényben foglaltak itt is teljesülnek.

Azért azt szeretném megjegyezni, hogy elég érdekesen értelmezte a világ dolgait. A Debreceni Egyetemen, mint ahogy más magyarországi egyetemen is, vannak idegen nyelvű képzések, Debrecenben is orvosképzések például. Az ottani orvosképzést az Egyesült Államok különböző tagállamai külön-külön, újra és újra két évente akkreditálják. Nem az történik, hogy a Debreceni Egyetem ki tud adni egy magyar és egy amerikai diplomát, hanem az történik, hogy a magyar angol nyelvű képzés magyarországi diplomáját ismerik el az Egyesült Államokban. Ez két külön dolog, mint amiről ön beszélt.

Következésképpen a helyzet az, hogy minden olyan felsőoktatási intézménynek, amelyik külföldi, Magyarországon működik, annak meg kell felelni azon törvényi előírásnak, hogy legyen külföldi lába, anyaintézménye. Ez az, ami a CEU-nak egyébként nem volt. Emlékeim szerint most a közelmúltban kötöttek ki Amerikában is valami megállapodásfélét, maga az alapítvány e tekintetben. Úgyhogy ebből a szempontból nem egy kategóriáról beszélünk, tisztelt képviselő úr, és ugyanezt tudom mondani Molnár Gyulának is, hogy egy konkrét előterjesztés apropóján értem, hogy politikailag előhozakodtak egy másik szálal, a mostani előterjesztés arról szól, hogy van egy olyan külföldi amerikai egyetem, amelyik együttműködik egy magyar egyetemmel a hatályos törvényeknek megfelelően, és azt gondolom, hogy ez így helyes. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Szóval, akkor ön azt állítja, hogy olyan nem lehetséges, amikor valaki kettő diplomát ad ki, tehát egy képzésről csupán egy diplomát lehet kiadni, és azt kell kölcsönös elismertetéssel elfogadni a két országnak, és más módja nincs annak, hogy valakik felsőoktatási tevékenységet végezzenek. Ez kicsit szembemegy az európai, a korábbi hazai és általában a világban lévő gyakorlattal.

Ismételten jelzem, hogy én például egy olyan diplomát is kaptam a CEU-s képzésemért, ami egy európai uniós tagállam egyetemének a diplomája, amit nekem nem kellett külön honosítanom. Ugyanis előtte például az edinburghi egyetemre jártam, ahol egy darab diplomát kaptam onnan, azt sem kellett Magyarországon elfogadtatnom, mert az Európai Unión belül minden ország a másik ország felsőoktatási intézményének a diplomáját elfogadja.

Tehát azt akarom mondani: azért az, hogy önök kitalálták azt, hogy ez egy probléma, egy olyan dolog - már beszélt arról, hogy egy másik előterjesztésről beszéltünk -, ez is önöknek egy ilyen politikai ok volt, hogy tudjanak valamit mondani, ami beilleszkedik a Soros-kampányba. Értelemszerűen eddig nem volt gondjuk a kettős akkreditációval, ezer és egy helyen van kettős akkreditáció, kettős

diplomakibocsátás, és a kettős diplomakibocsátás nem egy rossz dolog. Érvelje meg, hogy miért rossz a kettős diplomakibocsátás, tehát mondja el azt, hogy mi vele a probléma. Az vele a probléma, hogy esetleg, ha kapok egy manchesteri egyetemen diplomát, akkor azt nem gondolja, hogy megfelel azoknak az elvárásoknak, amiknek meg kell felelnie egy magyar egyetemnek? Tehát hogy gyengébb képességű, és ezért én ebből a szempontból előnyhöz tudtam jutni? Vagy azért rossz a kettős akkreditáció, mert esetleg van még egy papír ugyanarról a dologról, ami egy képzés?

Tehát, ha meg tudná mondani, hogy elvben mi a problémája, akkor talán tudnánk erről érdemi vitát folytatni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen. Félig-meddig Ungár Péter a végén elmondta, ami miatt kétpercest nyomtam. Akkor legyen még egyszer világos: ha önök ezt bölcsen kezelték volna, akkor most nem lenne ez a helyzet, amiben vagyunk. Önök egyvalamit akartak elintézni, ezt úgy hívják, hogy Közép-európai Egyetem. Ennek az okát pontosan tudjuk, hogy miért. Ebbe a mi matematikánk szerint belekerült még hat másik egyetem, a kormány előterjesztése szerint öt. Ezeket most önöknek el kell rendezni csak pusztán azért, hogy az elmúlt egy esztendőben és vélhetően a következő időszakban is folytathassák a CEU kapcsán a sorozást.

Azt kértem én is, azt kérte Ungár Péter is a hozzászólásában, hogy legyenek ebben az ügyben olyan szempontból mértéktartóbbak, hogy vagy engedjék el ezt az öt egyetemet, és akkor nincs erre szükség, vagy pedig az egész ilyenfajta módosítást dobják ki, és fogadják el, hogy létezik Magyarországon ez a fajta képzési mód, amit magánemberek finanszíroznak, amelyik különböző országok diplomáit elfogadja. Ezt próbáltuk nagyon világosan és egyszerűen elmondani. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a kétperces felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azért kértem szót, mert most már sokadjára találkozom azzal, ami persze nem meglepő, hogy az ellenzék teljesen nyilvánvalóan, miközben pontosan tudják szerintem, hogy mi a helyzet, összevissza beszélnek olyan fogalmakat használva, amelyek egyébként nem léteznek ebben a kategóriában

vagy ebben a vitában, vagy nyilvánvaló hazugságokat fogalmaznak meg akár csak egy félmondatban is.

(15.50)

Ilyen például az, kedves Ungár Péter, hogy valaha bárki Debrecenben közpénzből magániskolát építene. Az a nemzetközi iskola, ami épül, továbbra is Debrecen önkormányzatának a tulajdonában lesz. Ezért nem magániskola, hanem természetesen köziskola, amely egyébként egy speciális oktatási programot folytat, de köziskola, köztulajdonban van. A debreceni önkormányzat a fogalmaink szerint nem egy privát szereplő, hanem egy önkormányzat, közösségi tulajdonlást jelent. Ha a debreceni nemzetközi iskola felépül, akkor a debreceni önkormányzat tulajdonában lenne. Ezért azt szeretném kérni öntől, hagyja már abba azt, hogy ilyen félmondatokkal hazugságokat állít. Ettől nem lesz igaz, amit mond, viszont mindenki számára nyilvánvaló, hogy ön vagy teljes egészében tájékozatlan, vagy tudatosan hazudik. Még egyszer mondom, a Debrecenben épülő nemzetközi iskola közösségi tulajdonban fog maradni, tehát nem magániskola.

Másodszor: a kormányzóvívó természetesen nem a CEU-n végzett, hiszen Pósnán képviselőtársam, aki a Debreceni Egyetem oktatója, meg tudja erősíteni, hogy a Debreceni Egyetemen végzett, ott szerezte a diplomáját. Tehát nem a CEU-n végzett. Folytatott tanulmányokat a CEU-n, ezt nem szeretnék eltagadni, de nem ott végzett, hanem a Debreceni Egyetemen.

Az pedig, hogy önök különböző szempontok miatt teljesen nyilvánvalóan egy külföldi érdekeltséget védenek, nem meglepő. De itt azért néhány dolgot nem árt hangsúlyozni, már csak a jegyzőkönyv kedvéért sem. Teljesen szándékolt az, hogy önök vegyesen használják a CEU, Közép-európai Egyetem elnevezéseket, holott a következő a helyzet. Budapesten működik egy magánegyetem, nagyon helyesen. Ha megnézik a honlapját, láthatják, úgy hívják az egyetemet, hogy Közép-európai Egyetem. Az egyetem maga írja a honlapján, ebben a pillanatban is rajta van, hogy nyugodtan lehet oda jelentkezni, az egyetem létét nem fenyegeti semmi. Ez egy Magyarországon bejegyzett egyetem, amelyre ez a törvény nem is hatályos, nem is vonatkozik.

Ön viszont csak ide járhatott, mert CEU néven még másik két jogi személyiségű társaság létezik, az egyik egy CEU néven bejegyzett iroda, amely ugyan egyetemnek hívja magát az Egyesült Államokban. És van egy CEU néven jegyzett könyvkiadó vállalat, de az nyilvánvalóan nem ide tartozik. A CEU-nak nevezett amerikai intézmény - nevezzük így - a következőkkel nem rendelkezik: doktori iskola, oktatási program, kutatási program, oktató, kutató; egy iroda három helyiségben néhány titkárnővel. Ez nem nevezhető egyetemnek semmilyen fogalom szerint sem, még akkor sem, ha egyébként az Amerikai Egyesült Államok felsőoktatási akkreditációs folyamatai meglehetősen

bonyolultak, és nehezen lehet értelmezni az Európában szokásos akkreditációs folyamatok függvényében.

Még egyszer: a Közép-európai Egyetemen senkinek semmi baja. Nem értünk egyet feltétlenül a szellemiségével, tudunk vitatkozni az ott folyó oktatási és tudományos programok némelyikével, amelyek tudományos voltát is számosan megkérdőjelezzük. Például a gendertudományokról folyik egy vita azzal kapcsolatban, hogy ezt tudománynak lehet-e nevezni vagy sem, de ez most alkérdés. A Közép-európai Egyetem létét, oktatását, intézményét a kutya sem fenyegeti. Az önök által idézett felsőoktatásitörvény-módosítás nem vonatkozik rá.

Mi viszont egy olyan helyzetet szeretünk volna valóban megszüntetni, amely a következőképp írható le. A Közép-európai Egyetemre járó diákok a magyar diploma mellett kapnak egy CEU-diplomát, ami az amerikai iroda által kiadott diploma, amely mögött viszont sem oktatási, sem kutatási, sem tudományos tevékenység nincs, és doktori iskolája sincs. Tehát az a helyzet, hogy ezen az alapon bárki megtehetné, mondjuk, egy magyar felsőoktatási intézmény, hogy elmegy Delaware államba, ott alapít egy hangzatos nevű egyetemet három munkatárssal, és kiad egy diplomát, amit egyébként a kutya sem ismer el. De azt mondja, hogy ő a delaware-i tudományegyetem diplomájával is rendelkezik. Azért különösen előnyös a delaware-i, mert ott offshore-ként is be lehet jegyezni irodákat, tehát a szélhámosság csimborasszója az, amit önök most védenek.

A helyzet az, hogy senki nem kifogásolja azt, hogy az egyetemek együttműködése kapcsán valaki a tanulmányai során magyar egyetem által kiadott, és - hangsúlyozom - nem magyar egyetem által kiadott fokozattal vagy diplomával is rendelkezzen. Ennek egy feltétele van, hogy az illető intézménynek legyen a magyar felsőoktatási intézménnyel kapcsolata, legyen neki oktatója, legyen tudományos programja, legyen kutatási programja, legyen doktori iskolája. Ha ez megvan, akkor ennek nincs akadálya. Egyébként számos ilyen együttműködés ismeretes. De pont a CEU olyan, amely csak a látszatát kelti annak - a CEU tehát az amerikai iroda -, mintha az felsőoktatási tevékenységet folytatna, de semmilyen ismérvvel nem rendelkezik, ami erre vallana.

Ezért azok a fogalmak, amiket a vitában használnak, hogy kettős akkreditáció meg kettős diploma, ezek nem létező fogalmak. A helyzet az, hogy a magyar kormány természetesen nem akadályozza azt, hogy olyan felsőoktatási intézmények is dolgozzanak Magyarországon, amelyeknek az oktatásával, a tudományos programjával vagy a szellemiségével vitatkozunk. Ez nem baj. Mint ahogy annak sincs semmi akadálya, hogy valamely magyar felsőoktatási intézmény a hallgatóinak olyan diplomát adjon, amelyik egy másik egyetem által kiadott diploma. Ennek az a feltétele, hogy az illető intézményt ténylegesen felsőoktatási intézménynek lehessen mondani a magyar és az adott ország fogalmai szerint is.

Amikor a magyar kormány észlelte az itteni kuszaságot megpróbált ebben valamifajta rendet vágni úgy, hogy az a versenyhátrány, ami a magyar felsőoktatási egyetemeket érte Magyarországon, egyenlítődjön ki, és egyenlő pályák, egyenlő esélyek legyenek, persze ezt szándékoltan mindenki úgymond Soros Györgyre vagy a CEU-ra fordította le - az amerikai intézményt értem ez alatt, mert a magyart úgy hívják, hogy Közép-európai Egyetem -, és természetesen összevissza keverve a fogalmakat teljes zűrzavart okozott az egész politikai vitában. Ha önök egy picit is a magyar felsőoktatás érdekeit is szem előtt tartanák, akkor helyeselnék ezt a törvénymódosítást, ezt a javaslatot is megszavaznák, és legfeljebb azon rugóznának, hogy amennyiben a CEU amerikai intézmény valójában teljesíti azokat a feltételeket, amelyeket a törvénymódosítás megfogalmaz, akkor tessék megkötni a szükséges megállapodást a magyar államnak és az illetékes államnak, és tessék elismerni a Közép-európai Egyetem által kiadott CEU-diplomát is, mert hát itt van feketén fehéren, hogy oktatója van, programja van, doktori iskolája van, kutatása van. Csak ezt persze sokkal költségesebb biztosítani, mint egy irodát fenntartani három munkatárssal.

Én örülök annak, hogy ez a módosítás, ami a Ház előtt van, azt is megvilágította, hogy számos olyan külföldi bejegyzésű egyetemnek mondott intézmény működik Magyarországon, amely jelezte is, hogy miután érdemi oktatási, tudományos, kutatási tevékenységet nem végzett, nem kíván ilyen egyezményt kötni, és egész egyszerűen az idevonatkozó tevékenységét befejezte.

Ezzel tisztul a kép. Magyarország támogatja a mégoly bonyolult oktatási formákat is, de a szélhámosaságot nem támogatja. Azt nem támogatja, hogy valaki egyetemi diplomát adjon ki Magyarországon mindenfajta olyan attribútum nélkül, ami minimálisan megfelel a felsőoktatási követelményeknek.

Remélem, hogy az ellenzék is támogatja majd ezt a javaslatot, ami most konkrétan egy indianai egyetemmel kötött megállapodás kapcsán került a Ház elé. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz sorai-ban.)*

(16.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportjából.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Vezérszónokként felolvasom még egyszer a címet, mert valószínűleg többen nem hallották: a Magyarország Kormánya és Indiana állam közötti felsőoktatási együttműködésről szóló megállapodásról beszéltem, és a Pázmány és a Notre Dame Egyetem közötti együttműködésről, bár csodálkoztam volna, ha Ungár

képviselőtársamnak nem jut eszébe rögtön a CEU. Kicsit vártam Paksot meg a Liget-projektet is, tehát az ilyenkor szokásos mantrákat.

Még egyszer szeretném megismételni azt, amit a korábbi vitában, amikor a thaiföldi egyetem kapcsán is beszélgettünk erről a kérdésről: a CEU kapcsán arról van szó, hogy a CEU eljárása nem fair a magyar egyetemekkel szemben. Egy magyar egyetem egy diplomát ad ki, míg a CEU kettőt adott ki úgy, hogy ehhez - Kósa képviselőtársam elmondta - nem rendelkezik Amerikában sem akkreditált képesséssel.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Itt a konkrét megállapodás két, akkreditált képesséssel rendelkező szuverén egyetem közötti együttműködésről szól, ami nagyon fontos a magyar felsőoktatás tekintetében, ahogy a jobbkios képviselőtársam, Brenner Koloman is utalt rá, erre szüksége van a magyar felsőoktatásnak, hogy minél több nemzetközi kapcsolat legyen, minél több egyetem rendelkezzen partneregyetemmel. A CEU esetében nem erről van szó, itt egy Magyarországon bejegyzett magánegyetem úgy ad ki egy amerikai oklevelet, hogy erre semmiféle jogosítványa nincs. Ez nem fair kérdés, mert akkreditációkérdés, ez nem szörnyűség, ez egy jogellenes állapot; ez nem egyéni minősítés, megítélés kérdése, ez egy jogellenes állapot, ezt kell megszüntetni.

Ez a megállapodás pedig egész másról szól, a magyar felsőoktatás megerősítéséről és a nemzetközi kapcsolatok erősítéséről szól, úgyhogy ismételtlen kérem önöket, hogy támogassák ezt a megállapodást. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm Zsigmond Barna Pál képviselő úr felszólalását. Megadom a szót kettő percre Szabó Szabolcs független képviselő úrnak.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Elnézést, egy szakmai megbeszélésről loholtam vissza, egy kicsit hamarabb kezdődött a vita, mint elő volt írva, ezért késtem.

Azért jeleztem csak, hogy most két percben mindenféléképpen hozzászólnék, mert ezt valóban a thai egyetem kapcsán már elkezdjük, de akkor én hajlandó vagyok ezt ugyanígy folytatni, hogy taxatívénem igaz, hogy szabálytalan a CEU-nak a működése, taxatívénem igaz, hogy nem folytat oktatási tevékenységet. New York állam oktatási hivatala kettő darab levelet küldött már, a másodikat már Bódis úrnak mint államtitkárnak, amelyekben le van írva, hogy „igazolom, hogy oktatási tevékenységet folytat”. Tehát ezt lassan zárójelbe kéne tenni; folytat oktatási tevékenységet, papírjuk van róla New York oktatási hivatalának az igazgatójától.

A másik történet pedig, ezt gyakran szeretik mantrázni a CEU kapcsán, hogy így szabálytalan, úgy szabálytalan - semmiféle szabálytalanság nincs a működésében, én ezt mondtam már legutóbb is. Ha azt

gondolják, hogy amikor egy intézmény külön képzési program keretében, de párhuzamosan, egy időben végzett képzésre ad egy adott nyelven meg egy külföldi intézmény hallgatójaként is diplomát, ez szabálytalan, akkor szóljanak Orbán Viktornak meg Áder úrnak, hogy a gyerekeiktől is kérjék vissza a diplomát, és küldjék vissza, mert pont ugyanilyen intézményben végeztek, csak Svájcban meg Angliában. Tehát ezt tényleg zárjuk le!

Elnézést még egyszer, hogy a vita elejéről vagy nagyobb részéről lekéstem, csak akkor így a kétperces keretében reagálok, hogy ugyanúgy, mint a thaiföldi egyetem esetében, természetesen én támogatom, hogy ez a szerződés létrejöjjön, mert ez fontos, ráadásul egy viszonylag jó képzési programnak tűnik, amit a Notre Dame Egyetem ide akar hozni, csak elő kéne mozdítani, hogy december 31-éig tényleg a CEU-val kapcsolatban is a hasonló szerződés szülessen meg. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szabó Szabolcs képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt a képernyőn nem látok. További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztő Bódis József államtitkár úrnak.

BÓDIS JÓZSEF, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Először is szeretném megköszönni a támogató hozzászólásokat. Azt gondolom, hogy a hozzászólások sok tekintetben egymás problémafelvetésére is megadták a választ, de néhányra mindenképpen szeretnék kitérni.

Azt gondolom, hogy a magyar felsőoktatás számára a nemzetköziesítés egy végtelenül fontos dolog. Pár évvel ezelőtt még tízezres nagyságrendben voltak a külföldi hallgatók Magyarországon, ma 30 ezer körül vannak. Ebben számos tényező játszott közre, de kifejezetten két tényezőt emelnék ki. Az egyik főleg az orvosképzésnek a több mint három évtizedes, idegen nyelven, elsősorban angol nyelven, később német nyelven történő folytatása, illetve az utóbbi időben a Stipendium Hungaricum program kifejezetten nagy lépésben emelte a külföldi hallgatói létszámot.

Ez önmagában nemcsak létszámról szól, hanem amíg az orvosképzés vonatkozásában az egyes képzőhelyek, az a négy érintett egyetem végigjárta a nemzetköziesítés útját, annak minden nehézségével és fényével, mert mind a kettő jelen van, addig a Stipendium Hungaricum a többi szak vonatkozásában teremt ma is egy olyan lehetőséget, hogy úgy tudjanak felkészülni és kilépni a nemzetközi piacra, amire a többinek nem volt meg a lehetősége. Tehát én ezt egy végtelenül pozitív dolognak tartom.

Ebben a nemzetköziesítési irányban különös jelentősége van az egyetemi intézmények közötti együttműködésnek, ennek keretében került ma ide ez

a törvényjavaslat. Nagyon egyetértek Brenner képviselő úr azon javaslatával, hogy egy minőségbiztosítást valósítsunk meg ebben a tekintetben. Egyrészt egy bizonyos szinten már megvan, de azzal is egyetértek, hogy erre nagyobb hangsúlyt kell fektetni. Hadd mondjak egy nagyon friss példát: a magyar orvosképzés amerikai akkreditációja több évre tekint vissza, a múlt héten zárult le, még hivatalos dokumentumot nem kaptunk, de 10-3 arányban igennel szavaztak, tehát már nem hivatalosan eljutott hozzánk. Nem egy könnyű procedúra.

A külföldi professzorok magyarországi alkalmazása: igen, külföldön Németország kivételével a habilitást ők nem nagyon ismerik még, pár helyen igen. A Magyar Tudományos Akadémia doktora címet még kevésbé, de mondok rosszabbat: egy amerikai professzor, legyen angol, bárki, nem rendelkezik nyelvvizsgával, és nekünk Magyarországon ez is kéne. Tehát van teendők ezen a területen.

Egyébként a nemzetközi ranglisták értékelésével kapcsolatban hadd mondjam azt el, hogy természetesen jó lenne, ha ott állnánk, ahol a Cambridge-i Egyetem vagy az MIT, nagy valószínűséggel nem fogjuk megérni, hogy ott legyünk, de az egy pozitív törekvés, hogy menjünk előre. De ne becsüljük le legalább az ezren belül lévő egyetemi teljesítményeket! 28 ezer felsőoktatási intézmény van a világban, benne lenni az első ezerben nem olyan nagy szégyen. Higgyék el, rektorként végigkövettem a rankingek alakulását: miközben az én egyetememmel kapcsolatban azt láttam, hogy a számszerű paramétereink évről évre növekedtek, egy baj volt: az, hogy a többieké jobban, gyorsabban tudott növekedni. A legnagyobb helyezésváltozást akkor értük el, amikor a külföldi hallgatói létszámunk megnövekedett, megduplázódott; most már, hála istennek, kimondhatjuk, hogy megduplázódott. Az egyik leggyengébb paraméterünk az oktatói kar nemzetközi összetétele vagy alacsony nemzetközi aránya, és ebben van közös teendőnk. Úgyhogy kérni fogom akkor a segítséget.

Molnár képviselő úrnak egy mondatot szeretnék mondani: ez a mostani törvényjavaslat azért került ide, mert törvénykövető magatartást tanúsítunk. Ahhoz, hogy ez a két intézmény legalísan tudjon együttműködni ezen programok mentén, be kell hozni ide az Országgyűlésbe, törvényjavaslattal kell élnünk, és remélem, el fogják fogadni. Ez most erről szól.

Két héttel ezelőtt voltam először itt az Országgyűlésben, akkor a thai egyetem törvényjavaslata kapcsán, de előbb érkeztem, ma egy picit később, elnézést kérek, nem rajtam múlt, akkor, azt hiszem, a vízgáz-dájkodásról meg a környezetvédelemről volt szó, és abba is bejött a CEU. *(Derültség.)*

(16.10)

Biztos voltam benne, hogy a thai egyetemi törvényjavaslat kapcsán előjön a CEU. Én a CEU-val kapcsolatban akkor is elmondtam a véleményemet, most is. Ha hihetünk a sajtóértesüléseknek, akkor a

közeljövőben nagyon magas szintű tárgyalás lesz erről, bízunk benne, hogy úgy zárul le, hogy mindenki számára jó legyen.

A magyar egyetemek magánosításáról nincs szó, nincs ilyen program. Ami a Corvinusszal kapcsolatban történik, az egyfajta megoldás, egyfajta modell, alapítványi egyetem irányába mennek el. Pont a Corvinus ügye fogalmazta meg bennünk azt, hogy a többi állami egyetem számára legalább azt a jogszabályi háttérrel kéne biztosítani, hogy ha akar, el tudjon menni ilyen irányba. Jelen pillanatban az egyetemi szektorban nagyon-nagyon jelentős EU-s forrás van, azoknak a felhasználása rendkívül szigorú, kötött, a közbeszerzés, beszerzés ügyét kiemelem, de sok minden más tekintetben.

Egy más fenntartású egyetemi rendszerben, állami egyetemi rendszerben, ahol az állam fenntartja a jogát meg a kötelezettségét is - tehát azért nem arról szól, hogy az állam forrásokkal kivonulna az egyetemi rendszerből, legalábbis az én ismereteim szerint, de a kötöttségektől való szabadulás, egyébként szintén szabályozott keretek között, más mozgásteret tudna biztosítani külföldi oktatók számára, magyar oktatók számára is, fejlesztésekben, mindenben. Tehát azt gondolom, egy dolog, hogy a Corvinus most milyen úton indult el. Úgy gondolom, nagyon kemény munka lesz, mire az pontosan összeáll, és azt látom, hogy nem nyolc órában dolgoznak azért, hogy ez zökkenőmentesen menjen, de itt még nem a magánosításról szól a történet az én megítélésem szerint.

Összességében azt gondolom, hogy a törvénykövető magatartásnak megfelelően került a mai javaslat a tisztelt Ház elé. Szeretném kérni az önök támogatását, mert jó program van a törvényjavaslatban.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bódis József államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Honvédség részletes bontású létszámáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés H/2163. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Németh Szilárd úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. „A falak ereje nem a kőben vagy, hanem a védők lelkében.” Ez a ma is időszerű mondat hangzott el Dobó Istvántól Gárdonyi Géza Egri csillagok című regényében. Tisztelt Országgyűlés! Valóban, az imént hallott idézet úgy is értelmezhető, hogy a legkorszerűbb csapásmérő technika is csak egy darab vas, ha nincs ember, aki szakértelemmel és elhivatottsággal kezelje. A honvédelmi törvény arról rendelkezik, hogy az Országgyűlés állapítja

meg a honvédség részletes bontású létszámát, ideértve az önkéntes tartalékosokat is.

A 2002 és 2010 közötti időszakokkal ellentétben napjaink egyik honvédelmi sikertörténete, hogy a jelenleg még hatályos 35/2013. országgyűlési határozat által megállapított, tartalékosokra vonatkozó létszámkeret mára közel feltöltött, a felső plafont súrolja. Hogy miért is sikertörténet ez? Amikor a Fidesz-KDNP 2010-ben a választópolgárok akaratából átvette a kormányzást, szegyenkezésre okot adó állapotokat örökölt meg minden területen, így természetesen a honvédelmi ágazatban is.

A teljesség igénye nélkül engedjék meg, hogy néhány példával emlékeztessen a tisztelt képviselőtársaimat, hogy mi is történt abban az időszakban. 2010-ben összesen 17 fő tartalékos volt hazánknak. 2002-ről 2010-re a 45 ezer fős engedélyezett létszám 29 ezer fő alá esett. A csökkenési tendencia mélypontja 2007 volt, amikor az MH rendszeresített létszáma nem érte el még a határozatban megengedett 23 500 főt sem. 2003-ban kivezettek több páncélos és fegyverzettechnikát, így a tarack- vagy az önjárótarack-típusokat, gránát- és aknavetőket és a páncéltörő ágyúkat, 2005-ben további taracktípust és sorozatvezetőt, 2006-ban még rakétakomplexumokat is.

Kijelenthetjük tehát, hogy a szocialista-liberális hatalom, a Gyurcsány-, Bajnai-kormányok a magyarok biztonságát, hazánk függetlenségét veszélyeztetve, tudatosan építették le a katonai képességeket, tudatosan eresztették szélnek honvédeink ezreit, azaz tudatosan tették tönkre a Magyar Honvédséget.

Tisztelt Képviselőtársak! Gyurcsányékkal szemben és velük szöges ellentétben a kor kihívásaira adandó megfelelő válaszként az Orbán-kormány már korábban is felelősségteljesen a haderő fejlesztéséről döntött, amelyet a „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési program keretében hajtunk végre. A honvédség jelenleg engedélyezett létszámkerete és állományarányai azonban nem biztosítják a „Zrínyi 2026” program keretében tervezett szervezeti fejlesztések létszámszükségletét, amelyek egy része, bár még létszámkeretekben belül, már végrehajtásra is került. A határozattervezet növeli mind a tiszti, mind az altiszti és a legénységi kereteket, és rögzíti azoknak az összlétszámhoz viszonyított maximális arányát, továbbá módosítja a honvéd tiszt- és altisztjelöltek ketszámát a tervezett feladatokhoz szükséges utánpótlás biztosítása érdekében. A létszámkeret emelése a szám szerint is növekvő új, korszerűbb eszközökkel történő feladatok végrehajtásához is nélkülözhetetlen. A legénységi állomány toborzása és megtartása ugyancsak elengedhetetlen egy korszerűbb, erősebb haderő megteremtéséhez. A határozat elfogadása esetén a polgári állománycsoportba tartozó státuszok száma és az összlétszámhoz viszonyított aránya jelentősen csökken, javítva a Magyar Honvédség belső állományarányait.

Már most kihallom egyes képviselőtársaim kárörvendő gondolatait, miszerint felesleges statisztikai létszámhiányt generál az előterjesztő, felhívom ezért

a figyelmüket, hogy a tisztelt Ház által engedélyezett keretszámok tényleges felhasználása a tervezet szerint, a kormány döntése szerint évenkénti ütemezéssel csak a tárgyévi feladatok tényleges végrehajtásakor, a szükséges források arányos biztosításával történne. A végállapot elérésére, a 37 650 fő státusz teljes felhasználására 2026-ra kerül sor.

A határozattervezet külön rendelkezik az önkéntes tartalékos létszámkeret emeléséről, a jelenlegi 8 ezer beosztásról 20 ezer beosztásra emeli azt. A Magyar Honvédség önkéntes tartalékos rendszerének fejlesztése elérte a korábban kitűzött célokat, az engedélyezett keret emelése nélkülözhetetlen és sürgető. Mint említettem, az állampolgárok önkéntes tartalékos jelentkezése példa nélküli az elmúlt évtizedekben, ami tényleg sikertörténet.

Tisztelt Országgyűlés! Országgyűlési képviselőként a haza szolgálatára tettünk esküt. Ez azt jelenti, hogy kötelességünk támogatni azokat, akik ugyancsak a hazát szolgálják fegyverrel a kezükben. Ennek keretében emlékeztetem önöket arra, amit a bevezetőmben idéztem: „A falak ereje nem a kőben van, hanem a védők lelkében.” Azt már magam teszem hozzá, hogy nemcsak a lelkében, hanem a létszámában is.

Kérem, hogy a haderő fejlesztésének részét képező aktív és tartalékos állomány létszámára vonatkozó határozatot a haza védelme és a magyarok biztonsága érdekében támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(16.20)

ELNÖK: Köszönöm, Németh Szilárd államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Kósa Lajos bizottsági elnök úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! A honvédség létszáma meglehetősen kalandosan alakult az elmúlt időszakban. 2002-ben az engedélyezett létszám még 45 ezer fő volt, azonban a 2010-es évekre ez a létszám 29 ezerre esett vissza.

Amikor az Orbán-kormány megkezdte a működését, akkor azzal nézett szembe, hogy bár 2010-ben volt tartalékos állománya Magyarországnak, ez 17 ember volt. Napnál világosabban látszott, hogy komoly probléma van az ország védelmi képességeivel, ugyanis a 2002-től a 2010-es évekig tartó időszakban a Magyar Honvédség számos kulcsképességét leadta, úgymond elveszítette, csak mutatóba maradt, így például tüzérség, páncélos állomány, a korábbi páncélozott csapat szállító eszközök tömege. És természetesen, miután Magyarország belépett a NATO-ba, ránk is vonatkozott az, hogy egyébként a GDP 2 százalékát kellene védelmi kiadásokra fordítani. Ez persze ajánlás és nem kötelezettség, nehogy valaki félreértse, a NATO-tagságnak ez nem feltétele, hanem egy erős

ajánlás volt, amit egyébként az Obama-adminisztráció nem különösebben szorgalmazott, viszont az új amerikai adminisztráció Walesben a NATO-csúcson kieszközölte azt, hogy minden ország kötelezettséget vállalt arra, hogy ezt a 2 százalékot záros határidőn belül elérje.

Ilyen feltételek mellett... - persze, emlékszünk rá, „trükkök százai, amit persze nektek nem kell tudni”, ezt a jelen lévő szocialista képviselők még felidézhetik a memóriájukban, az őszödi beszédből van ez a híres mondat. Az egyik trükk az volt, hogy a honvédelmi kiadásokhoz könyvelte el a Gyurcsány-adminisztráció azoknak a kordedvezményrel nyugdíjba vonult katonáknak a nyugdíjkiadásait, amelyeket folyósítottak. Nem kell hozzá feltétlenül stratégiát vagy hadtudományokat tanulni, hogy valaki hamar rájöjjön arra, hogy például ez trükk, hiszen teljesen nyilvánvaló, hogy a nyugdíjfolyósítás, akárhova van elkönyvelve, az az ország védelmi képességeit döntő módon nem befolyásolja, hogy szabadjon ilyen óvatosan fogalmaznom. Ez egyszerű trükk volt, amivel egyébként feltupírozták egy kicsit a honvédelmi költségvetést, ami természetesen így sem érte el a 2 százalékot, hanem 1,1 százalékot, hozzáteszem, egy jóval alacsonyabb GDP melletti 1,1, százalékot. Ezen kell változtatnunk.

Változtatnunk kell azért, mert merő illúzió az, hogy a történelemnek egy olyan időszakában élünk, amikor ma már az országnak védelemre nem kell készülnie. Merő illúzió azt gondolni, hogy bár az európai történelemnek az egyik leghosszabb, nagy, átfogó háború nélküli időszakát éljük, azért mi itt, Magyarországon, Közép-Európában megtanulhattuk, hogy a rendszerváltás óta kevesebb idő telt el úgy, hogy valamelyik szomszédos országban nem volt háború, mint hogy háború volt. Tehát nyilvánvaló, hogy a velünk szomszédos országokban dúló háború bennünket is érint, komoly biztonsági kérdéseket vet fel, és tudjuk, hogy a délszláv háború és a délszláv konfliktus, illetőleg most újonnan az ukrán polgárháború bizony sajnos hosszabb ideje tart összességében, mint amennyit háború nélküli időszakban töltöttünk el.

Arról nem is beszélve, hogy a haza védelme, illetőleg a biztonsági kockázatok egész más feltételeket, kérdéseket vetnek fel, mint korábban, hiszen látjuk azt, hogy ma már az úgynevezett kiberháború, ma már a terrorizmus elleni védelem vagy a határok védelme megköveteli azt, hogy a honvédségre úgy gondoljunk, mint ami a valódi funkciója, hogy ha Magyarország határait támadás fenyegeti, ha Magyarország határait tömeges áttörés fenyegeti, akkor a honvédség segítségét is kérnünk kell, túl azon egyébként, hogy normál esetben a magyar határt a rendőrség és a határőrség őrzi.

Éppen ezért mind a 2 százalékos követelménynek való megfelelés, mind pedig az ország védelmi képességének erősítése megköveteli, hogy azt a létszámot növeljük, ami ma egy országgyűlési határozatban engedélyezve van a Magyar Honvédségnek. A jelenlegi OGY-határozatban szereplő létszámkeret 31 080 fő és

8 ezer önkéntes tartalékos. Ma ezeket a határokat szeretnénk felemelni, mégpedig úgy, hogy nem egyszerre, hanem több lépésben, annak megfelelően, ahogy egyébként képesek vagyunk a honvédség létszámát bővíteni.

Ne felejtjük el, hogy ez a honvédségi létszám bővítés ma olyan feltételek közepette végbemenő folyamat, ahol is a honvédek fizetése, jövőbeni fizetésemelkedése, karrierképe törvény által biztosított, rögzített, és egyébként ma lényegesen többet keresnek a honvédek, mint a korábbi időszakban. A helyzet az, hogy a tartalékos állomány feltöltése ma már azt jelenti, hogy a 8 ezer fős plafont alulról súroljuk, és éppen ezért azt gondolom, hogy érdemes támogatni a kormánynak azt az elképzelését, hogy mind a létszámot, mind pedig a tartalékos állományt bővítsük.

Természetesen igaza van államtitkár úrnak, a honvédelem erejét nem a vas adja, hanem az ember, akinek a kezében a vas van. De azért azt nem tagadhatjuk el, hogy a mai időkben szükséges nemcsak a létszámfejlesztés, hanem a honvédség technikai, műszaki felszereltségének a javítása, erősítése is. Én azt állítom, hogy vissza kell szerezni számos olyan képességet, amelyet a korábbi időben egy hibás honvédelmi elgondolás mentén elveszítettünk. Ehhez egyébként nagyon komoly fejlesztésre van szükség.

Szerencsére a „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési program ennek a kereteit kijelölte. Nemcsak kijelölte, hanem aki megnézi a 2019. évi már elfogadott költségvetést, láthatja, hogy rögzítette is azokat a költségvetési keretszámokat, amelyek azt jelentik, hogy lépésről lépésre, de egyébként közelít Magyarország az úgynevezett 2 százalékos bővös honvédelmi finanszírozási arányhoz. Még egyszer hangsúlyozom, úgy, hogy egyébként egyre növekvő GDP mellett kell ezzel számolnunk, ami azt jelenti, hogy nominálisan még annál is jelentősebb a honvédségre fordított kiadások összege, mint amennyit egyébként csak az arányokból ki lehetne számolni.

Éppen ezért remélem, hogy a tisztelt Ház támogatja ezt az előterjesztést. Természetesen tudjuk, hogy minden ilyen létszámnövelés feladatot is jelent, nehézséget is jelent; nem olyan könnyű a katonák toborzása, nem olyan könnyű az önkéntesek toborzása. A relatív munkaerőhiány egyébként számos olyan lehetőséget mutat a katonáknak, ami miatt adott esetben a jól kiképzett katonák civil pályát választanak, vagy legalábbis a civil pálya felé fordulnak, arról nem beszélve, hogy a honvédség és a rendőrség működését, vezénylését, szolgálati rendjét egyébként befolyásoló európai uniós irányelvek teremtenek furcsa helyzeteket. Emlékszünk rá, ellenzéki képviselőtársaimmal közösen adtuk be azt a javaslatot, amely megpróbálta kezelni a következő helyzetet: az Uniónak az az elvárása, hogy ha valamely foglalkoztató túlmunkát rendel el vagy többletmunkát rendel el a munkavállalójának, akkor azt egyébként neki szabadságban kell kiadni, és nem lehet megváltani pénzzel.

Ez a hadsereg és a rendőrség esetében azt jelenti, hogy ha túlmunkát rendel el a szolgálatot vezénylő,

akkor a katonának, a rendőrnek azt szabaddidőben kell kiadni, ez az irányelvnek a főcsapása.

(16.30)

Azt láttuk, hogy ez a mai feltételek mellett komoly nehézséget okozna a rendőrségnél és a honvédségnél, és még az előző ciklusban az általam vezetett Honvédelmi bizottság beadott egy bizottsági módosítót arra vonatkozóan, hogy Magyarország átmeneti időre - ez 2019. december 31-e (*Sic!*) - ezt a fő irányelvet úgy érvényesíti, hogy az adott katona, az adott rendőr, aki a túlmunkát vagy a túlszolgálatot teljesítette, döntésére bizzuk, hogy ő azt szabadságban veszi-e ki, vagy egyébként pénzben megváltást kér. Ez a határidő december 31-éig le fog járni, ez év..., igen (*Németh Szilárd István közbeszól.*), most, '18. december 31-ével, '19. január 1-jével egy új szabály lépne életbe, amikor is mindent már nem lehetne megváltani, hiába kéri a rendőr vagy a katona. Ez egy olyan helyzetet teremt, amikor egyébként érdemes végiggondolnunk azt, hogy ezt a határidőt kitoljuk - az idevonatkozó javaslatok részben a Ház előtt vannak -, ugyanis még ha szeretnénk, sem tudnánk feltétlenül rövid idő alatt, amennyiben a szabályozás változik, a létszámokat úgy bővíteni, hogy ez ne okozzon a szolgálatvezénylésben nehézségeket.

Mindezt azért mondom el, hogy utaljak arra, hogy egyébként a honvédség létszámának a bővítése nem egy egyszerű dolog. A honvédek olyan esküt tesznek, amelyben azt fogadják meg, hogy az életük árán is megvédik az országot, megvédik a hazát, és ezt nagyon komolyan kell venniük, sőt a Magyar Honvédség kiválóan teljesít - saját szemmel is meggyőződhetünk róla - számos olyan misszióban, amely azért komoly veszélyeket jelent. Éppen ezért kell egy bizonyos idő és felkészülés ahhoz, hogy a honvédelmi tárca a létszám bővítéssel kapcsolatos toborzómunkát elvégezze.

Ami reménykedésre vagy optimizmusra ad okot, az egy hasonló létszám bővítés, a rendőrségnél a 3 ezer határőrszolgálat felvételének az ügye volt, ugyanis bár komoly volt a nehézség, 3089 határőrszolgálatot sikerült felvenni, őket kiképezni hat hónap alatt - a legutóbbi bizottsági ülésen erről számolt be az országos rendőrfőkapitány -, azzal együtt egyébként, hogy a jelentkezők 40 százaléka alkalmatlannak bizonyult, tehát vagy a pszichikai, vagy a fizikai teszteken nem felelt meg. Nemcsak arról van tehát szó, hogy a lelkesedés milyen, vagy hogy az alternatívák milyenek, hanem bizony itt a honvédelmi szolgálatra meg is kell felelni, ami bizonyos komoly feltételek teljesítését jelenti. Azal kell tehát számolni, hogy nagyon intenzív, erőteljes toborzómunkát kell végezni ahhoz, hogy ez a felémelt létszám 2026-ig valóban elérje ténylegesen a 37 560 fő aktív állományt és a 20 ezer fő tartalékos létszámot.

Én azt remélem, hogy tekintettel arra, hogy ez aztán végképpen nem pártpolitikai ügy, ebben ki tud alakulni valami konszenzus, mint ahogy egyébként az

általam jegyzett témában a túlmunka megfizetésének a lehetősége vagy annak a meghosszabbítása is kompromisszum kérdése. Jó lenne, hogyha lenne néhány olyan ügy - és ilyen a haza védelme -, amelyben azért meg tudjuk mutatni a választóknak, hogy tudunk együttműködni Magyarország számára fontos és kulcsterületeken. Úgyhogy kérem kedves képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Varga-Damm Andreának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A H/2163. számú országgyűlési határozati javaslatot terjesztette a honvédelmi miniszter a Ház elé. Hogy őszinte legyek, én örültem volna annak, hogyha a miniszter úr személyesen képviseli ebben a kérdésben a kormányt, tekintettel arra, hogy egy olyan hosszú távú program, mint a „Zrínyi 2026”, keretében gondolja azt, hogy ez a javaslat szükséges ahhoz, hogy az abban megfogalmazott feladatokat végre tudják hajtani.

Azért is örültem volna, ha a miniszter úr személyesen jelenik meg az ülésteremben, mert akkor talán tőle megtudhattuk volna, hogy mi az indoka ennek a létszám bővítésnek, tekintettel arra, hogy a javaslatból ez nem derül ki. A javaslat szerint a tiszti létszám 6600-ra, az altiszti létszám 10 200-ra, a legénység 13 200-ra, a honvéd tiszti, -jelölti létszám 800-ra, a honvéd altiszti létszám 250-re, a kormánytisztviselők és köztisztviselők létszáma pedig 6600-ra változik, ez a legutóbbi csökken.

A javaslatban az szerepel, hogy volt egy bizonyos 35/2013. (V. 16.) országgyűlési javaslat *(Németh Szilárd István: Határozat!)*, amely korábban szabályozta a létszámkereteket. A probléma a következő: ez nem így van. Nagy valószínűséggel a minisztérium azon tisztviselői, akik ezt a javaslatot elkészítették, elfelejtkeztek a 35/2016. (XII. 19.) számú országgyűlési határozatról, amely 31 080 főre emelte a részletes bontású létszámot, és nem a 35/2013. (V. 16.) számú. Ennek azért van nagyon-nagyon fontos jelentősége, mert bár igaz, hogy az országgyűlési határozat mindkét esetben 35-ös számmal kezdődik, de ez pillanatnyilag azért egy nagyon fontos, lényeges körülmény - és nagyon boldog vagyok, hogy a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság elnöke jelen van, mert talán az ő tekintélyével el tudjuk érni, hogy ez a javaslat végre feleljen meg a jogszabályoknak és a tényeknek -, ugyanis ezen javaslat azt mondja, hogy ez fogja hatályaon kívül helyezni a 35/2013-ast. Igen ám, csak a 35/2016-osban nincs olyan hatályon kívül helyező rendelkezés, amely arról szólna, hogy miután ez a 35/2013-as OGY határozat módosítása, ezért a módosítás hatálybalépésével a 35/2016-os hatályát veszti.

Ily módon ha ezt az országgyűlési határozatot megszavazza a Ház, akkor egyrészt lesz egy 2018-as OGY határozatunk, és marad egy 35/2016-os OGY határozatunk hatályban.

Nagyon fontos az, hogy ebben a házban elég sok jogász és elég sok olyan szakember van, aki azokra a kérdésekre is figyel, hogy jogdogmatikai szempontból alkalmasak legyenek az előterjesztések arra, hogy joghatást tudjanak kiváltani. Szerényen szeretném megjegyezni: nem szeretném effektíve az Orbán-kormányt e kérdésben kritizálni, mert 2010-ben, amikor magam is részese voltam a Hende miniszter úr által vezetett minisztérium tevékenységének, akkor sem Hende miniszter úr, sem néhai Tóth Zoltán József jogi helyettes államtitkár idejéből ilyen silány, indoklás nélküli javaslat biztosan nem került volna ki a Honvédelmi Minisztérium keretéből.

Nagyon örülök, és üdvözlöm azt, hogy Kósa Lajos honvédelmi és rendészeti bizottsági elnök itt van, és talán hatást tud kiváltani a Honvédelmi Minisztérium vezetésére a vonatkozásban, hogy igyekezzenek elérni a korábbi Orbán-kormány alatt megszokott szakmai minőséget, és azzal, hogy átadtuk a katonáknak a Honvédelmi Minisztérium vezetését, a politika ne vesztse el az igényességét, és olyan javaslatok jöjjenek a Házba, amelyekkel a Ház képviselői tudnak valamit kezdeni. Ez a javaslat pillanatnyilag erre alkalmatlan.

2018-ban 26 753 fő volt a Honvédelmi Minisztérium állományában, amelyből a honvédség létszáma 20 643 fő. Miután 2016-ban a 35/2016-os országgyűlési határozattal 31 080-ra emelkedett a létszámkeret, gondolhatnánk mi mint ellenzéki képviselők, vagy akár gondolhatná bármely kormánypárti képviselő azt, hogy a honvédelmi miniszter úr azért terjesztette be a javaslatot a tisztelt Házhoz, mert már elértük azt a létszámot, amely eddig is engedélyezett volt, és most már bizony úgy tűnik, hogy az Országgyűlés hozzájárulása kell ahhoz, hogy e létszámkeret növekedjen. Ha megnézzük azt, hogy a jelenleg meglévő költségvetési keret és az a költségvetési forrás, amelyet az Országgyűlés allokált a 2019-es költségvetési évre, azt látjuk, hogy egyetlenegy fő katonával nem lehet többet felvenni, mint ami ma megvan, mert nincs rá költségvetési forrás.

(16.40)

Kósa Lajos bizottsági elnök úr nagyon szépen felvázolta azt, hogy a Gyurcsány-kormány után, annak végén milyen volt a Honvédelmi Minisztérium költségvetési helyzete, csak azt felejtette el elmondani, hogy a második és harmadik Orbán-kormány 2015-re olyan mértékben levitte a Honvédelmi Minisztérium költségvetését, hogy szégyenszemre a GDP 0,76 százalékát tette ki mindez. Még akkor is, ha valóban a GDP mértéke emelkedett, viszont az a különbség, amiről elindult és ahová jutott, nominálisan jelentős mértékben nem eredményezett megfelelő költségvetési forrást.

Így a helyzet ma az, hogy ugyan megpróbálja a miniszter úr kezdeményezésére 37 650-re emelni a 2026-ig feltölthető keretet, de miután már 2019-re sem juttat elegendő költségvetési forrást arra, hogy ezt meg lehessen tenni, ily módon tulajdonképpen megkérdezhetjük, hogy ez a javaslat miért is érkezett ebbe a Házba. Nekem van egy olyan érzésem, hogy ez semmi másról nem szól, csak arról, hogy azt lássuk, mintha a Honvédelmi Minisztérium bármifajta olyan tevékenységet végezne, amivel a hon védelmében előrelépés lehet.

Államtitkár úr úgy kezdte beszédét, hogy a XVI. századbeli magyar honvédelmi helyzetből és annak elveiből idézett, csak a helyzet a következő. Miniszterelnök úr szavaival élve, a szent dervisek időszakában ugyan valóban a csatákat és a háborúkat a létszám, az egymással szemben álló katonák létszáma határozta meg, ez valóban a szent dervisek időszakában így volt, ma már azonban két darab jó programozó le tud győzni egy egész országot anélkül, hogy bármilyen csata történt volna. Ma a technika dönti el, hogy egyik ország a másikat, egyik haderő a másikat le tudja győzni. Ma nem a létszámon múlik ez. Ma azon múlik, hogy technikailag egy hadsereg fel van-e szerelve, vannak-e olyan kiegyensúlyozott politikai kapcsolatai, amelyek keretében a környező országok és azok a szövetségek, akikhez kapcsolódik, a segítségére tudnak lenni, vagy netalántán mindenki hirtelen az ellenségünk lesz, és lehet nekünk bármilyen csodás technikánk, vagy senki nem véd meg minket, vagy a támadók része lesz. Ezáltal tehát az emberanyaghoz képest a technika és a tisztességes, kiváló politika sokkal inkább hozzájárul ahhoz, hogy egy ország lakossága biztonságban érezhesse magát.

Amikor részleteiben megvizsgáljuk azt, hogy ez a javaslat milyen létszámkereteket határoz meg, akkor érdemes megnéznünk az egyes tételeket. A tisztek számára azt mondja, hogy 6600 fő az, amelyre szeretné ezt a keretet emelni, de ma a honvédség állományában ezer fővel kevesebb a tiszti állomány, mint amit egyébként a keret meghatároz, és amire egyébként akár még költségvetési forrás is lehetne.

A 6600 fős létszámra való emelés ezer fővel több, mint az eddigi. A kérdésem az, hogy ezt a 2 ezer főt honnan gondolják akár 2026-ig is megszerezni. Mert hogy nézzük meg, hogy ma az oktatási rendszerben, ahonnan tiszteket lehet kapni, egyetemi képzés keretében kell hogy részt vegyenek ezek a leendő tisztjelöltek a felsőoktatás rendszerében. Ebben az évben 230 helyet jelölt ki a tárca az EMMI-vel együttműködve arra, hogy 230 fős tisztiállomány-képzés kezdődhet meg ebben a tanévben. 140-150 fő között lett, akiket fel tudtak venni. Ez azt jelenti, hogy szinte alig a felét tudták kitölteni a rendelkezésre álló helyeknek.

Ha minden évben ez lesz a tendencia, akkor akár-hogy is nézem, minimum 15 év kellene ahhoz, hogy a tiszti állomány elérhesse azt a létszámot, amelyre vágnak; persze feltételezve azt, hogy a képzés után ezek a tisztek valóban el is kezdik a Magyar Honvédség keretében a tevékenységüket, tekintettel arra,

hogy rendkívül magas a képzés ezen az egyetemen, és a polgári életben, különösen a mérnökhallgatókat nagy előszeretettel várják a multcégek és akár a külföldi vállalatok is. Tehát bizony a tisztjelöltek igen nagy száma nem kezdi meg tisztként a tevékenységét. Jelzem még azt szerényen, hogy 280 pont volt a felvételi határ ebben az évben. Ez azt jelenti, hogy csak abból nem lett tisztjelölt, akinek nem jutott eszébe.

Az altisztek számát ezer fővel kívánja emelni ez a javaslat. Jelenleg az altiszti állományban 2 ezerrel kevesebben vannak, mint amennyit a mostani keretszám megjelöl. Megkérdezhetnék, hogy honnan lehet az altiszteket pótolni, mert ha ezer fővel itt is emelné a létszámát a javaslat 9270-ről 10 200-ra, és ma 2 ezer hiány van, akkor ez a 3 ezer fő honnan kerül majd elő; mert hogy altiszt legyen valaki, annak is képzésen kell átmenni. Ez a képzés ma kétirányú: az egyik OKJ-s képzés, a másik pedig az altiszti akadémián való képzés.

Pillanatnyilag az altiszti állományban az OKJ-s képzés létszáma 45 fő, és az altiszti akadémián ma 200 fő az, aki reménykedhet abban, hogy altisztként hagyja el az iskola padjait. Ezáltal megint megállapíthatjuk azt, hogy ez a durván 3 ezer fős különbség az elkövetkezendő 15-20 évben lehetetlen, hogy feltöltse a létszámot erre a tervezett 10 200-as altiszti számra.

És akkor következzen a légénység létszáma. A légénység létszámát, mint látják, 5 ezer fővel bővíteni kívánják, ami bizonyára egy nagyon-nagyon üdvöztető terv, pillanatnyilag azonban ott is 2 ezer fős hiány van, tehát a „Zrínyi 2020-26” programban 7 ezer fővel szeretnék a légénység létszámát növelni.

De mi történt az elmúlt években? Megkérdezhetnék, hogy vajon mitől van az, hogy az önkéntes tartalékos létszám valóban már alulról súrolja hét év alatt a 8 ezer főt, és a légénység létszámában képtelenség elérni a jogszabályban meghatározott kereteket. Azon túl egyébként, hogy költségvetési forrás sincs allokálva ezekre a létszámokra, ezen túl a leendő légénység, illetőleg a társadalom motivációs eszközrendszere egészen más az önkéntes tartalékosnál, és egészen más a szerződéses katonánál. Az elmúlt években több okból, illetőleg több forrásból voltak motiváltak az önkéntes tartalékos rendszerbe belépni honfitársaink.

Az első és legfontosabb, legnagyobb létszámot az a szolgálati járadékos populáció adta, akiknek személyijövedelemadó-mentes lett a szolgálati járadéka akkor, hogyha az önkéntes tartalékos rendszerbe beta-gozódtak. Ez önmagában már több ezres létszámot eredményezett. De onnantól kezdve a 8 ezres számig mik voltak és mik azok a motivációs eszközök, amivel ezt a lehetőséget szívesen használták, használják honfitársaink?

Egyrésztől átesnek a leendő katonák egy olyan hihetetlenül magas szintű, széles körű egészségügyi vizsgálaton, amit ma a polgári rendszerben egyszerűen képtelenek megkapni, minimum fél év kellene hozzá. Az egy hónapos tanfolyam, amelyre mennek, ez idő alatt 130 ezer forint javadalmazást kapnak,

munkahelyükről felmentést kapnak, olyan képességeket sajátítanak el az egy hónapos tanfolyam során, amit a polgári életben nagyon sok pénzért tudnának megszerezni, és a rendelkezésre álló társaság, akik közé kerülnek, oly mértékben gazdag emberállományt jelent számukra, ahol olyan szakmai és emberi kapcsolatokra tehetnek szert, amit a mindennapi életükben nem. Így értük el az önkéntes tartalékos populációban ezt a nagyon szép számot. De ez sajnos jelentősen a jövőben nem fog emelkedni, mert körülbelül ennyi az, aki hajlandó Magyarországon ebben a rendszerben részt venni.

A szerződéses katonák létszámában és a szerződéses katonák rendszerében, motivációs eszközrendszerében évek óta megtorpanás van, esély nincs arra, hogy valaha ezt a 37 650-es keretszámot el tudják érni, és miután bármennyire is nehezen fogadható el, de egy katonára beléptetéséhez nem csak az kell, hogy eljőjön, ki kell képezni, ruházattal kell felszerelni, fegyverrel kell felszerelni, el kell helyezni a munkahelyén, bért és járulékot kell utána fizetni.

Ehhez a 37 650-es létszámhoz minimum 770 milliárdos költségvetési forrás kell (*Az elnök a csengő kocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), amelyet az elkövetkezendő időszakban valószínűleg ez a parlament és ez a kormány nem fog rendelkezésre bocsátani. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a Jobbik soriban.*)

(16.50)

ELNÖK: Köszönöm, Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én is azzal szeretném kezdeni, amivel Varga-Damm Andrea képviselőtársam, hogy ha ez a javaslat valóban arról szól, ami az előterjesztésben szerepel, hogy a Magyar Honvédség létszámát ilyen nagy mértékben a kormány meg kívánja növelni, hosszú távon egy fejlesztési program részeként a magyar hadsereg fejlesztéséről és tényleges előrelépéséről szólna, akkor azt gondolom, hogy az lenne a minimum, hogy a magyar kormány honvédelemért felelős tagja, Benkő Tibor bejönne a parlamentbe, és ezt maga adná itt elő.

Az a sok-sok kérdés, ami már eddig is felmerült, inkább azt támasztja alá, hogy itt valami egészen másról van szó, de kezdeném önöknek egy idézettel, ami nagyon hasonlatos ahhoz, amivel államtitkár úr itt érvelni próbált. Biztos rá fogunk ismerni, idézem. „A státuszok tényleges költségvetési létszámemelkedéssel járó feltöltésére a Magyar Honvédség költségvetése alakulásának függvényében kerül sor, így a tényleges forrásigény csak a helyek feltöltésének ütemében, és kizárólag abban az esetben jelentkezik, ha ennek feltételei biztosítottak. Tényleges létszámnövelés

az előterjesztés elfogadásával egyidejűleg nem tervezett.”

Talán ki fogják találni, ez akár a mostani előterjesztés indoklásában is lehetne, de nem, ez a 2011-es, az akkori Orbán-kormány hasonló létszámnövelési javaslatának indoklása volt, s nem véletlenül nem támogatta az MSZP akkor sem azt a javaslatot, hiszen ugyanaz volt vele a problémája, mint ezzel a jelenlegivel, annyi a különbség, hogy akkor még bele is írták az előterjesztésbe, hogy ez gyakorlatilag ennek a határozati javaslatnak az elfogadásával nem fog megvalósulni. És bár rengeteg nagyon furcsa dolgot hallottunk itt az államtitkári expozéban és Kósa elnök úr felvezetőjében is a múltból, azért azt még Kósa elnök úr is megjegyezte, hogy 2010-ben, a szocialista kormányzás végén a GDP 1,1 százalékát, a költségvetés 1,1 százalékát költötte a kormány a honvédelemre. Ezt önöknek sikerült 2014-2015-re, pontosan egyébként az említett Hende Csaba-korszak elmúlásáig 0,7 százalékra csökkenteni, ami tényleg már a működőképesség alapjait is megkérdőjelezte. De nem volt ez sokkal jobb a létszám területén sem. Tehát az elmúlt nyolc év a honvédség tekintetében mindenféleképpen egy katasztrofális időszak végét jelenti, az biztos, és talán majd most meglátjuk, hogy valami más irányba indul-e el a kormány ezen a területen.

2011 őszén 3276 feltöltetlen beosztással rendelkezett a honvédség, s az akkor érvényben lévő létszámstop miatt ez már 2011 őszére feltehetően tovább emelkedett. A honvéd vezérkar főnöke - akkor úgy hívták, hogy Benkő Tibor, most éppen ő a honvédelmi miniszter - 2015 novemberében - ott ültünk többen, akik most itt vagyunk a teremben -, a Honvédelmi bizottság ülésén, nyilvános ülésen beismerte, elmondta, hogy az akkori, 2015-ös novemberi létszámhiány 5,5 ezer katonára rúg. Tehát miután 2011-ben megemelték a virtuális létszámkeretet, 3200-ról 5,5 ezerre növekedett a létszámhiány, ennyit sikerült elérni azokban az években. Majd a '16-os emelés után is most jelenleg ott tartunk - és majd biztos cáfolni fogja, remélem, államtitkár úr, tételesen azzal, hogy akkor pontosan beismerte, mekkora is állománykategóriánként a létszámhiány a honvédségben -, ahogy szokták mondani, ágazati források szerint mintegy 7 ezer katonára hiányzik a honvédségből, ami a jelen állapotában is elképesztően magas szám, és további emelkedést mutat az elmúlt időszakhoz képest.

Ha erre most még fölemelik az engedélyezett létszámot mintegy 6500-6600 fővel, akkor gyakorlatilag nem nagyon fog más történni, mint hogy a törvény elfogadásának másnapjától vagy a hatálybalépésének másnapjától - bocsánat, határozati javaslat hatálybalépésének másnapjától - ez a virtuális létszámhiány mintegy 13 ezer főre fog növekedni. A Magyar Honvédség állományának 40 százalékára. Innentől kezdve tényleg felmerül az emberben a kérdés, hogy akkor ezt most miért csinálják, mi az indoka valójában ennek az előterjesztésnek, amikor egyébként a személyi állomány, annak utánpótlása, valóban egyébként a beiskolázás volumene biztos, hogy nem teszi lehetővé,

hogy a következő időszakban olyan mértékben lépjenek elő ezen a területen, mint ahogy önök arról itt most beszélnek.

Ha a honvédség legutóbbi időszakát nézzük, azon túlmenően, hogy 2015-ig effektíve kivérették ezt a területet teljesen, és valóban azóta is, államtitkár úr, '10 óta is konkrét képességek szűntek meg a Magyar Honvédségnél, egész komoly aggodalommal tölti el az embert, amikor azt nézzük, hogy milyen kapkodásba kezdtek. Ugye, a Magyar Honvédség „Zrínyi 2026” nevezetű szlogenjét már annyiszor hallottuk, hogy talán már a sarki kocsmában is tudják, de azt egyetlenegy, még a Honvédelmi bizottságban ülő képviselő sem tudja, hogy ez valójában mit takar. Azt látjuk, hogy önök utasszállító repülőgépet vásárolnak a Magyar Honvédség pluszpénzéből. Gyakorlatilag egy polgári fapados légitársaság használt gépet megveszik, átfestik, és ezek után annyit látunk belőle, hogy a miniszterelnököt és népi zenekarát röptetik vele jobbra-balra. Majd arra hivatkozva, hogy ez a honvédség kötelékében van, egyetlenegyét kívánnak elérni, hogy ezt a tényt, hogy politikai vezetők közpénzen mikor és hova repkednek, a honvédségi állományra való tekintettel vagy hivatkozással eltitkolhassák a saját adófizető polgáraik elől. És ha valakinek lett volna egy percnyi kétsége - nekem az elején volt, legyünk őszinték -, hogy azért ezeket a gépeket mégiscsak azért is vették, hogy a Magyar Honvédség állományát, többek között a külszolgálaton lévő állományok váltását normális körülmények között, tervezetten a Magyar Honvédség mint szuverén katonai alakulat akkor és úgy oldja meg, amikor akarja, erre is megjött a válasz, hiszen nyáron, mint kiderült, szegényszemre egy másik külföldi országtól kellett repülőgépet bérelnie a Magyar Honvédségnek, hogy a külföldön lévő csapatainak a váltását hazahozza, miközben lajstromban van, használatban van már két utasszállító repülőgép. Ha valaki esetleg nem tudná, nyilvánvalóan a honvédségek, a katonaságok nem polgári utasszállító gépeket használnak ilyen eszköznek, hanem megvannak erre a csapatszállító gépek típusai, valamilyen rejtélyes oknál fogva önök mégsem ezt vették.

Aztán megszűnt az előző időszakban gyakorlatilag teljesen a helikopterképesség is. Az egy dolog, hogy voltak és vannak helikopterek, amik képesek lennének vagy lettek volna felszállni, de elég csak talán a 2015. évre gondolni, amikor a nagy árvízkataszt-rófa volt, hogy egyébként a honvédség helikoptereinek a jó részét, amit bevetettek a védekezésben, nem használhatta volna a Magyar Honvédség, ha a minősített időszakot a parlament nem fogadja el, illetve a kormány nem hirdeti ki, mert azoknak a helikoptereknek már repülési engedélyük sem volt.

Ezen a területen is elindult valami, csak tényleg kétségbeejtő, hogy miközben kiküldenek Oroszországba gépeket felújítani, aközben egyébként most a tervek meg a hírek szerint több száz milliárdért vagy nem is tudjuk, mennyiért Airbus típusú, Nyugat-Európából vásárolt helikoptereket vásárolnak. Nem tudjuk, miért. Éppen velük beszéltek utoljára, legjobb

ajánlatot adták, így esett úri kedvük - nem tudjuk. De hogy így nem lehet egy ország honvédségét hosszú távon fejleszteni, abban teljesen biztosak vagyunk. És azért szomorú a dolog - visszatérve a létszámhelyzetre is és az előterjesztésre -, mert úgy tűnik, hogy a Kósa úr által említett walesi csúcs óta, amikor is valóban az Egyesült Államok és leginkább az Egyesült Államok világossá tette, hogy nem tűr tovább abban elmaradást, hogy a NATO-tagállamok a költségvetésük 2 százalékát a honvédségre költse - még egy zárójel újra, tehát a 0,7-ről fölvenni 2-re tényleg maga a csoda, minden egyes katonának és honvédnak.

(17.00)

Tehát egy olyan időszak előtt állunk, vagy a közepén éppen, ahol tényleg lehetne a Magyar Honvédségnek évtizedekre tisztességesen, átgondoltan, professzionálisan olyan fejlesztést csinálni, amelyik ennek az országnak a védelmét biztosítja. 8 ezerről 20 ezerre növelni a területvédelmi tartalékosok létszámát, biztos, hogy nem a XXI. századi modern hadsereg fejlesztését jelenti. Összevissza vásárolgatni repülőgépeket, majd a kormány tagjait titokban reptetni vele, és ezzel égetni és jártni le az egész honvédséget, biztos, hogy nem a hosszú távú, XXI. századi katonaság fejlesztését jelenti. És behozni ide egy olyan előterjesztést, valóban mindenféle valódi indok nélkül, hogy a meglévő több ezres, minimum 5, de még egyszer mondom, nagy valószínűséggel, közel 7 ezres létszámihiányt miért egy virtuális további 6500 fős növeléssel akarják megoldani, magyarul 13 ezer főre növelni a létszámihiányt, erre épkezésként választ szerintem nem nagyon lehet adni, de megpróbáljuk megvárni, hátha államtitkár úr valami biztatót tud ebben az ügyben mondani. (Németh Szilárd István: Hajrá, Harangozó Tamás!) Nagyon kedves, államtitkár úr, egész életemben erre a biztatásra vártam. Örülök, hogy ma bejöttem erre a vitára. Azért ez az ügy ennél fontosabb meg komolyabb, államtitkár úr!

Ha azt az egy mondatot el tudja itt mondani a parlament falai között, amit Varga-Damm Andrea képviselőtársam az elején kérdezett, hogy miért, tehát mi az indoka annak, hogy egy fel nem töltött létszámot önök most megemelnek. Nem akarok cinikus lenni, mert aztán a katonák tehetnek róla a legkevesebbet, de papíron emelni a honvédség létszámát, annak mi értelme van? Mi? És mivel fogják feltölteni? Papírkatonákkal? Levezette itt a képviselőtársam, hogy fizikai képtelenség. Ha azt meg tudnák oldani, amit mi évek óta szorgalmazunk, beadtunk minden évben határozati javaslatot, hogy emeljék már meg a beiskolázottak létszámát, adjanak már több pénzt a képzésre, töltsék már föl ezt a 30-40 százalékos létszámihiányt először, és utána álmódozzunk nagyot, semmi nem történt benne. Ha meg tudja mondani, hogy ennek mi a valódi indoka, és tényleg elfogadható indokot ad, akkor revideálni fogom az álláspontomat, de egyelőre illet nem lehet látni.

Végezetül Kósa képviselőtársam hozzászólásának azt az érdemi részét, ami a létszámhiányból adódó kényszerítést is jelenti a túlóraproblémával kapcsolatban, arra maximálisan nyitottak vagyunk. A Honvédelmi bizottság, ha jól értem, újra egy közös gondolkodást elkezdett, hiszen legutóbb is a bizottság elnökének közbenjárására sikerült elérni azt, hogy ne legyen ebből probléma, a honvédelem területén is okoz gondot. Azt viszont kérem, vegyék figyelembe, hogy a rendvédelem területén, azon belül is konkrétan a büntetés-végrehajtás területén katasztrofális állapotokat fog okozni, ha ezt a kérdést nem sikerül közösen megoldanunk. Úgyhogy minden egyes olyan javaslatra - a miénk be van nyújtva - nyitottak vagyunk, ami ezt a kérdést az állomány szempontjából megnyugtatóan rendezzi.

Várom választ államtitkár úrnak. Teljesen egyszerű kérdés egyszerű választ várunk: miért kell papíron növelni azt a létszámot, ami most sincs betöltve? Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Harangozó Tamás képviselő úr. Most megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, a Lehet Más a Politika képviselőcsoportja vezérszónokának.

DEMETER MÁRTA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Egészen elképesztő, hogy úgy szeretnék megint növelni papíron a honvédség létszámát, tehát magyarul az engedélyezett létszámkeretet körülbelül 6500 fővel, hogy a jelenlegi létszám sincsen megfelelően feltöltve. Szeretném én is felhívni arra a figyelmüket, amire Varga-Damm Andrea képviselőtársam is már figyelmeztette önöket és kérte, én is kérem önöket, hogy a 2016-os rendeletet, kormányhatározatot is legyenek kedvesek akkor hatályon kívül helyezni. Ez egy technikai kérdés egyébként, de az igaz, hogy a jogbiztonsághoz hozzájárul, hogy amennyiben születik egy új határozat *(Kósa Lajos: Már hatályon kívül van helyezve. Nincs hatályban. - Az elnök csenget.)*, akkor a korábbi, a 2013-as is legyen hatályon kívül helyezve természetesen, viszont ehhez kapcsolódóan a 2016-os hatályba léptető rendelkezései is.

Ami a létszámemelést illeti, azt kell mondjuk, hogy sajnos attól több katonánk nem lesz, hogy az engedélyezett létszámkeretet újra megemelik, hiszen most sem 100 százalékban feltöltött a jelenlegi állomány. Tehát látszik, ahhoz, hogy több fiatal érezze azt, hogy szeretné a hazát szolgálni, szeretne a Magyar Honvédség állományába tartozni, ahhoz nem elegendő az, hogy papíron létszámot emelnek. Ahhoz az kell, hogy perspektívát lehessen kínálni ezeknek a fiataloknak, aminek természetesen része az, hogy versenyképes illetményekben részesülnek, része az, hogy van egy valós megbecsülési rendszer, része az, hogy modern technikai eszközökkel tudnak dolgozni, mint

ahogy, úgy gondolom, az is, hogy egy új típusú, társadalmilag igazságos, karkedvezményes nyugdíjrendszer kerüljön kidolgozásra.

Jelen pillanatban, ha csak papíron emelkedik a honvédség létszáma, akkor mondhatjuk azt, hogy nem is a létszámot, hanem a létszámhiányt emelik, hiszen így akár a 15 ezer főt is elérheti a létszámhiány, hiszen ahogy Harangozó képviselőtársam említette, Benkő Tibor saját maga vallotta be az 5500 fős létszámhiányt, és azóta szakértői számítások szerint ez a 8 ezer főt is elérheti. Sajnos a helyzet az elmúlt időszakban nagyon súlyos volt, amiből nagyon nehezen kezd a Magyar Honvédség kilábalni, hiszen volt olyan, hogy a GDP-nek mindössze a 0,76 százaléka volt a védelmi költségvetés. Emellé adódik az óriási létszámhiány, és az, hogy számtalan képesség leépült, és jelen pillanatban is látszik, hogy sokkal nehezebb egy bizonyos katonai képességet újra helyreállítani, újra létrehozni, amikor az már megszűnt. Ez mind anyagi ráfordításokat tekintve is óriási nagyságrend, illetve az adott állományt is természetesen újra ki kell képezni.

Látszik, hogy az illetményalap még a mai napig nem éri el a 60 ezer forintot, ami véleményünk szerint minimálisan szükséges lenne ahhoz, hogy növekedjen a Magyar Honvédség megtartó ereje. Sajnos a drasztikus létszámhiány miatt most már évente 10-12 millió túlóráról beszélünk, ez túlszolgálat és túlmunka, amit a Magyar Honvédség állománya teljesít. És engedjék meg, hogy itt a Ház falai között is ismét köszönetet mondjak a Magyar Honvédség állományának, a katonáknak és a honvédségi dolgozóknak is azért az elhivatott szolgálatért, amit a Magyar Honvédség állományában végeznek.

Látszik, hogy az önkéntes tartalékos rendszert, illetve az úgynevezett önkéntes területvédelmi tartalékos rendszert, amiről most még mindig nem tudjuk, hogy két külön rendszer vagy pedig ugyanannak a rendszernek a két ága, hogy ezt föl tudták-e tölteni, miért nem tudták feltölteni, és miért akarnak ilyen drasztikus számokat meghatározni a tartalékos rendszerrel kapcsolatban. Világosan látszik, hogy eddig az a pár ezer fő, aki önkéntes tartalékosként szolgált, ők nem mások, mint azok a volt szolgálati nyugdíjasok, akik most már szolgálati járandóságban részesülnek. Az ő járandóságukat, amennyiben nem jelentkeznek önkéntes tartalékosnak, 15 százalékos levonás sújtja, tehát nagyon sokan vállaltak közülük önkéntes tartalékos szolgálatot, így adódhatott, hogy körülbelül 4000-4500 fő, akik szolgálnak a tartalékos rendszerben.

Viszont úgy néz ki, hogy ez nem elegendő a kormányban, és valamiért ezt 20 ezer főre szeretné duzzasztani. Világosan látszik, hogy a mostani létszámkeret-emelés hatására a létszámhiányok érdemben nem változnak, tehát még mindig óriási vízfejről beszélhetünk, nagyon-nagyon sok vezető van a Magyar Honvédségben, és a végrehajtó állományban, a legénységi állományban adódnak óriási létszámhiányok, de az is igaz, hogy a tisztii állományt is ez sújtja sajnos.

Olyan fontos kérdésekről is kellene beszélni itt az Országgyűlésben és a Honvédelmi és rendészeti bizottságban is, mint például az összhaderőnemi parancsnokság és a vezérkar struktúráinak az átalakítása, esetleges összevonása, amiről lehetett bár olvasni a hírekben. Sajnos ezt megint csak a hírekből tudhatjuk, és a Honvédelmi bizottság tagjai erről egyelőre semmilyen tájékoztatást nem kaptak, úgyhogy itt, ebben a vitában is szeretném kezdeményezni mind államtitkár úrnál, mind pedig a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnökénél, hogy ez kerüljön feltétlenül napirendre.

(17.10)

Ha a tartalékos állományról beszélünk, pontosan hallottuk, hogy a miniszterelnök 20 ezer fős tartalékos állomány felépítését tűzte ki célul. Végzetlenül pazarló dolog tud lenni egy ilyen, úgynevezett párhuzamos haderő létrehozása. Hiszen az világosan látszik, hogy a professzionális haderő állománya sincs feltöltve, tehát jelen pillanatban is körülbelül 8000 fős létszámhiányról beszélhetünk.

A XXI. századi kihívásokra a választ nem egy tartalékos rendszer, nem egy 20 ezer fős területvédelmi tartalékos rendszer adja meg, hanem egy nagyon jól képzett és jól feltöltött professzionális állomány mind hivatásosokkal, mind pedig szerződéses katonák munkájával. Természetesen minél fejlettebb kibérvédelmi képességekkel is törekedve arra, hogy olyan speciális tudást tudjon az állomány magáénak, be tudja építeni a kiváló missziós tapasztalatokat, amelyekel igenis a Magyar Honvédség egy rugalmas és modern haderővé tud válni.

Világosan látszik, hogy 20 ezer fő tartalékoskal nem növekednek a Magyar Honvédség katonai képességei. Sajnos mondhatjuk, hogy úgy meg pláne nem, hogy világosan látszik, a közszolgákat próbálják bekényszeríteni ebbe a tartalékos rendszerbe. Hogy most az önkéntes tartalékos vagy a területvédelmi tartalékos rendszerbe, azt gondolom, ez egyelőre nem világos. Írásbeli kérdéssel fordultam a minisztériumhoz ez ügyben, hogy igaz-e, hogy az elbocsátás előtt álló közszolgálati dolgozóknak, illetve minisztériumi dolgozóknak igenis be kell lépniük a tartalékos rendszerbe ahhoz, hogy később valamilyen átképzést kapjanak, vagy más munkahelyet biztosítsanak számukra.

Amennyiben önök felállítanak 20 ezer fő tartalékos, akkor ez elképesztő módon vonja el az erőforrásokat, a pénzt a professzionális állománytól. Pontosan tudják önök is, államtitkár úr és a bizottság elnöke is, hogy bár történt egyenruha-vásárlás a Magyar Honvédségben, de a mai napig azt kell mondanunk, hogy a gyakorlók sajnos leszakadnak a katonákról, a mai napig nincs nagyon sok katonának bakancsa, és a mai napig nincsenek feltöltve a ruházati boltok. Pontosan ezért úgy gondolom, hogy nem egy 20 ezer fős tartalékos állomány részére kell ezt biztosítani és egy

ilyen állományt létrehozni, hanem a Magyar Honvédség jelenleg szolgálatot teljesítő katonáit és honvédségi dolgozóit kell tudni megfelelően ellátni.

Nagyon úgy néz ki, hogy csak a statisztikát szeretnék növelni. Ez viszont önmagában nem más, mint látványpékség, miközben a Magyar Honvédség jelentős fejlesztésekre szorul. Itt szeretném kiemelni, hogy ezeket a fejlesztéseket transzparens módon kell megtenni, mert valami hiába minősül honvédelmi beszerzésnek, ettől függetlenül is a Honvédelmi bizottságot kötelesek erről tájékoztatni, részletes tájékoztatást adni erről, és természetesen nem civil eszközökre rányomni azt a bélyeget, hogy katonai eszközök, csak azért, hogy ne lehessen kideríteni, pontosan mennyibe kerülnek.

Ha pedig tartalékos rendszerről beszélünk, akkor a mi elképzeléseink szerint a jelenlegi haderő méretéhez kapcsolódóan egy 5-6 ezer fős önkéntes tartalékos állományra lenne szükség, olyan állományra, ahol speciális tudással rendelkeznek az abban részt vevők, olyan állományra, akiket nem bekényszerítettek egy rendszerbe, hanem önkéntesen vállalják ezt a fajta szolgálatot, és természetesen biztosítani számukra a munkáltatói kedvezményeket, a munkáltatóknak a kompenzálását és megfelelő rendelkezésre állási díjakat.

Tehát alapvetően a honvédségnek ezt a fajta létszámkeret-emelését, amit önök ideterjesztettek, mi nem tudjuk támogatni. Nem old ez meg semmit, ez csak statisztikázás, ilyenformán pazarlás. Ráadásul folyamatosan arra az úgynevezett „Zrínyi 2026” programra hivatkozik, amit egyébként a mai napig nem tudtak senkinek megmutatni, nincs egy megfelelően kidolgozott haderőfejlesztési terv, amely zászlóalj szinttől folyamatosan bemutatná a fejlesztéseket, és megfelelő szakmaiságon nyugodna.

Nagyon fontos még, hogy a védelmi költségvetés mielőbb a GDP 2 százalékára emelkedjen. Az LMP-nek volt konkrét ilyen határozati javaslata, amely 2022-re biztosítaná, hogy elérjük ezt a mértéket. Ezt a továbbiakban is fenntartjuk, be fogjuk nyújtani, hiszen a jelenlegi emelkedés mértékével nem lehet elérni ezt a 2 százalékot. Pedig ilyenformán a honvédség történelmi feladatok és lehetőségek előtt áll, hiszen a magyar kormánynak teljesíteni kell ezt a 2 százalékot. Ez viszont igenis történelmi lehetőséget biztosítana a honvédség fejlesztésére, természetesen nem a haverok zsebének megtömésével, mert minden egyes adófizetői forintnak, amit az állampolgárok a védelemre szánnak, a Magyar Honvédségnél van a helye.

Az állomány megbecsüléséhez elengedhetetlen a túlszolgálat, a túlóra megoldása, hiszen a jelenleg hatályos törvény szerint 2019. január 1-jétől a készenléti ór- és ügyeletsszolgálatban megszűnne a túlóra pénzbeni kifizethetőségének lehetősége. Nyújtottunk be mi is törvényjavaslatot arra nézve, hogy mind a Magyar Honvédség állománya, mind pedig a rendvédelmi szervek állománya számára továbbra is kifizethető legyen pénzben a túlóra. Nagyon örülök annak,

hogy a Honvédelmi bizottságban lesz lehetőségünk arról beszélni, hogy hogyan találjunk ebben egy konszenzusos megoldást. Nagyon sürgető ennek a megoldása. Meg kell akadályozni azt, hogy mind a Magyar Honvédség állományából, mind pedig a rendvédelmi szervek állományából tömegesen menjenek el kiválóan szolgáló emberek azért, mert megszűnik ez a lehetőség, és így ellhetetlenül a szolgálat.

Úgyhogy nagyon számítok arra, hogy tudunk erről beszélni. Ezúton is kérem államtitkár urat, valamint a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnökét, Kósa urat is, hogy járjanak közbe annak érdekében, hogy mielőbb tudjunk módosítani a jelenlegi törvényt. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Demeter Márta képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, kíván-e valaki két percben hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

További képviselői felszólalás előtt *(Kósa Lajos jelentkezik.)* két percre szót kért Kósa Lajos, Fidesz, bizottsági elnök úr. Öné a szó.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Attól félek, hogy Varga-Damm Andrea képviselőtársam és Demeter Márta képviselőtársam figyelmét elkerülte néhány apróság.

Az önök által idézett 35/2016-os országgyűlési határozat a következő év január 1-jén hatályát veszítette. A 35/2016-os országgyűlési határozat a 35/2013-ast módosította. Tehát egyetlen van hatályban, a 35/2013-as. A 35/2016-os nincs hatályban, ezért amikor a honvédelmi tárca ezt a határozati javaslatot előterjesztette, akkor helyesen járt el, mert a hatályban lévő országgyűlési határozatra hivatkozott, és nem arra, amit egyébként már hatályon kívül helyeztünk.

A másik gondolatom Harangozó úr felszólalásához kapcsolódik. Valóban, azért csökkent egyébként 2010-ben a GDP-arányos honvédelmi ráfordítás a költségvetésben, mert kiveztük belőle a karkedvezménytel nyugdíjba ment korábbi katonák nyugdíjkifizetését. Ez valójában csökkentette a kiadást. De hozzáteszem még egyszer: ez egy könyvelési trükk volt, egyébként utána az Eurostat felhívta a figyelmünket arra, hogy a nyugdíjkifizetéseket - akár volt rendőrnek, akár volt katonának megy - nem lehet honvédelmi kiadásként elkönyvelni. Ez okozta ezt a csökkenést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, Jobbik.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Számítottam Kósa Lajos bizottsági elnök úr felszólalására, és örülök, hogy végül mégsem cáfolt meg.

Ugyanis amit ön elmond, pont azt indikálná, hogy amikor ebben a javaslatban indokolják, hogy a 35/2013. május 16-ai országgyűlési határozat módosítása következik, akkor úgy kellett volna megfogalmazni, hogy a 35/2016. december 19-én módosított országgyűlési határozat, amely a 35/2013. május 16-ot módosítja.

(17.20)

Mert a 35/2013-as a mai napig is úgy van hatályban, hogy a 2013-ban meghatározott létszám van beírva, és a 31 080-as szám a 2016-os határozattal lett meghatározva. Való igaz, hogy akkor még azt tették, hogy a '16-ossal a '13-ast módosították, így lett a 30 080, de miután az eredeti határozatban még a 29 ezres szám van, úgy lett volna helyes ebben a javaslatban leírni - és javasolom pont azért, hogy a jogi koherenciázavar még véletlenül se maradjon benne -, úgy módosítsák, hogy a 35/2016. OGY határozattal módosított 35/2013. OGY határozat hatályát veszti, illetőleg azt módosítja. Mert így akkor jogi szempontból tényleg nem lesz köztünk vita. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Kettő percre megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, MSZP.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Abban van igazság, amit elnök úr mondott a nyugdíjaskérdésben. Persze a megelőzőekben is így volt, tehát az összehasonlítási alap az úgy áll.

Két dolgot hadd tegyek hozzá. Egyrészt a Honvédkórház létszámostul, mindenestül bevették a HM alá az önök kormányzása alatt. Egyébként ezzel szintén a létszámmal és a költségvetéssel együtt is, ha úgy nézzük, trükközve. Ezzel sincsen semmi gond szerintem. Azzal már sokkal nagyobb gond van egyébként, hogy mi folyik azóta és mi folyik napjainkban például abban a Honvédkórházban.

Hogy tárgyalunk itt a fényes nagy jövőről, a fantasztikus „Zrínyi 2026”-ról és egyéb más dolgokról, miközben az egész ország szeme láttára omlik össze a Magyar Honvédség kiválósági intézménye, a NATO kiválósági intézménye, a 2 millió magyar ember sürgősségi betegellátásáért felelős Honvédkórház sürgősségi osztálya, amelyik egyébként, ha Budapesten bármilyen valódi komoly katasztrófa vagy egyéb más, ne adj' isten, háborús vagy bármilyen más helyzet lenne, akkor arra lenne hivatott, hogy az itt lévő embereket azonnal és professzionális módon ellássa. Ma ott tartunk, hogy az alapfeladatait nem tudja ellátni, lemond a főorvos, és szétesik az egész.

Énszerintem fontos, hogy ezeket a kérdéseket az asztalra tegyük, s amikor létszámemelésről beszélünk és a nagy jövőre vonatkozó tervekről, akkor azt is lássuk, hogy jelenleg milyen problémák vannak, mert valamilyen rejtélyes oknál fogva, 2010 óta meg aztán

pláne az elmúlt nyolc év sok problémájáról lehet beszélni, de a honvédség jelenlegi nagyon nagy problémáiról azóta valamilyen rejtélyes oknál fogva nem lehet beszélni. Szerintem ezekről is kéne. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, Harangozó képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom, és megadom a szót, amennyiben kéri, az előterjesztő Németh Szilárd államtitkár úrnak, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Élni kívánok a viszonválasz jogával, már csak azért is, mert személyesen is megszólítottak, illetve a honvédelmi miniszterről is furcsákat mondtak az ellenzéki képviselők.

Az elején szeretném leszögezni, hogy nem számítottam teljesen másra, mert az elmúlt évek azt bizonyítják számomra, hogy a hazai ellenzékre semmilyen kérdésben, semmilyen nemzeti kérdésben nem lehet számítani, még akkor sem, amikor a szakbizottság elnöke arra kéri őket, hogy legalább a haza védelmében kössünk kompromisszumot, és támogassuk a haza védelmében élenjáró, a magyar emberek biztonságát, a haza függetlenségét biztosító Magyar Honvédség fejlesztését, mind műszaki, tehát haderő tekintetében, mind pedig honvédelmi, ha úgy tetszik, a katonák létszámának és képzettségének a növelésében. Most is bebizonyították a hozzászólók, hogy rájuk ebben a kérdésben, a haza védelmében, a magyar emberek biztonságáért érdeklődésben sem számíthatunk.

Azt a Benkő Tibor-fóbiát, ami jellemezte a hozzászólókat, szinte mindenkit, én meg tudom érteni. Az új honvédelmi miniszter egy négycsillagos tábornok, aki századparancsnoktól minden létrát végigjárt az elmúlt néhány évtizedben, és vezérkari főnök lett. *(Dr. Harangozó Tamás: A szocialista kormányok alatt összhaderőnemi főnök volt!)* Nagyon helyes, hogy a szocialista kormányok alatt is összhaderőnemi főnök volt, ennek rendkívüli módon örülünk, mint ahogy annak is, hogy mind az orosz, mind pedig az amerikai akadémiát elvégezte, tehát teljes egészében tisztában van a világ két legerősebb katonai hatalmának a doktrínájával, és azzal a tevékenységgel, amivel ilyen óriás hadsereget is fenn tudnak tartani. Tehát én megértem ezt a fóbiát, de azért arra kérném önöket, hogy ne próbálkozzanak meg Benkő Tibor tábornok úrral, miniszter úrral vetélkedni szakmai kérdésekben, mert nem fog sikerülni.

Mint ahogy nem sikerült az a kritika sem, amit megfogalmaztak ezzel az egyszerűnek mondható, de nagyon mély tartalmat és szakmaiságot tükröző országgyűlési határozattal szemben. Néhány dologra mindenféleképpen kell reagálnunk.

Az első az, amit Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak mondanék. Az az országgyűlési határozat,

amiről ő beszél, a 2016-os, ahogy már elnök úr is elmondta, a 2013-ast módosította. Ez a 2016-os, ami meghatározza azt - a honvédelmi törvényről beszélek -, hogy az Országgyűlésnek kell állást foglalnia a létszámkeretekről és a belső arányokról, a törvény erejénél fogva szűnt meg, ex lege, még egyszer szeretném hangsúlyozni. Nem kellett ebbe a határozatba semmit beleírni, 2017. január 2-án ez a határozat hatályát veszítette, ezért a 35/2013-as országgyűlési határozat van érvényben a módosított létszámkeretekkel. Szerintem ez egy fontos jogi magyarázat, és teljesen hiteltelenné teszi azt, amit mondott. Nem tudom, például Simicska Lajosnak hogyan adott ilyen felkészültséggel tanácsokat.

A másik, amit szeretnék a figyelmébe ajánlani: nekem nagyon rosszul hangzott egy-két mondata a magyar katonákról. Olyan megvetően beszélt, lenézi a magyar katonákat, a magyar katonák egyetemi felsőfokú képzését. Azt gondolom, hogy azok a mondatok nagyon sok olyan embert, akik vállalták a haza fegyveres szolgálatát, akik azt a nagyon erős, a legerősebb esküt letették a haza védelme érdekében, megbántott. De hát a Jobbiktól ez nem áll távol, a nyugdíjasoktól a sportolókig képesek bárkit megbántani. Én amikor iskolaigazgató voltam, akkor nagyon zavart az, amikor a kollégáim azt mondták a diákokra, hogy gyerekanyag. Kértem is őket, hogy ha lehet, ezt az otromba kifejezést mellőzzük. Ön emberanyagnak nevezte a magyar honvédeket. Én ugyanolyan otrombának tartom az emberanyag megnevezést, mint a gyerekanyag megnevezést. De ez érzés kérdése, illetve az emberekről alkotott véleményünk kérdése. De még egyszer mondom, ez nem a szakmaiságát mutatja, hanem a lelkét, a szakmaiságát pedig az, ahogy tévedett ennek az országgyűlési határozatnak a kifigurázásában, amikor percekben keresztül beszélt a nagy semmiről.

Harangozó Tamásnak szeretném javasolni, hogy mélyedjen el a matematikában. Elemi matematika, harmadik osztály, tízezres számkör, alapműveletek, összeadás, kivonás. A 2002-es szocialista hatalomátvételtkor 45 ezer katona, a 2010-es szocialista hatalomátadáskor 23 950 katona: mínusz 21 050 fő. Most 37 650 van meghatározva, tehát 2010-hez képest plusz 13 700 fő. Tehát nagyon egyszerű a történet. Amit elmondott a költségvetésről, azt a 2019. évi költségvetés teljes egészében negligálja, hiszen 2019-ben minden eddiginél nagyobb pénzt szán a kormány, fogadott el az Országgyűlés a Magyar Honvédség költségvetése tekintetében. Ez 513 milliárd forint, ez a tavalyinál 86,5 milliárddal több. A magyar biztonságra, határőrizetre plusz 150 milliárd áll rendelkezésre, fejlesztésre 100 milliárd forint a honvédség keretein belül.

(17.30)

Tehát minden olyan adat, amit idecitált, az mind egy egyszerű szimpla hazugság volt, és a 2002-2010-es évek kártékonyosságát próbálta valamilyen formában elfedni.

De engedje meg, hogy a katonákról, a katonai intézményekről is egy pár adatot elmondjak önnek, hogy eszükbe jusson. 2004-ben öt laktanyát szüntettek meg: Savaria Kiképző Központ, Alföldi Kiképző Központ, 5. Légvédelmi Rakétaezred, 5. Kiskun Elektronikai Harc Század, MH 101. Szigetvári Zrínyi Miklós Vegyes Tüzérdandár. 2005-ben hármat: 40. Galga Vezetésbiztosító Ezred, Kapos Bázisrepülőtér, Tapolcai Kiképző Központ. 2007-ben MH 11 Hunyadi Mátyás Harckocsi Zászlóalj, MH 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Dandár, MH 37/4. Török Ignác Műszaki Építőzászlóalj, MH Bérei Balogh Ádám Honvéd Középiszola és Kollégium (*Dr. Varga-Damm Andrea közbeszólása.*), MH Verőcei Betegotthon és még húsz megyei hadkiegészítő parancsnokság; szélnek eresztve valamennyi ott lévő katonát, honvédet és alkalmazottat, vagy kényszernyugdíjba helyezve őket, akiknek aztán a nyugdíjazását gyakorlatilag egy szimpla költségvetési csalással odavágták a honvédség költségvetéséhez.

Demeter Márta képviselő asszony, már hozzászoktunk a bíráló gondolatokhoz, de azért valljuk be, hogy mennyire hihetünk Demeter Mártának, akiről éppen ma derült ki, hogy visszaélve képviselői mandátumával (*Demeter Márta: Miről beszél?*), egy írásbeli kérdésnek álcázott sajtószivárogtatásban azt terjesztette, hogy a miniszterelnök a családját utaztatja. Ma kiderült, hogy ez egy merő hazugság. (*Demeter Márta: Válaszolja meg a kérdéseimet!*) Azt gondolom, hogy ilyen esetben nem nagyon lehet hinni senkinek, aki ilyen szimplán és egyszerűen, még egyszer mondom, visszaélve a képviselői mandátumával, a képviselői lehetőséggel, félretájékoztatja, hazudik a sajtónak csak azért, hogy Orbán Viktor miniszterelnököt és családját újból és újból gyalázzni tudja.

De arra a mondatára is, hogy nem kap megfelelő tájékoztatást a bizottság, ne vicceljünk: legutóbb a bizottság hat és fél órán keresztül ülésezett, és csak az önök tájékoztatásával volt elfoglalva. Azt gondolom, ez egy elég nagy időintervallum, amiben nemcsak hogy hosszan, de mélyen is el lehetett volna mélyedni ebben a kérdésben, azonban önöket nem az érdekli, hogy megtudjanak ilyen típusú információkat vagy segítségre legyenek, hanem csak a balhé, a műbalhé kedvéért csinálják az egész fesztivált.

De mondhatnám azt is, hogy összesen ön 289 írásbeli kérdést adott a honvédelmi miniszternek. (*Dr. Varga-Damm Andrea közbeszólása. - Demeter Márta: És nem válaszolnak rá.*) Mindegyik írásbeli kérdésére megkapta az írásbeli választ. Hétszer kért iratbetekintést. Órákon keresztül molyolt a Honvédelmi Minisztériumban (*Demeter Márta: Mert oda kellett menni...*) vagy valamelyik katonai egységnél, néztem, összegyűjtött mindent, amit lehetett, kijegyeztelt. Tehát erre azt mondani, hogy nem kap megfelelő információt, ez már megint egy merő hazugság, és megint ilyen politikai műsornak a kérdése.

Nos, összefoglalva: tehát az ellenzékre abban a kérdésben, hogy a haza védelme és a magyar emberek

biztonsága érdekében fejlesszük a honvédséget, továbbra sem tudunk számítani. Ezért arra kérem kormánypárti képviselőtársaimat, hogy ezt az országgyűlési határozati javaslatot mi támogassuk. (*Folyamatos közbeszólások az ellenzéki padsorokból.*) Mutasuk meg, hogy hogyan kell a hazát megvédeni, hogy kell a magyar embereket szolgálni. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Németh Szilárd államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga-Damm Andrea képviselő asszony, a Jobbik-képviselőcsoportból: „Devizahiteles 'kis színes' kálváriája 3.” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hétről hétre egy-egy valódi devizahiteles történetet hozok a Ház falai közé, mert úgy gondolom, hogy ez az egyetlen lehetőségem arra, hogy kormánypárti képviselőtársaimban végre kialakítsam azt a hajlandóságot, hogy ezeket a torz helyzeteket bizony jogalkotással meg kellene változtatni.

Ennek a történetnek egy idős úr az áldozata, aki egy Suzukit kívánt vásárolni Miskolcon. Egyébiránt ennek az úrnak a lánya a Fidesz egyik fő kommunikációs vezetője. Tehát azt gondolhatnánk, hogy ha más nem, legalább a saját dolgozóik érdekeit képviselheték volna, amikor a devizahiteles kérdésekről volt szó.

Bizonyára emlékeznek rá, hogy amikor a Suzuki ki szerette volna a raktárkészletét árusítani, különösen év vége felé, akkor nagyon gyakran nullaszázalékos THM-ekkel hirdette a Suzuki részletre való megvásárlási lehetőségét. Az M3-as autópálya mentén az összes hatalmas hirdetőtábla-felületen ezeket a nullaszázalékos THM-mel megvásárolható Suzukik hirdetését lehetett olvasni éveken keresztül.

Ez az idős úr egy ilyen Suzuki-vásárlásba és nullaszázalékos THM-es ügyletbe fogott bele, rábeszélést természetesen ott a szalonban, milyen kedvező lehetőséget teremt ez számára. Megkötötte a szerződést, elvitte a Suzukit. Majd egyszer csak pár hónappal azután, hogy az ügyletet megkötötte, elkezdett emelkedni a törlesztőrészek összege, és elkezdett erőteljesen levelezni aziránt, hogy vajon neki miért ennyi a tartozása. Már kifizette a kölcsönt, már kifizetett azon felül nagyon sok pénzt kamatra, amikor is egyszer csak a lányával eljöttek hozzám, és azt kérték, nézzem meg, mi lehet az oka annak, hogy ő ilyen sokat kell visszafizessen, amikor ő nullaszázalékos THM-mel vásárolta meg ezt a gépjárművet.

Mit volt mit tenni, felmértem a helyzetet. Valóban, a szerződésében az volt, hogy kamat nélkül kapja meg ezt a gépjárművet. Valóban meghatározták,

mennyi a havi törlesztőrészlet, és szépen folyamatosan - a Merkantil Bankról beszélünk - emelgette a törlesztőrészletek összegét. Nem válaszolt a Merkantil a felszólításokra, nem tudtunk mást tenni, elmentünk a bíróságra, a Pesti Központi Kerületi Bíróságra. Ahol is az első tárgyaláson kiderült, hogy a Merkantil Bank a szerződés első oldalát, amelyen az volt, hogy milyen feltételekkel adnak kölcsönt, egyszerűen fogta és kicserélte. Az első oldalon nem volt aláírás, csak a második oldalakon, gyakorlatilag mi eredeti szerződést bevittünk, a bank nem tudott eredeti szerződést benyújtani; tulajdonképpen minden okirattal igazoltuk azt, hogy kicserélte a Merkantil az első oldalt. Bármely jogállam bíróságán, ha ilyen megtörténik, egyrésztől a bíró azonnal az ügyészséghez szignalizálja az ügyet, hogy büntetőeljárást kezdeményezzen, másodsorban egy biztos: a bank nem nyerte volna meg ezt a pert. Kivéve Magyarországon.

Magyarországon képes volt leírni a magyar bíróság azt, hogy ugyan láthatóan más tartalmú szerződés van a két fél kezében, de miután mi nem tudtuk azt bizonyítani, hogy olyan szerződést, amely a bank kezében volt, ami nem volt eredeti, nem írt alá az ügyfél, azaz a nemlegest kellene bizonyítanunk, ezért a keresetet elutasítja. Most fellebbezési szakban van ez az ügy, de azért hoztam ide a Ház elé, mert ez nem az első. A Merkantil Banknál egyébként rendszeres az, hogy utólag kicserélgetnek lapokat, hamisítanak adatokat, ami elképesztő, de olyan kormányzati védelemben részesül, hogy büntetőeljárást nem lehet ellenük indítani.

Akkor, amikor egy országban polgárokkal következmények nélkül ilyen durva jogsértéseket meg lehet tenni, akkor miért ne mondhatnánk azt, hogy ebben az országban a polgárok számára nincs jogbiztonság? Különben a ma délelőtti szavazás a lakástakarékról is azt mutatja, hogy nincs jogbiztonság, hiszen az, aki úgy tervezte, hogy 5 éves futamidőre megköti és majd módosítani fogja akár 10 évre a lakáskasszáját, az most nem teheti meg úgy, hogy az állami támogatást megkaphassa, azaz neki sem volt jogbiztonsága, mert a szerződéskötéskor mást gondolt arról, hogy ennek mi lesz a kifizetése.

Azt kérem a tisztelt parlamenttől és az összes képviselőtől, hogy próbáljunk arra hatni, hogy a joggyakorlat a jogbiztonságról szóljon és ne a polgárok átveréséről. Köszönöm a szót. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

(17.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ungár Péter képviselő úr, az LMP-képviselőcsoportból: „Nyugat királynője 5.” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm szépen a szót. Ismételt Szombathely kérdésében fogok megszólalni, és ismételt egy olyan ülésteremben, ahol a

Szombathelyen választott egyéni képviselő, Hende Csaba még egyszer nem hozta szóba a város problémáit, amióta megnyerte újra az egyéni megbízatást. Ugyanakkor értékelik a szombathelyiek a Hende Csaba és barátai által irányított fideszes városvezetést, ugyanis vasárnap, pár nappal ezelőtt elvesztette a Fidesz a Derkovits-lakótelepen lévő időközi választást. Volt egy amúgy tisztességes ember, akit jelölt a Fidesz, aki nem volt helyi, és volt egy, a helyi ügyeket nagyon ismerő, nagyon nagy munkabírású és nagyon tisztességes civil jelölt, aki nagyon jelentős fölénnyel győzedelmeskedett, és innen is szeretnék neki ezért gratulálni; több mint 15 százalékot vert fideszes vetélytársára. Van ennek a választásnak tanulsága az ellenzék számára, például hogy mennyire kell hanyagolnunk a jelöltcastingot, vagy mennyire jó, ha nem az összefogás-diskurzussal, hanem egy jó konstrukció felállításával foglalkozunk.

De inkább beszéljünk arról, hogy a szombathelyiek miért számíthatnak arra, hogy jövőre a városvezetés kikerül Puskás polgármester úr kezéből. Puskás polgármester úr felett, akivel bár személyileg problémánk nincs, már eljárt az idő a tekintetben, hogy semmilyen koncepciója nincs a szombathelyi városvezetés kapcsán. Pár olyan dolgot lehet itt kiemelni, amit én ennek a teremnek a falai között már többször kiemeltem. Ilyen például az, hogy a Haladás-stadion fenntartása nem megoldott, a város költségvetése számára ez egy olyan teher, ami miatt például a tömegsportra, illetve más sportlétesítményekre nincsen hely, nincsen lehetőség. Vagy például a Zanati út környékén lévő fejlesztések sem valósultak meg, a FALCO gyár környékén élők továbbra is rettenetes környezeti szennyezéstől szenvednek, hogy egy párat mondjak, ami ilyen probléma.

Ezenfelül azt is el kell mondanom, hogy a „Szombathely visszavár” program, amelyet a városvezetés indított, eredménytelen, a felsőoktatás, bár egy ELTE-logót sikerült a városnak kapnia, nem fejlődik, hanem visszafejlődik, ráadásul az a helyzet, bár a FALCO gyár ott van, de több olyan ruhagyár és egyéb gyár van, ami most már nem foglalkoztat annyi embert, mint amennyit korábban foglalkoztatott. Ennek ellenére, hogy a belső foglalkoztatás csökken és a foglalkoztatottság csökken, azt is tudnunk kell, hogy az ingázó, illetve Ausztriában dolgozó több ezer ember miatt nagyon megemelkedtek az albérletárak, megemelkedtek a lakhatási költségek.

Sokan albérletre a jövedelmük 50-60 százalékát költik, ráadásul szinte budapesti árak vannak, mint ahogy amúgy minden nyugati városban most már lassan, hiszen az ausztriai bérszínvonalhoz alkalmazkodnak az albérletárak, nem pedig a magyar vidéki átlagot követik.

Továbbmegyek: ráadásul az is, hogy ezekre a még meglévő ipari, illetve alacsony hozzáadott értékkel rendelkező munkákra munkásszállásokra telepítenek be vagy belső migrációval embereket, vagy ukrán, illetve egyéb kelet-európai munkásokat, szintén növeli a lakhatási válságot.

Az a helyzet, hogy Puskás Tivadarnak 2019-ben mennie kell. Nem azért, mert mi személyében mit gondolunk róla, vagy mit gondolunk arról, hogy ő milyen ember, hanem azért, mert Szombathelyet az elmúlt időben nem fejlesztették A pontból B pontba, nem tudták megmondani, mi az a B pont, nem volt semmilyen koncepció.

Tovább kell menjek azzal kapcsolatban is, ezt még el akarom mondani, hogy ez a sportfejlesztés - ami viszont kimaradt úgy, hogy a Haladás-stadionra rengeteget költenek - egy konkrét ígéret volt, amit megfogalmazott a városvezetés, és nem vált valóra: ez a Zanati út melletti sportkomplexum volt, egy olyan komplexum, amely a környéken lévőknek jelentene valamilyen olcsóbb kikapcsolódást, szinte ingyenes kikapcsolódást, de ehelyett a látványsportra költik úgy, hogy ráadásul a Haladás nem feltétlenül áll a legjobban a tabellán, és még az is felmerül, hogy ki-

esik, és lejjebb kerül, mint ahogy most van, ami szerintem senkinek nem érdeke helyben, főleg azoknak nem, akik ennyi közpénzt behelyeztek. Úgyhogy nagyon szépen köszönöm.

Az az egyik tanulsága a vasárnapi időközi választásnak, azon kívül, hogy munkával lehet győzni és a Fidesz legyőzhető, hogy 2019-ben Szombathelyen le is fogjuk őket győzni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ungár Péter képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. **Az ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 17 óra 45 perckor ért véget.)

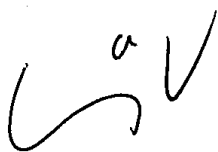
Földi László s. k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)